தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

சனிக்கிழமை, 1972 மார்ச் 11.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

சென்னைப் பெருநகர்த் திட்டம்

*433 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை பெருநகர்த் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதி மேம்பாட்டிற்கான இருபதாண்டு காலத்திட்டம் மத்திய அரசிற்கு அனுப்பப்பட்டு, நிதி உதவி மத்திய அரசிடமிருந்தும், உலக வங்கி ஐக்கிய நாடு முகவாமைப்பிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, இந்த சென்னை பெருநகர்த் திட்டத்தில் எந்தெந்தக் காரியங்கள் அடங்கியுள்ளன என்பதனையும் இது நிறைவேற்றப்பட எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதனையும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம், சென்னை மாநகரத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தினுடைய பகுதிகளில் பலவற்றைச் சேர்த்து 459 சதுர மைல் உள்ள அளவுக்கு, இன்னும் இருபதாண்டுக் காலத்தில், அதாவது 1991-ம் ஆண்டில், இந்த நகரத்தைச் சுற்றி எப்படி எப்படி மாபெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை

அடிப்படையாக வைத்து, அந்த மக்கள் தொகை வளர்ச்சியும், போக்குவரத்து நெருக்கடியும், சுகாதாரத் தேவையும், கல்வித் தேவைகளும் எப்படியெப்படி விரிவடையும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அவையெல்லாம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வழி வகுப்பதற்காக, அந்த வழி வகுக்கப்படாவிட்டால் ஏற்படக்கூடிய பெரிய பாதகத்தைத் தடுப்பதற்கு இருபதாண்டுக் காலத் திட்ட மொன்று 938 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏறத்தாழ இரண்டாண்டுக் காலமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம், சாலை மேம்பாடு, நீர் வழங்குதல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டம், வீட்டு வசதித் திட்டம், குடிசை மாற்றுத் திட்டம் ஆகியவையும், பள்ளி, மருத்துவமனை போன்ற பல்வேறு வசதிகளும் இந்தப் புறநகர்த் திட்டத்தில் அடங்கியவையாகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த 938 கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் இருபதாண்டுத் திட்டத்தில் பாதாள இரயில் போடுவது போன்ற அம்சங்களும் சேர்ந்திருக் கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : போக்குவரத்து வசதி என்கிற பகுதியில் அதுவும்கூட இருக்கக்கூடும். ஆனால், அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

* 434 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether this Government have requested the Centre during 1971 to give financial assistence for the development of Madras Metropolitan Area ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இந்த 938 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தில் மாநில சர்க்காரின் பங்கு என்ன? மத்திய சர்க்கார் பூராச் செலவுத் தொகையும் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டிருக் கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மத்திய அரசு இன்னும் இதை விவாதத்திற்குரிய ஒரு பிரச்சினையாக வைத்திருக்கிறது. விவாதித்து முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்திருக் கிறார்கள். அதேபோல் உலக வங்கி ஐக்கிய நாடு முகவரமைப்பின் குழுவைச் சேர்ந்தவர் இங்கே வந்திருந்தார். Mr. Westebbe,

1972 மார்ச் 11]

Chief Urban Development Division, visited Madras in November 1969. அந்த உலக வங்கி 'அபிஷியல்' இங்கே வந்திருந்தார். இப்படியெல்லாம் வந்திருந்தும்கூட, என்ன என்ன வகையில் அவர்கள் உதவி செய்ய முடியும் என்பதைத் தீர்மானமாகத் தெரிவிக்கவில்லை. மத்திய அரசுக்கு வந்திருக்கும் குறிப்பில்,

The Ministry of Works and Housing, Government of India have sent their tentative comments on the plan suggesting in effect that rising urban property values should be mopped up to minimise subsidies for development. The Centre also suggested discussion on the subject.

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மேலும் விரிவாகப் பேசவேண்டும் என்ற கருத்தையும் இந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தில், இங்கே உள்ள நிலபொருள்களாகவுள்ள வீடு முதலியவற்றினுடைய மதிப்பு உயர்வதைப் பொறுத்துக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானமும் கணக்கிடப்படவேண்டும் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: 938 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் மத்திய அரசுடன் இன்னும் கடிதப் போக்குவரத்திலேயே இருந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைத் துரிதப்படுத்தி உடனடியாக செயல்படுத்துவதற்கான ஆக்க வேலைகளை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இரண்டு அரசுகளுக்கிடையே இதுபற்றிய உரையாடல் நடத்தப்பட வேண்டிய கட்டம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல நோக்கமுள்ள திட்டம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிறைவேற்றுவதற்கான வழி வசதி வாய்ப்புக்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் 938 கோடி ரூபாய் மொத்த அளவில் இருபதாண்டுக் காலத்தில் என்று சொல்லப்பட்டாலும், குறைந்த அளவுக்காவது ஏறத்தாழ 185 கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது முதல் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு நிதி வசதி தருவதற்கு மத்திய அரசு இசைந்து வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : ஏற்கனவே 'க்ரேட்டர் கல்கத்தா', 'க்ரேட்டர் பாம்பே' போன்ற திட்டங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, வெளிநாட்டு நிபுணர்களும் பரிசீலனை செய்து, அதற்காகக் கடனும் கேட்கப்பட்டு, கடைசியில் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று அவற்றையெல்லாம் கைவிட்டு விட்டார்களே, அதேமாதிரி இந்தத் திட்டமும் கைவிடப் படாமலிருக்க சர்க்கார் என்ன முயற்சிகள் செய்யும் என்று தெரிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தொடர்ந்து வலியுறுத்துவது ஒன்றுதான் இதற்குப் பரிகாரம். இல்லையானால், நம்முடைய மக்களே எதையும் தாங்கும் இதயம் பெற்று இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தர முன்வருவார்களானால், அது பெருமளவுக்கு நிறைவேற்றப் படாவிட்டாலும் முக்கியமான அளவுக்காவது நிறைவேற்றப் படுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : சென்னை மாநகரத்தின் தற்போதைய மக்கட் தொகை என்ன? நாம் விரிவுபடுத்த இருக்கிற அந்த சென்னை மாநகரத்தின் மக்கட்தொகை இருபதாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு எந்த அளவில் இருக்கும் என்று இந்த அரசு கணக்கிடுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இப்பொழுதுள்ள சென்னை மாநகரத்தின் மக்கட்தொகை 25 லட்சம். சென்னை நகரத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள பகுதிகளில் 5 லட்சம், 10 லட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள். சென்ற முப்பதாண்டுக் காலத்தில் மூன்று மடங்கு மக்கட்தொகை பெருகியிருப்பதாக ஒரு கணக்கு இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் பேசப்பட்டாலும், அதற்கிடையிலே இது இன்னும் இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்காகப் பெருகும். ஏறக்குறைய ஒரு மிலியன் என்று சொல்லலாம் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நான் சொல்லுகிற புள்ளிவிவரம் சரியாக இல்லாமலிருந்தால் அதற்கு நான் இப்பொழுது பொறுப்பு அல்ல.

திரு. என். கே பழனிசாமி : இந்த மாதிரி திட்டம் தீட்டுகிற போது, அடையாறிலிருந்து சென்ட்ரல் வழியாக மின்சார இரயில் பாதை போடுவதற்கு இதில் வழிவகை இருக்குமா ?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அப்படி ஒரு திட்டம் தனியாகவே பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இந்தத் திட்டத்தில் அது எந்த வகையில் எப்படி உள்ளடங்கியிருக்கிறது என்ற விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மெடர்பாலிடன் சிடி ப்ளானில் 'டிபென்ஸ் டிபார்ட்மென்டின்' பெரும் பங்கும் உள்ளது. அப்படியிருந்தும் கூட, அவர்கள் ஐலண்டு கிரௌண்டில் கட்டடம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் தடை விதித்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒரு அரசாங்கம் இன்னொரு அரசாங்கத்திற்குத் தடை விதிப்பதென்பது அந்த அரசாங்கங்களுக்கிடையேயிருக்கும் நல்லெண்ணம், நல்லுறவு ஆகியவைகளைப் பொறுத்தது. ஆனால், நீதிமன்றத் தடை காரணமாக தற்போது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணை முடிகிற போதுதான் தெரியும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: உப தலைவர் அவர்களே, ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருப்பது தெரியும். ஆனால், இந்த மாஸ்டர் ப்ளானில் டிபென்ஸ் டிபார்ட்மென்டிலே போடக்கூடிய கட்டடங்களெல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால், ஐலண்டு க்ரௌண்டில் கட்டடம் கட்டுவதைத் தடுக்க ஸ்டே ஆர்டர் இருந்தாலுங்கூட, கட்டடம் அங்கு வராமலிருப்பதற்கும் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்கூறுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அரசாங்கம் தொடர்ந்து அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பிரதமரை நேரடியாகக் கண்டு இதைக் குறித்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டம் என்பது புறநகர் விரிவுத் திட்டம் என்று கருதப்பட வேண்டும். இந்த டிபென்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் பிரச்சினையை, அதிலே ஏற்படுகிற பாதகத்தை—அகநகர்த் திட்டமாகத்தான் கருதுகிறேன். இந்தப் புறநகர் விரிவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ சென்னை நகரத்தையொட்டிய 25 மைல் தூரத்திற்கு—முக்கியமாக தாம்பரம், ஆலந்தூர் போன்ற பகுதிகளும், அதேபோல் ஆவடி, அம்பத்தூர் போன்ற பகுதிகளும், கும்முடிப்பூண்டி போன்ற

பகுதிகளும் அந்தப் பகுதியையொட்டியுள்ள எண்ணூர் ஆகிய சிறு சிறு நகரங்களாகச் சுற்றிலும் உள்ளவை பெருநகரங்களாக வளர முன்கூட்டி திட்டமிடுவதையும், அவற்றை சென்னை நகரத்தோடு இணைப்பதும், அந்த இணைப்பு பொருத்தமான இணைப்பாக அமைவதற்கு வகை செய்வதாகும்.

கிராமப்புறப் பகுதியிலுள்ள மருத்துவர்கள்

*435 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மருத்துவத் துறையில் பட்ட மேற்படிப்புக்காகவும், தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது கிராமப் புறங்களில் அதிக நாள் பணிபுரிந்த மருத்துவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் உத்தேசம் அரசிடம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தற்போது நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ள விதிகளில் இவ்வகையாக கிராமங்களில் மருத்துவப்பணி ஆற்றுகிறவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திட வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட மருத்துவத்துறையில் பட்ட மேற்படிப்பிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொழுது அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கீடு இல்லை என்று சொல்லப் படுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படி இருந்தால் அரசு அதைப் பரிசிலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மிகச் சிறப்பான நுண்ணறிவு தேவைப்படும் பயிற்சிகளுக்கு அப்படி வகுப்புவாரியாக ஒதுக்கப்படும்பொழுது முழுத் தகுதியுடைய வர்கள் இடம் பெருமல்போய் தகுதியற்றவர்கள் இடம் பெறக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அது வேறு பிரச்னைகளுக்கு வழிகோலி விடும். ஆனால் எந்த அளவிற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் சிறு பான்மை இனத்தவர்களும் விண்ணப்பிக்கிறார்களோ அதை அளவாகக் கொண்டு யார் யாருக்கு என்று, குறைந்தபட்ச தகுதி யிருந்தாலும் முயற்சி செய்யப்படும்.

1972 மார்ச் 11]

திருப்பூர் குமரனின் வீடு

*426. வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விடுதலை வீரர் திருப்பூர் குமரன் குடியிருந்த வீட்டை வாங்கி நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லை எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இதற்குப் பொதுமக்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டும்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, அறிஞர் அண்ணாவிற்கு ஒரு நினைவுச் சின்னமாகப் போற்றும்வகையில் காஞ்சியில் உள்ள இல்லத்தை வாங்கி நினைவுச்சின்னம் அமைக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது வேறு கேள்வி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், பொதுவாக தமிழகத்திலே திருப்பூர் குமரன் என்றாலே கொடி காத்த குமரன் என்று நாடு பூராவும் பரவியிருக்கும் நேரத்தில், அவருடைய வீடு வெகு சிறிய வீடுதான், அவருடைய மனைவிதான் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து அந்த வீட்டை எடுப்பதால் நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்ற முறையில் இதை அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறையினர் வரலாற்றுச் சிறப்படைய, கலைச் சிறப்புடையவைகளையும் மற்றவைகளையும் தான் பாதுகாக்கும் வகையிலே பெரும்பாலும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் ஈடுபட்டு காப்பாற்றி வருகிறார்கள். சுமார் 100 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்த முக்கியமானவர்களின் பழமைப் பொருட்களைக் காப்பாற்ற அந்த இலாக்காவில் இருக்கிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட போர் வீரர்கள், நாட்டுக் குழைத்தவர்கள் போன்றவர்களைப் போற்றும் வகையில் நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்புகின்ற முயற்சியில் சிலை வைப்பது அல்லது

வேறு நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்புவது என்ற முறையில் அதற்கென்று பொதுமக்கள் குழு அமைக்கப்பட்டு நினைவுச் சின்னங்கள் திறக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அந்தந்த நகராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. சிலைகள், மற்றவைகளுக்கான பராமரிப்புச் செலவை அந்தக் குழுவினரிடமிருந்து நகராட்சி மன்றங்களில் பெறுகிறார்கள். அந்த வகையில் குழு அமைத்து, திருப்பூரில் அந்த முயற்சியைச் செய்து நினைவுச் சின்னத்தை அங்கே அமைத்தால் அதைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பை நகராட்சி மன்றம் மேற்கொள்வதற்கு முயற்சிக்கலாம். திருப்பூரில் திருப்பூர் குமரனுக்கென்று சிலபல நினைவுச் சின்னங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சியிலும் பொதுமக்கள் ஒத்துழைத்தால் நகராட்சி மன்றமும் ஒத்துழைக்கலாம்.

கரக ஆட்டம்.

*427. **வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்** : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நம் நாட்டில் சிறந்து விளங்கும் கரக ஆட்டக்காரர்களை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி நமது கலை நுணுக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சங்கீத நாடகக் கழகம் இதற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்தால், அரசு பரிசிலிக்கும்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலே தலைசிறந்த கரக ஆட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இப்போது இலங்கை, மலேயா போன்ற நாடுகளுக்கு தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலே சென்று வருகிறார்கள். மகத்தான வரவேற்பு அந்த ஆட்டங்களுக்கு அங்கே இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு சார்பிலே அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற பெரிய நாடுகளுக்கெல்லாம் அவர்களை அனுப்பி வைத்து நம்முடைய பண்டைய நுணுக்கமான தலைசிறந்த ஆட்டமான இந்தக் கலையைப் பரப்புவதற்கு அரசே நேரடியாக தலையிட்டு ஆவன செய்யுமா ?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கிராமிய நடனக்காரர்கள், புரவி ஆட்டக்காரர்கள் போன்றவர்கள் இந்திய நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று வருகிறார்கள். 1969-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4-ம் தேதி முதல் 18-ஆம் தேதிவரையில் புரவி ஆட்டம் சுந்தரமூர்த்தி குழுவினர் உத்தரப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று புரவி ஆட்டம் காண்பித்து புகழோடு திரும்பியிருக்கிறார்கள். குடியரசு நாளிலேயும் இப்படிப் பட்ட ஆட்டங்கள், தமிழகத்தின் பண்பாட்டை விளக்கும் முறையில் சென்று காண்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. வேறுபல இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று வருவதென்றால் எக்சேஞ்ச் என்ற முறையில் அந்த நாட்டு மக்கள் குழு இங்கே வர, இங்கே இருப்பவர்கள் அங்கே செல்ல அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடு கிறார்கள். தமிழக நடனத்திலுள்ள அத்தகைய கலைஞர்களைப் பரிசீலித்து மிகத் தரமுள்ள, சிறந்த, உயர்ந்த கலை வல்லுநர்களை அனுப்புவதன் மூலம் தமிழகத்தின் பண்பாட்டு நடனத்திற்குச் சிறப்பும், புகழும் தரத்தக்க முறையில் அமைய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடலாம்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மத்தியிலே செல்வாக்குள்ளவர்கள் சிலர் வெளிநாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று கலை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்கிறார்கள். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கூட பாட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் அதிகத் திறமையுள்ளவர்கள் விளம்பரமில்லாமல் அமுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரும் வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சங்கீத நாடக சங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்தால், முறைப்படி அனுப்பப்பட்டால் அதற்கான முறையில் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து திரும்பலாம். ஆகவே செல்வாக்கு என்பது அந்த வார்த்தையிலேயே மிகத் தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக எந்தெந்த வகையில் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி வெற்றிகரமாக ஆக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு அந்தத் திறமையாளர்கள் முயற்சிதான் செய்வார்கள். ஆகவே சங்கீத நாடகச் சங்கத்திடம் முயன்று அதற்கான முயற்சிகளை மேற் கொள்ளலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, கரக ஆட்டம் என்றால் ஏதோ மிகச் சாதாரணமானவர்கள் ஆட்டம் என்ற மனப்பான்மை நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறது. ஆனால் நன்றாகப் படித்தவர் களெல்லாம் அதில் இன்றைக்குச் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். உதாரணமாக இராணி மேரி கல்லூரியின் முதல்வரவர்கள் சமீபத்தில் வாலாஜா பெண்கள் கல்லூரி நிகழ்ச்சியொன்றில் மிக அழகாக ஆடிக்காட்டினார்கள். அப்படி படித்தவர்கள் ஆடும் ஆட்டத்தை வெளிநாடுகளில் காண்பிக்கின்ற முயற்சிகள் இல்லாமலிருக்கிறது. ஏதோ அதிகமாக ராக் அண்ட் ரோல் போன்றவைகள் அந்த நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகியிருக்கும் நேரத்தில் கலை ஆர்வமுள்ள இப்படிப்பட்ட ஆட்டக்காரர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் போய் தங்கள் திறமையைக் காட்டுவதற்கு படித்தவர்களுக்காவது ஒரு வாய்ப்பை அரசு உண்டாக்கித் தருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் அவர்கள் நம்மை வரவழைத்து அந்த நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்ய அங்கேயிருக்கும் குழுவினர் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் நாம் இங்கே வளர வேண்டும். இங்கேயிருக்கும் படித்தவர்கள் அவர்களை ஆதரிக்கும் நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். கிராமிய நடனம் போன்றவைகளை கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பார்க்கிறார்களே தவிர மற்றவர்கள் ஊக்குவிக்க வேண்டாமென்ற நிலையில் வைத்திருக் கிறார்கள். மற்ற நாடுகளில் கலைகளில் அறிவியல் அறிவு சேர்க்கப் பட்டு காலத்திற்கேற்ப பிற நாடுகளைக் கவரத்தக்க அளவிற்கு வளர்க்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் மற்றவர்களோடு போட்டி போடக்கூடிய கலை உணர்வும் திறமையும் இருந்தாலும் அதோடு அறிவியல் உணர்வையும், திறமையையும் வளர்த்தால் உலகத் திலுள்ள பல நாடுகளில் அங்கே நம்மை விரும்பி அழைப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் கலைத்துறையினர் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டால் பிறநாட்டினர் தங்கள் நாட்டிற்கு நம்மை வரவழைப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவரவர்களே, அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பாவிட்டாலும், ஆதிவாசிகளை மத்திய சர்க்கார் அழைப்பது

1972 மார்ச் 11]

போல் சென்னையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிவாசிகளை அழைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பல சமயங்களிலே இப்படிப்பட்ட பொது விழாக்களிலே கிராமியக் கலைஞர்களெல்லாம் கலந்துகொள்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புகூட ஒரு கிராமியத் திருவிழாவே நடத்தப்பட்டு தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து தங்கள் கலைத்திறனை வெளிப்படுத்தினார்கள். அந்த முயற்சியில் ஈடுபடலாம். ஆனால் அதற்கான ஆலோசனைகளை அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே செய்யும்பொழுது இது இனிதாக நிறைவேறும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, கிராமிய நடனம், கரக ஆட்டம் போன்றவைகள் பெயர்பெற்று விளங்காத காரணத்தால் கிராமங்களில் ஆங்காங்கு கரக ஆட்டங்களை நடத்த வாய்ப்பு வசதியில்லாமல் எவ்வளவு திறமையிருந்தாலும் அந்தக் கலைஞர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் செப்பனிட முடியாமல் போகிறது. அதனால் சர்க்கார் தனி நிதி ஒதுக்கி அவ்வப்பொழுது கிராமிய நடனம் போன்றவைகளுக்கு அதிகச் சலுகை தருவதற்கு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட துறையிலே ஈடுபட்டு வயதாகியிருக்கின்ற கலைஞர்களுக்கு உதவிப்பணம் அளிக்கின்ற முயற்சி இருந்து வருகிறது. கலைஞர்கள் 58 வயதிற்கு மேலாகி அவர்கள் எந்த வருவாயுமில்லாமல், கவனிப்பாரற்ற நிலையிலிருந்தால் மத்திய சர்க்கார் உதவிப்பணம் தந்து, சிலபல காரணங்களினால் கலைஞர்கள் உதவி பெற்று வருகிறார்கள். தெருக்கூத்து கலைஞர்கள், கிராமிய கலைஞர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் இரண்டு விருதுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதை ஊக்குவிக்கும் முறையில் சமுதாயத்திலுள்ள மக்களும் ஓரளவிற்கு ஊக்குவிக்க முன்வந்தால் ஒழிய இந்தக் கலைகளை நம்பியிருப்பவர்கள் சிறப்பாக வாழ முடியாது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்மூலம் ஏற்பாடு செய்யும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள், கண்காட்சிகள், பல்வேறு வாரங்கள், கொண்டாட்டங்கள் கொண்டாடும்பொழுது, குறிப்பாக குடும்பநல வாரம்

மற்றவைகள் கொண்டாடும்பொழுது கிராமத்திலிருக்கும் பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற அளவிற்குச் செய்து வருகிறது, பொது மக்களும் ஒத்துழைத்தால் சிறப்பு பெற்றுவிடும்.

நடிப்புக் கலையில் பட்டப் படிப்பு

*428. வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நடிப்புக் கலையில் பட்டப் படிப்புத் துவக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : எல்லாத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குபவர்களுக்கு பட்டப் படிப்பு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சில வெளிநாடுகளில் நடிப்புத் துறையில் இருப்ப வர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து பட்டம் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதேபோல் இங்கும் நடிப்புத் துறையில் பயிற்சி கொடுத்து பட்டப் படிப்பும் அதற்காகத் துவங்க அரசுக்கு எண்ணம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நடிப்புத் துறையில் பட்டப் படிப்பு துவங்க இப்போது முயற்சி இல்லை. ஆனால் பிலிம் இன்ஸ்டிட்யூட் திரைப்படத்துறையில் பல்வேறு பயிற்சிகள் அளிக்கும் விதத்தில் நடிப்புத்துறையிலும் இப்போது பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பட்டம் தருகிற படிப்பு இல்லை. சான்றிதழ் தருகிற வகையில் துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வாங்குகிற டிக்ரியைப் பொறுத்து நடிப்புக் கலையைப் பார்த்து யாரும் மகிழத் தக்க நிலை இருக்காது. அவரவர்கள் நடிப்பினைக் கொண்டுதான் மக்கள் மதிப்பளிக்கும் வகையில் இருக்கிறதே தவிர அப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலை உருவாக்கும்போது, பட்டப் படிப்பிற்கு மதிப்பு ஏற்பட்டு அதன் அடிப்படையில் கலைகளை நிகழ்த்த முன்வரும்போது, அப்படிப்பட்ட ஒன்றை வரவேற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் அப்போது இதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது பிலிம் இன்ஸ்டிட்யூட்டில்தான் நடிப்புக் கலைக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 11]

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: முத்தமிழ் என்பது இயல், இசை, நாடகம் என்று . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விளக்கம் வேண்டாம். கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: இயல், இசை இவைகளுக்கு பாடங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அதேபோல் நடிப்புக் கலையையும் ஏன் பாடமாக வைத்து கற்றுக்கொடுக்கக்கூடாது? கல்லூரிகளில் பி.ஏ. வரையில் நடிப்புக் கலைக்கு ஒரு பாடம் ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். நடனத்திற்கு பட்டப் படிப்பு வைக்க வில்லை. நடனம் சொல்லிக் கொடுக்க சென்னையில் இன்று நூற்றுக் கணக்கான பள்ளிகள் இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய திறன் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இயல் படிப்பு கூட ஒருகாலத்தில் இப்படித்தான் இருந்தது. நாளாவட்டத்தில் மெள்ள மெள்ள அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் துறையாக மாறிற்று. கலைகள் எல்லாம் தனிப்பட்டமுறையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பின்னர்தான் பொது மக்கள் வரவேற்கக் கூடிய நிலை பெற்றிருக்கிறது. அதே நிலையில்தான் நடிப்புக் கலையும் இருந்துவருகிறது.

திரு. கோவை செழியன்: நடிப்புத் துறையில் பட்டம் தரா விட்டாலும் அதற்கான ஒரு கல்லூரியையாவது ஏற்படுத்துமா? பம்பாய்க்கு அருகில் பூனாவில் அதற்கான ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. இப்போது தமிழ்ப் பட உலகில் நடிகர்கள், நடிகைகள் கிடைக்காமல் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. புது முகங்கள் நிறையத் தேவைப்படுகிறது. நான் ஒரு படத் தயாரிப்பாளன் என்ற முறையில் அந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவித்து வருகிறேன். ஆகவே நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற நடிகர்கள், நடிகைகளை எங்களுக்குத் தயார் செய்து அனுப்பு வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்போது நடிப்புக் கலையில் பயிற்சி அளிக்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. புதுமுகங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதில் நாட்டில்

நாடகக் கலையை வளர்க்கும் முயற்சி இருந்தால் அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கமுடியும். நாடகக்கலை வளர்ச்சியடையாத நிலையில் பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு பயிற்சிபெறுபவர்களிடம் இருந்து நடிகர்களை ஒரு நாடு தேர்ந்தெடுத்துவிட முடியாது. நம் நாட்டு பழக்கப்படி நாடகக்கலைக்கு மெருகு ஏறினால்தான்—அதிலிருந்து தான் நல்ல நடிகர்களை திரைப்பட உலகத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்க முடியும், அப்படித்தான் எடுக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நாடகக் கலைக்கு என்னென்ன வகையில் ஊக்கம் தரமுடியுமோ அப்படி நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: புதிய நடிகர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக நடிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள வயதான நடிகர்களுக்கு வயதுவரம்பு கட்டுவதற்கு, கட்டாயமாக வயது வரம்பு வைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நடிப்புத் துறையில் இன்ன வயதுதான் இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. 97 வயது உடையவர்கள் கூட சிறந்த நடிகர்களாக இருக்கிறார்கள். பாத்திரத்திற்கு ஏற்ற பொருத்தம் இருக்கிறதா, அதற்கான திறமை இருக்கிறதா, மக்கள் மதிக்கிறார்களா, மக்களின் மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்களா, மக்கள் உள்ளங்களில் தங்கியிருக்கிறார்களா என்பதுதான் முக்கியமே தவிர வயதுக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது என்பது இந்தத் துறையைச் சரியாக அறியாதவர்கள் சொல்லும் கூற்றே தவிர அறிந்தவர்களாக இருந்தால் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

முதியோர் கல்வித் திட்டம்.

*429 வினா—திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கிராமப்புறங்களில் முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்: ஆம்.

1972 மார்ச் 11]

*430. **வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் புதிய முதியோர் பள்ளிகளைத் துவக்க செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 500 முதியோர் கல்வி மையங்கள் துவக்கப்பட்டு நடத்துவதற்கான திட்டம் அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டு தள்ளிவைக்கப்பட்டது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட முதியோர் பள்ளிகளை நடத்த முன்வரும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும், பொது நல நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்கம் மானியம் வழங்க முன்வருமா? ஊராட்சி மன்றங்கள்தோறும் கண்டிப்பாக ஒரு முதியோர் பள்ளியாவது கட்டாயமாக நடத்தப்படவேண்டும் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது முதியோர் கல்வி 48-49-ல் இருந்து பல்வேறு மாறுதல்களின் அடிப்படையில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பார்மேர்ஸ் எட்யுகேஷன் என்று முதியோருக்கு எந்த அறிவு, எப்படிப்பட்ட அறிவு வேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட அறிவைமட்டும் கொடுப்பது என்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்துவது பலன் தரும் என்று உழவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட அறிவு தரவேண்டும், எந்த அறிவு தரவேண்டும் என்று அந்த அறிவை எழுத்துமூலம் பெறுவதற்கு, அதைத் தருவதற்குள்ள முயற்சியில் தஞ்சாவூர், பொள்ளாச்சி, திருவண்ணாமலை, தூத்துக்குடி போன்ற பலயிடங்களில் 240 பள்ளிகள் வைத்து ரூ. 2,14,800 செலவில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆங்காங்குள்ள 500 முதியோர் பள்ளிகளில் பத்தாயிரம் பேர் களுக்கு பயிற்சி பெறும் அளவிற்கு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக் கிறது. முதியோர் கல்வியில் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு, ஊராட்சி மன்றங்களின் ஒத்துழைப்பு அடிப்படையில் முன்வரு கிறபோது அரசு அதற்கு உதவி செய்ய முன்வரும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : முன்பிருந்த முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்கும் இப்போதுள்ள முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்கும் உள்ள மாறுபாடுகள், வேறுபாடுகள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்பெல்லாம் 13-ல் இருந்து 40 வயது வரையில் உள்ளவர்களுக்கு கல்வி புகட்டப்பட்டு வந்தது. 30, 40 வயது என்பதைவிட 8-ல் இருந்து 18 வயது உள்ளவர்களுக்கு கல்வி புகட்டுவதில் ஓரளவிற்கு நல்ல பலன் ஏற்படுகிறது என்பதால் 'ஃபங்ஷனல் லிட்டரஸி', யார் யார் எந்தெந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அந்தத் தொழில் அறிவைப் பெற என்னென்ன படிப்பைச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியுமோ அதைச் சொல்லிக் கொடுப்பது பலனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற முறையில் 240 பள்ளிகள் தமிழகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் நிறுவப்பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : முதியோர் கல்விக்காக 240 பள்ளிகள் துவங்கி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த 240 பள்ளிகள் எந்தெந்தக் கிராமங்களில் நிறுவப்பட்டிருக் கின்றன? அங்குள்ள கல்வி அறிவில்லாத முதியோர்கள் கையெழுத்து போடுவதற்காகவாவது அந்த அறிவைப் பெறுவதற்காகவாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 240 பள்ளிகளில், பள்ளி ஒன்றுக்கு 30 பேர்கள் வீதம் நாள் ஒன்றுக்கு 1½ மணி நேரம், மாலை 7—8-30 வரையில் அல்லது 9 மணி வரையில் அந்தந்த ஊர் நிலைக்கு ஏற்ப முதியோர் கல்விப் பயிற்சி அளிக்கப் பட்டுவருகிறது. நாளாவட்டத்தில் இது எல்லா மக்களுக்கும் பரவச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கூடுமானவரையில் கட்டாய முறைக் கல்வியை ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே நுழைப்பதன்மூலம் ஒருசில ஆண்டுகளில் இந்த கல்வி அறிவின்மையைப் போக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியையும் எடுத்துவருகிறது.

திரு. நா. கிருட்டிணன் : தலைவரவர்களே, புதிதாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கும் முதியோர் கல்விப் பள்ளியில் கோ-எடுகேஷன் முறையை அரசு ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதியோர் என்கிற நிலைமை என்று சொல்கிறபோது, கோ-எடுகேஷன் வைப்பதால் எந்த வித ஆபத்தும் ஏற்பட்டுவிடாது. இப்போது

1972 மார்ச் 11]

இருக்கும் வகுப்புகளில் கூட ஆண்கள் பெண்கள் என்ற வித்தியாசம் பாராமல் தான் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதியோர் கல்வித் திட்டம் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அமல் செய்யப்பட்டு நடைமுறையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்போது தஞ்சாவூர், பொள்ளாச்சி, திருவண்ணாமலை, தூத்துக்குடி போன்ற பகுதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் 60 பள்ளிகள் திறந்து வைக்கப்பட்டு, இப்போது 240 பள்ளிகள் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் நிறைய பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் முகத்தான் ஒவ்வொரு சிற்றூர்களிலும் இந்த முதியோர் கல்வித் திட்டம் கொண்டு வர அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைச் செய்ய லாம். நல்ல யோசனை தான். நிதிப்பற்றாக்குறை தான் அதைச் செய்யமுடியாததற்குக் காரணம். அதற்கு ஏராளமான நிதி வசதி வேண்டும். அந்த நிதியை வைத்துக்கொண்டு அந்த முயற்சியில் ஈடுபடலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்த முதியோர் கல்வி அளிப்பதற்காக மன்றங்கள் முன் வந்தால் அவற்றிற்கு உதவித்தொகை அளித்து அந்த வேலையைச் செய்ய அரசாங்கம் தூண்டுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த முறையில் ஆங்காங்கு மகளிர் மன்றங்கள் போன்றவையும், வேறு பல பொது மன்றங்களும் ஏற்று நடத்த முன்வருவார்களேயானால், அந்த வகையில் உதவியளிக்கும் திட்டத்தை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கூறும்போது மதுரை மாவட்டத்தை கூறவில்லை. மதுரை மாவட்டத்திற்கும் இந்த முதியோர் கல்வித் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

[1972 மார்ச் 11

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த 'பார்மல் எடுகேஷன் அண்டு பங்ஷனல் லிட்டரசி' அந்த இடங்களில் பரிட்சார்த்தமாக இப்போது நடத்தி வருகிறோம். அது வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது என்பதை அறிந்தபிறகு, பிற மாவட்டங்களுக்கும் அதை விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தை அரசு பரிசிலிக்கும்.

அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகள்

***431. வினா—திரு. என். மருதாசலம்:** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்கு சைனிக் ஸ்கூலில் சேர்ந்து படிக்க உதவித் தொகை வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்த சைனிக் ஸ்கூலில் தியாகிகளின் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஏதேனும் சலுகைகள் அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்த சைனிக் பள்ளியில் எந்தவிதமான சலுகையும் யாருக்கும் தருவது இல்லை. மெரிட் பேசிஸ்லில்தான் எடுக்கிறார்கள். ஜாதி, மதம், இனம் முதலிய பாகுபாடுகள் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல், மாணவர்களுக்கு இருக்கும் ஆப்டிட்யூட், நோக்கம் ஆகியவற்றை பொறுத்து, தேர்வின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய குடும்பங்களின் வருமான அடிப்படையில் வருஷ வருமானத்தை கணக்கிட்டு, அதற்கேற்ற அளவுக்கு சிலபேர்களுக்கு உதவித்தொகை அளிக்க முயற்சி இருந்து வருகிறது. வேறு எந்த வகையிலும் யாருக்கும் சலுகை அளிக்கப்படவில்லை.

திரு. என். மருதாசலம்: இப்போது இருக்கும் சைனிக் ஸ்கூல் ஒரே ஒரு மாவட்டத்தில் தான் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாது எல்லா மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே ஒரே ஒரு இடத்திலே உடுமலைப்பேட்டைக்குப் பக்கத்திலே அமராவதி அணைக்கட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருந்து வருகிறது. அங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் கிட்டத் தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,500 அல்லது ரூ. 3,000 செலவாகிறது. இதை எல்லா இடத்திலும் ஆரம்பிக்க முடியாது. வேறு ஒரு இடத்தில் ஆரம்பிப்பதற்காக செயற் குறிப்பு இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இப்படி ஒரு ஸ்கூல் தான் இருந்து வருகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன்: தலைவரவர்களே, சென்ற 4-5 வருடங் களுக்கு முன்பு சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலே ஒரு சைனிக் ஸ்கூல் ஆரம்பிக்கும் திட்டம் இருந்ததே, அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? அதை ஆரம்பிக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: திட்டம் இருந்த தாகத் தெரியவில்லை. எண்ணம் இருந்திருக்கலாம். அது பற்றிய தகவல் இல்லை. வேறு ஒரு இடத்தில் கோடைக்கானல் பகுதியில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. அது பற்றிய முடிவு இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: இந்த சைனிக் பள்ளியில் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் தனியாக இடம் ஒதுக்கித் தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப்பற்றித்தான் முதலிலே பதில் சொல்கிறபோது 'இல்லை' என்று சொல்லி விட்டாரே! தகுதி அடிப்படையில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரும்பவும் அதே கேள்வியை எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலி லேயே சொன்னேன். அங்கே ஜாதி, மதம், இனம் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், அவர்களுக்கு இருக்கும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில், திறமையின் அடிப்படையில் தான் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளி மத்திய அரசின் உதவியோடு நடத்தப்படுகிறது.

திருமதி த. ந அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, தகுதியின் அடிப்படையில் அந்தப்பள்ளியில் சேர்க்கப்படுகிறவர்களுக்கு,

வருமானத்தின் அடிப்படையில் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தகுதியின் அடிப்படையில் வருவதற்கு தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்கு வாய்ப்பு இருந்தால், அவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்ய முன்வருமா? நாட்டின் உரிமைக்காக போராடியவர்களுக்கு இந்த உதவியைக்கூட செய்யக்கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சேர்க்கப்பட்ட அளவில் பார்த்தால் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய கணக்கு என்னிடத்தில் இல்லை. அவர்களெல்லாம் புறக்கணிக்கப்படவில்லை, மேல் வகுப்புக்காரர்கள் மட்டும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலையில்லை. புள்ளி விவரம் தேவையென்றால், தனிக்கேள்வி போட்டால் தரலாம்.

துவக்கக் கல்வித் திட்டம்

* 432 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1967-ம் கல்வி ஆண்டு முதல் நடப்புக் கல்வி ஆண்டு வரையில் துவக்கக் கல்வித் திட்டத்தில் புதிய மாற்றங்கள் ஏதேனும் செய்யப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1965-ம் ஆண்டில் அரசினரால் ஏற்கப்பட்ட புதிய பாடத்திட்ட முறைகள் 1967-68-ம் ஆண்டு முதல் ஏழாம் வகுப்பிலும், 1968-69-ம் ஆண்டு முதல் எட்டாம் வகுப்பிலும் அமுல் செய்யப்பட்டுள்ளன. தற்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சி, அணுகு முறை, புதிய கண்டுபிடிப்புகள், பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக சூழ்நிலை, நவீன வாழ்க்கை முறைகள் இவைகளுக்கேற்பப் பள்ளிக் கல்வியின் பாடத்திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கக் கருதி, இதற்கென வல்லுநர் குழுக்களை ஒவ்வொரு பாடத்திட்டத்திற்கும் அரசு அமைத்துள்ளது. இக்குழுக்கள் தங்களது புதிய பாடத்திட்டங்களின் நகல்களை தயாரித்துள்ளன. மேலும் ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை, ஆதாரக் கல்வி அல்லாத பாடத் திட்டத்துடன் ஒருங்கு இணைத்தல் பற்றியும் ஒரு துணைக்கமிட்டி ஆய்வு செய்து அதுபற்றிய பாடத்திட்ட வரைவு ஒன்றினை சமர்ப்பித்துள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

இது பரிசீலனையில் உள்ளது இம் முயற்சிகளின் விளைவாக தொடக்கக்கல்வி மேலும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு தர உயர்வு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, முதல் வகுப்பிலிருந்து 5-ம் வகுப்பு வரை படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு பரீட்சை வைத்து அந்த பிஞ்சு உள்ளங்களின் மனதில் வேதனையை உண்டுபண்ணுவதை விட, 5 ஆண்டுகள் படித்த பிறகு, 5-வது வகுப்பில் பரீட்சை வைத்தால் நலமாக இருக்கும், இதை அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கும் இந்தக் கருத்தை கல்வி வல்லுநர்கள்தான் ஆராய வேண்டும். குழந்தைகள் மனப்பக்குவம், மனத்திட்பம் அறிந்து கல்வி வல்லுநர்கள் என்ன கருத்து அறிவிக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் அதைச் செய்ய இருக்கிறது. அதற்காக திட்டக்குழுவில் இப்போது டாஸ்க் போர்ஸ் என்று பணிக்குழு அமைக்கப்பட்டு, அதிலே கல்வி வல்லுநர்கள் அடங்கிய குழு இதை ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். அந்த வல்லுநர்களின் கருத்து அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப் பட்ட பிறகு, அந்தக் கருத்தை ஏற்று நடத்த அரசு முன்வரும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: தலைவரவர்களே, மாணவர்களுடைய நோக்கம் எந்தத் துறையில் செல்கிறது என்று அறிந்து அந்தத் துறையில் பாடத்தை நடத்துகிற முறை ரஷ்ய நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டு வருவதால் நல்ல பயன் பெற்று இருக்கிறார்கள். அதை மனதில் கொண்டு, நம்முடைய மாநிலத்திலும் அப்படிப்பட்ட பாடத்திட்டத்தை கொண்டு வரும் முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த அடிப் படையிலே தான் மாணவர்களின் ஞாபகத்தை சோதிக்கும் அடிப்படையில் மட்டும் தேர்வு நடத்தாமல், அவர்கள் திறன், அறிவு ஆற்றல் இவற்றையும் வைத்து அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் ஊக்கமளிக்கின்ற வகையில் பாடங்களைக் கற்றுத் தருவதற் கான வகையில் அந்தப் பணிக்குழு ஆராய்ந்து வருகிறது. அதிலே பல்வேறு தரப்பட்ட வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தில் இது பற்றி கல்வித்துறையில் ஆலோசனை தருகிற

[1972 மார்ச் 11

ஒரு அதிகாரியும் கூட அதிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிறகு அந்தத் துறையில் நல்ல மேம்பாடு இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஒரு தனி இயக்குநரைப் போட்டு, செயல்படுத்த அரசிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது துவக்கப் பள்ளிகளுக்கும், ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்ந்து ஒரு இயக்குநர் இருந்தாலும், துவக்கப் பள்ளிகளை கவனிக்கக்கூடிய வகையில் இணை இயக்குநர்கள், துணை இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காக தனியாக கவனிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே ஆரம்பப் பள்ளிகளும் இருக்கிற காரணத்தால், அதற்கென்று தனியாக இயக்குநர் தேவையில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சென்று திரும்பிய நேரத்தில், வெளிநாடுகளில் இருக்கின்ற கல்வித் திட்டங்களைப்போல், அதிலுள்ள சிறப்பான அம்சங்களை நம்முடைய நாட்டிலே புகுத்த வேண்டுமென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, வெளிநாடுகளில் பல்வேறு வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, பல வருஷங்களாக, 100 வருஷ திட்டம், 50 வருஷ திட்டம், 200 வருஷ திட்டம் என்ற அடிப்படையில் வளர்க்கப்பட்டு, அந்தந்த தேச சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டவையாகும். அவை எல்லாவற்றையும் இங்கே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது என்பது முடியாது என்றாலும், அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய நாட்டிற்கு உகந்த வகையில் அவைகளைப் பயன்படுத்துகிற வகையில் செய்யலாம். அவற்றையெல்லாம் நிபுணர் குழு ஆராய்ந்து வருகிறது. அவர்களின் ஆராய்ச்சி முடிந்தபிறகு, அவர்கள் கருத்து அரசுக்குக் கிடைத்ததற்குப் பிறகு, அவற்றை எப்படி மாற்றுவது என்பதைப் பற்றியும், அதற்கான முயற்சியையும் அரசு எடுக்க முன்வரும்.

1972 மார்ச் 11]

அரிசனங்களுக்கு குடியிருப்புகள்

* 436 வின—திரு என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப் பாரா—

1971-72-ல் மாயூரம் தொகுதி காளி பஞ்சாயத்தில் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் எத்தனை பேருக்கு அரசு வீடுகள் கட்டித் தந்துள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஒருவருக்கும் இல்லை.

* 437 வின—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப் பாரா—

மாயூரம் ஒன்றியத்திலுள்ள மாப்படுகைப் பஞ்சாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 1971-72-ம் ஆண்டில் அரசு கட்டித்தர விருக்கும் வீடுகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 10 வீடுகள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரு கேள்வி கள் அடங்கிய மாயூரம் தொகுதி காளி, மாப்படுகை ஆகிய இரு பஞ்சாயத்துக்களிலும் மாவட்ட அரிசன நலத் துறை மூலமாக வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று ஆரம்பித்து அதற்காக முன்பணமும் கோரி செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அங்கே வீடுகள் கட்ட எந்த விதமான பணியும் துவங்கப்பட வில்லை. அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்த காளி என்ற கிராமத்தில் தற்போது 940 ரூபாயில் நல இலாகா கட்டித் தரும் வீடுகளுக்குச் சற்று அதிகமாகப் பணம் கொடுத்து 1,150 ரூபாயில் கட்டித் தரவேண்டு மென்று கேட்டார்கள். 1,150 ரூபாயில் வீடு கட்டித் தர நலத்துறை இயக்குநர் ஒப்புக்கொண்டு எஞ்சிய பணத்தை வீடு ஒன்றுக்கு 210 ரூபாய் வீதம் அந்தக் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள்

தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை அந்தக் கிராமத்திலுள்ள அரிசன மக்களும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் பத்து வீடுகளுக்கு கட்டவேண்டிய முழுத் தொகை 2,100-ஐயும் கட்டாமல் வெறும் ஆயிரம் ரூபாய் மாத்திரமே கட்டினார்கள். அதனால் அந்தக் கிராமத்தில் வீடுகள் கட்டவில்லை. அதே போன்று மாப்படுகையிலும் 2,100 ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்க 1,050 ரூபாய்தான் கட்டினார்கள். இந்த ஆண்டு நிதி நிலைக்கேற்ப நலத்துறை மூலம் செலவழிக்கப்பட வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் அதே மாவட்டத்தில் வேறு பல இடங்களில் யார் முழுத் தொகையும் கட்டியிருக்கிறார்களோ அங்கு கட்ட முடிவு செய்து அறந்தாங்கி தாலுகாவிலுள்ள ஒரு கிராமத்திலும், ஒரத்தநாடு தாலுகாவிலுள்ள கள்ளிகுடி கிராமத்திலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட இரண்டு கிராமங்களிலும் ஒப்புக் கொண்ட தொகையைக் கொடுத்துவிட்டால் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வழி ஏற்படும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் பணியைக் குடிசை மாற்று வாரியத்திடம் ஒப்படைத்து நல்ல சுகாதார வசதியோடு திட்டமிட்டு குடியிருப்புகளைக் கட்டித் தர அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பண வசதி இல்லாத ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நலத் துறை மூலமாக இப்போதே வீடு கட்டிக் கொடுப்பது இன்றைக்கும் அரசாங்கக் கொள்கையாக இருக்கிறது. கடனைக் கொடுத்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கத்தக்க நிலையிலுள்ள அரிசன மக்களுக்கு எல்.ஐ.சி. மூலமாக பண உதவி பெற்று நலத் துறை மூலமாக சொசைடி அமைத்து வீடு கட்டிக் கொடுப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சில அரசாங்கச் சிப்பந்திகள் தனியாக வீடு கட்டிக் கொள்ள என்று கடன்களை எழுப்புகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய அரிசன நல இலாகா அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு முன் வருமா ?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிற திட்டத்தின் கீழ் எல்.ஐ.சி. மூலமாக நிதி உதவி பெறுவது பற்றிப் பரிசீலனை முடிந்து முடிவு எடுக்கப்பட்ட பிறகு இவை எல்லாம் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும்.

மேட்டூரிலுள்ள அலுமினியம் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான நிலம்.

* 438. வினு—திரு. எம் சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக் களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) மேட்டூரில் உள்ள மதராஸ் அலுமினியம் தொழிற் சாலைக்கு, நில உச்சவரம்பு சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் நில விஸ்திரணம் எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) & (இ) : தி மதராஸ், அலுமினியம் கம்பெனி, மேட்டூர் வட்டத்தில் தனக்குச் சொந்த மான 659.06 ஏக்கர் நிலம் குறித்து தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் (சட்டம் எண். 58/1961) 73 (iv) பிரிவின்கீழ் விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று 15-7-71 அன்று அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளது. இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய அலுமினியம் தொழிற்சாலையின் பேரில் இருக்கக்கூடிய, ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தின் விஸ்தீரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்களுக்கு மொத்தமாக இருக்கும் நிலம், அடமானம் செய்த நிலம் ஹோல்டிங்க்ஸ் என்ற முறையில் 390 ஏக்கர் 82 சென்ட் ஆகும். இது தவிர புறம் போக்கு நிலத்தையும் அவர்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : What is the extent of land which is exactly required for the Aluminium Factory? Has the Government gone into the question?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எவ்வளவு நிலம் தேவை என்பதைப் பொறுத்தவரை நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது இவற்றுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு வைத்திருக்கிறோம். சட்டம் அமலாக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஒரு கம்பெனிக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறதோ அதை எடுப்பதில்லை என்ற விதி இருக்கிறது. அந்த விதியின்கீழ் இப்போது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் நிலத்திற்கு எக்ஸம்ப்ஷன் கேட்டு அவர்கள் அப்பீல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கம்பெனிக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்க வேண்டுமென்ற அந்த உச்ச வரம்பைக் குறைக்க தனிச் சட்டம் கொண்டு வர அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: இந்தக் கம்பெனிக்கு மின்சாரச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: When the Government propose to bring a legislation for limiting the extent of land which should be allowed for such factories, would they take into consideration the future expansion also? If so, what is the time limit which they would like to take?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Precisely that is what is under the consideration of the Government.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு 659 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே தொழிற்சாலைக்குப் போக பாக்கி இருக்கும் நிலத்திலே அங்கு வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள நிலம் கேட்டால் இலவசமாக அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு அந்தத் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அவர்கள் எக்ஸம்ப்ஷன் கேட்டிருப்பது 659 ஏக்கர் என்று தெரிவித்தேன். அவர்களுக்கு உரிமை 390 ஏக்கர்தான். பாக்கி புறம்போக்கு நிலத்தைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை

1972 மார்ச் 11]

செய்யப்பட்டு வருகிறது. பாக்கி விவரங்களுக்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்குக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வி எண்கள் 439, 440 ஆகியவை தொழில்துறை அமைச்சரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

Bridges

* 441 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to construct a bridge at Gnanamala Kadavu across Kuzhithurai river in Kanyakumari district?

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : இந்தப் பாலத்தை அமைப்பதன் மூலம் மார்த்தாண்டம் பகுதியிலுள்ள முக்கிய ஊர்களைத் தொடர்பு படுத்தும் என்ற வகையில் அந்த ஊர் மக்கள் நீண்ட காலமாக வற்புறுத்தி வரும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தப் பாலம் கட்ட 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகலாம் என்று கருதப் படுகிறது. அதற்கு தற்போது நிதிநிலை வசதி இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரா. ரா. முனு சாமி . . இது கன்னியாகுமரியைப் பற்றிய கேள்வி.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : கன்னியாகுமரியில் இருப்பது போன்று தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற முக்கியமான ஊராட்சி மன்றங்களில் நிதி வசதியைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது பெரிய பெரிய நீர் ஓடைகள் இருக்கின்ற நிலையில் ஊருக்கு ஊர் தொடர்பு ஏற்படுத்த நிதிவசதி இல்லாத நிலையில் 40,000, 50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பாலம் கட்டும் திட்டங்களை அரசு எடுத்து நிறைவேற்றித் தர முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பரிந்து பேசியதற்காக நன்றி.

* 442. வினா—திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

குசஸ்தலி ஆற்றில் பாலம் கட்ட திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் இது ஒரு முக்கியமான திட்டமாக இருப்பதால், இத்திட்டத்திற்கு 'இண்டர் ஸ்டேட்ஸ் எக்னமிக் ரிலேஷன்ஷிப்' நிதி பெற்று, இதனால் விவசாய உற்பத்தி மேம்பாடு அடையும் என்பதால், இதை ஒரு தனித் திட்டமாக நிறைவேற்ற மத்திய அரசை நமது அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The work was among the 13 works recommended for inclusion in the Fourth Five-Year Plan under the Inter-State Economic Improvement Scheme. The Government of India had selected only three works.

அதனாலே இதை ஏற்கவில்லை.

The Chief Engineer's recommendation to include the work in the Central Road Fund Scheme in the Fourth Five-Year Plan is being pursued separately.

இராமலிங்கபுரத்தருகே புதுக் கண்மாய்

* 443. வினா—திரு. எஸ். அழகுத்தேவர் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) முகவை மாவட்டம்—சாத்தூர் வட்டம், இராமலிங்க புரம் கிராமத்தின் அருகே புதிய கண்மாய் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அது பற்றிய விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சாத்தூர் வட்டம், இராம லிங்கமபுரம் கிராமத்தில் புதிய கண்மாய் ஒன்று ரூபாய் 2.83 லட்சத்தில் கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

ஓட்டப்பிடாரத்திலுள்ள துணைத் தாசில்தார் அலுவலகக் கட்டடம்.

*444. **வினா—திரு. எம். முத்தையா**: மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஓட்டப் பிடாரத்தில் சப்-தாலுக்கா ஆபீஸ் ஒன்று வாடகைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருவது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனின், அதற்கு எப்போது தனிக்கட்டடம் கட்ட அரசு ஏற்பாடு செய்யும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஓட்டப் பிடாரத்திலுள்ள துணைத்தாசில்தார் அலுவலகம் வாடகையில்லாத் தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது.

(இ) அந்தத் துணைக்கோட்ட அலுவலகத்திற்கு கட்டிடம் கட்டும் கருத்துரு ஒன்று விரைவில் சமர்ப்பிக்கப்படுமென திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூறியுள்ளார்.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவரவர்களே, அந்த வாடகைக் கட்டிடத்திற்கு வாடகையாக அரசு வருஷம் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான் சொன்ன பதிலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். வாடகை இல்லாமல் தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வாடகை இல்லாமல் தனியார் ஒருவர் அரசாங்கத்திற்கு கட்டடத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த தாராள சிந்தை உடையவரிடம் இருந்து அரசாங்கம் இலவசமாக அந்தக் கட்டடத்தை பெற்றுக்கொள்ளுமா? எந்தெந்த மாவட்டங் களிலே தாலுகா ஆபீஸ்கள், கலெக்டர் ஆபீஸ்கள் தனியார் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன? எந்தெந்த இடங்களில் அரசாங்கக் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை அறிய பொதுப்பணித் துறையில் ஒரு குழு அமைக்கப் படுமா?

[1972 மார்ச் 11

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : புள்ளிவிவரங்கள் இப்போது இல்லை. ஆனால் இந்த ஒட்டப்பிடாரத்தில் உள்ள கட்டடம், திரு. டி. எஸ். கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்களால் வாடகை இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலம் பூராவிலும் உள்ள அரசாங்க அலுவலகங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் பற்றிய செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Distribution of water from Pandravedu tank

*445 Q.—THIRU E. S. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal for construction of masonry distribution of water from Pandravedu tank to Kesavarajakuppam village ayacuts in Pallipet Sub-taluk in Chingleput district and

(b) if so, the value of the estimates

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூபாய் 33,000.

சூலூருக்கு சிறப்பு அங்காடி.

*446 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மக்களுக்கு மலிவு விலையில் பொருள்கள் கிடைக்க வழி செய்ய சூலூரிலும் பல்லடத்திலும் கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடிகள் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையி லுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இல்லை.

சித்தர்க் காட்டிலுள்ள நவீன அரிசி ஆலை

*447. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரம் சித்தர்க் காட்டிலுள்ள நவீன அரிசி ஆலை எப்போது செயல்படத் துவங்கும் ?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இந்த நவீன அரிசி ஆலையில் பச்சரிசி அரைவை இந்த மாதம் இறுதியிலும், புழுங்கல் அரிசி அரைவை 1972 ஏப்ரல் திங்களிலும் துவங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, இந்த மாயூரம் சித்தர்க் காட்டிலுள்ள நவீன அரிசி ஆலை தாலுகாக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சார்பாக அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் கட்டப்பட்டு வருகிறது. நான்தான் அதனுடையத் தலைவராகவும் இருக்கிறேன். பலதடவைகள் அதற்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தொடர்புடைய அதிகாரிகள் எல்லோரையும் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டுக்காலமாகக் கேட்டு வருகிறேன். இன்னும் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த சட்டமன்றக் கேள்வியின் மூலமாகவாவது, உடனடியாக இணைப்புக் கொடுக்கக் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, மின்சார இணைப்பு இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவரே சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த இலாகா அமைச்சரவர்களைக் கேட்டால் எவ்வளவு சீக்கிரமாக மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கி வருகின்ற ஆலைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் நஷ்டத்தில் இயங்குகின்றன என்று ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை லாபத்தில் இயங்கச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தப்பட்ட துணைக் கேள்வி அல்ல. அதனால் இந்தக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படக்கூடியதல்ல.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mv question relates to the modern rice mill and it is quite relevant to the main question. When the Hon. Minister is prepared to answer it, the Hon Deputy Speaker does not want him to answer it and that it taking away

the privilege of the hon. Members. I take strong objection to that. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member need not give any judgment. . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : My question is relevant and I take very strong objection to the Deputy Speaker disallowing the question. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : It is left to the Hon. Minister to answer it or not.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The Hon. Minister wanted to reply but the Deputy Speaker did not allow him to do so. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member cannot make any observation about the Chair.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவர வர்களே, தங்களுக்கு இந்த மன்றத்தில் துணைக் கேள்விகளை அனுமதிக்கவும், மறுக்கவும் உரிமை உண்டு. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் disallowing the question. . . என்று சொன்னார்கள். அது முறைதானா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I have never stated that the Chair has no right. The Deputy Speaker told the Minister that he need not answer my question and that is not correct. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : When the question is not relevant to the main question, how can the hon. Member ask the Hon. Minister to answer it ?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : This question relates to modern rice mill.

MR. DEPUTY SPEAKER : The main question does not relate to the modern rice mills but about the modern rice mill at Sitharkadu and the hon. Member wanted details about mordern rice mills. . .

1972 மார்ச் 11]

திரு. என். கிட்டப்பா : நிலைவரவர்களே, இந்த மில் கேள்வி மாயூரம் சித்தர்க்காட்டிலுள்ள நவீன அரிசி ஆலையைப்பற்றியது. அதற்கும் மைலாப்பூருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் மைலாப்பூருக்கு அரிசி ஆலை வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கும் ஆலைகள் பெரும்பாலும் நஷ்டத்தில் இயங்குகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே. அந்த ஆலைகள் லாபத்தில் இயங்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதுதான் என் கேள்வி. If he is willing to answer the question, at any time he can answer it.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வியை விட்டுவிட்டு லாப நஷ்டக் கணக்குக் கேட்டால் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்?

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அரிசியை மில்களில் தீட்டுவதினால், அரிசியிலுள்ள புரதமிக்க தவிட்டுச் சத்தானது போய்விடுகிறது. ஆகையால் அந்த தவிடு முழுதும் போகக் கூடாத முறையில் அரிசி அரைக்கப்பட வேண்டும். அல்லது கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சுகாதாரத் துறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, ஆலைகளில் அரிசியை அரைக்கும்போது தவிடு முழுவதும் போய்விடாதபடி அரைத்துக் கொடுக்கும்படி உத்தரவிடப்படுமா? அதுபற்றி அமைச்சரவர்களின் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, தவிடு ஒரு சத்துணவு என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் தவிட்டில் ஒரு எண்ணெய் கலந்திருக்கிறது. அதில் நச்சுப்பொருள் கலந்திருக்கிறது. தவிட்டைச் சாப்பிட்டால் அது உடலுக்குச் சுகாதாரக் கேட்டை விளைவிக்கும். அதனால் தவிடு ஒரு சத்துணவு என்பது பொருத்தமுடையதல்ல. ஆனால் ஆலைகளில் அரிசியை எந்த அளவுக்குத் தீட்டிக்கொடுக்கச் சொல்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத் தீட்டிக்கொடுக்க முடியும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : இது அமைச்சரவர்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்தா, அல்லது நிபுணர்களுடைய கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது தவிட்டில் நச்சுப்பொருள் கலந்த எண்ணெய் இருக்கிறது ; அதனால் அது உடல் நலத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று தான். அங்கத்தினர் அவர்கள் கையால் குத்தப்பட்ட அரிசியைத் தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. கொஞ்சம் அதிகமாக தீட்டவேண்டுமென்று சொன்னாலும், அல்லது குறைவாகத் தீட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதற்கேற்ற முறையில் செய்து கொடுக்க ஆலைகளில் வசதி இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, தவிட்டில் இருக்கக் கூடிய எண்ணெயில் விஷம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது நீக்கப்பட்டுவிட்டால் சத்துணவாக உபயோகிக்கலாம் அல்லவா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : தவிட்டை நன்றாக சுத்தம் செய்துவிட்டால், அதில் இருக்கக்கூடிய விஷம் நீக்கப் பட்டு விடும். அப்போது அதை சத்துணவாகப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சித்தர்காட்டில் உள்ள நவீன அரிசி ஆலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித் தார்கள். பொதுவாக நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள நவீன அரிசி ஆலைகள் எல்லாம் எந்த நிலையில் ஓடுகின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன். லாபத்திலா ? நஷ்டத்திலா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : ஏற்கனவே இந்த அவையில் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். 13 நவீன ஆலைகள் நம் மாநிலத்தில் இருக்கின்றன என்றாலும் அவை யாவும் நஷ்டத்தில்தான் ஓடுகின்றன. அவைகளை நல்லமுறையில் லாபகர மானதாக ஓட்டுவதற்கு, உணவுத் துறையினிடத்தில் ஒப்படைக் கின்ற குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை ஓட்டுநர்களுக்கு குடைகள் வழங்கல்

*448. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசினர் பஸ் டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு மழைக் காலங்களில், உரிய நேரத்தில் பணிக்கு வந்து போக இலவசமாக குடை வழங்கும் உத்தேசம் அரசிடம் உள்ளதா ?

1972 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே இலவசமாக குடை வழங்கும் திட்டம் இல்லை என்றாலும் மழைகாலங்களில் அவர்கள் சிறப்பாகப் பணிபுரிவதற்கு மழைக் கோட்டுகளையாவது வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களிடம் இருந்து அதற்கான தொகையை மாதத் தவணைகளில் திரும்பப்பெற அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவர்களுக்கு இலவசமாகப் பயணம் செய்ய பேருந்துகள் இருக்கிற காரணத்தினால் இலவசமாக குடைகள் வழங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, மழைக்கோட்டும் அவசியம் இல்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

கோயில்களின் கணக்குகள் தணிக்கை.

* 449. வினா—திரு. கே. ரங்கநாதன் : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அறநிலையத்துறைக்கு உட்பட்ட ஆலயங்களின் வரவு செலவுக் கணக்குகள் அதிகாரிகளால் தணிக்கை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஆம்.

திருவரங்கம் கோயில் வருமானம்

* 450. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருவரங்கம் கோயிலின் வருமானத்தைக்கொண்டு மருத்துவமனை, கல்விச்சாலை ஏற்படுத்துவது போன்ற பொது நலப் பணிகள் எவையேனும் நடைபெறுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — வாய்மையே வெல்லும் — TRUTH ALONE TRIUMPHS

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நெசவாலைத் தொழிலாளர்கள் மீது போலீஸ் தடியடி நடத்தியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து.

MR. SPEAKER: Thiru K. T. K. Thangamani has given notice under Rule 42 of the Legislative Assembly Rules to adjourn the House to discuss a matter of urgent public importance, viz., the unjustified lathi charge by the Police on Srivilliputur Co-operative Textile Mill workers on 6th March 1972 seriously injuring 43 workers and consequent unrest in the area.

Thiruvalargal R. Ponnappa Nadar, V. M. Abdul Jabbar, K. M. Subramaniam, K. Suppu, J. James and Thirumathi T. N. Anandanayaki have also given similar motions.

திரு. கு. சுப்பு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தை ஆதரித்தும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளையும் வலியுறுத்துவதற்காகத் தமிழகத்தின் இதர பகுதிகளில் இருக்கிற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் களும் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இந்த வேலை நிறுத்தங்கள் பல இடங்களிலும் அமைதியாகத்தான் நடந்திருக்கின்றன. நல்ல வேளையாக எந்த அசம்பாவிதமான சம்பவங்களும் நடைபெற வில்லை. ஆனால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நெசவு மில்லில் இது போன்ற வேலை நிறுத்தம் அமைதியான முறையில் மில்லுக்கு வெளியே நடைபெற்றபோது மில்லுக்குள் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்களை வைத்துக்கொண்டு சோடா பாட்டில்களை எறிந்து தொழிலாளர்களைத் தாக்கியிருக்கின்ற நேரத்தில் அதுபோலத் தாக்கியவர்களை ஒன்றும் செய்யாது, வெளியில் இருந்து போலீசார்கள் தாக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களையே லத்திசார்ஜ் செய்து இன்றைய தினம் 46 பேர்களுக்கு மேல் காயம் அடைந்து மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அந்தப் பகுதியில் ஒரு பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் போராட்டத்தைப் பெரும்பாலும் யாரும் எதிர்க்க வில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மறியலில் கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும் போராட்டத்தின் நியாய மான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் இந்த நெசவாலையில் தொழிலாளர்களுக்கு மத்தியில் நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தி.மு.க. சங்கத்தைச்

சேர்ந்தவர்கள் நீங்கலாக மற்றத் தொழிற் சங்கத்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒருவரை நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்காரணமாக இதுபோன்ற திட்டமிட்ட தாக்குதல்களை நடத்துவதும், அதற்குச் சாதகமாக போலீசார்கள் பயன்படுத்தப் பட்டு வருவதும் மிகமிக வருந்தத்தக்கது. பர்மாவில் இருந்து வந்துள்ள அகதிகள்கூட இந்த நெசவாலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக் கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிறவர்தான் நகர மன்ற தி.மு.க. தலைவராக இருக்கிறார். இதைப்பற்றி இன்னும் அதிகமான விவரங்கள் தர முடியும். ஆகவே, இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை அனுமதித்து அவைபற்றி எல்லாம் விவாதிக்க அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை—மிகமிகப் பொறுமைக்கப்புறம் தான்-ஆண்டுக்கணக்கில் பொறுத்திருந்த பின்னர்தான்—வலியுறுத்து வதற்காக வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்தார்கள். வேலை நிறுத்தத்தின்மூலம் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர முன்வந்தார்கள். அதற்குக்கூட அவர்களுக்கு உரிமையில்லையா ? அதற்குக்கூட உரிமை இல்லை என்கிற முறையில் கேட்டுக்கு வெளியே அமைதி யான முறையில் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களை மில்லுக்குள் இருந்து extraneous elements என்கிறவர்களை வைத்துத்தாக்குவதும், அப்படித் தாக்கப்பட்டவர்களையே போலீஸ்காரர்களும் லத்தி சார்ஜ் செய்வதும் மிகமிகக் கண்டிக்கத் தக்கதாகும்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் கூட்டுறவு நூற்பாலைத் தொழிலாளர்கள் அன்றைக்கு அமைதியான முறையில் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக் கிறார்கள். அவர்களை போலீசார் ஒரு பக்கம் லத்தி சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள். மில்லுக்குள் இருந்து பலர் சோடா பாட்டில்களினால் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதுபோன்றுதான் எல்லா இடங்களிலும் வன்முறை நடைபெறுகிறது. ஆகவே தொழி லாளர்கள் மிக்க மனவேதனை அடைந்து வருகிறார்கள். அடித்தவர்களை ஒன்றும் செய்யாது போலீசார்கள் அடிபட்ட

வர்களையே லத்தி சார்ஜ் செய்வதும் அடிபட்டவர்கள் மீதே வழக்குகள் போடுவதும் மிகமிக வன்மையாகக் கண்டிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். போலீசார்களின் தவறான செய்கைகளைக் கண்டிக்க இந்த அரசு திராணி இல்லாமல் போய்விட்ட மாதிரிதான் இருக்கிறது. இதுபற்றிய விவரங்களை முழு அளவில் விவாதிக்க இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடித்தவர்களைப் பிடிப்பது இல்லை, அடிபட்டவர்களையே பிடிக்கிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் தங்கள் காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது குறிப்பிடு கிறார்கள்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் 726 தொழி லாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 421 பேர்கள் தி.மு.க. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐ.என்.டி.யு.சி.யைச் சேர்ந்தவர்கள் 142 பேர்கள். ஏ.ஐ.டி.யு.சி.யைச் சேர்ந்தவர்கள் 165 பேர்கள். அங்கே நடந்த சம்பவம் என்னவென்றால் 6—3—72 அன்று மதியம் 3½ மணிக்கு தி.மு.க. அல்லாத தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் 60-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் வெளியில் நின்றுகொண்டு வேலைக்குச் சென்ற தி.மு.க சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழி லாளர்களை வழிமறித்துத் தடுத்தும், உள்ளே வேலைசெய்து கொண்டிருந்தவர்களை அச்சுறுத்தியும் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இரண்டு பேர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டு ஒருவருக் கொருவர் கற்களை விசிக்கொண்டதன் காரணமாகச் சிலர் காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

அதில் ஐ என்.டி.யூ.சி.,ஏ.ஐ.டி.யூ.சி , சி.ஐ.டி.யூ. ஆகிய தொழிற் சங்கங்களைச் சேர்ந்த மூவரும், தி.மு.க. தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த இரு தொழிலாளர்களும் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். இரு தரப்பிலும் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரு தரப்பிலும் உள்ள வர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 8 பேர் இருதரப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. அல்லாதவர்கள் 6 பேர் ; தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் 2 பேர், கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின்மீது இ.பி.கோ.

147, 341, 336 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்றும் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கவில்லை என்று கூறுவது தவறு. போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று கூறுவது தவறு. அடிப்படை உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களைப் பேசுவது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் பிரச்சினையை இந்த அரசு கவனிக்கவே இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த அரசுதான் தொழிற்சாலைகளை மூடுகின்ற காரியத்தை துவஜாரோகணம் நடத்திவிட்டுச் சென்றார்கள். அப்போது 6 அல்லது 7 மில்கள் மூடப்பட்ட நேரத்தில், மூடிய மில்களைத் திறக்க வேண்டுமென்று இந்தப் பேரவையிலே தீர்மானம் கொண்டுவந்த நேரத்திலே, கோவைத் தொழிலாளர்கள் சார்பிலே நாங்கள் தீர்மானம் கொண்டுவந்த நேரத்திலே "ஆலைகளை ஏற்று நடத்த முடியாது, நஷ்டம் ஏற்படும்" என்று அன்றைக்குத் தொழில் அமைச்சர் சொன்னதை மறந்துவிட்டு, காலம் சில நினைவுகளை மறைத்துவிடும் என்ற தன்மையில் பேசிக் சொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்களே ஒருவார்த்தை, அதையே நானும் சொல்லவேண்டுமென்றால் திராணி அப்போது இருந்தவர்களுக்கு இல்லை.

இன்றைய தினம் மேலும் பல மில்களைத் திறப்பதற்கான முயற்சியில் வெற்றி பெற்று வருகிறோம். கோவைத் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே, வேறு எந்த மாநிலமும் காட்டாத அளவிற்குத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு பேசி, அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியவற்றைக் கேட்டு, அவர்களுக்காக 5 லட்சம் ரூபாய் நிவாரணமாக அரசின் சார்பில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக 2 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டது. இப்போது 5 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எந்த மாநில அரசாவது நிவாரணம் அளித்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப்

பார்க்கவேண்டும். மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தடியடிப் பிரயோகம் நடந்து, தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று திருமதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, அது சரியல்ல. அம்மையார் அவர்களைவிட இந்த அரசு தொழிலாளர்கள்பால் அதிக அக்கறையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டு பேரவையில் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்று விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) மதுரையில் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை ஆதரித்து மாணவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்தில் போலீஸ் தடியடி நடத்தியதாகக் கூறப்படுவதுகுறித்து.

MR. SPEAKER : Thiru K. T. K. Thangamani has given notice of an Adjournment Motion under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules for adjourning the business of the House to discuss the following matter of urgent public importance :

"Unjustified lathi charge by the police on the students in Madurai on 7th March 1972 in several areas including Gandhinagar, when students took out processions in support of demands of B.T. Teachers and candemning arrests and serious and tense situation prevailing in the City of Madurai."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கையில் அநியாயம் இழைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லி, 20 ஆயிரம் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 6, 7, 8 ஆகிய தேதிகளில் சென்னை கோட்டைக்கு அருகாமையில் உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்கிற அடிப்படையில் இங்கு வந்தார்கள் என்பது இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த நேரத்தில் அரசின் தலையீட்டால், அதிர்ஷ்டவசமாக உண்ணாவிரதம் 8-ம் தேதிவரை போகாத அளவுக்கு

மதுரையில் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை ஆதரித்து மாணவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்தில் போலீஸ் தடியடி நடத்தியதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

ஏற்பட்டு, ஆசிரியர்களின் குழுத் தலைவர்கள் திருப்திப்படும் அளவிற்கு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால் 6-ம் தேதி ஊர்வலமாகச் சென்று உண்ணாவிரதம் இருந்த 100-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் மூன்று பெண் ஆசிரியர்கள் உட்பட கைது செய்யப் பட்ட செய்தி அன்றைய மாலைப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. அந்தச் செய்தி மறுநாள் காலையில் மதுரையில் வெளிவந்த பத்திரி கைகளில் முக்கியமான செய்தியாக வெளியிடப்பட்டது. இதைப் பார்த்ததும் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள், தாங்கள் இன்றைக்கு வேலைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதற்காக கையெழுத் திட்டுவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து கைது செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவாகக் கிட்டத்தட்ட எல்லாப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் உள்ள மாணவர் கள், ஆசிரியர்களைக் கைது செய்ததைக் கண்டித்தும், அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றும் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அதில் கல்லூரி மாணவர்கள் அதிகமாக வந்த தாகத் தெரியவில்லை, எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களும் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். எல்லாக் கடைகளும் அடைக்கப் பட்டு, மதுரை நகரமே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்ததுபோல் காட்சியளித்தது.

மதுரையிலே பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகாமையில் காந்திநகர் பள்ளி இருக்கிறது. அது நகரசபைக்குச் சொந்தமானது. அந்தப் பள்ளியில் போலீசார் உள்ளே புகுந்து தடியடி நடத்தியிருக் கிறார்கள். காயம் ஏற்பட்டது பெரிய அளவா என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியவில்லை. பல மாணவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மாணவர்கள் மறுபடியும் ஊர்வலமாகச் சென்று போலீசார் தலையீட்டின் பேரில் மதுரை நகரமே பாறியிருக்கிறது. போலீசாரைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு இடங்களில் தடியடி நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தடியடிப் பிரயோகம் நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படி மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்துகிறபோதெல்லாம் போலீஸ் கையிலே லத்திகூடக் கொண்டு செல்லாமல், வேறு முக்கியமான வழிகளை வைத்துக்கொண்டு சமாதானம் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். போலீசார் மாணவர்களைத் தாக்கி, ஏதாவது விபரீதங்கள் ஏற்பட்டால் அதன் பிரதிபலிப்பு அபாயகரமாக இருக்கும் என்பதற்கு, இந்தச் சம்ப

பவம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரியான சம்பவத்தின்போது அரசு ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதுகுறித்து விவரமாக விவாதிக்க இந்தப் பேரவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அந்தப் போராட்டம் கைவிடப்பட்டிருந்தாலும், அந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைக்கு அனுதாபமாக இளம் பையன்கள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் 15 வயதுக்குட்பட்ட பையன்கள்—11, 12 வயதுள்ள பையன்கள்—ஆதரவாக நடத்திய ஊர்வலத்தில் போலிசார் தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று. சிறுபையன்கள் மத்தியில் ஆத்திரமூட்டக் கூடிய வகையில் செயல்கள் நடைபெறுவது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போலீசாருக்கு ஆத்திரமூட்டக்கூடிய வகையில் மாணவர்கள் நடந்துகொண்டார்களா, இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதைவிட, மாணவர்களை ஆத்திரப்படும்படி வைக்காமல் இருந்திருந்தால் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முக்கியமான பிரச்சினை சபையில் விவாதிக்கப்பட்டால், எதிர்காலத்தில் மாணவர்கள்—இளம் சிறார்கள்—மத்தியில் போலீஸ் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதுகுறித்து நல்ல கருத்துக்கள் கிடைக்கக்கூடும் என்பதால், இந்தப் பேரவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாணவர்களுடைய பிரச்சினையானது, ஆசிரியர்களுக்காக எழுந்தது. பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினை சுமுகமாக முடிந்துவிட்ட காரணத்தால் அதுபற்றிய சர்ச்சை தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட மாணவர்களுடைய பிரச்சினை வளர்ந்துகொண்டு வருவதற்கு நல்ல முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று இந்த பிரச்சினையை அவைமுன் வைக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், மிகக் கனி

வோடு, இதை ஒரு பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும், மன்றத்தில் உள்ள பிரதிநிதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு, "எந்தப் பிரச்சினையாயிருந்தாலும், அதில் மாணவர்களை இழுக்கக்கூடாது" என்று ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு, மாணவர்களின் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண வழிவகை செய்ய வேண்டும். மாணவர்களின் எதிர்காலம் ஒளிமயமாக விளங்க, மாணவர் சமுதாயம் புத்தொளியுடன் விளங்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய கிளர்ச்சியையொட்டி ஆரும் தேதியன்று மதுரையிலே உள்ள சில கல்லூரிகளின் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் இருந்துவிட்டார்கள். ஆசிரியர்கள் வராத காரணத்தினாலே மாணவர்களும் வேலையில்லாமல் வெளியே வரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பத்திரிகைகளிலே ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்ற செய்திதான் வந்தது, கைதுசெய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் விடுதலையானார்கள் என்ற செய்தியை அவர்கள் போடவில்லை என்று கருதுகிறேன். போட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கமுடியாது என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் போடாமல் இருந்திருக்கலாம்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக மாணவர்களும் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். முதல் நாள் இங்கே பேசிய சுப்பு அவர்கள் மாணவர்களும் ஈடுபடுவார்கள் என்று கூறியதன்மூலம் மாணவர்களும் ஈடுபட வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. அதனால்தான் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் மாணவர்களை இழுக்கக்கூடாது, மாணவர்களை அரசியல் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களாக ஆக்க வேண்டுமே அல்லாது நேரடியாகப் பிரச்னைகளிலே ஈடுபடுத்தலாகாது என்ற கருத்தைக்கூட எடுத்துக் கூறினார்கள்.

போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்களும் திரு. மாரிமுத்து அவர்களும் சொன்னார்கள்.

எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகைகளிலே எல்லா விஷயங்களும் வரும். ஆனால் நாம்தான் விஷயத்தை அறியவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். போலீசார், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள்மீதும் வாகனங்கள்மீதும் கல்லெறிந்து சேதப்படுத்திய மாணவர்களை விலகிச்செல்லவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொண்டார்கள், வேறு எந்தவிதமான சக்தியையும் பயன்படுத்தவில்லை. பேருந்துகள் எம்.டி.ஏ. 943, எம்.டி.யூ. 7618, எம் டி யூ 6517, எம் டி ஏ 794 ஆகியவற்றின்மீது கற்களை வீசிக் கண்ணாடிகள் நொறுக்கப்பட்டுச் சுமார் நாலாயிரம் ரூபாய் அளவிற்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கள்ளிக்குடியில் சர்க்கார் பஸ் அல்ல. பஸ் எண் எம்.டி.ஆர். 4313 என்ற ஒரு தனியார் பஸ்ஸை வழிமறித்துச் சுமார் 1,600 ரூபாய் 2,000 ரூபாய் அளவுக்குச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த பஸ்ஸிலே இருந்த பிரயாணிகள் இறங்கிவந்து மாணவர்களை விரட்டி விரட்டி அடித்து இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அந்தப் பிரயாணிகளும் போலீஸ் டிரஸ் போடாமல் வந்த போலீசார் என்று சொன்னாலும் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். வேண்டுமென்றே அரசாங்கத்தின்மீது குற்றச்சாட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்வதுதானே தவிர வேறு எதுவும் நடைபெறவில்லை. எனவே இந்த அவையிலே எழுப்பிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களின்மீது கூறப்பட்டபடி, போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவில்லை. மாணவர்கள் பல பஸ்களைச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்கள்மீது எந்தவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்காமல், அமைதியாகக் கலைந்து செல்லுமாறுதான் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். கள்ளிக்குடியிலே வழிமறிக்கப்பட்ட பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிவந்தவர்கள் மாணவர்களைத் துரத்தியதாலே காயம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் கூறி, தலைவர் அவர்களே, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் மதுரையிலே இருக்கிற விஷயத்தைத்தான் எழுப்பினேன். கள்ளிக்குடி சம்பவத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது என்றால் கல்லுப்பட்டியிலே மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும்

ஆத்திரப்பட்டுத் திட்டுகிற கூட்டங்களும் திட்டமிட்ட சில சம்பவங்களும் நடந்து இருக்கின்றன. அம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடைபெருமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மாணவர்களேயும் ஆசிரியர்களேயும் தாறுமாருகப் பேசிக் கல்லுப்பட்டியிலே கூட்டம் நடத்தியிருக்கிருர்கள், வேண்டுமானுல் நீங்கள் போலீஸ் ரிப்போர்ட்டை வரவழைத்துப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆசிரியர்களேயும் மாணவர்களேயும் அவதூருகப் பேசக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் நடந்திருக்கிறது. இம்மாதிரிச் சம்பவங்களும் நடக்காத அளவுக்குப் பார்த்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்கள் போராடுவார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டதாகச் சொன்ஞர்கள். பிரச்னைகளேத் தள்ளிப் போடுவதன் மூலமாகத் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடக்கூடிய மாணவர்கள் ஆசிரியர்களுக்காகப் போராடக்கூடிய சூழ்நிலை வரக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். ஆனுல் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்துவிட்டது. அதை அரசாங்கம் தடுத்திருக்க வேண்டும். பிரச்னையைத் தள்ளிப்போட்டதால் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை வந்ததற்குக் காரணம் அரசாங்கம் செய்த தவறுதானே ஒழிய நான் அதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இதிலே பொறுப்பு யார் என்பது அல்ல. இப்படியெல்லாம் பேசுவது தூண்டிவிடுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் யாரோ பேசினுர்கள் என்று சொன்ஞர்கள். யாரையும் புண்படுத்திப் பேசவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லே. அப்படித் தகவல் ஏதாவது இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லே என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே—

"தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 183-வது விதியின்கீழ் 1972-73 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையுரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்படி பதினன்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்"

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) அறிவிப்பு.

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ் அவையுரிமைக் குழுவிற்கு (Committee of Privileges) உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப் பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 18—3—1972 சனிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 20—3—1972 திங்கட்கிழமை பகல் 11-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 21—3—1972 செவ்வாய்க்கிழமை பகல் 11-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினன்கிற்கு மேற்படுமாயின் 23—3—1972 வியாழக்கிழமை காலை 9-00 மணிக்கும் பிற்பகல் 1-00 மணிக்கும் இடையே உறுப் பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(3) அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவையினர் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே—

" தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 221 (1)-வது விதியின்கீழ் 1972-73 ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையினர் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்படி பதின்மூன்று உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும். "

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவையினர் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்குப் பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ், அவையினர் குழுவிற்கு (House Committee) உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 18—3—1972 சனிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 20—3—1972 திங்கட்கிழமை பகல் 11-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 21—3—1972 செவ்வாய்க்கிழமை பகல் 11-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதின்மூன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 23—3–1972 வியாழக்கிழமை காலை 9-00 மணிக்கும் பிற்பகல் 1-00 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(5) 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே—

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் "நிதிக் கோரிக்கை **எண் 23**—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன **என்ற** தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,93,87,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

என்று முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following cut motion :—

To discuss policy—

"That the allotment of Rs. 9,93,87,400 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc.—be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion :—

To discuss policy—

"That the allotment of Rs. 9,93,87,400 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc.—be reduced by Rs. 100."

THIRU N. K. PALANISWAMY : Sir, I move the following cut motion—To discuss the failure of the Government to reorganise the Panchayat Unions in the State :—

"That the allotment of Rs. 9,93,87,400 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc.—be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கும், மக்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கும் வகையில் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த—

1972 மார்ச் 11] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,23,81,400-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேணடும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss about the ways and means to increase the efficiency in the blocks :—

"That the allotment of Rs. 9,93,87,400 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc.—be reduced by Rs. 100."

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,69,29,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following cut motion—To discuss about the Grants-in-Aid to the Corporation of Madras :—

"That the allotment of Rs. 4,69,29,500 under Demand No. 29—Public Works—Grants-in-Aid—be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the need to implement the scheme for supply of drinking water to all the villages in this State :

"That the allotment of Rs. 4,69,29,500 under Demand No. 29—Public Works—Grants-in-Aid—be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் குடிநீர், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களை ஆராய்வதில் ஏற்படும் தாமதம் குறித்து விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,69,29,500-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் சிறு விவசாயிகள் திட்டத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கி அதிக சமுதாயக் கிணறுகள் தோண்டுவது பற்றி விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,69,29,500-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, பட்டுக்கோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலையான அணைக்காடு—பழஞ்சூர் சாலையை (Marketing Complex) திட்டத்தில் சேர்த்து மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4.69.29.500-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சியும் ஊராட்சி வளர்ச்சியும் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளும், கிராம வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளும் * தரப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், மன்ற உறுப்பினர்கள் அவற்றையெல்லாம் செம்மையாக படித்திருப்பார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நான் விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அவைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* 595-658-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1972 மார்ச் 11]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I am confining my speech to one particular subject, so that I do not want to waste the time of the House. There are other experts to speak on other subjects. Sir, so far as the Grants-in-Aid Scheme in respect of the Slum Clearance Board is concerned in the City of Madras, I think I should congratulate the Board on the fairly good work they have been doing during the last one year. The complaint has been that this side refuses to compliment even the good work done by the Government. I now take this opportunity to categorically congratulate the Government on the good work they have been doing so far as the Slum Clearance Board is concerned. They started the work fairly niggadly, but gradually it got accelerated and today I find they are progressing well. There have been many, many handicaps, the biggest handicap being the question of finance and the system of finding out the real slum-dwellers and how they are to be provided with tenements developed plots, etc.

Yesterday the Hon. Chief Minister made a small mistake, I think, when he announced that during the Congress regime they built only about 4,000 houses for the slum-dwellers. He forgot to mention—I think it is not wanton—that 6,000 and odd developed plots—open developed plots as they are called—have been allotted in the City of Madras to the slum-dwellers, both on instalment schemes and on rental basis. That is not a mean achievement for strating of the slum improvement. It is a very good achievement because there are very many handicaps in the matter of acquisition of properties. Of course, after the passing of 25th Amendment to the Constitution, it may be easier, but it was very diffcult at that time.

Now coming to another point, there was a stiff opposition to the flat system which is gradually dying down because the Chairman of the Slum Clearance Board tackled it fairly tactfully, although there are many handicaps in this system. One thing that has to be realised by this Government is that this is a Grants-in-Aid Scheme and not a remunerative scheme. It is not a business proposition, but it is a proposition to help the slum dwellers who cannot afford to pay economic rents. During Congress regime a specific area was constructed. There is an international standard for dwelling and on that international standard the flats were constructed. But today in what we call the fire-proof house construction, no standard is followed. It is 12 feet by 8 feet where no human being can live. I am very glad that fortunately the Government has given up that

scheme today. That sort of construction has gone away and the Government have again come to a scheme of minimum space, minimum light and minimum air that are required for this slum-dwellers.

I think there was recently a proposition mooted by the officials of the department or perhaps the Finance Department that these are uneconomic and so, the rents should be increased. Then notices were actually sent to the slum-dwellers who were promised that they would be allotted plots on payment of Rs. 10 per month, and that the rent for the ground floor would be Rs. 20, for Second and Third Floor Rs. 18 and Fourth Floor Rs. 15 including water and electricity amenities. Of course, I am very happy to say that on strong representation, by the local people, including their representative, myself, the Government have been considerate enough to reduce the rent. They agreed that the rent would be Rs. 10 and only, if they wanted water-supply, it would be Rs. 12 and if they wanted water-supply and electricity it would be Rs. 15. I thank the Government very much for that. If, in this way, public opinion is taken into account in these matters and the Government act, surely people like us will not oppose the Government. We are not opposing the Government for apposition's sake. Wherever there has to be constructive criticism, we will criticise and wherever there is need for appreciation, we will definitely appreciate.

It was, during the last year on the same subject, I said that there was lot of corruption in the Housing Board. I was told 'You cannot speak about such things, unless you prove'. I have got sufficient proof to-day to show that corruption still persists, perhaps at the lower rungs without the knowldge of the people in the higher rugs. I have just brought one small example where a house has been alloted to a party who has been regularly paying rent till six months back. Then, without his knowledge the house had been allotted to somebody else. The man is not aware that he is going to be sent away from there. I have got all his receipts for the amounts paid by him to the Slum Clearance Board, but not a single entry of these payments is there in the Slum Clearance Board records, which I can surely write and show and bring it to the notice of the Slum Clearance Board. After taking the money for so many months, not a single entry is there of having received the monies. He has not only paid the Slum Clearance Board rent, but he has also paid the Corporation tax for this building. That is not a solitary instance.

1972 மார்ச் 11] [Thiru K. M. Subramaniam]

There is a gang, Mr. Speaker, which is trading on the plots allotted to the unfortunate slum dwellers and the latter are being evicted without assigning any reason or cause whatsoever, This is a very serious matter. After all, the poor slum dweller has been given allotment by the Government. For instance, there is one plot No. 73 in C.I.T. Nagar in front of the Slum Clearance Board and it was allotted to one Thiru Deenalu, S. He was paying regularly his rent and also the Corporation tax, for which receipt was obtained till 29th June 1970. After that, nobody came to collect the rent and the tax. The bill collector did not come there and so he had sent the money by Money Order. But now he has been evicted on the ground that he has not paid the rent and somebody else who was his tenant and who had spent, I understand, about Rs. 2,000 had been allotted that plot. This is not a solitary instance and there are many such instances which I can refer here.

What I say is, the intention of the Government is good and they want to house the people but unfortunately the Department is working so badly and so miserably—there is so much of corruption there—that the allotted plots are sold to others. They manipulate such things. With the constitution of the Slum Clearance Board and their vigilant watch I am sure that such things will not happen and I hope and trust that they will prevent such things.

Coming to the other point, the ultimate authority for drainage and water-supply—I am not again pleading for the Corporation—is the Corporation and they must see that the main drainage work is constructed in one place so that all the water flows to the main drainage channel. In this connection, I want to suggest that every Scheme must have the approval of the Corporation and I am not saying this for the sake of prestige. After all, the Corporation is the ultimate and the only authority which can link all the schemes together. Recently the Commissioner of the Corporation inspected the drainage scheme in C.I.T. Nagar and there the water is not allowed to go into the main drainage channel, with the result the drainage water is overflowing. In the olden days when I was a Member of the City Improvement Trust, we used to send all plans and schemes to the Corporation authorities and not to the Council so that they could be properly analysed and there would be no incompatability between the schemes of the City Improvement Trust and the Corporation. I think the same thing should be done now. What is the use of constructing a 10 storeyed building if there is

no possibility of the supply of water to that building. So far as the maintenance of water-supply is concerned, it is definitely the Corporation and of course there is a controversy whether it should come under the Board. But unless these plans are co-ordinated, it is very difficult to do good work.

Thirdly, till 1965 there was 50 per cent loan and 37½ per cent grant from the Government of India and 12½ per cent grant from the Local Government. Now the excuse given by the Slum Clearance Board and the Housing Board is that there is only a block grant from the Government of India. My humblest suggestion is that the block grant that is given to the Government by the Central Government for development purposes must also include 50 per cent loan or 37½ per cent grant which was paid till 1965. If that is the case, there would be no excuse with regard to the fixation of economic rent at all. Even in the matter of hire-purchase scheme, the Government must deduct 50 per cent of the cost because 37½ per cent is given by the Central Government and 12 1/2 per cent by the State Government. The benefit of the grant should go to the buyer because it is for the buyer that this subsidy is given and it should not go to the State Government. Sir, 90 per cent of the slum dwellers are domestic servants, milkmen, watchmen, etc., who are getting only Rs. 30 or Rs. 40 or Rs. 50 per month—10 per cent of them may be working in Messrs. Simpson & Company and they should be given the benefit.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

I will finish my speech in two minutes. I congratulate the Government for the Slum Improvement Scheme. Rent should not be increased under any circumstances. In the matter of hire purchase scheme, the original instalment of Rs. 25 should be continued and it should not be increased to Rs. 40 as the allottees cannot afford to pay more and they will be forced to sell them to somebody else.

The grant of Rs. 3.65 lakhs allotted by the Government is very, very meagre for the beneficial schemes for slum-dwellers. So, I request the Government to increase the grant because there are many schemes pending. I am fairly closely associated with that. I think the grant is very meagre. I request the Government to increase the grant to at least Rs. 2 crores.

1972 மார்ச் 11] · [Thiru K. M. Subramaniam]

One minute, more, Sir. So far as drainage system in City of Madras is concerned, I need not say much. It is very bad indeed. The whole thing is dilapidated. It was designed for 6 lakhs and now the population is 23 lakhs. A substatial sum, whether it is through State Government or through some development expenditure should be found for the drainage. Either through Five-Year Plan schemes or through help of Union Government grant, at least Rs. 2 crores more should be obtained for improvement of drainage. I request the Government to look into this and see that the most elementary need viz. drainage is properly looked after for the City of Madras. Thank you, very much, Mr. Speaker for having allowed me to speak on this subject.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று சட்டப் பேரவை மாலையிலும் கூடும். நான்கு மணி அளவில் கூடும். உறுப்பினர்கள் மாலையும் வந்து நல்லபடி வெற்றிகரமாக நடவடிக்கைகளை, முடித்துத்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிறையப் பேர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இன்று 1-30 மணி அளவில் நிகழ்ச்சிகளை முடித்துக் கொண்டு மீண்டும் மாலை 4 மணி அளவில் சட்டப் பேரவைக் கூட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும். அதை இந்தப் பேரவைக்கு நான் அறிவிக்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மானியக்கோரிக்கையை நெஞ்சார வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் காலஞ்சென்ற ஆட்சிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் கிராம ராஜ்யமே ராம ராஜ்யம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் அப்போது நிறைவேற்றப்படாத திட்டங்களை நமது கழக அரசு உருவான பின்னர் வெகு வேகமாக நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் என்னவாகுமோ என்ற பயம் ஒரு நேரத்தில் இருந்தது. அந்நிலை போய் அரசாங்கத்தின் பணிகளை

நிறைவேற்றுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகள் இவைகளை முழுக்கமுழுக்கப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையில் இப்போது திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அரசாங்கம் என்பது ஒரு மரம் என்றால் அதற்கு அடிவேராக இருப்பது செயலகம் என்றால் மரத்தில் இருக்கிற இலைகளாக ஊராட்சி மன்றங்கள் இன்று இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. தழைகள் தழைத்திருந்தால் மரம் செழிப்பாக இருக்க முடியும் என்பதுபோல் ஊராட்சி துறை மிகச் சிறப்பாக செயல்படவேண்டுமென்று திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன.

கிராமங்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் இன்று நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்குவது என்பது அதில் தன்னிறைவு அடைந்துள்ளோம்.

அடுத்து எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் வரவேண்டும் என்பது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து நம் தரப்பிலிருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற கருத்துக்களை நிறைவேற்றும் வகையில் இப்போது மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கை மூலமாகவும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை மூலமாகவும் 1,500 மக்களுக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் எல்லாம் கண்டிப்பாக இணைப்புச் சாலைகள் வர திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் கிடைக்கப் போகிறது என்ற செய்தியை அறிந்து மக்கள் பூரிப்படைகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் 1,500 மக்கள் கொண்ட கிராமங்கள் என்று மட்டுமல்லாமல் எல்லாக் கிராமங்களுக்குமே இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சமுதாய நலத் திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டு இருபது ஆண்டுகளாகியும் கூட பல கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை என்ற நிலையினை ஆராய்ந்து பார்த்து அவைகளை அமைத்துத் தரவேண்டும்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

அடுத்து பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் காண்ட்ரிப்யூஷன் என்ற முறை இருக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவோ பஞ்சாயத்துக்கள் ஒரு வேலைகூட செய்யமுடியாத நிலையில் வருவாய் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகள் எரிக்கும் விளக்குகளுக்குக்கூட கட்டணம் செலுத்தமுடியாத நிலையில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதை கவலையோடு கவனிக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு, கல்வித்துறையில் மட்டும் ஊதியத்தை அளிக்க ஒரு குழு போட்டு அறிக்கையினை இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறோம். அதேபோல் உள்ளாட்சித் துறையில் வேலைகள் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதையும் கவலையோடு கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, நான் சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

யோசனை சொன்னாலும் வரி என்று எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள். ரூ. 1.50 என்றிருந்த செஸ்சை ரூ. 2.50 வரையில் விதிக்கலாம் என்று செய்திருப்பதை வரி என்று வெளியே பேசப்படுகிறது. அப்படிப் போடவில்லை என்றால் அடிப்படை வேலைகளை நிறைவேற்றமுடியாது. இன்று கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் பி. மெமோ சார்ஜ விதிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து புறம்போக்குகள்மீது பி. மெமோ சார்ஜ் மூலம் வசூலிக்கப்படும் தொகையை அந்தந்த ஊராட்சிகளுக்கே ஒதுக்கித் தர விதிமுறைகள் வகுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இன்று கிராம தீவிர வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இணைப்புச் சாலைகள் போன்ற வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற காமதேனு. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 28,000, ரூ. 30,000 என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோது அது கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாக இருந்தது. இப்போது ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபாய் என்பது மிகச் சிறப்பான ஒன்றாகும். அதில் கூட இப்போது பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்தில் இருபது வட்டாரங்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மற்ற வட்டாரங்கள் என்ன பாவம் செய்தன என்றுதான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ரொட்டேஷன் வகையில் அடுத்த ஆண்டு எந்தெந்த வட்டாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையோ அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் முறையில் விதிமுறைகள் வகுக்கவேண்டும்.

பக்கத்து வட்டாரத்தில் ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வேலைகள் நடக்கும்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படாத வட்டாரங்களில் இருப்பவர்கள் அதைப் பார்த்து பொறுமையோடு ஏங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. ஆகவே எல்லா வட்டாரங்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் மூன்று ஆண்டில் எது எதற்கு வாய்ப்பு தரப்பட வில்லையோ அதை அடுத்த ஆண்டாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவரை மக்களே பார்த்து நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று நேரடித் தேர்தல் முறையைக் கொண்டு வந்து 2,000 அல்லது 5,000 என்று வாக்காளர்கள் நேரடியாகத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் இன்று பாகுபாடு அதிகமாக இல்லை. முன்பு நாலைந்து வார்டுகள் கொண்ட ஊராட்சி மன்றத்தில் ஒரு வார்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தலைவராக வந்தால் அந்த வார்டிற்கான பணிகளைத்தான் செய்துகொண்டிருந் தார்கள். இப்போது நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படு வதால் எல்லாக் கிராமங்களின் மீதும் அவர்கள் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அதேபோல் வரக்கூடிய ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்தலிலும் நமது அரசாங்கம் நிச்சயமாக நேரடித் தேர்தல் மூலம் ஒன்றியத் தலைவர்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் தேர்தல் போன்று அது இருந்தாலும் ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு நேரடித் தேர்தல் நடத்தத்தக்க வகையில் பஞ்சாயத்து சட்டத்தைத் திருத்தி அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூசுண்டையை கருடன் தூக்கிச் செல்வது போல் வசதி படைத்த யூனியன் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையே தூக்கிச் செல்லும் சூழ்நிலை இன்றும் இருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தவிர்க்கும் விதத்தில் ஒன்றியத்தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கிராமங்களின் வேலைவாய்ப்பிற்கான பணிகளை உருவாக்கிடுதல் வேண்டும். ப்ராஜக்ட் அலுவலகங்கள் என்று அமைக்கப்பட்ட ஒன்றிரண்டில்கூட இன்று வேலைகள் நடை-

1972 மார்ச் 11] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

பெறவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதி முன்னாள் முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களின் தொகுதியோடு இணைக்கப்பட்டு ஸ்ரீபெரும்புதூர் ப்ராஜக்ட் என்றதொரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது. சிறு சிறு தொழில்கள் துவங்குவதற்கு கடன் வசதிகள் செய்து தருவது போன்றவை இருந்தன. இப்போது அது செயல்படவில்லை. உறுப்பினர்கள் கூட்டம் நடத்தவேயில்லை. ஆகவே கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் அவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அதைக் கவனித்து அந்த ப்ராஜக்ட் நிறுவனங்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய வருவாயைப் பெருக்குவதிலே நாம் இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்டவேண்டும். மீனளத் துறையையும் இதோடு இணைத்திருக்கிறார்கள். எத்தனை கிராமங்களில் மீனளத் துறையின் உள்ளூர் மீன் வளர்ப்பு முறை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்கவேண்டும். முழுக்க முழுக்க அமல்படுத்தப்படவே இல்லை, என் அந்தப் பணியினை செய்யவில்லை என்பதை கவலையோடு கவனிக்க வேண்டும். ஒன்றியங்களில் மீன்கள் அதிகமாக வளர்க்கப்பட்டு, வருவாயை அதிகப்படுத்தி தீவிர திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும். அவர்களெல்லாம் மீன் வளர்ப்பு இயக்குநர் அவர்களின் உழைப்பை, பணியினை பயன்படுத்திக்கொண்டு உள்ளூர் மீன் வளர்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரூரல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் திட்டத்திலே ஒரு சிறு யோசனை சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 1¼ லட்ச ரூபாய் ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதிலே 80 சதவிகிதம் உழைப்புக்கும், 20 சதவிகிதம் பொருள்கள் வாங்கு வதற்கும் உபயோகிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. 20 சதவிகிதம் பொருள்கள் வாங்கவேண்டுமென்றால் ரோடுகள் போடுவதற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்குவதற்கு போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் எதிர்காலத்தில் எத்தனையோ பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டப்பட இருக்கின்றன. இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் அறிக்கையிலே கூட இருக்கிறது. கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு என்று சொல்வார்கள். கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் கல்வி பெறவேண்டுமென்பதைக் கருத்தில்

கொண்டு இந்த அரசு சிறப்பாக பணியாற்றி வருகிறது. இன்னும் 7,000 கிராமங்களில் பள்ளிகூடங்களில் சொந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை என்று மிக வருத்தத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில்—எங்கள் தொகுதியில் பார்க்கிறேன். எவ்வளவோ மாணவர்கள் காக்கையைப் பாடத்திலே பார்க்காமல், மரத்திலேயே பார்க்கும் வகையில் மரத்தடியில் படித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு தீவிர திட்டத்தின் அடிப் படையில் எல்லாக் கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகூடங்களும் சொந்தமாகக் கட்டடம் பெற ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் 50 சதவிகிதம் உழைப்புக்கு செலவழித்து 50 சதவிகிதம் செங்கல், ஓடு வாங்குவதற்கு ஒதுக்கினால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் இன்னும் பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நம் நாட்டில் நெம்புகோல் போன்றது—முதுகெலும்பு போன்றது. அவர்கள் இதிலே மிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஊராட்சித்துறை நிர்வாகத்தை கவனித்து வருகிறார்கள். ஊராட்சித்துறை நிர்வாகத்தை கவனிக்க டி.ஆர்.ஓ. மட்டத்தில் ஒரு மேல் அதிகாரி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதே பி.ஏ. (பி.டி.) இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் கூட கலெக்டரின் உத்தரவைக் கேட்டுத்தான் பணிபுரிய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட அளவில், டி.ஆர்.ஓ. மட்டத்தில் ஒரு அதிகாரி இருந்தால் அவர்களே ஊராட்சித் துறையை மட்டும் முழுக்க முழுக்க கவனித்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றக் கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றவர்கள் முக்கியமான கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவைகள் தீர்மான வடிவில் அரசுக்கு வருகின்றன அவை சரியாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. அருமையான யோசனைகள் செய்து முடிவு எடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ளவையின் மேல், உடனடியாக அரசு பரிசிலனை

1972 மார்ச் 11] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

செய்து விரைவில் உத்தரவு போட முன்வருமேயானால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றக் கூட்டங்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று அதில் ஏதோ பேசிவிட்டு, படியை வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நினைக்காமல், அங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாக சீர்திருத்தக்குழுவைப் பற்றி அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் 370-க்கு மேற்பட்ட வட்டங்கள் இருக்கின்றன. என்ன பாவம் செய்தனவோ, சில வட்டங்களில் 60-70 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. சில வட்டங்களில் 10-15 ஊராட்சிகள்தான் இருக்கின்றன. இப்படி இருக்கும் போது. நமது அரசாங்கம் எல்லா வட்டங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான தொகையைத்தான் வழங்குகிறது. 62 ஊராட்சிகள் உள்ளவற்றிற்கும் ஒரே தொகை. 10 ஊராட்சிகள் உள்ளவற்றிற்கும் ஒரே தொகை. எப்படி எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்ற முடியும், ஆகவே, நாம் கவனிக்கவேண்டியதெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் இந்த 370-க்கு மேற்பட்ட வட்டங்களையும் முறைப்படுத்தவேண்டும். ஒரே சீராக அவற்றை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியை, கும்மிடிப்பூண்டியை எடுத்துக் கொண்டால் 62 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கின்றது. எல்லா ஒன்றியத்திற்கும் ஒதுக்கும் தொகை இதற்கும் ஒதுக்கினால் எப்படி அதன் மூலம் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும்? ஆகவே, அதைத் தயவு செய்து உடனடியாக சீரமைக்கவேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக சீர்திருத்தக்குழு இதைப்பற்றி பரிசிலித்து கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நிர்வாக சீர்திருத்தக்குழு சொல்லும் அறிவுரைகளை எற்றுக் கொண்டு. அரசாங்கம் அவற்றை தக்கவாறு பரிசீலித்து அவற்றை சீரமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வசதிகளைப்பொறுத்தவரையில், நாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற பணத்தை கிணறு வெட்டு

வதற்கு மட்டும்தான் பயன்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதால், ஒரு இடத்தில் கிணறு வெட்டினால் தண்ணீர் வராது என்று இருந்தால் கூட, கிணறு வெட்டிவிடுகிறார்கள். அந்த இடத்தில் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டுமானால் போர் வெல்லை போட்டு எடுக்கலாம் என்று இருந்தால் கூட அப்படிச் செய்வது இல்லை. அரசாங்கத்தின் ஆணை அப்படியிருக்கிறது. ஆகவே, கிணறுதான் வெட்டலாம் என்று சொல்லி கிணறுதான் வெட்டு கிறார்கள். அப்படி கிணறு வெட்டுவதால் சில இடங்களில் அவை பயன்படாமல் போய்விடுகின்றன. மக்கள் தண்ணீர் எடுக்க முடியவில்லை. எனவே, முழுக்க முழுக்க எந்த இடத்தில் எப்படி குடி தண்ணீர் எடுப்பதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளலாம் என்பதை, அதற்கான உரிமையை ஊராட்சி களுக்கே விட்டு நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மொத்தத்தில் இன்றைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த சமுதாய வளர்ச்சி மானியக்கோரிக்கையிலே தந்து இருக்கும் குறிப்புகள் மிகச்சிறப்பாக இருக்கிறது. அவை எல்லாம் ஒளிமயமாக தமிழகத்தை ஆக்குவதற்கு வழிவகை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். அதோடு நான் சொன்ன கருத்துக்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, தமிழ் நாட்டில் பசுமைப்புரட்சி ஏற்படுவதற்கு உதவுகிற வகையில் கிராமங்களில் வளர்ச்சி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பினை நல்கியதற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்ற தலைப்பிலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மானியத்தின் மீது பேசுவதற்குத்தான் வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்த வருஷம் என்னுடைய பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை இவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும், அந்தப் பங்கு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த கிராம சமுதாய பணிகள் வருவதற்கு முன்பு இந்த நாட்டிலே அந்தந்த கிராமங்களில் அந்தந்த கிராம மக்களே தங்களுடைய வசதிகளைப் பூர்த்தி

1972 மார்ச் 11] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

செய்துகொள்ளக்கூடிய முறையிலும், மற்றும் வழக்கு போன்ற வைகளையும் அந்தந்த கிராமத்திற்குள்ளேயே கூடி அதைத் தீர்த்து வந்தார்கள். ஆனால் வாஸ்கோடிகாமா இந்தியாவிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு இந்த மாதிரி கிராம அதிகாரம் அவர்களிடத்திலேயே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால், நம்முடைய ஆட்சி இங்கே ஸ்திரத்தன்மை அடையாது என்று நினைத்து அதை ஒடுக்கி விட்டார்கள். தொடர்ந்து நாம் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலும் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும், கிராமங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தோம். அதன் அடிப்படையில் பின்பு பலவந்த்மேத்தா கமிட்டி விசாரணையின் அடிப்படையில் ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தி பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் முறை ஏற்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஓரளவு மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் திறமை உணர்வு ஏற்பட்டது. கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்பு, சமுதாய சீர்திருத்தம் இவை போன்ற காரியங்கள் செய்ய பரவலாக அதிகாரத்தைக் கொண்டு சட்டசபைக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் உள்ள ஜனநாயகத்தை வழங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது 1965 வரையிலும் நிறைவேற்றப்பட்டுவந்தது. அதற்குப் பிறகு இதற்கு புது மலர்ச்சி கிடையாது. என்ன காரணம் என்று தெரியாது. 1967 பட்ஜெட்டிலிருந்து பார்த்தால் விவசாயம் மிகவும் விஸ்தரிப்பு செய்வதாக இருக்கிறது. அதுவும் குறைந்து விட்டது. சோசியல் எடுகேஷன் என்பதற்கு ஒதுக்கிய தொகையும் குறைத்து விட்டார்கள். பள்ளிக்கூடத்தை கட்டுவதற்கு கொடுத்த தொகையை ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் குறைத்துவிட்டார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 50 மைலுக்கு மேற்பட்ட ரோடுகள் இருந்தால் 20 மைலுக்குத் தான் பணம் ரூ. 20,000 கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் அந்த 50 மைலில் 2 மைல் ரோடு போடவே ரூ. 20,000 செலவாகிவிடும். ஆகவே 50 மைலை எப்படி நிர்வகிக்க முடியும் அதுமட்டுமல்ல; இருக்கக்கூடிய கமிஷனருக்கு வருடம் பூராவும், ஆகஸ்டு முதல் மார்ச் வரை பூராவும் வேலை தரப்படுகிறது. இரண்டு தடவை ஃபாமிலி ப்ளானிங், சிறு சேமிப்பு, லாட்டரி சீட்டு விற்பது போன்ற வேலைகள் தரப்படுகின்றன. அதனால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை. அது மட்டுமல்ல; ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய குறைகளில், இப்போது ஒரு கிராம சேவக்கோ, எஞ்ஜினியரோ

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 மார்ச் 11

சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் சம்பந்தப்பட்ட மேல் அதிகாரிகளான டிவிஷனல் எஞ்ஜினியருக்கோ, ஆர்.டி.வோக்-கோ எழுதவேண்டும். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆக இன்றைக்கு அவர்களின் மேல் கன்ட்ரோல் கிடையாது.

சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்ஸ் அவர்கள் இஷ்டம் போல ஆர்.டி.ஓ. கன்ட்ரோல் இல்லாமல் வேலை செய்ய அதில் வழி வகை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்க முடியவில்லை. அதையால் அந்த நிலைமையை மாற்றி மானேஜராவது ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எலிமென்டரி எடுகேஷன் என்கோயரி கமிட்டி ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு ஏ, பி, சி, டி என்று 4 வகைகளாகப் பிரித்திருந்தார்கள். அப்படி பிரிக்கிறபோது ஆர்பிட்டாரியாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஏ-க்கு குறைந்த உதவியும், பி-க்கு அதைவிட கொஞ்சம் அதிகமாகவும், 'சி'-க்கு அதைவிட அதிகமாகவும்; 'டி'-க்கு அதைவிட கொஞ்சம் அதிகமாகவும்; இப்படிப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலையால் வரட்சி மிக்க பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எல்லாம் எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. தண்ணீர் பாயக் கூடிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக வருமானம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஆதாரம் பார்த்து பிரிக்க வேண்டும் என்று கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

பள்ளிக்கூட ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு 18 சத விகிதம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. இப்போது படிப்படியாக அது 40 சத விகிதம் ஆகிவிட்டது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று சொன்னால் பூராவும் அந்த பெர்சன் டேஜை எடுத்து 40 சத விகிதம் என்று சொல்கிறது. குறிப்பாக 40 சதவிகிதம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கட்டுகிறது என்று சொன்னால், மீதி 60 சத விகிதத்தை சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். வருடம் பூராவும் மற்ற உயர்வுகளை எல்லாம் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் கிராண்டை சரியாக கட்டுவதில்லை. அதன் காரணமாக வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்துக்களெல்லாம் பூரா

1972 மார்ச் 11] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

பணத்தையும் எடுகேஷன் ஃபண்டுக்கு கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. எங்கள் பஞ்சாயத்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளது. ஆனல் அது 2 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் எடுகேஷன் பண்டுக்கு கொடுத்திருக்கிறது. அதை எப்படி திரும்பப் பெற முடியும்? அதுமட்டுமல்ல மறுபடியும் பட்டதாரி ஆசிரியர் களுக்கு ரூ. 250 முதல் ரூ. 400 போடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் செலவை யார் ஏற்றுக்கொள்வது, எலிமென்டரி எடுகேஷன் என்கொயரி கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது, எடுகேஷன் சர்சார்ஜ், செஸ் போர்டு பூராவும் சர்க்கார் எடுத்து ரொம்ப வருமானம் குறைவாக இருக்கக் கூடிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் எப்படி மொத்தம் சேர்த்து அதில் எவ்வளவு பணம் கிடைக்கும்; அதன் மூலமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று சொல்லி இருந்தால் நன்ருக இருக்கும். அது மொட்டையாக விடப்பட்டிருக்கிறது.

சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சர்சார்ஜ் போதாதென்று புதிதாக சர்க்காரிடம் மேட்சிங் கிராண்ட் வாங்குகிறது. பொதுவாக வருமானம் குறைவாக உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அதிக வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சர்சார்ஜ் போடுகிறது. மேட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்கிறீர்கள். வரட்சியான பகுதியில் ரூ. 1½ சர்சார்ஜ் இருந்தது. இப்போது 2½ ரூபாய் போட்டிருக்கிறீர்கள். 1½ ரூபாய் இருக்கிறபோதே பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஜனங்கள் அதைக் கட்டாமல் இருந்து இருக்கிருர்கள். முதலில் இருந்த 1½ ரூபாயே இருந்து இருக்கலாம். அது மட்டுமல்ல; இந்த சர்சார்ஜை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. சமீபத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து இந்த சர்சார்ஜ் பூராவும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு இந்த எடுகேஷன் ஃபண்டை செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள். அதை விட ஜனங்களிடம் நேரடியாக வரி போட்டு இருக்கலாம். இப்படி 2½ ரூபாய் போட்டு சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதைவிட சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த எலிமெண்டரி எடுகேஷனை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் அதைத்தான் விரும்புகிறது. ஆகவே அதைச் செய்யலாம்.

இந்த சர் சார்ஜில வரக் கூடிய பணம் பூராவையும் யூனியன்கள் செலவு செய்ய அனுமதிக்கவேண்டும். சர்க்கார் வருடம் பூராவும் கொடுக்கக்கூடிய 'கிராண்டை' ஒரே தடவையாக டிரஷரியில் கட்டி விட வேண்டும். அதுதான் சரியே ஒழியே, இந்த சர் சார்ஜை பூராவும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

அது மட்டுமல்ல, அடிக்கடி எங்கள் பகுதியில் வரட்சி ஜாஸ்தி. 5, 6 வருடமாக மழை இல்லாத காரணத்தால் கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது. எல்ஐசியில் தரப்படுகிற பணம் 4, 5 கிணற்றை வெட்டத்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. பிறுன் ஷியல் ஸ்கிமில் 3 பிர்க்கா, 4 பிர்க்காவுக்கு ஒரு நில வள வங்கி இருக்கிறது. இதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உதவியும் 3, 4 வருடமாக சரியாக கிடைக்கவில்லை. அந்த வங்கியில் குறைவான சூப்பர்வைசர்கள் இருப்பதால் அவர்களால் எல்லோரையும் பரிசிலனை செய்து பண உதவி விரைவாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அதை எல்லாம் மாற்றவேண்டும். இப்போது இந்த பாங்கியில் லோன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி வாங்கினாலும் கூட, குறிப்பாக அந்த பாங்கியின் ஏஜென்ட் கடன் கொடுக்கிற போது எந்த மோட்டாரை வாங்கச் சொல்கிறரோ அதைத்தான் வாங்கவேண்டும். இந்த மாதிரி ஊழலை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். அடிப்படையில் இந்த ஜில்லா புனரமைப்பு கௌன்சில்தான் அட்வைசரி கமிட்டியாக இருக்கிறது அதில் நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்கள் பூராவும் அமுலாக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அது 'Statutory' ஆக இருக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் 3 லட்ச ரூபாய் இருந்தால்தான் கலெக்டரிடம் ஸாங்ஷன் பெற்று வேலை செய்ய முடியும். அதற்கு குறைவாக இருந்தால் அனுமதி கவர்ன்மென்ட் இடம் வாங்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதால் வேலைகள் செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக் கெல்லாம் சிறு கிரிமினல் கேஸ்கள் போன்றவற்றை விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும். இப்படி அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படுவதன் மூலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் இன்னும் சிறந்த முறையில் செயலாற்றி மக்களிடம் நன்மதிப்பைப் பெறமுடியும்.

1972 மார்ச் 11]

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இப்போது நாட்டிலே கிராமப்புறங்களுடைய வளர்ச்சிக்காக சமுதாய நல திட்டத்தை அமுலாக்கி அதன் மூலம் பல வளர்ச்சிகளையும் பல அனுபவங்களையும் நாம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதிலே கொஞ்சம் கூட சந்தேகமில்லை. அந்த அனுபவத்தின் பலனாக இந்தத் திட்டங்களிலே பல மாறுதல்களை செய்தால், கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மக்களுடைய கோரிக்கைகளின்படி ஊராட்சி மன்றங்களை நாம் நாடு பூராவிலும் அமைத்திருந்தாலும் சிறு சிறு யூனிட்டுகளாக ஊராட்சிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதன் மூலம் அந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு போதிய வருவாய் இல்லாது இருக்கிறது. அந்த வருகின்ற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் குறைகளைப் போக்க இயலவில்லை என்பதை இன்றைக்கு உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஆங்காங்கே இருக்கின்ற பெரிய கிராமங்களையெல்லாம் சிறு சிறு பிரிவுகளாக—2 பிரிவாக, 3 பிரிவாக, 4 பிரிவாக—பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பிரிக்கப்படுவதன் மூலம் அவைகளுக்குப் போதிய வருவாய் இல்லாத காரணத்தால், அவைகளின் கடமையைச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை என்பதை அனுபவ பூர்வமாக நாம் பார்க்கின்றோம். சிறு சிறு ஊராட்சி மன்றங்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஒரு வயபிள் யூனிட்டாக, அதாவது ஐயாயிரம் மக்கள் தொகைக் கொண்டது ஒரு ஊராட்சி மன்றம் என்ற அடிப்படையிலே அமைத்தால் அதன் வருவாய் அதிகரித்து, நல்லமுறையிலே மக்கள் நலன்களைப் பேண முடியும். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி சிறு ஊராட்சி மன்றங்களை ஒன்றாக இணைக்கும்போது பல எதிர்ப்புகள் வரத்தான் செய்யும். நான்கு யூனிட்டுகளை ஒன்றாக இணைக்கும்போது நான்குத் தலைவர்களுக்குப் பதில் ஒரு தலைவர்தான் இருக்க முடியும். எனவே நான்கு யூனிட்டுகளை 12 யூனிட்டுகளாக வேண்டுமென்றால் பிரிக்கச் சொல்வார்களே தவிர, பல யூனிட்டுகளை ஒன்றாக இணைக்க சொல்ல மாட்டார்கள். அதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல், மக்கள் நலனைக் கருதி அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேழவேந்தன் அவர்களின் கருத்தை நான் முழுக்க முழுக்க

ஆதரிக்கிறேன். ஊராட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் மக்களாலேயே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டத்தில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். ஆகவே இது பற்றி ஆலோசிப்பதும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது கிராமங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம், தேர்தலில் ஓட்டு போட்டுவிட்டால் தங்களுடைய வேலை முடிந்துவிட்டது. மற்ற எல்லாப் பணிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களே கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்ற ஒரு தவறான எண்ணம் இருந்து வருகிறது. தேர்தல் என்று சொல்லும்போது எந்தத் தேர்தலானாலும் சரி, ஊராட்சித் தேர்தல் ஆனாலும் சரி, சட்ட மன்றத் தேர்தல் ஆனாலும் சரி, அல்லது பாராளுமன்றத் தேர்தல் ஆனாலும் சரி. தேர்தலில் ஓட்டுபோடுவதோடு தங்கள் பணி முடிந்துவிட்டதாகவே கருதுகிறார்கள். இது இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய சிக்கல். தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகள்தான் எல்லாப் பணிகளையும் செய்யவேண்டு மென்று சிக்கலான நிலையை கிராம மக்கள் ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள். இந்தத் தவறான எண்ணத்தைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் காரணமாக தலைமைப் பதவிக்கு போட்டி ஏற்பட்டு, அது பின்னால் வரும் பெரிய தேர்தல் வரையிலும்கூட போட்டி மனப்பான்மை நீடித்துக்கொண்டிருக் கிறது. தேர்தல் என்று வந்தால் போட்டி வரத்தான் செய்யும். ஆனால் அந்தப் போட்டி மனப்பான்மையால் ஊருக்குச் செய்யக் கூடிய நல்ல காரியங்கள்கூட செய்யப்பட முடியாமல் போய் விடுகிறது. அந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி பல பெரியோர்கள், பல்லாண்டு காலமாக ஆலோசனை செய்து கூறிய கருத்தினை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

அதாவது, ஊராட்சி மன்றம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாக அமைப்பாக இருக்கவேண்டும். யார் ஓட்டுப்போட்டு பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ அந்த மக்கள் கவுன்சில் ஒன்று நிர்வாக அமைப்புக்குமேல் அதிகாரம் படைத்ததாக

இருக்கவேண்டும். அந்த கவுன்சில் எடுக்கின்ற முடிவுகளை நிர்வாக அமைப்பு நிறைவேற்றக் கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கும். மக்களுக்கு என்னென்ன கடமை இருக்கிறது என்பதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், மக்களுக்கு உணர்த்த முடியும். மக்களுக்கு என்னென்ன தேவை என்பதை, மக்கள் கவுன்சில் மூலமாக ஊராட்சி மன்றத்திற்கு உணர்த்த முடியும். இதனால் ஒருவருக்கொருவர், கலந்துபேசி, நல்ல முடிவுகளை மேற்கொண்டு, தேவையான திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றினால் ஊரின் வளர்ச்சி விரைந்து முன்னேறும். எனவே, அரசாங்கம் இதை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நாம் அதிகமான ஊழியர்களை போட்டிருக்கிறோம். அதனால் அதிக செலவு ஏற்படுகிறது. அந்த ஊழியர்களின் பணியை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் அமைப்புகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். பொதுப்பணிகளுக்கு அந்தந்த கிராம மக்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். ஊராட்சி அமைப்புகள் வலம் பெற்றால்தான், கிராமங்களிலே தொழில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால்தான் இந்த நாடே வளம்பெற முடியும். நாட்டின் தொழில் அபிவிருத்திற்கு அடிப்படை விவசாய அபிவிருத்திதான். விவசாயம் மற்றும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திகளை சரிவர கவனித்துக்கொள்ள இப்போதே இருக்கின்ற அமைப்பு போதுமானதல்ல. எனவே, இந்த விஷயத்தில் ஊராட்சிப் பணியாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்க, கிராமத் தொண்டர் அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த கிராமத் தொண்டர் படையில் கிராமத்திலுள்ள இளைஞர்களை எல்லாம்—18 முதல் 30 வயதிற்குட்பட்டவர்கள்—சேர்க்கவேண்டும். அதற்கு இளைஞர் அணி என்று வேண்டுமானாலும் பெயர் வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த அணிக்கு கட்டாயமாக இளைஞர்களை சேர்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அபிவிருத்திப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அப்படிக் கட்டாயப் படுத்துவதில் தவறு இல்லை. கட்டாயப்படுத்தும்போது, இது ஒரு சுதந்திர நாடா எங்கள் விருப்பப்படி பணியாற்ற எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்றெல்லாம் கேட்பார்கள். சுதந்திர நாடு தான். அதில் சந்தேகம் இல்லை. பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆனால் வேலையில்லாமல் சோம்பேறிகளாக

திரிவதற்கு சுதந்திரம் இல்லை. ஆகவே, சோம்பேறிகளாகத் திரியாமல், தங்கள் கிராமத்தை முன்னேறச் செய்யும் பணியில் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தலாம். அப்படிச் செய்கின்றபோது மக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நேரடியானத் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அதற்குத் தேவையான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 50 உறுப்பினர்கள், 30 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பயனை அளித்திருக்கும். அப்படி ப்ராப்பராக அடிமட்டத்தில் இருந்து திட்டங்கள் செம்மையாக அமைய வழிவகை செய்தாகவேண்டும். ரோடு போடுவதற்குக் கூட—நான் கப்பி போடுவதைச் சொல்லவில்லை—மண் வெட்டிப்போடுவதற்கு சென்னையிலிருந்து பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்றால் வெட்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அநேகமாக எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் பணம், ரோட்டுக்கு மண்வெட்டிப்போடவே செலவாகிறது. கிராம மத்தியில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுக்கு ஊர்க்காரர்களை மண்வெட்டிப் போடும்படி சொல்ல அதிகாரம் கிடையாது—மண்வெட்டிப்போட தொகை செலவழிக்கத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதுபோன்ற கிராமப் பணிகளை கிராமத்தில் உள்ள மக்களே செய்யவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்த அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் பஞ்சாயத்துகள் மண்வெட்டிப்போட பணம் செலவழிக்கக்கூடாது என்று கூட தடையே விதித்துவிடலாம். முன்பெல்லாம் ரோடு போட்டுக்கொள்வது, வாய்க்கால் வெட்டுவது இதற்கெல்லாம் குடிமராமத்து என்று கிராம மக்களேதான் செய்து வந்தார்கள். இன்றையதினம் குடிமராமத்துக்கு என்று இவ்வளவு பணம் என்று வாங்குகிறோம். ஆனால் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை.

அடுத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு திட்டம் வேண்டும். ஒரு கிராமம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குத் தேவையான பாலங்கள், பள்ளிக்கூடம், சாலைகள் எல்லாவற்றையும் முன் கூட்டியே கணக்கு எடுத்து திட்டமிட்டுக்கொண்டு செயலாற்ற முன்வந்தால் நல்லமுறையில் அந்த வேலைகளை எல்லாம் குறுகிய காலத்திலேயே நிறைவேற்றிட முடியும். பணம் விரயம் ஆவதையும் தடுக்கலாம். கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு

1972 மார்ச் 11] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பெருகவேண்டும் என்றால் எப்படிப் பெருகும்? ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் திட்டம் போட்டு அவற்றைச் செயல்படுத்த முன் வருகிற போதுதான் கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு பெருகும். முதியோர் பென்ஷன் கூட கொடுக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்துக்களே வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கிராமங்களில் வயதாகி—ஆதரவற்று பட்டினியாக செத்துக்கொண்டிருக்கிற வர்கள் யார் யார் என்பது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

அடுத்து கிராமங்களில் லீடர்ஷிப் சரியான முறையில் வளர்க்கப்படவில்லை. இதை எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். சேவா மனப்பான்மை உடைய இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்க்கப்படுகிற போதுதான் கிராமங்களில் நல்ல லீடர்ஷிப்பும் கிடைக்கும். எல்லோரும் அமைச்சராக வர முடியாது என்றாலும்—அமைச்சராக வருவதற்குத் தகுதி உடைய இளைஞர்கள் பத்துப்பேர்களாவது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உண்டாக்கப்படவேண்டும். ரஷ்யா, சீனா போன்று இல்லாவிட்டாலும்—இங்கே பல கட்சிகள் இருப்பதால்—அரசாங்கம் தான் கட்சி அடிப்படையில் இன்றி இந்த இளைஞர் அணியை நல்லமுறையில் உருவாக்கி—கிராமத் தலைமைக்கு பின்னால் சரியானவர்கள் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பணியாற்றவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து சட்டத்தை மாற்றம் செய்ய இருக்கிறார்கள். அதில் நான் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப சிலபல காரியங்களைச் செய்தாகவேண்டும். என்னுடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக் களாவது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். என்னுடைய கருத்துக்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை மனதார ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 12,452 ஊராட்சிகளும், 600 பேரூராட்சிகளும், 12 நகரியங்களும், ஏறத்

தாழ 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அமைப்பிற்குச் சிறந்த திட்டங்களின் மூலம் நிர்வாகத் திறனிலே நல்ல அக்கறையும், நாட்டமும் கொண்ட உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாண்டுக்கு நல்ல தொரு திட்டத்தை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதன் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலைகளைச் செப்பனிட மட்டும் மானியமாக ஏறத்தாழ 119 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இணைப்புச் சாலை களுக்கு ஏறத்தாழ 83 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுபோல நல்ல பணிகளுக்காக ஏராளமான பணத்தை நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் ஒதுக்கி நல்ல பல சேவைகளை நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றி வருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டாலும் அதே நேரத்தில் இங்குள்ள பல உறுப்பினர்கள் நாட்டுக்குத் தேவையான பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள்.

இதிலே மிக முக்கியமான திட்டம் வேலை வாய்ப்புத் திட்ட மாகும். கிராமங்கள் வளர்ச்சி அடைவதற்கு மிக உன்னதமான திட்டமாகும். இதன்மூலம் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை யில் அமைத்துத் தரப்படுகிற ரோடுகளை பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ் சாயத்து யூனியன்களும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

அடுத்து, இளைஞர் அணியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இளைஞர் அணி ஆற்றி வருகிற சிறப்பான பணிகளைப் பார்க்கிற போது—நம் நாட்டு பட்டதாரிகள் தூய்மையான எண்ணத்தோடு நாட்டு சேவைக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொள்ள முன் வந்தி ருப்பது எல்லாம் பெருமைப்படக்கூடியதாகும். கிராமப்புற மக்க ளோடு நல்ல தொடர்பு கொண்ட இப்படிப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு பிற்காலத்தில் அரசாங்க வேலை கிடைப்பதற்கும் நல்ல வழி முறை களை வகுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும் என் பதை இந்தத் தருணத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தலையாய பிரச்சினையாக நான் பேச இருப்பது சென்னை மாநகரத்தைப் பற்றியதாகும். 'சென்னை மாநகர் எழில் கொழிக்கின்ற ஒரு பூஞ்சோலை' என்று இந்தியத் துணைக் கண்டத்

தில் மட்டுமல்ல, உலகத்தில் இருக்கின்ற நாடுகளில் எல்லாம் உள்ள வர்கள் போற்றிப் புகழுகின்றனர். சென்னை எழில் கொஞ்சும் பூங்கா என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரத்தில் ஏழ்மையின் சின்னமே இருக்கக்கூடாது, ஏழ்மையின் ஒளி வீசக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக சென்னை மாநகராட்சி கேட்கின்ற நேரத்தில் எல்லாம் தமிழக அரசு உதவியை அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. தமிழக அரசு நல்ல உள்ளம் படைத்த தாய். அந்த நல்ல தாயின் செல்லப் பிள்ளைதான் சென்னை மாநகராட்சி என்று சொன்னால் அது மிகை அல்ல. தமிழக அரசு சென்னை மாநகராட்சியை தொடர்ந்து செல்லக் குழந்தை என்று அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

சென்னையினுடைய குரலிலேதான், சென்னையினுடைய வளர்ச்சி யிலேதான், சென்னையினுடைய வாழ்விலேதான், தமிழ்நாட்டின் பாரம்பர்யமும், பெருமையும் அடங்கியிருக்கிறதென்பதை தெளி வாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வெளிநாடுகளிலிருந்து இங்கு வருபவர்கள் எல்லாம், "அஹா, எவ்வளவு அழகான கடற்கரை" என்று வியந்து போற்றுகின்றனர். அவ்வளவு அழகான கடற் கரையை, உலகத்திலே அழகான கடற்கரையிலே இரண்டாவது ஸ்தானத்தை பெற்றிருக்கிற கடற்கரையை மேலும் அழகு படுத்திட, சிங்காரச் சென்னையை மேலும் நல்ல விதத்தில் பாது காக்க பல திட்டங்கள் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றன என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக நமது அரசு, 1972-73-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 30 லட்சம் ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், சென்னையில் கண்ணம்மாபேட்டை, கெங்குரெட்டி சாலை, தெற்கு கடற்கரைச்சாலை ஆகிய இடங்களில் போக்குவரத்துக்கு வகை செய்யும் வகையில் சுரங்கப் பாதைகள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் சொல் லப்படுகிற நேரத்தில் சென்னை மாநகராட்சி விரிவாக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தை அழகு கொழிக்கும் நகரமாக மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாண்புமிகு முதல மைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது, அதேபோல் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில்தான் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைக் குறித்து ஆரம்பத்தில் எள்ளிநகையாடி, இதிலே

ஊழல். ஊழல் என்று ஊர் எல்லாம் சொல்லி சுற்றி வந்தார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, வருகிற ஜூலை மாதத்தில் படகுகள் விடப்படுகின்ற இனிமையான காட்சியை, ஊழல், ஊழல் என்று சொன்னவர்களும் காணத்தான் போகிறார்கள். நம்மைப் பார்த்து எள்ளிநகையாடியவர்களும் அந்த இனிய காட்சியைப் பார்க்க இருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டின் ஜீவாதாரமாக இருக்கும் சென்னை நகரத்தின் வளர்ச்சியிலே, தமிழக அரசு மிகவும் அக்கறை காட்டி வருகிறது. சென்னை மாநகரத்து மக்களின் இதயநாடியாக இருக்கும் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வீராணம் திட்டத்தை உருவாக்கி, அதற்கு 20 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வீராணத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து சென்னை நகர மக்களுக்குத் தருகின்ற சிரிய திட்டம் இது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே வாழ்கின்ற படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள், நல்ல அறிவும் ஆற்றலும் உள்ளவர்கள். நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள். நல்ல மருத்துவர்கள், வியாபாரிகள், சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், பாமரர்கள் ஆகிய எல்லாத் தரப்பினரும் குழுமியிருக்கின்ற சென்னை மாநகரமாகும். இந் நகரத்தில் வாழ்கின்ற எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் வசதியும் வாழ்வும் செய்து கொடுக்க வேண்டியது மாநகராட்சியின் பொறுப்பாகும். சென்னையிலிருந்து வீராணம் திட்டம் மட்டுமல்ல, தென் சென்னையிலே 78 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே நீர்நிலைத் தொட்டி அமைக்கவும் திட்டம் அமைக்கப்பட்டு, அதுவும் ஜூலைத் திங்களில் முடிவடைய இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படியெல்லாம் சென்னைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து தருகிறது மாநகராட்சி. மேலும் ஒரு புனிதமான திட்டத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. அந்தப் புனிதமான திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதுதான் குடிசை மாற்று வாரியம் என்கிற புனிதமான திட்டமாகும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கையாள முடியாத திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் வரவேற்கிறார்கள். நம் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'இது ஒரு முற்போக்கான

திட்டம்' என்று கூறி வரவேற்றார்கள். அவருக்கு உங்கள் மூலமாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி பொதுமக்களுக்காகச் செயலாற்றுகிற நேரத்தில், அடித்தளத்தில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேல்தளத்திற்கு வரவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் குடிசை மாற்றுவாரியத்தை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் சீக்கிரம் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: சென்னை நகரத்தில் ஆயிரம் குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குடும்பங்கள் நல்ல முறையில், குறைந்தபட்ச வசதிகளுடனாவது வாழ்கின்ற முறையில், ஒரு சீரான சிறப்பான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்விலே நல்லொளி பிறக்க வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்வு ஒளிமயமாக அமைய வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்விலே ஒளிமயத்தைக் காண வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலேதான் குடிசை மாற்று வாரியம் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு ஏழு ஆண்டுகள் என்று ஒரு காலவரையறை வைத்து, அந்த ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் சென்னை நகரில் குடிசைகளே இருக்கக்கூடாது என்கிற நல்ல நோக்கத்தைக்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. இதற்காக 3 கோடியே 65 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. நல்ல பல திட்டங்களுக்கு எல்லாம் வாரி வாரி வழங்குகிற தன்மையில் மாநில அரசு இருந்து வருகிறது. தமிழக அரசு தாய், சென்னை மாநகராட்சி செல்லப் பிள்ளை. தமிழக அரசாகிய தாய், செல்லப்பிள்ளைக்கு மேலும் பல சலுகைகளை வாரி வாரி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சென்னை நகரம் எழில் கொழிக்கும் பூங்காவாக, சென்னை நகரம் சிங்காரப் பூஞ்சோலையாக விளங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon'ble Mr. Deputy Speaker, Sir, I stand to support this Demand No. 23 and say a few words about this.

I am glad to find that the Hon. Mnister in charge of Local Administration has been able to allot about Rs. 10 crores for community Development for this year. It is also a matter for great satisfaction that we have got the Education Minister also as the Minister for Local Administration. He has got great experience and also great interest in administration and I think under his regime there will be more benefits and also good administration.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

In regard to the subject that I have chosen to speak to-day—my cut motion--is about the ways and means to increase the efficiency in the Blocks. There are more than about 370 Blocks in Our State. The Central and the State Governments have been spending a lot of amount towards community development and we expect much from this department. But we have been finding that these Blocks have not been able to rise up to the expectation and also satisfy the expectation of the State or the Central Governments. The reasons are, these Blocks have been overburdened with heavy work, multifarious works, and so Blocks are not able to perform their work satisfactorily. In addition to the development works that have been given to these Blocks, they have been asked to do further, additional works like Family Planning, collection work and also other works that are often prescribed by the Collector and others. So, the Commissioner is not able to find time and devote his minimum attention to the dsvelopmental works. Therefore, we find that Blocks are not properly functioning. Now we find three kinds of works entrusted to the Block—obligatory work, legitimate work and discriminatory work. I do not know why, we have to burden these small Blocks with so many of works and expect from them so much of result. It is just placing a heavy load on a labourer, and ask him to stand erect and work. If we lessen his load, he will be able to stand erect and walk and do good work. So, the first thing which I want to impress upon the Hon. Minister for Education and Local administration is that he should lessen the burden of the works entrusted to these Blocks. We can take away the subject of Education from these Blocks. Education is a huge subject which requires greater attention of the Government

1972 மார்ச் 11] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

The Blocks are not able to devote so much attention as to show satisfactory progress in this department.

We want to improve the quality of education. We want to construct new buildings for schools. Education is not properly imparted in these Blocks. Therefore my humble suggestion is that we have got an efficient administrative machinery and a separate department of Education. When you have got efficient officers, and a department, I do not know why this education should be entrusted to the Panchayat Unions. We know that, elementary education is the foundation for all education and unless elementary education is put on proper lines, you cannot expect higher education to be on good lines. Therefore, my submission is that the Hon. Minister for Local Administration who is also the Hon. Minister for Education should take the education subject from the panchayat unions.

Secondly, with regard to the transfer of teachers, we have got an Ad hoc Committee and the Sub-Collector is the Chairman of the Committee and the local M.L.As. are there. But so far as appointments are concerned, there are a number of complaints. In the Appointment Committee, the local M.L.A. is not there and unless he is also allowed to take part in that Committee, there will be room for such complaints. So, on the lines of the Ad hoc Committee for transfers of teachers, the Appointments Committee may be constituted so that the M.L.A. is also there and the poor teachers can get the advantages of that Committee.

As regards payment of salary to teachers, now every month every teacher has to pay something and something is deducted from his pay because the paymasters are asked by the Commissioner to deduct some amount. Consequently, every teacher is not able to get his legitimate pay. I think it is better that the pay is sent to the schools by money orders so that the schools may get the full amount that has been allotted to them.

With regard to mid-day meal, panchayats are expected to pay 4 paise in the rupee as the matching grant. They are not paying it and the teachers are undergoing some trouble on account of this. The Government can order the village officers to collect it and give it to the schools instead of depending upon the Presidents of the Panchayats.

Further, in every school the mid-day meal is served in schools or thatched sheds where the classes are conducted. After the mid-day meal is served there, there is not even a peon to clean the plates and planks. I think the Hon. Minister for Local Administration may consider this and think of constructing separate rooms for serving mid-day meals so that the boys will be able to go there and clean their hands and cultivate healthy habits and cleanliness.

Then, I come to another point. The Deputy Inspector of Schools and the Extension Officers are at loggerheads always and they do not see eye to eye on several matters. Some arrangements should be made to see that these two persons function properly.

Now I wish to tell a few words about lady teachers. A number of houses have been constructed for them but in many places they have not been occupied by them and as such they are in a ruined condition. It is better that these houses are given to the male teachers, so that they can live there and look after the houses.

Next with regard to irrigation, it is a huge subject. So far as minor irrigation is concerned, in each block there are thousands of small tanks. Even in my constituency, there are three blocks and I have toured in all the blocks and seen the tanks. The repairs to the tanks by the Panchayat Unions are not at all satisfactory. They do not pay enough attention to it. They simply throw some mud and leave it and that is all. I had taken even the Sub-Collector for inspection to some tanks and he found it very unsatisfactory and he asked them to repair them in a proper way. Even then they are not doing it.

Also, drinking water wells are not properly dug. They are dug upto 10 or 15 feet and the parapet wall is constructed. But there is no water. I have asked the Collector and also the Sub-Collector to go there and inspect them but nobody has taken care to verify.

Then I come to education. When a teacher is appointed in a school, he is asked to produce a medical certificate whch is then pasted on his service register and it will be there. Unfortunately

1972 மார்ச் 11] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

in the Sulagiri Block of Hosur taluk in my constituency, Commissioner has asked the teachers who have put in a service of 10 or 15 years to produce a medical certificate now. Without producing a medical certificate, how could they have been appointed as teachers ? The certificates would have been pasted on their service registers and perhaps they have lost it. This matter must be looked into by the Government immediately.

As regards village roads, the crash programme is now being implemented. A number of coolies have been engaged in this work. We have promised them to pay Rs. 3 per day. Actually they do not get Rs. 3 and so they are not coming forward to work. They should be paid Rs. 3 as promised earlier. Also, as soon as we lay the road, we should metal it. Unless it is metalled, it will get ruined and we will have to spend more later on.

There is a scheme under which the Collector gives rewards to Panchayat Unions. There are a number of panchayats which have got population less than 5,000 and some arrangement should be made to give rewards to such small panchayats also.

Then I come to reading rooms. Especially in Hosur and Denkanikottah taluks, there are a number of minorities and they happen to be the majority people there. Sufficient Telugu books are not supplied to the reading rooms there. Formerly we were getting Telugu Journals and they have been gradually stopped.

MR. CHAIRMAN : (THIRU S. KANDAPPAN) : The hon. Member has already taken 13 minutes.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : I will finish in one minute. Finally, some of the Commissioners are not functioning satisfactorily. Only persons in the grade of R.D.O.s should be appointed as Commissioners. In the Andhra Pradesh and other States, only persons having M.A. qualification are appointed as Commissioners. So also in our State persons with higher qualification and experience only should be posted as Commissioners. Otherwise will be very difficult to manage the Panchayat Unions. With these words, I conclude my speech.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்த கிராம வளர்ச்சி உள்ளாட்சித்துறை 29-வது மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பு பேசிய அன்பர்களெல்லாம் சென்னை மாநகராட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அது செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கிறது; நிறைய சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று கூறினர்கள். மதுரை நகரம் இந்த அரசின் ஆட்சியிலே நகராட்சியிலிருந்து மாநகராட்சியாக மாறியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே மதுரையில் பல ஆண்டுகளாக ஏதோ சில காரணங்களால் பல தொழில் வாய்ப்புகளும், பலவிதமான முன்னேற்றங்களும் இல்லை, பின் தங்கியிருக்கிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இதை நன்ருக அரசு உணர்ந்து இந்த ஆண்டிலே வளர்ச்சி தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் காரணமாகத்தான் மாநகராட்சியாக ஆக்கியுள்ளது. அதற்குப் பிறகு மதுரை மக்களின் எண்ணமெல்லாம் மதுரை பல விதத்திலும் முன்னேறும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டு பல துறைகளிலும் அரசின் ஆதரவை எதிர்பார்க்கிருர்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பல திட்டங்களைப்பற்றி விரிவாகப் பல கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டியதாயிருப்பதால் மிகவும் சுருக்கமாக வைத்திருக்கிறேன்.

பல ஆண்டுக் காலமாக கோடைக் காலத்தில் மதுரையில் வரும் தண்ணீர்க் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. வைகை ரிசர்வாயரிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம் ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டு, பிற்பாடு அதற்கு அதிகச் செலவாகும் என்பதால் பேரணை ரிசர்வாயிலிருந்து கொண்டு வரும் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு பிறகு பேரணை ரிசர்வாயர் திட்டம் வேண்டாமென்று வேருெரு திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அந்த நகரம் கார்ப்பொரேஷன் அந்தஸ்திற்கு உயர்ந்திருப்பதால் அங்கே உள்ள தண்ணீர்க் கஷ்டத்தைப் போக்க உடனடியாகத் திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு நீர் வழங்கு வடிகால் வாரியம் அமைக்கப்பட்டு ரூ. 3,177.62 இலட்சம் நிர்ணயித்த செலவில் 101 நீர் வழங்கு திட்டங்களையும், ரூ. 1,100.22 இலட்சம். நிர்ணயித்த செலவில் 12 வடிகால் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகிறது. அதனுல் மக்களுடைய நன்மதிப்பையும் பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வாரியம் மதுரை விஷயத்திலும் சற்றுக் கவனம்

செலுத்தி, சென்னைக்கு அடுத்ததாகவுள்ள, தமிழ்நாட்டின் மிகவும் பண்டைப் புகழ் பெற்ற நகரத்தில் தண்ணீர் கஷ்டம் இல்லாமல் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, நம்முடைய தமிழக அரசின் கொள்கைப்படி, ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்ற அடிப்படையில் ஏழைகளுக்குப் பல நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சென்னைக்கு வந்தால் குடிசை மாற்று வாரியம் செய்யும் திட்டங்களைப் பார்த்தால், சென்னையில் வசிக்கும் ஏழைகள் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் இடம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் அந்தக் கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்கும் இதுபோன்ற கட்டிடம் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் கிடைக்கத்தான் போகிறது, நானும் குடிசையை விட்டுவிட்டு கட்டிடத்தில் வசிக்கத்தான் போகிறேன் என்ற நல்லெண்ணத்தைக் கொள்ளும் அளவிற்கு நம்பிக்கை உண்டாகியிருக்கிறது. அப்படிச் சிறந்த முறையில் எல்லா ஏழை மக்களுக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்தின் மூலம் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். முதலில் இந்த வாரியத்தை ஏற்படுத்தும்பொழுது சென்னைக்கு மட்டும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. பிறகுதான் சென்னைக்கு மட்டும் என்று அறிந்தோம். ஆனால், இதுபோல் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும், மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற பெரிய பெரிய நகரங்களுக்கும், சிறிய நகரங்களுக்கும் இம்மாதிரியான குடிசை மாற்று வாரியத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். 1971-72-ஆம் ஆண்டில் வெளியூர்ப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் பணிக்காக ரூ. 35 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சென்னைக்கு மட்டும் 3 கோடி, 4 கோடி என்று செலவு செய்துவிட்டு, அதைப்போல் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து 35 லட்சம் என்று சொன்னால் வெளியூர்களிலுள்ள மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படும். அது அவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது. எல்லா மக்களுக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் பணி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். குடிசை வாழ் மக்கள் நல்ல கட்டிடங்களில் வசிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லாப் பக்கத்திலேயும் இருப்பதால் அதிகமாக அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற அரசு தக்க திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த நிர்வாகத்திலே உள்ளவர்களுக்கும், ஜனங்களுக்குமிடையே உள்ள சிக்கலான பிரச்சினையாக அடிக்கடி சொல்வது என்னவென்றால் சாதாரண சிறிய குற்றத்தைச் சொல்

கிறார்கள், அதை நிர்வாகம் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஜனங்களிடமிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கோ, நகராட்சிகளுக்கோ புகார்கள் வந்தால் அவைகளை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் செய்யப்படும் செலவுகள் சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதற்கு சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் நகராட்சி சேர்மனாக இருந்தபொழுதுகூடச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். திடீர் திடீரென்று இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து, ரோடுகளை எவ்வளவு அகலத்திற்குப் போட்டால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதையெல்லாம் சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்தால் நல்லமுறையில் நடைபெறும். அப்படிப்பட்ட இன்ஸ்பெக்ஷன்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லா நகராட்சிகளிலும் பார்க்கும்பொழுது அடிக்கடி பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு மிகவும் சிரமப்படும் நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். மதுரை மாநகராட்சியில் மிகவும் கஷ்டப்படும் ஓர்க்கர்ஸ், என்.எம்.ஆர். போன்ற தினசரி வேலைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ரோடு வேலை, ஓர்க்ஷாப்புகளில் பணி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ரோடு வேலையில் ஒரு மாதத்தில் 20 நாட்களுக்கு மேல் வேலை கிடையாது. அதற்குக் காரணம் பணக் கஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மிகமிகக் குறைந்த கூலியுள்ள தினசரிக் கூலிகளுக்கு வேலை கொடுக்க அங்கே முடியவில்லை. ஆனால் அதேசமயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்து உள்ளவர்களுக்கு முழு வேலையும், அதிகச் சம்பளமும் எல்லா இடத்திலும் தரும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே சிக்கன நடவடிக்கையை ஓரளவிற்கு அனுஷ்டிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொதுவாக இப்பொழுது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. உதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களெல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் வேலைக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். பி.ஏ. படித்தவர்கள், பி.ஈ. படித்தவர்களை, டிப்ளமா ஹோல்டர்ஸ் எல்லாம் இளைஞர் அணியில் சேர்ந்து 175 ரூபாய் கொடுத்தாலும் போதும் என்று வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் சிக்கனமாக காரியங்கள் சிலவற்றை நாம் செய்யவேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை பெரிய அளவில் நாம் குறைக்க வேண்டும். ஆகவே,

1972 மார்ச் 11] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்]

அந்த முறையில் படித்தவர்களை "கன்சாலிடேட்டட் ஸ்கேல் ஆஃப் பே" என்று சொல்லி கிளார்க்குகளாக நியமிக்கப்பட்டால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 125 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்யுங்கள் என்று செய்யலாம். அதே கொள்கையை அனுஷ்டிக்கலாம். ஒரு ரெகுலர் ஸ்கேல் ஆஃப் பே இருந்தாலும் கூட முதலில் அப்ரெண்டிஸாக இந்த கன்சாலிடேட்டட் ஸ்கேல் ஆஃப் பேயில் முதலில் ஒத்துக்கொண்டால் பிறகு ரெகுலர் ஸ்கேல் ஆஃப் பேயில் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்ற நியதியை எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் அநேக துறைகளிலே சேர்த்துக்கொண்டு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் பட்ஜெட் அறிக்கையிலே அவர்கள் எந்த வருஷமும் இல்லாத அளவில் 23 நல்ல காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக நெசவாளர்கள் பற்றி அறிக்கையில் வருவதில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு குறைந்த ஊதிய நிர்ணயம் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் படும் கஷ்டத்தை உணர்ந்து எப்படியும் சிறிது காலத்திலே அவர்கள் வாழ்விலே உயர்வைக் காணவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினை மிகவும் கஷ்டமான பிரச்சினை. அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மாதத்திற்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த முறையிலாவது சலுகை காட்டி உயர்வைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் சில சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குச் சில காரியங்களை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். 100 ரூபாய் அல்லது 150 ரூபாய்க்குள் வருமானமுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் அடையாளச் சீட்டு கொடுத்து, உண்மையிலேயே அவர்கள் குறைந்த வருமானமுள்ளவர்கள்தான் என்பதைச் சர்க்கார் அறியும் வண்ணம் 'ஐடென்டிபிகேஷன் கார்டு' கொடுக்க வேண்டும். அதன்பிறகு பல சலுகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரி செய்து, ஏழைகளுக்குச் சர்க்கார் சலுகைகள் என்று கொடுக்கப்படும்பொழுது அரிசி குறைந்த விலையில். அதேபோல் வீடு வேண்டுமென்றால் குறைந்த விலையில், லோ இன்கம் குரூப்பிலே கட்டப்படும் வீடுகளில் சலுகை என்று இம்மாதிரியான திட்டங்களுக்கு முதலீடம் 150 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய் வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், அதற்கு குறைந்த வருமானம் உள்ள

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்] [1972 மார்ச் 11

நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் செய்யும் சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்பொழுது நெசவாளர்களுக்குத் தனி முயற்சிகள் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் நெசவாளர் களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பது, வீட்டுப் பிரச்சினை மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களைப்போல் சிறிய அறையில் அவர்கள் தங்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் பாவு போடுவதற்கு நீளமான ரூம்கள் வேண்டும். மதுரையில் அப்படிப்பட்ட அகல மான இடத்திற்கு 70 ரூபாய், 80 ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தனியாக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஹவுசிங் போர்டில் ஒரு பகுதியையோ அல்லது குடிசை மாற்று வாரி யத்தின் ஒரு பகுதியையோ அமைத்துச் சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அடிப்படைச் சலுகைகளை எல்லாம் செய்வதற்கு கார்டு சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஐடென்டிபிகேஷன் கார்டு கொடுத்தால்தான் வீட்டுப் பிரச்சினை மாத்திரமல்ல, மற்ற எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் செய்ய முடியும். நெசவாளர் பிரச்சினையையும் அதிகமாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சிகளும் கிராம நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றன. சமுதாய நலத் திட்டம் என்பது, மக்களுக்கு, சமுதாயத்திலே கீழே இருக்கும் கிராம மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை நிறை வேற்றி அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெறச் செய்ய வேண்டு மென்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போது சமுதாய நலத் திட்டத்தின் நோக்கமே வேறு விதமாக மாற்றப் பட்டு வருகின்றது. அதிலே உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கவனித்து என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே பணிபுரிகின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகளும், ஆசிரியர்களும் இன்று பலப்பல வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். பல பேர் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும் அப்படியே தான் நடந்து வருகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் அறிவுப் பணியைத்தான் செய்யவேண்டுமேயொழிய அறுவைச் சிகிச்சைப் பணிக்கு அவர்களை ஆளாக்க வேண்டாமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஆசிரியர்களுக்கு நிதி வசூல் மற்ற பல வேலைகளைக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணி கெட்டு விடுகிறது. அதேபோன்று பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும் நிதி வசூல் வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய வேலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. சமுதாய நலத் திட்டத்தின் நோக்கமே அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர வாங்குவதற்காக அல்ல என்பதை அடிப்படையாக உணர்ந்து இந்த மாதிரி வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தாமல் சமுதாய நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தனி இலாகா ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களின் மூலம் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தனி இலாகாவாக ஆக்கினால்தான் சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளைத் திறம்படச் செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு தினப்படி கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாத்திரம் அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே, எங்களுடைய தினப்படியை உயர்த்தப்பட வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில்கூட தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறோம். அந்தக் குறை இன்றுவரை தீர்க்கப்படவில்லை. 1961-62-ல் இருந்ததுதான், அதாவது ஒரு தலைவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு வந்தால் ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஆட்களுக்குக்கூட 3 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதையெல்லாம் எண்ணத்தில் கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக

இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு ஐந்து ரூபா யாவது படியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகா பள்ளித் துணைத் தணிக்கை யாளர் அவர்கள் கல்வி இலாகாவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இணைந்து இங்கு வேலை செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம நல ஊழியர்கள் முன்பு எல்லா வேலை களையும் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அவர்களிலே 3 பேரைப் பொதுப் பணிக்கென்றும், பாக்கியுள்ளவர்களை விவசாயப் பணிக் கென்றும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல் இல்லாமல் ஏற் கனவே இருந்தது போல் எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொடுக்க பணிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக அதிகாரங் கள் இருந்தன. பள்ளிகளுக்கு அதிக ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியனில் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி அதிக ஆசிரியர்களை நியமிக்க அதிகாரம் இருந்தது. அதைப்போல் அதிக வகுப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனின் கவுன்சிலுக்கு உரிமை இருந்தது. அதைப்போல் மானேஜ்மெண்டில் ஒரு ஆசிரியரை அதிகமாக்க வேண்டுமென்றாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலந்தான் கிராண்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. என்ன காரணத்தாலோ அந்தப் பொறுப்பு தற்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு இல்லை. அந்த அதிகாரங்களை மறுபடியும் பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தையும் ஒரு பக்கத்தில் நிறை வேற்றிக்கொண்டு கிராம ஆள்பல திட்டங்களையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிறைவேற்றி வருகிறது. கிராம ஆள்பல திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எந்த வேலை களை அவர்களிடமிருந்து வாங்குவது என்று வாங்கி அந்த அளவுக்கு பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போதுள்ள கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தில் பல

1972 மார்ச் 11] [திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு நாளைகக்கு மூன்று ரூபாய் கூலி என்று போட்டால் அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குழி வெட்டினாலும் சரி, அரைக் குழி வெட்டினாலும சரி, பொறுப்பில்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பான ஆளை நியமித்து அவர்கள் அன்றாடம் செய்கிற வேலைக்குத் தகுந்தபடி சம்பளம் வழங்க வழி செய்தால் வேலை நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது எந்த வேலையும் கிடையாது. அவர்கள் என்ன வேலைதான் செய்ய வேண்டுமென்ற பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக எவ்வளவோ செலவுகள், விவசாயத்திற்காக, விளம்பரத்திற்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறது. பூச்சி மருந்துக்கு முன்பெல்லாம் 50 சதவிகிதம் மானிய மாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். பின்னால் 30 சதவிகிதமாக கொடுத்தார்கள். இப்போது 15 சதவிகிதமே மானியமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த விளம்பரங்களை எல்லாம் தவிர்த்து 50 சதவிகிதம், மானியமாகப் பூச்சி மருந்துக்குத் கொடுத்தால் நல்லது. இந்த விளம்பரங்கள் தேவையில்லை. அதற்குப் பதிலாக பூச்சிமருந்துக்கு 50 சதவிகிதம் மானியம் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் பயன் ஏற்படும் என்று கூறி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ந. நாச்சியப்பன்: தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு கிராம வளர்ச்சிக்காக உள்ளாட்சித்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற் காக இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுகிறது என்ப தைக் குறிப்பிடுகிற வகையில் கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற் காக அதிக நிதி ஒதுக்கீடுகள் அளித்து இன்றைய தினம் பல காரியங்கள் செய்து வருவதைக் குறிப்பிட்டு அதே நேரத்தில் செய்யவேண்டிய பணிகள் பற்றியும் இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். 21,900 தொடக்கப் பள்ளிகள் இருக்கிற தமிழகத்தில்

14,900 பள்ளிகளுக்குத்தான் சொந்தக் கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. 7,000 பள்ளிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அந்நிலையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பள்ளி களுக்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவது என்ற நிலையில் ஒரு திட்டத்தினை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அந்த அளவில் ஏழு ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கப்படும் என்ற நிலையில் இப்போது பல பள்ளிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடம் இல்லாத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. துவக்கப் பள்ளிக் கட்டடத்திற்கு அரசு 4,000 ரூபாய் மானியம் அளித்து வந்ததை இன்றைய தினம் அதை ரூ. 8,000 ஆக உயர்த்தி உள்ளது. அதேபோல் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ரூ. 7,000 மானியம் அளித்து வந்ததை அரசு இப் போது ரூ. 13,000 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறது.

பரிசுச் சீட்டு மூலம் சென்ற ஆண்டு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒரு துவக்கப் பள்ளி கட்டட மாவது கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பணம் ஒதுக்கி அவைகளைக் கட்டி வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஒன்றியத் திற்கும் சமூகக் கல்விக்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் சரியாகச் செயல்படுவ தில்லை. பத்திரிகைகளை வரவழைத்து ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் அவற்றைப் படிக்கக்கூடிய நிலையில்தான் அந்தப் பணம் செலவழிக் கப்படுகிறது. ஆகவே இப்படிப் பணம் வீணைச் சிதறடிக்கப்படு வதை விட அந்தப் பணத்தைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்கள் கட்டு வதில் செலவு செய்யலாம். ஆகவே அந்த வகையில் அது மாற்றி யமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிக் கூடங்களில் இவ்வளவு மாணவர்கள் இருந்தால் ஒரு ஆசிரியர் என்று மாணவர்களின் வருகைக்கு ஏற்றவாறு ஆசிரியர்கள் நிய மிக்கப்படுகிறார்கள். குறைவான அளவிற்கு பிள்ளைகள் வருகை தந்தாலும் ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள். பள்ளி ஆய்வாளர்கள் சரியானபடி கண்காணிக்காததால் தொடர்ந்து பிள்ளைகள் குறை வாக இருந்தாலும் ஆசிரியர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைப் பள்ளிக் கண்காணிப்பாளர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மையச் சமையற்கூடங்கள் துவக்கப்படுவதில் அதிக இடங்களில் அவைகளைத் துவக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு

1972 மார்ச் 11] [திரு. ந. நாச்சியப்பன்]

சாதாரணமாக நடந்து செல்வதற்கும் இரட்டை மாட்டு வண்டிகளை ஓட்டிச் செல்வதற்கும் பாதை வசதிகள் இல்லா திருந்த நிலைமையை மாற்றியமைத்து—இருபது ஆண்டுகளாக அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் பாதை வசதிகள் சரியான முறையில் இல்லாம லிருந்தது—இப்போது ஓரளவிற்கு கிராம மக்கள் வெளியில் வருவதற்கு வேண்டிய பாதை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்போது கிராம மக்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையில் பாதை வசதிகள் செய்து தரப்பட்டு வருகின்றன. 1,500 மக்களுக்கு மேல் வாழ்கிற கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளை விரைவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நமது முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

நான் அது குறித்து ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எந்தளவிற்கு பாதை வசதிகள் செய்யப் படவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகம் முழுவதும் ஆய்வு செய்து அப்படி ஆய்வு செய்ததற்குப் பிறகு குறைந்தது இரண்டு மைல்களுக்கு மேலாக இருக்கிற சாலைகளை அரசாங்கத்தின் மூலம் செய்யவேண்டும். அதற்குக்குறைவாக உள்ள சாலைகளை ஒன்றியங்கள் மூலம் செய்வதற்கு வழிவகை செய்தால் திட்ட மிட்டுச் செயலாற்ற வசதியாக இருக்கும். அதைவிடுத்து ஒன்றியங் களுக்கு மானியமாக வழங்குவதால், அந்த மானியம் பாதி ஆண்டு முடிந்த பிறகுதான் கிடைக்கிறது. பிறகு அவசரம் அவசரமாக மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு விவசாய வேலைகள் இருக்கிற காலத்தில்தான் அங்கு வேலையைத் துவக்குகிற காலம் வருகிறது. ஜனவரியில் வேலைகளைத் துவக்கி மார்ச்சுக்குள்ளாக முடிக்கவேண்டுமென்ற அளவில் அவசரம் அவசரமாக வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நடை பெறுவதில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்தின் மூலம் அந்தக் காரியங்களை எடுத்துச் செய்தால் முன்னதாகவே மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்பாக அப்பணிகளை மேற்கொள்கிற வகையிலும், திட்டமிட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அரசு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக இன்றையதினம் மாவட்டத்திற்கு ஆயிரம் பேர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பது என்பதன் அடிப்படையில் எங்கள் ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில், கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு யூனியனிலும் இந்த

வேலைகளை ஆரம்பித்தார்கள். ஜனவரியில் வேலைகளை ஆரம்பித்து அல்லது பிப்ரவரியில் ஆரம்பித்து இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்காக இந்த ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுத் தொகையையும் செலவிடவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கிறார்கள். இந்த ரெண்டு மாதமும், விளைச்சலுக்கே ஆட்கள் கிடைக்காத காலத்தில் இந்தப் பணத்தை எப்படிச் செலவழிப்பது என்ற திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே வருட ஆரம்பத்திலேயே திட்டமிட்டு செயல்படவேண்டும். அதோடு இந்த மார்ச் மாதத்தில் கணக்கு முடியக்கூடியதை மாற்றி ஜூன் மாதத்தில் வருடம் முடிவதாக வைத்துக் கொண்டால் நல்லது. இல்லை என்றால் டிசம்பர் மாதத்திலேயே வருடம் முடியக் கூடிய அளவிற்கு வைத்துக்கொண்டால் நல்லது.

கிராமங்களில் மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி அளிக்கக்கூடிய வகையிலே 4,420-க்கு மேற்பட்ட மேல் நிலை குடிநீர் தொட்டிகள் இருக்கின்றன என்றும், 61,000-க்கு மேற்பட்ட குடிநீர் கிணறுகள் உள்ளன என்றும் புள்ளிவிவரங்கள் தருகிறார்கள். கிராம மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விரைவாக மேல்நிலை குடிநீர் தொட்டிகள் கட்டிக் கொடுத்து பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பாசன வசதி மிக மிக அவசியமானது. இன்றையதினம் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் இருக்கின்றன. அதில் 24,000 சிறு நீர்ப்பாசன வாயில்கள் ஒன்றியத்தின் மூலம் செயல்படுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசு சார்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 67.62 லட்சமாகும். ஏறக்குறைய ஒரு சிறுபாசனவாயிலுக்கு ரூ. 250 தான் மானியம் வழங்குகிறார்கள். இந்தத் தொகை போதுமானதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களில் நல்ல மகசூலைக் காணவேண்டுமென்றால், உற்பத்தியை நன்கு பெருக்கவேண்டுமென்றால் பாசன வசதியை அதிகப் படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிக்கிற வகையில் பாசன வசதிக்காக அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசன ஏரிகளின் பராமரிப்பில் போதிய கவனம் செலுத்தாமல், சாதாரணமாக ரூ. 1,500, ரூ. 2,000, ரூ. 3,000 என்ற அளவிற்கு மதிப்பீடுகள் தயாரித்து பணம் செலவு செய்து வருகிறார்கள். பக்கத்தில் கருங்கல்லில் கட்டுகிற நிலை இல்லை. நல்லமுறையில் ரிப்பேர்கள் நடைபெறுவதில்லை. மண் வேலைகள் தான் நடைபெற்றுவருகிறது. நல்ல பலன் கிடைக்கத்தக்க வகையில் காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, 100 ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்டுள்ள பாசன ஏரிகளை பொதுப் பணித்துறையே மேற்கொள்ளவேண்டும். படிப்படியாக ஒன்றியங்களிலுள்ள மருத்துவமனைகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்வது என்ற வகையில் திட்டமிட்டு செயலாற்றிக்கொண்டு இருக்கும் நோக்கில் ஐயாயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் மக்கள் பகுதியில் ஒரு சித்த மருத்துவ மனையாவது ஏற்படுத்தவேண்டும். அடுத்து விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கேற்ற வகையில் விவசாயக் கிடங்குகளில் மருந்துகளை விற்கக்கூடியவர் பட்டப் படிப்பு படித்தவராக இருக்கவேண்டும். அப்படிபட்டவர்களைத் தான் அதற்காக நியமிக்க வேண்டும்.

விவசாய வளர்ச்சி அலுவலர்கள் அந்தப்பகுதியில் இருக்கும் நிலங்களைப் பார்வையிடவேண்டும். மாவட்ட அளவிலே கரும்பு, மணிலா ஆகியவைகளுக்கு ஒரு தனி வளர்ச்சி அலுவலகம் இருக்கிறது. அதற்குக்கீழே விவசாய மேஸ்திரி போன்றவர்கள், மற்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மாற்றி ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் விவசாய வளர்ச்சி அலுவலர் 2 பேர் நியமித்து அதற்குக்கீழே கிராம வளர்ச்சி, ஊர் வளர்ச்சி அதிகாரிகள், விவசாய மேஸ்திரிகள் அதிகமாக போட்டு, அவற்றை செய்தால், விவ்சாய வளர்ச்சி நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நகரங்களில் எப்படி குடிசைகளை மாற்றித்தருகிற வகையில் குடிசை மாற்று வாரியம் செயல்படுகிறதோ, அதே போன்று கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் அந்த திட்டத்தின் கீழ் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இனமாக வீடுகள் கட்டத்தரமுடியாவிட்டாலும், கடனாகவாவது உதவி கொடுத்து,

கூட்டுறவுத்துறை மூலமாவது, அரசுத்துறை மூலமாவது வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பாக நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று பரவலாக இந்த மாநிலத்திலே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் அனாவசியமாக தலையீடுகளை, அதிலும் கூட குறிப்பாக, மாநிலத்திற்குரிய விஷயங்களிலே தலையிடுவது தவறான போக்கு என்று மிக வலிமையாக வாதிடக் கூடிய நேரத்தில், மிக வேதனையோடு சில முக்கியமான விஷயங்களை இந்த சட்டமன்றத்திலே நான் குறிப்பிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

உதாரணத்திற்கு சில குறிப்பிட்ட நகராட்சிகளிலே, முனிசிபாலிடிகளிலே அரசியல் தலையீடு கோட்டையிலே இருக்கக் கூடிய அமைச்சரவையிலிருந்து வருகிறது என்று ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு சில எடுத்துக்காட்டுகளை இந்த அவைக்கு அளிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன்.

திண்டுக்கல் முனிசிபாலிடியில் சில மாதங்களுக்கு முன்பாக அங்கே திரு. பொன் சீனிவாசன்—இப்போது கூட அவர்கள் தான்—சேர்மனாக இருக்கிறார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்பு, அதிலும் குறிப்பாக ஜூலை மாதம் 12-ம் தேதி அவர் மீது ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே இருக்கக்கூடிய, ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய, கழக உறுப்பினர்களாலேயே அது தரப்பட்டது. அந்த முக்கியமான விஷயத்தை ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி கொண்டுவர அனுமதிக்கப் பட்டது. அது ஆகஸ்ட் 12-ம் தேதி எடுத்துக்கொள்வது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துவதாக இருந்தது. அந்த வகையில் எழுத்து மூலமாகக் கூட ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆனால் 12-ம் தேதி ஆகஸ்ட் மாதம் உறுப்பினர்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். அப்படி வருகிற நேரத்தில் ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் வரவில்லை. திடீரென்று யாரோ ஒரு உறவினருக்கு உடல் நலம் சரியில்லாத காரணத்தால் வரமுடிய

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வில்லை என்று சொல்லி ஒரு மொட்டைக் கடுதாசியில் —மொட்டைக் கடுதாசி என்று கூறவில்லை—அப்படி சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு யாரோ ஒருவர் கையில் கொடுத்தனுப்பினர்? உண்மையாக அது இருக்குமா? இந்த அவையில் நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கவேண்டும். உறவினர் என்றால் யார், ஆர்.டி.ஓ. உறவினருக்கு உடல் நலம் குறைவாக இருந்தது என்று சொல்ல முடியுமா? அதற்கு மெடிகல் சர்டிபிகேட் ப்ரொடியூஸ் செய்ய முடியுமா? என்னுடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை அனுமதித்து விட்டால் அங்கே இருக்கும் கழக ஆட்சியிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே உள்ள அந்தச் சேர்மன் விலக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, கழகத்திற்கு அங்கே ஒரு குந்தகம் ஏற்படக் கூடும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, எப்படி மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தில் தலையிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்? இதை ஏன் அரசியல் காரணமாக அந்த ஆர்.டி.ஓ. வரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அந்த ஆர்.டி.ஓ. மீது சுமத்த நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

அந்த நேரத்திலே 23 கவுன்சிலர்கள் வந்தார்கள். வந்தவர்கள் கையெழுத்துப்போடுவதற்கு அங்கே மினிட்ஸ் புக் இல்லை. எங்கே மினிட்ஸ் புக் என்றால், பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அது கூட தரப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு நகராட்சி மன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். 23 கவுன்சிலர்கள் வந்தார்கள். ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். ஆனால் எங்கே போடமுடிந்தது. சாதாரண காகிதத்தில் போட முடிந்ததே தவிர மினிட்ஸ் புக்கில் போடமுடியவில்லை. அது எந்தக் காரணத்திற்காக நடந்தது. அதிலே யார் தலையிட்டார்கள். திண்டுக்கல்லிலிருந்து ராத்திரி டெலிபோன் மூலம் அங்கே இருக்கும் நகராட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அங்கே பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அங்கே சரியான வகையில் லா அண்டு ஆர்டர் இல்லாமல் இருக்கிறது, நீங்கள் ஐ.ஜி.-யை அணுகி சொல்லவேண்டும், அந்த அதிகாரியைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும், முதலமைச்சரைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மதுரையிலிருந்து பல முக்கியஸ்தர்கள் இங்கே வந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு கூறிய நேரத்தில் மிக வேதனையாக இருந்தது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் மீது ஒரு 'மோடிவேஷன்' கற்பித்திருக்கிறார்கள். அது கூடாது. சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு உடல் நலம் சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு முறை ஒத்தி வைக்கலாம் என்று விதியிருக்கிறது. உடல் நலம் சரியில்லாத காரணத்தால் ஒரு அதிகாரி வர முடியவில்லை என்று சொன்னால் டாக்டர் சர்டிபிகேட் கொண்டுவா, மெடிகல் சர்டிபிகேட் கொடுத்தாயா என்று கேட்பதா? அப்புறம் அந்த டாக்டர் முன்போ, இந்த டாக்டர் முன் போ, இப்படி எல்லாம் பேசுவது ஒரு கெஜடட் அதிகாரியை, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி, பேசுவது, ரொம்பவும் தவறான எண்ணத்தை மக்கள் மனதில் புகுத்திவிடும். இந்த மாதிரி பேசக்கூடாது. அவர்கள் மீது ஒரு மோடிவேஷன் கற்பிப்பது முறையல்ல. உடல் நலம் சரியில்லை என்று எந்த ஒரு அதிகாரியும் வராமல் இருப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. வராமல் இருக்கலாம். இந்த மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் ஒரு முறை வராமல் இருந்தார்கள். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. மோடிவேஷன் கற்பிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மற்றொன்று. அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டியவர் ஆர்.டி.ஓ. அவர் வந்துதான் கூட்டத்தை நடத்தவேண்டும். அவர் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வரவில்லை. கூட்டம் நடக்கவில்லை. உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். கையெழுத்துப்போட மினிட்ஸ் புக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். கூட்டம் கூடாதபோது மினிட்ஸ் புக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. கூட்டம் நடந்திருக்குமானால் மினிட்ஸ் புக் கொடுக்கப்பட்டு, கையெழுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கும். கூட்டம் நடத்தப்படாதபோது மினிட்ஸ் புக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைத் தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: (THIRU S. KANDAPPAN): You better pass on to the next point. Do not harp upon the R.D.O's business. I am not permitting it. The officer is not here to defend himself.

1972 மார்ச் 11]

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister says something. I have to explain the matter.

இது என்ன பயங்கரமாக இருக்கிறதே ?

I do not want to cast any aspersion. No Speaker has asked me to jump to another topić before I have not even replied to the points raised by the Hon. Ministers.

அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு உடல்நலம் சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ. ரிலேஷனுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று தான் நான் சொன்னேன்.

He complained that one of his relations was sick and therefore, it is a very serious matter. How can I asked to go to the next topic?

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : I would request the hon. Member not to incriminate the Officer here.

DR. H. V. HANDE : I am specifically saying that his relation was sick. But the Hon. Minister said that I said that the R.D.O. himself was sick. R.D.O. was not sick, I definitely say that R.D.O. was not sick. I am not casting any asperation about the health of the R.D.O. I am making a charge that on a frivolous excuse he has not come there. That is my point. Therefore, I demand on the floor of the House an enquiry in the matter. I have got a right to say that the matter must be enquired into. No one can prevent me from saying that. There is nothing unparliamentary in that. It was the relation of the R.D.O. that was sick. That must be told to the House. Has the Government convinced itself that his particular relation was sick. These are the points. I did not say that the R.D.O. was sick at all.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒரு ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் ஒரு உறவினருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று சொல்லி, விடுமுறை கேட்கிறார் என்றால் எதற்காக கேட்கிறார், எப்படிக் கேட்கிறார் என்று ஒவ்வொரு அதிகாரியும் லீவு கேட்கிற போதெல்லாம் காரணங்களைத் தேடிக்கொண்டு போக முடியாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் அதைத் தான் சொன்னேன். திண்டுக்கல் உறுப்பினர்கள் கூட இருந்தார்கள். நான் இங்கு வந்ததே அதைச் சொல்வதற்குத் தான்.

My point is, I am making a specific charge and it is a very routine thing. I am only complaining and voicing a grievance in this House. The Hon. Minister can get the file and find out the reason. That is one thing.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்திற்கு வருகிறேன். வாலாஜாபேட்டையில் உள்ள முனிசிபாலிடியில் இந்த மாதிரி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அந்த முனிசிபாலிடியின் சேர்மன் கண்ணன் என்பவர் தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். வைஸ்-சேர்மன் டி. பி. பாலசுந்தரம் என்பவர்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவரும் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். சேர்மன், வைஸ் சேர்மன் இரண்டு பேருமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். அங்கே இரண்டு கோஷ்டிகள் இருக்கின்றன. மொத்தமாக அதிலே 16 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்ல வாய்ப்பில்லை என்று சொன்னால் எப்படி இருக்கும்.

ஓர் உறுப்பினர் : மேலே சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்ன சொன்னீங்க? என்ன சொன்னீங்க?

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்ற விதிகளின்படி உறுப்பினர்களைப் பார்த்து பேசக் கூடாது என்றிருக்கிறது. இந்தத் தரப்பில் சொன்னாலும் சரி, அந்தத் தரப்பில் சொன்னாலும் சரி தயவுசெய்து எழுந்து நின்று பேசுமாறு பணிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து அமர்ந்து பேசக்கூடாது. எழுந்து நின்று பேசுவது நல்லது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சொல்லியது காதில் கேட்கவில்லை. அதனால் தான் கேட்டேன். ஆகவே, அங்கே காங்கிரஸ்

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

உறுப்பினர்கள் 4 பேர்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் 8 பேர்; இன்டிபெண்டன்ட்ஸ் 4. அதிலே இரண்டு குரூப், ஒன்று வைஸ் சேர்மன் குரூப்பாகவும், மற்ருென்று சேர்மன் குரூப்பாகவும் இருக்கிறது. அதிலே காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஜனவரி 6-ம் தேதி ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் தேதியை ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் குறித்திருந்தார்கள்.

On 6th January the R.D.O. sent his Tahsildar.

ஆனல் அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அவருடைய தாசில்தாரை வாலாஜாபேட்டைக்கு கூட்டத்தை ஒத்திவைக்குமாறு அனுப்பி யிருந்தார். அதிலே குறிப்பிடவேண்டியது திண்டுக்கல், வாலாஜா பேட்டை இப்படி ஒவ்வொரு இடத்திலும் கூட்டங்கள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

That is why I want both to be investigated.

அப்படி இங்கே அவர்கள் கூட்டத்தை ஒத்திவைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் 4 பேரும், டிஸிடென்ட் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மெம்பர்கள் ஆகியோரும் சேர்ந்து ஒரு 'நோ கான்பிடென்ஸ் மோஷன்' வைத்தார்கள். அதை ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கும், கலெக்டருக்கும் அனுப்பிவைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, சேர்மன் கண்ணன் அவர்களின் தூண்டதலின் பேரில் 'சந்திரா' என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நகர சபை உறுப்பினரை சில பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு காரில் எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அந்த பெண் மெம்பரின் கணவரான ராஜமாணிக்கம் என்பவர் ஒரு 'கம்ப்ளெய்ன்ட்' கொடுத்திருக்கிறார். இதில் எனக்கு தெரிய வேண்டிய விஷயம் இது தான். அவர் கொடுத்த கம்ப்ளெய்ன்ட்டின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. என்ன விஷயத்திற்காக அந்தப் பெண் மெம்பர் வேறு இடத்திற்கு அவரின் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக கடத்திச் செல்லப்பட்டார்கள்? எதற்காக இப்படி. கோட்டையில் இருக்கிற அதிகாரிகளோ, அல்லது வேறு யாரோ தெரியாது—எந்த விஷயமாகவும் இப்படி அரசியல் கண்ணேட்டத்தோடு விஷயங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி அந்தப் பெண் உறுப்பினர் கடத்தப்பட்டதாக தகவல் வந்த பிறகு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததா? இல்லையா? காவல் துறையினர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை பிடித்தார்களா? இல்லையா? இப்போது இந்த வழக்கில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சம்பந்தப் பட்டவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் அவர் இல்லாத நேரத்தில் நான் ஆரம்பித்த விஷயம். இப்படி ஒவ்வொரு முனிசிபாலிடியிலும் அரசியல் நோக்கத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தால் எந்த வேலையும் சரியாக நடக்காது. இப்படி ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இடையில் இப்படிப்பட்டதொரு போராட்டம் நடக்குமே தவிர வேறு ஒரு வேலையும் நடக்காது.

அடுத்தபடியாக திருவள்ளூர் முனிசிபாலிடியில் நடந்த சம்பவத்தை ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன்.

Extract from the proceedings of the Tiruvallur Municipal Council, counter-signed and attested by the Commissioner of the Tiruvallur Muncipality.

இதை நான் வாங்கிக் கொண்டு ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, நான் இதைப் படிக்கவில்லை, ஏனென்றால் நான் உங்களிடம் அதற்கு அனுமதி வாங்கவில்லை. ஆகையால் குறிப்புகளை மட்டும் சொல்கிறேன். அங்கே 6 திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் களும், மற்ற இரண்டு உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஒரு 'நோ கான்பிடென்ஸ் மோஷன்' கொண்டு வந்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதி ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து விவாதம் நடத்தினார்கள். அதிலே முனிசிபல் சேர்மன் மேல் பல குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அதன் எக்ஸ்ட்ராக்ட் இருக்கிறது.

It is a certified copy.

அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இந்த மாதம் 8-ம் தேதி திருவள்ளூருக்குப் போனபோது இப்படிப்பட்ட

நிலைமைகள் அந்த முனிசிபாலிடியில் இருக்கிறதென்று என்னிடம் புகார் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். கொடுத்தார்கள். நான் அதை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டும். இந்த மூன்று விஷயங்களை தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டும். நான் முதலமைச்சரிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூடிய விரைவில் இதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருவள்ளூர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவரான நகர சபைத் தலைவர் மீது குற்றச் சாட்டுகள் கூறப்பட்டதாக சொல்கிறீர்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை கொண்டுவந்தவர்கள் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்களென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதிலிருந்து தி.மு. கழகத் தலைவராக இருந்தாலும் தவறு செய்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்கள் குற்றம் சாட்டுவார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அது தான் நான் சொல்கிறேன். திண்டுக்கல்லிலும் இப்படித் தான் நடந்தது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் சொன்னேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு இப்படி காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மீண்டும் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார். அதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது சென்னைக்கு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்களே பார்த்தீர்கள், எவ்வளவு இன்டர்ஃபியரன்ஸுகள். சென்னையில் ரொம்ப முக்கியமான ஒரு விஷயம். அரசியல் ரீதியில் இப்படி அரசாங்கம் தலையிடுகிறது. இன்றைக்கு சென்னை கார்ப்பரேஷனில் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டில், இன்னும் பல இலாக்காக்களில் பல கோளாறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது எல்லோருக்கும், இங்கே உள்ளவர்களுக்கும் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக ட்ரைனேஜ் ஸிஸ்டம்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 மார்ச் 11

கூவத்தை தடைப்படுத்தியதால் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிற தென்று சொல்கிறார்கள். அது என்ன காரணமோ எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால் கொசுக்கள், இந்த மஸ்க்யூடோ நிறைய இப்போது இருக்கிறது. இங்கே முன்னால் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கருத்து என்ன என்று தெரியாது. அதை உடனடியாக தவிர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இந்த சென்னை தான் மாநிலத்தில் ஒரு பெரிய நகரமாகும். அதோடு இது ஒரு 'டூரிஸ்ட் சிடி ஆல்ஸோ'. ஆகவே, இதற்கு ஒரு ஹை பவர் கமிஷனோ எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியோ போட்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே ஹைஜீனிக் ஸிஸ்டம் முக்கியமாக கவனிக்கப் படவேண்டும். தென் சென்னையிலுள்ள மாம்பலத்தில் பிரகாச முதலி தெருவில் ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய டாங்க் போட்டு அந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டு மென்ற திட்டம். நல்ல திட்டம் தான். ஆனால் அந்த இடத்தில் ஒரு பயங்கரமான சுகாதாரத்திற்கு விரோதமான காரியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே உள்ளவர்கள் 'சாணி வரட்டி' தட்டுவதற்கு அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஹைஜீனிக் புக்கில் எதை எதை செய்யக் கூடாதென்று சொல்கிறார்களோ அதை யெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை முதலில் கவனிக்கவேண்டும். இந்த வேலைக்கு தாமதம் ஆகிறதென்பதை கவனிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் 6 ஆண்டுகள் அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்ட திட்டம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், பத்து, 15 ஆண்டு காலமாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அது தவறு. 1966-லே தொடங்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் ஆறாண்டு காலத்திற்கு மேலாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினருடைய கணக்குப்படி பார்த்தாலும் ஆறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: அது ஒரு பெரியத் திட்டம். ஏறத்தாழ 78 லட்சம் ரூபாய். செலவிலே உருவாகின்ற திட்டம் என்பதால், அதில் காலதாமதம் ஆவது இயற்கையானது; பொருத்தமானது ஆகும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்தத் தாமதத்திற்கு பலமாதிரியான காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. முக்கியமாக பைப் போடுவதிலே—பெரிய பைப்புகள்—மாநில அரசாங்கத்திற்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதால் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. யார் காரணமாக இருந்தாலும் இந்த வேலையை விரைவில் முடித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைமட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்:

டிமாண்ட் ஆண்டர் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் குறிப்பில் 18, 19-வது பக்கங்களில் சில வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1971-72-ல் 'சீஃப் எஞ்சினியர் (ஹைவேஸ் அண்டு ரூரல் ஒர்க்ஸ்)' என்ற வேலைக்கு 82.42 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 67.62 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ம் ஆண்டை விட சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, 'டைரக்டர் ஆஃப் விமென்ஸ் வெல்பேர்' என்ற தலைப்பில் 1971-72-ல் 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 17.90 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, 'டைரக்டர் ஆஃப் பிஷரிஸ்' என்ற தலைப்பின்கீழ் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு 0.93 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 0.66 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கணிசமான அளவுக்கு அதாவது, 0.27 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, 'லோன்ஸ் ஃபார் வாட்டர் சப்ளை அண்டு டிரெயினேஜ் ஸ்கீம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் 1971-72-ல் 67.69 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த, இந்த ஆண்டுக்கு 62.94 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஒரு 'டெவலப்பிங் ஸ்டேட்' என்று சொல்லப்படுகிறது. வளர்ச்சிப் பணிகள் அதிகரிக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக குறைந்துகொண்டே போகிறது. இந்த முக்கியமான வேலைத் திட்டங்களுக்கான தொகை அதிகமான அளவுக்கு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எலெக்ஷனில் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அதைப்போலவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் நேரடியாகவே தேர்ந் தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கருத்தடைத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த கருத்தடைத் திட்டம் நல்லதுதான். அதிலே எனக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் அதைக் கட்டாயப்படுத்தும் உத்தரவை பிறப்பிக்கக்கூடாது. கருத்தடைத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் அமல்நடத்த வேண்டு மென்று சாதாரணமாகச் சொன்னாலும், கலெக்டர் மட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் அதை கட்டாய உத்தரவாக ஏற்றுச் செயல் படுகிறார்கள். அப்படிக் கட்டாயப்படுத்துவதால், சில அதிகாரிகள் மக்களிடத்திலே நடந்துகொள்ளும் முறை வெறுப்பூட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளும் தவறாக நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மு. இராசகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான சமுதாய, உள்ளாட்சித் துறை பற்றி, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீதாவது மக்களுக்கு என்னென்ன தேவைப்படும், அரசாங்கம் என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இதிலும் அவரது வழக்கமான பாணியையே காட்டியிருக்கின்றார்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

காரியங்களைச் செயலாற்றுகின்ற அதிகாரிகளின் விஷயத்தில் அரசு தலையிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே சொல்லி யிருக்கின்ற அவருடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எந்த அமைச்சரும் அல்லது எந்த எம்.எல்.ஏ-யும் அரசு அலுவலர்கள் விஷயத்தில் தலையிடவில்லை என்பதை அவருடைய பேச்சிலேயே தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் 1965-லே நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலிலே இதற்கு முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அப்போது நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலிலே அல்லது ஒன்றியத்தின் தேர்தலிலே கூட நான் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடாது என்ற அளவுக்குச் செயல்பட்டார்கள். நான் மிகவும் சாதாரணமான ஒரு குக்கிராமத்தில் இருப்பவன். ஊராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட இருந்தேன். ஆனால் அப்போதிருந்த முதலமைச்சரின் சட்டகர், டில்லியிலே அமைச்சராக இருந்தவர், அவருக்கு வேண்டிய ஒருவரை எனக்கு விரோதமாக அனுப்பி, ஒரு தமிழாசிரியரை நியமித்து, என்னுடைய நாமினேஷனை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

என்னுடைய குக்கிராமம் வண்டியே போகமுடியாத பிற்பட்ட ஊராக இருந்தது. அங்கே தேர்தலை நடத்த தமிழாசிரியர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக அவரை நியமித்து, என்னுடைய நாமினேஷனைத் தள்ளுபடி செய்தார்கள். ஜனவரி 26-ந் தேதி என்னைக் கைதுசெய்து கொண்டுபோய் வேலூர் சிறையிலே அடைந்தார்கள். 27-ந் தேதி நாமினேஷன் ஃபைல் பண்ணக் கூடிய நாள். அதனால் எனக்கு உற்ற நண்பர்கள் அன்றைக்கே என்னை ஜாமீனில் விடுவிப்பதற்காக வந்தார்கள். ஆனால் என்னை அடுத்த மாதம் 1-ந் தேதிதான் விடுதலை செய்தார்கள். உடனே ஜாமீனில் விட மறுத்துவிட்டார்கள். இதையெல்லாம் நான் எதற் காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இப்படிப்பட்ட சாதாரண சின்ன விஷயத்தில் கூட ஒரு முதலமைச்சர் தலையிட்டிருக்கிறார் என்பதற்காகத்தான். ஆனால், அந்தமாதிரியான சம்பவங்கள் இன்றைக்கு எங்காவது நடைபெற்றிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவைக் கொளுத்தினோம் என்பதற்காக ஊராட்சித் தேர்தலிலே கூட போட்டியிடாதபடி, செய்துவிட்டார்கள். நாங்கள் 5 பேர் சேர்ந்து, மறைந்த அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் தலைமையில் அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவைக் கொளுத்தினோம். நான் கைது

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 11

செய்யப்படுவதற்குக் காரணமாயிருந்த முதலமைச்சரும் இன்னும் இருக்கிறார். என்னைக் கைது செய்து சென்ற காவல்துறை அதிகாரியும் இருக்கிறார். இவன் மிக மோசமானவன், பெரிய குற்றவாளி என்று காரணம் காட்டி மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்று எங்கள் வழக்கை விசாரணை செய்ய நீதிபதியிடம் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் நியாயத்தின்பால் நின்ற அந்த நேர்மை உள்ளம் படைத்த நீதிபதியோ, என்னுடைய நாய்க்கு உடல் நலம் சரியில்லை; மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லி, போய்விட்டார்கள். அந்த நீதிபதி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். என்னென்ன நடந்தன என்பதை அவர்களையெல்லாம் கேட்டாலே தெரியும். இவற்றையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு சாதாரண ஊராட்சி மெம்பர் தேர்தலில்கூட, முதலமைச்சர் எப்படி நடந்துகொண்டார், அவருக்கு வேண்டிய அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை விளக்குவதற்காகத் தான். நேரம் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட ஏராளமான ஒழுங்கீனங்களை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டே போகலாம்.

இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் எப்படிச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால், எந்த ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றாலும், ஒரு சிறிய காரியத்தைக்கூட செய்யவேண்டுமென்றாலும் ரெவின்யு அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டிய நிலையில்தான் இயங்கி வருகின்றன. கிராம வளர்ச்சிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த நிறுவனங்கள் எதற்கெடுத்தாலும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் தயவை நாடி இருந்தால், தன் பணியை ஒருநாளும் சரியாகச் செய்யமுடியாது. ஆகவே, இப்போது இருக்கின்ற இந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பள்ளி ஆசிரியர் தவறு செய்தாலும், அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்றாலும் கூட, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவருக்கோ, கமிஷனருக்கோ அதிகாரம் இல்லை. கலெக்டர் வரையும் போய் வந்தபின்னால்தான் தவறு செய்த ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஒரு பள்ளிக்கூட கட்டடம் கட்ட வேண்டுமானாலும் அந்த முறைதான். அப்படி போய் அனுமதி பெற்று வருவதற்குள் காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு செலவும் அதிகரிக்கிறது.

1972 மார்ச் 11] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு 1958-ல் போட்ட விலை மதிப்பீட்டின்படி இப்போதும் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்போது கல்விலை—செங்கல் விலை—25 ரூபாய், 30 ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்கு 55 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆகவே, பழைய ரேட்டுக்கு கான்ட்ராக்டரைக் கூப்பிட்டால் எந்த கான்ட்ராக்டரும் முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் பல பள்ளிக்கூடங்கள் ஓலைக் கொட்டகைப் போட்டு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு பள்ளிக்கூட கட்டடம் கட்டவேண்டுமென்றால்கூட, அந்த ஊராட்சியால் செய்யமுடியவில்லை. காரணம் அது கல்வித்துறைக்கு எங்கேயோ வந்து சாங்ஷன் ஆகி மறுபடியும் அது திரும்ப வந்து சேர்வதற்குள் நெடுங்காலம் ஆகிறது. ஒரு மைல் தொலைவில் இருந்தாலும்கூட ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள பள்ளிக்கும் கட்டிடம் கட்டப்படவேண்டும். குறுக்கே ஆறுகள்—போக்குவரத்து வசதி இல்லாத இடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் உள்ள இணைநிலைப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உள்ளாட்சித்துறை மூலமாகவே—பி.டி.ஓ. கட்டிடம் கட்டித்தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல திட்டங்களுக்கு எஸ்டிமேட் போட்டு இப்போதுள்ள முறைப்படி மேலே அனுப்பினால் அதுபற்றி ஐந்து மாதம், ஆறு மாதம் ஆனாலும்கூட எந்தவிதமான பதிலும் வரமாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றிய என்ஜினியர்களுக்கே 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஆன திட்டத்தை எடுத்துச் செயல்படுத்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வேகமாக வளரும்.

அடுத்து, நிலவரியோடு போடப்படுகிற வரியை அங்கங்கே உள்ள மணியக்காரர்கள் சரியான முறையில் வசூல்செய்து ஊராட்சிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. தமிழகம் பூராவும் பார்த்தால் பலயிடங்களில் பஞ்சாயத்து வரிகள் வசூலாகாமல் நிற்பது தெரியும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத்தான் வசூல் செய்யப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேரவேண்டிய வரியை ரெவின்யூ இலாக்கா மணியக்காரர்கள் வசூல் செய்யாவிட்டாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களே தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு வசூல் செய்துகொள்ள அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

1961-ஆம் ஆண்டு இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதில் இருந்து ரெவின்யூ இலாக்கா மூலமாகத்தான் ஊராட்சிகளுக்குச் சேரவேண்டிய வரி வசூலிக்கப் படுகிறது. இந்த ஆண்டு 5 லட்சம் வசூல் செய்தால் கொடுத்து விடுகிறார்கள். நிலுவை 3 லட்சம் அப்படியே நின்றுவிடுகிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் தருகிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் எங்களுடைய ஒன்றியத்திற்கு மட்டும் 8 லட்சத்திற்குமேல் வரவேண்டிய தொகை இருக்கிறது. அதிலே நான் இந்த ஆண்டு மிகவும் சிரமப்பட்டு ஆறு லட்சத்து எழுபத்து ஒன்பது ஆயிரத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். இதுபோன்ற சிக்கல் ஏற்படாதிருக்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களே தங்களுக்குச் சேரவேண்டிய வரியை தனி அதிகாரிகள் போட்டு வசூல் செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யலாம்.

எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை வழங்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உள்ளத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி போதாது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் எல்.ஐ.ஸி.-யில் இருந்து லோன் கிடைக்க வழி செய்யலாம். பேரூராட்சிகளுக்கு எல்லாம் எல்.ஐ.ஸி.-யில் இருந்து லோன் பெற வசதி இருக்கிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் மின்சார போர்டினிடம் அதிகப்படியான கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வித கடன் தொல்லைக்கும் உட்படாத ஊராட்சிகளுக்கு இந்தக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றித்தர முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் உத்திரமேரூர் ஊராட்சி மிகப் பெரியதாக இருக்கிறது. அதை இரண்டு ஆகப் பிரித்துக் கொடுத்தால்தான் நல்லமுறையில் பல காரியங்களை எல்லாப் பகுதிகளிலும் செய்ய முடியும். 500 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய கிராமம் தான் என்றாலும் அதை ஊராட்சியாகப் பிரித்து அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஏன் இன்னும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் சிலர் மதுரா உள்ள ஊர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை? தன் ஊருக்கு

1972 மார்ச் 11] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

மட்டும் வேலை செய்துக் கொண்டு மதுரா ஊர்களை விட்டு விடுவதால் பிரித்து தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியங்களை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஜி. ராமசாமி:** தலைவர் அவர்களே, கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட—கிராம வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை, சமுதாய வளர்ச்சியும், ஊராட்சி வளர்ச்சியும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து அவற்றின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கிராம வளர்ச்சியில் முக்கியமான பங்கு கொண்டு விவசாய வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்குதல் போன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறது. இதற்காக, 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட 1972-73-ஆம் ஆண்டிலே அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இன்று தமிழகம் முழுவதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை. ஒரு ஒன்றியத்தில் 15 பஞ்சாயத்துக்களே இருக்கின்றன. திருப்பத்தூர் ஒன்றியத்தின் பெருந் தலைவன் என்ற முறையில் என்னால் சொல்ல முடியும். எங்கள் ஒன்றியத்தில் 70 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடைபெறுவதற்கு போதுமான நிதி வசதி இல்லை. பதினைந்து பஞ்சாயத்துகளே உள்ள ஒன்றியத்திற்கும், 70 பஞ்சாயத்துகள் உள்ள ஒன்றியத்திற்கும் ஒரேமாதிரியாகத்தான் மானிய உதவிகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே ஒரே சீராக இந்த ஒன்றியங்களைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரட்சி நிவாரண நிதியின் மூலம் 18 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். அதன்கீழ் பல சாலைகளை அமைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அவைகளைச் சரியான முறையில் பராமரித்து வரக்கூடிய நிலைமையில் பஞ்சாயத்துகள் இல்லை. உள்ளூரில் பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் போதுமான நிதி இல்லை. பணவசதி இல்லாத ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அரசாங்கமே பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு நிதி உதவி அளித்தாக வேண்டும்.

எல்லா கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தாகவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி 1972-ம் ஆண்டுக்குள் அளிக்கப்

பட்டுவிடும் என்று தெரிவித்திருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. அதுபோலவே எல்லா ஊர்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டித் தருவதற்கு அரசாங்கமே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியம் பல அமைப்புகளைக் கொண்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயம், கூட்டுறவு, என்ஜினியரிங் போன்ற பல துறைகளைச் சேர்த்து அமைத்திருந்தாலும் கூட நிர்வாகம் தனித்தியங்குவது போன்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிலவள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்கப்பட்டாலும் பெரும் தொகையாக அளிக்கப்படுகிறது. சிறு விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் பம்பு செட்டுகள் அமைக்கவும் தேவைப்படுகின்ற தொகையை அதாவது இரண்டாயிரத்துக்கு உட்பட்ட தொகையை எல்லாம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாக வழங்குவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களை ஜில்லா அளவில் மாற்று வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து ஒரே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருப்பதால் சரியாக வேலை செய்யாமல் இருப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படுகின்றன. அதே மாதிரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வேலைபார்க்கும் க்ளார்க்குகளை—எழுத்தர்களை—மாற்றுவதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நல்ல ஊக்கத்துடன் வேலை செய் வார்கள். நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கும். அவர்களுக்கு பொறுப்பும் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வேலைகளான சாலைகள், நீர்நிலைத் தொட்டிகள் அமைத்தல், ஆகிய பல்வேறு பணிகள் ஹைவேஸ் என்ஜினியர் மூலம் பராமரிக்கப்படுகின்றன. ரோடு வேலைகளை அவர் மேற்கொள்வதோடு ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வேலை துரிதமாக நடைபெற முடிவதில்லை. ஆகவே, நான்கைந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்த்து அவற்றிற்கு என்று தனியாக ஒரு உதவிப் பொறியாளரை நியமித்தால் வேலை துரிதமாக நடக்கும் என்பதைச் சொல்கிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. ஜி. ராமசாமி]

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பாக 'பாலர் பள்ளிகள்' நடத்தப் படுகின்றன. 'பால்வாடி வகுப்புகளில்' மூன்று வயதிலிருந்து ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறிய குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு மூலம் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. திருப்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இதுபோன்ற அறுபத்து நான்கு பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடை பெறுகின்றன. சிறு குழந்தைகளுக்கு பாட்டு, கதை சொல்லி சிறப்பாக பாடம் நடத்துகிறார்கள். இந்த முறையை எல்லா இடங்களிலும் நடத்தினால் மிக்க உபயோகமாக இருக்கும். இதைத் தமிழகம் பூராவும் பரப்பலாம். நர்சரி முறையில் நடப்பதால் நல்ல கவனம் செலுத்துகிறார்கள். குழந்தைகளின் எதிர்காலம் நல்ல முறையில் அமையும், நல்லொழுக்கமும் பண்பும் பெற வசதியாக இருக்கும். பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியம் 20 ரூபாயும், அரசாங்கம் 20 ரூபாயும் கொடுக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவையும் அரசாங்கம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். பாலர் பள்ளிகள் சிறப்பான முறையில் நடத்துவது நல்லது.

தற்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அநேக பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்புக்களையும் அவர் வைத்துக்கொள்வதால் சரியாக நிர்வகிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் வேலைகளைக் கவனிக்க தனி அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். தமிழகத்திலே 12 ஆயிரத்து அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சா யத்திற்கும் எழுத்தர் என்று ஒருவரை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்கு 50 ரூபாய் சம்பளம் தருகிறார்கள். அதோடு நிலவரி வீட்டுவரி போன்றவற்றை வசூலிப்பதற்கு மணியக்காரருக்குச் சம்பளம் அரசாங்கத்தின் மூலம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த 50 ரூபாயையும், மணியக்காரரின் சம்பளத்தையும் சேர்த்து ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு எழுத்தர் விதமோ, அல்லது இரண்டு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு எழுத்தர் என்ற விதமோ அமைத் தால் 6 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர் களுக்கு வேலை கொடுத்து, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. ராமசாமி] [1972 மார்ச் 11

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய அதிகாரங்களை அதிகப்படுத்தி, அவைகளுக்குச் செல்வாக்கு வளருகின்ற வகையில் நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : பேரவை உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியத்தின் தன்மையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இதில் உள்ளடக்கியிருக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மானியம் போதாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 12 ஆயிரம் கிராம ஆட்சிகள், நூற்றுக்கணக்கான பேரூராட்சிகள், பெரும்பகுதியான மக்கள் வசிக்கின்ற இடங்களில், அந்த மக்களின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு பார்த்தால், இந்த மான்யம் மிகவும் குறைவு. இந்தக் காலகட்டத்தில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் ஒன்று. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லும் நேரத்தில், நாமே முன்னுதாரணமாக இருந்து, கிராமங்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் அதிகமாக அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால், அது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்கிற கருத்துக்கு வலுவூட்டுவதாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் இப்போது ரோடு போடுகிறோம், தண்ணீர்த் தொட்டிகள் அமைக்கிறோம், பல்வேறு அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் பராமரிக்கக்கூடிய செலவுகளும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன. அபிவிருத்தி வேலைகள் விஸ்தரிக்கப் படக்கூடிய நிலையில், மானியத் தொகையும் அதிகரிக்க வேண்டும். புதிது புதிதாக பல இடங்கள் அபிவிருத்தியடைந்து, விஸ்தரிக்கப் படுகின்றன. அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு பணம் ஒதுக்க

1972 மார்ச் 11] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வேண்டும். எந்தெந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தவாறு நிதி ஒதுக்கக்கூடிய தன்மையில் நிதி ஒதுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பல்லாயிரக்கணக்கான இடங்களில் ரோடுகள் புதிதாகப் போடப்படுகின்றன. ரோடுகள் போடுவதோடு மட்டும் செலவு நின்று விடுவதல்ல. அவற்றைப் பராமரிக்க வேண்டிய செலவும் இருக்கிறது. ரோடுகள் போட்டவுடன் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளில் சில இடங்களில் பள்ளம் விழும், மண் அரித்திருக்கும். இவற்றையெல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டும். நல்லமுறையில் பராமரிக்க வேண்டும். ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு எவ்வளவு செலவு என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். பல ரோடுகள் போட்டதோடு நின்று இருக்கின்றது. மேலும் பராமரிப்பு வேலைகள் நடைபெறவில்லை. புதிய சாலைகளை அமைப்பதோடு என்று நின்றுவிடாமல் அவற்றைப் பராமரிப்பது என்ற அடிப்படையில் திட்டங்களை அணுக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மானியத்தை வளர்ச்சிக்குத் தகுந்த விதத்தில் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றியங்களில், பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ளாட்சித்துறையின் கீழ் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்கள், நர்சுகள், போன்றவர்களை மாற்றுவது என்பது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பெரிய அதிகாரம் கொடுத்துவிடவில்லை. அவர்களை ஏன் மாற்ற வேண்டும். ஒரு இடத்தில் ஒரு மீட்டிங்குக்கு நான் போயிருந்தேன். அங்கு அவரை இங்கே மாற்ற வேண்டும், இவரை அங்கே மாற்ற வேண்டும் என்கிறார்கள். மறு நாள் அத்தனை பேரும் என் வீட்டிற்கு வந்து, என்னை அங்கே மாற்றுகிறீர்கள், என்ற முறையில் கெஞ்சுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் ஒரே ஊரில் இருந்தால் என்ன தவறு? அவர்களை ஊர்விட்டு, வேறொரு ஊருக்கு மாற்றினால், அந்த ஊரின் நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தவாறு அவர் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்குக் கொஞ்சம் நாள் தேவைப்படும். ஆகவே, ஆசிரியர்களை ஊரைவிட்டு ஊர் மாற்ற வேண்டிய தேவை இல்லை. ஏதாவது விசேஷமான காரணம் இருந்தால், ஏதாவது தண்டிக்கக்கூடிய காரியம் செய்திருந்தால் ஆசிரியர்கள், நர்சுகள் போன்றவர்களை மாற்றம் செய்யலாம். கூடுமான வரையில் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 11

அடுத்தபடியாக, ஒரு ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், குடிநீர், சுகாதாரம், ஆரம்பக் கல்வி, போக்குவரவு சாதனங்கள் இவற்றைக் கவனித்து அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக குடிநீர் வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தார். இப்போது பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வேண்டும் என்கிற உணர்வு எல்லா இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் வந்திருக்கிறது. இதைச் சீக்கிரத்திலே செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் இருக்கிறது என்று ஒருவர் சொன்னால், அடுத்த ஊரில் இருப்பவர்கள் 'நம் ஊரில் ஏன் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் இல்லை' என்று கேட்கின்ற நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. இது அவசியமான தேவையாக இருப்பதால் இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றியத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய, முனிசிபாலிட்டியில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கங்களுக்கு பிரமுகர்களும், சில சமயங்களிலும் அமைச்சர்களும்கூட விஜயம் செய்கிறார்கள். இந்தச் சிப்பந்திகள், கோரிக்கைகளை எழுப்பும்போது ஆரம்பத்திலேயே அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசிலனை செய்து பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை செவிமடுத்துக் கேட்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது அந்தச் சிப்பந்திகளின் மத்தியில் ஏற்படக்கூடிய வெறுப்புணர்ச்சியை, சலசலப்பைத் தடுப்பதற்கு ஒரு முன்னோடியாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூறி, அதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒருதரம் வேண்டிக் கொண்டேன். 1970-வது வருஷத்திற்கு முன்னாலே ரிடையர் ஆன முனிசிபல் சிப்பந்திகள் 500 பேர்கள் அல்லது 600 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது, நேற்று ஒருவர் ஓடோடி மத்தியானம் ஒரு மணிக்கு வந்தார், பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கக்கூடியவர்கள் நீங்கள், இவர்களுக்கும் மாதம் 50 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடாதா என்று மன்றாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுப்பதாலே அதிகமான செலவு

1972 மார்ச் 11] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஒன்றும் ஆகாது. அதுகூட வருஷா வருஷம் பத்துப் பேர்கள், இருபது பேர்கள் செத்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். இன்னும் 7, 8 வருஷங்களிலே அது தீர்ந்து போய்விடும். அவர்களுக்கு நாற்பது ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் கொடுப்பதாலே நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்கள்—எவ்வளவுதான வளர்ச்சியடைந்த ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும்—ஒதுக்கி வைக்கப்படுகின்றன, சில ஒதுக்கப்பட்ட கிராமங்கள் பிற்பட்ட கிராமங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. எங்களுடைய பகுதியிலே கொருக்கை, தலைக்காடு என்ற கிராமங்கள் ஒதுங்கி விட்டன. இரண்டு கிராமங்களுக்கும் வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. இடையிலே ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றைக் கடந்துதான் அந்த கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் நெல்லை விற்க வேண்டுமானால் விற்கலாம், அங்கே சுமார் 5 ஆயிரம் 6 ஆயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாங்களும் இருபது வருஷமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம், ஒருவரும் செய்யவில்லை. அவர்கள் நெல்லை விற்க வேண்டுமானால், ஆற்றைக் கடந்து விற்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக எங்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு 2 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் அப்படி ஒதுங்கியிருக்கிற கிராமங்களுக்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நமக்கு இருக்கிற தொந்தரவு, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற தொந்தரவு இவைகளைவிட கிராமத்திலே இருக்கிற குட்டி சர்க்கார்களுக்குத்தான் அதிகமான தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. காரணம் அவர்கள் அங்கேயே வசிக்கிறார்கள். காலையிலே எழுந்தவுடன் அங்கேயுள்ள மக்களைத்தான் அவர்கள் எதிர் நோக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் நமக்கு எதிராகவே சொல்கிறார்கள். வோட்டுக்கு வா பார்த்துக்கலாம், ரோடு வேண்டுமென்றால் செய்வதில்லை, குடிநீர் வேண்டுமென்றால் கவனிப்பதில்லை, ஓட்டுக் கேட்டு அடுத்த தடவை வா பார்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 11

தயவுசெய்து அங்கேயுள்ளவர்களை கைதூக்கிவிட்டு அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அதிகமான அளவுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி சீரும் சிறப்புமாக திட்டங்கள் நிறைவேறச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் முக்கியமாக நான் சொன்னதைப் போல குடிநீர் ஆரம்பக் கல்வி இவற்றிற்கு சிறப்பாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, இந்த அரும்பெரும் பணிகள் ஆங்காங்கே சிறப்புற நடைபெற பரவலாக கிராமங்களிலே வேலைகள் நடைபெற அதிகமான வளர்ச்சியுற மானியத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாயம் என்ற காட்டைத் திருத்தி ஒரு சமதர்மப் பூங்காவாகச் செய்கின்ற சமுதாய நலத்துறைக்குத் தமிழக அரசு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை ஏறத்தாழ 77.14 கோடி என்ற அளவுக்கு இருக்கின்றதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்று கிராமத்திலே உள்ள மக்களுக்கு எல்லா விதமான வசதிகளையும் செய்துதரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன.

இருந்தாலும் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கும் சாலை இணைப்புத் திட்டத்திற்கும் 1968-ம் ஆண்டு என்ன தொகை ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுக்குத்தான் தொகைகள் இந்த ஆண்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதிகமான அளவில் கிராமப்புறங்களில் குடிநீர் திட்டத்திற்கும் இணைப்புச் சாலைத் திட்டத்திற்கும் ஒதுக்கி வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பல்வேறு கிராமங்களும் நகரப் பஞ்சாயத்தும் அங்கம் வகிக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றியத்திலிருந்து நகரப் பஞ்சாயத்துக்கு எந்தவிதமான கடனோ அல்லது மானியமோ பெற முடியவில்லையென்பதை அனுபவப் பூர்வமாக, நகரப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் என்ற முறையிலே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் நகரப் பஞ்சாயத்திலிருந்து திரைப்பட வரி வருமானங்கள் எல்லாம் ஒன்றியத்திற்கு வருகின்றது. அப்படியிருந்தாலும் ஒன்றியத்திலிருந்து நகரப்

1972 மார்ச் 11] [திரு. கே. எ. வகாப்]

பஞ்சாயத்திற்கு எதுவும் கொடுப்பதில்லை. சாலை வசதிகள் திட்டத்திற்கும், கொசு ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கும் ஒன்றியம் நகரப் பஞ்சாயத்திற்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒன்றியங்களை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கடனும் மானியமும் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. ஆனால் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுடைய கால்களாலேயே நிற்கவேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன. எனவே இதைப் பரிசிலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்த் திட்டம் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சிலபல இடங்களிலே தாமதங்களினாலும் கோளாறு களினாலும் தடைப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. வந்தவாசியிலே ஒரு குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு ரூபாய் 18 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த குடிநீர்த் திட்டம் வெற்றிகரமாக இன்றைக்கு அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த குடிநீர்த் திட்டம் எட்டு அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இப்பொழுது உறுப்பினராக இருக்கின்ற ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சியிலே வேலை துவங்கப்பட்டு இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே தண்ணீர் பெறுகிற வகையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

வந்தவாசியிலே இருக்கிற குடிநீர்த் திட்டம் எல்லாம் பூர்த்தி யடைந்துவிட்டது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்து இருப் பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரியும் நகரப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் என்ற முறையிலே இன்னும் பூரணமாக அது நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், உதாரணத் திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால். சில திட்டங்களைப் பெண்டிங் ஆக வைத்திருக்கிறார்கள். வால்வுகள் போடாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். குடி நீர் வாரியத் தலைவர் அவர்களிடம் நேரில் சொல்லி யிருக்கிறோம். அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப் பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதிகாரிகள் இதிலே சுறுசுறுப்புடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வந்தவாசி குடிநீர்த் திட்டம் ஏறத்தாழ பதினாறு மைல்கள் கடந்து வருகிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய வே சைட் வில்லேஜஸ் என்று சொல்லக்கூடிய வழியில் உள்ள கிராமங்கள் 9 கிராமங்கள்

இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களும் தண்ணீர் பெறுகின்றன. ஆனால், அந்தக் கிராமங்கள் கட்டவேண்டிய தொகையை நகரப் பஞ்சாயத்துதான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. 9 கிராமங்களையும் பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், தண்ணீரை வேண்டுமானால் நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள், பணம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கு ஏற்படுகிற பளுவை குறைக்கக்கூடிய வகையிலே அந்தக் கிராமங்கள் எல்லாம் இதற்காக அவர்கள் விகிதாச்சாரத்தைக் கொடுத்தால் நாங்களும் ஒரு விகிதாச்சாரத்தைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று பல எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம். இதைக் குடிநீர் வாரியத் தலைவர்கள் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஒன்றியத் தலைவரும், பேரூராட்சித் தலைவரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றியத்திலே இருக்கிற ஆணையருக்கும் பேரூராட்சியிலே இருக்கிற எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசருக்கும் அதிகமான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யூனியன் தலைவர் அவர்களுக்கு இல்லாத அதிகாரம் ஆணையருக்கு அதிகமான அளவிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பேரூராட்சியின் நிர்வாக அதிகாரி நினைத்தால் தானே செல்ப் செக் போட்டு எடுத்து பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. இந்த முறையினாலே பல கேடுகள் வருகின்றன. என்னுடைய பஞ்சாயத்திலே இப்படி நடந்திருக்கிறது. அங்கேயிருந்து இருபதாயிரம் ரூபாய்களை செக் போட்டு எடுத்துக்கொண்டுவிட்ட ஒருவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். எனவே அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவையா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையிலே எப்படி தலைவரும் அதிகாரியும் இரண்டு பேர்களும் செக்கிலே கையெழுத்துப் போடுகிறார்களோ, அதைப் போன்று இங்கேயும் கொண்டுவந்தால் எதற்காகப் பணம் எடுக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அதேபோன்றுதான் ஆணையருக்கும் அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கீழே எம்.பி.பி.எஸ். படித்த கெஜடெட் அதிகாரிகளும் விவசாய அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அண்மையிலே சில அதிகாரங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அந்த முறையிலே இந்த அதிகாரங்களைப் பிரித்துக்

கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எல்லோரும் சொன்னார்கள், ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று. எனனுடைய ஒன்றியத்திலேகூட ஆசிரியர்கள், தொல்லைகளை தினம் தினம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களைள். அன்டிரெயின்டு ஆசிரியரை டிரெயன்டு போஸ்டிலே போடுவதிலே சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களை விடுமுறை போடச் சொலலிவிட்டு அவர்கள் அந்த வேலையைப் பார்த்து, தாங்கள் பெறுகின்ற அந்தச் சம்பளத்திலே லீவ் எடுத்திருக்கும் ஆசிரியருக்குப் பாதியைக் கொடுத்துவிட்டு பாதி வருவாயைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அப்படித் தந்தால்தான் இந்த வேலை கிடைக்கிறது. இது ஆசிரியர்களிடத்திலே ஒரு வியாதியைப் போன்று, தொத்து நோயைப் போன்று பரவியிருக்கிறது. அதற்கு அனுசரணையாக ஆணையாளர்களும் சம்மதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசிலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான்கு மணிக்குத் திரும்பவும் சபை கூடவேண்டியிருக்கிறது.

திரு கே. எ. **வகாப்:** ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். ஒன்றியத்திலே வேலைவாய்ப்புகளை நிச்சயமாக அதிகப்படியாகக் கொடுக்க வேண்டும். கிராம சேவக்குகளை நிறைய ஏற்படுத்தி கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடும் வகையில் செய்யவேண்டும். கிராம சேவக்குகள் 100 அல்லது 150 பேரோ எவ்வளவோ வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனல் ஏறத்தாழ 25,000 விண்ணப்பங்கள் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவில் இருப்பதால் இன்னும் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்தி, படித்து வேலையில்லாமல் நிறையப்பேர் இருப்பதால் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்ற முறையில் கிராம சேவக்குகளை போன்று இன்னும் பல பதவிகளையும் ஏற்படுத்தி அந்த வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியம் நகர்ப்புறங்களில் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. அது கிராமங்களிலும் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனல் 35 லட்சம் ரூபாய்தான்

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் நகரத்திற்கு சுமார் 3½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருப்பதைக் கொஞ்சம் கனிவோடு கவனித்து கிராமங்களிலும் வீடுகள் தேவை என்ற அடிப்படையில், கிராம முன்னேற்றத்திற்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் அதன் ஆதரவிலே இன்னும் அதிகத் தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறி எல்லாவிதமான மானியக் கோரிக்கைகளேயும் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. மாலை நான்கு மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

பேரவை மாலை 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் கூடியது.

(5) 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகளின் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

நமது நாட்டில் நூற்றுக்கு 80 பேர் கிராமவாசிகள். கிராமவாசிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறினல்தான் நம்முடைய தேசம் முன்னேறியதாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். கிராமங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையை நமது லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தில் 40-வது ஷரத்து இந்த லட்சியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

நகர்ப் புறங்களுக்கும் கிராமப் புறங்களுக்கும் இடையே இருக்கும் வித்தியாசம் அகல வேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் நகர்ப்புற மக்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய வசதிகளை எல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களுக்கு ரோடு வசதி வேண்டும். கல்வி வசதி வேண்டும், குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டும், கூட்டுறவு சங்கம் வேண்டும், மின்சார வசதி வேண்டும் என்பதான லட்சியத்தின் அடிப்படையில் கிராம ஆட்சி ஏற்படுத் தப்பட்டது. இந்த நோக்கங்கள், இந்த லட்சியங்கள் கை கூடி

1972 மார்ச் 11] [திரு. என். டென்னிஸ்]

இருக்கின்றனவா, கிராமத்தின் மூலை முடுக்குகளில் இருக்கும் மக்கள் கிராம நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நாம் அவ்வளவு திருப்தியாக மக்கள் இதன் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள். லட்சியம் ஈடேறி விட்டது என்று கூற முடியாது.

வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஊழியர்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கையோடு கை கோர்த்து நின்று, இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நாம் யாவரும் பொது நலச் சேவை உணர்வோடு உழைப்பதற்கான வழி வகைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் ஆணையாளர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் சரியாக பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படவில்லை. பல அரசு உத்தரவுகள் மூலம் இந்த அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடையவும், ஆணையாளர்களுடையவும் அதிகாரங்கள் என்னென்ன என்று வரையறுக்கப்படாத காரணத்தால் அரசு உத்தரவுகளைப் பின்பற்றக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்களை வரையறுக்கும் விதத்தில் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிக அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சிறிய காரியங்களுக்குக் கூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது, டி.ஆர்.ஓ. அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெறவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் உள்ள காரியங்களைப் பஞ்சாயத்து மன்றங்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குள்ள காரியங்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களும் தீர்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் உண்மையான அதிகாரங்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு உண்மையான அதிகாரங்கள் கொடுத்ததாகக் கொள்ள முடியும். இவ்விதமாகச் சிறிய காரியங்களுக்குக் கூட மாவட்ட ஆட்சித்

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1972 மார்ச் 11

தலைவர், உயர்தர அதிகாரிகளிடம் போகும் நிலை இருப்பதன் காரணமாக மிகக் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த நிலை இல்லாது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு உண்மையான அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பூரண உரிமை பெற்ற அங்கத்தினர்களாக இருந்தால் பஞ்சாயத்து வளர்ச்சிப் பணிகளில் தங்களுடைய காரியத்தை அதிகாரத்தோடு எடுத்துக் கூறமுடியும். அந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அந்த வகையில் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்வாகத்தைத் தனி இலாகா மூலமாக நடக்க வழி செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இன்று ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு உட்பட்டு வேலை செய்யும் நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வளர்ச்சிக்கான காரியங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலர்கள் முழு கவனத்தைச் செலுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கோட்ட அளவில் கோட்டாட்சித் தலைவர் பொறுப்பில் வளர்ச்சி அலுவலர்களை நியமித்து வளர்ச்சித் திட்டங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத்தக்க நிலையில் வளர்ச்சி ஆணையாளருக்கு கெஜடட் ராங்க் கொடுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் போதுமான நிதிவசதி இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எக்சைஸ் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கொடுத்து பஞ்சாயத்து நிதிநிலையை ஊக்குவிக்க வழி வகுப்பதன் மூலம் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வழி ஏற்படும்.

அடுத்து உள்ளூர் சாலைகளுக்கு மானியம் 18 காசு வீதம் தரப்படுகிறது. அந்தச் சாலைகள் மூன்று தரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரண சாலைகளுக்கு 600 ரூபாய் கொடுக்கப்

1972 மார்ச் 11] [திரு. என். டென்னிஸ்]

படுகிறது; மணல் ரோடுகளுக்கு 800 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது; மலைப் பிரதேசங்களுக்கு 1,500 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி மூன்று தரங்களாக இருப்பதை நான்கு தரங்களாகப் பிரிப்பது நல்லது. சிறு குன்றுகள் இருக்கும் இடங்களை ஒரு தரமாகப் பிரிக்க வேண்டும். மேடு பள்ளமான அந்த இடங்களில் ரோடு போடுவதற்கு 800 ரூபாய்க்கும் 1,500 ரூபாய்க்கும் இடையில் 1,200 ரூபாய் என்று கொடுத்து அதை தனித் தரமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் பல ரோடுகள் சாதாரணத் தன்மையில் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் 600 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. அதனால் அவற்றை பராமரிக்க முடியாததொரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே குன்றுகள் உள்ள இடங்களை ஒரு பிரத்யேக தரமாக வகுத்து நான்கு தரங்களாகப் பிரித்து லோக்கல் மானியம் கொடுப்பது நல்லது.

டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு டஸ்ட்லஸ் சர்பேஸிங்குக்கு ஏழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா டவுன் பஞ்சாயத்து ரோடுகளுக்கும் சேர்ந்து ஏழு லட்சம் ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைந்த அளவிலான தொகை ஆகும். ஆகவே நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குள்ள இந்த மானியத்தை அதிகரித்துக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்வதற்கு அதிகப்படி நிதி ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அடுத்தபடியாக, வில்லேஜ் வொர்க்ஸ் ப்ரொக்ராம். குடி தண்ணீருக்காகவும் இணைப்புச் சாலைகளுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறது. கிராமங்களில் "கல்வெர்ட்டுகள்" அமைக்கவோ அல்லது பாலங்கள் போடவோ கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் நிதி வசதி இல்லாததால் அவைகளைச் செய்ய வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே வில்லேஜ் வொர்க்ஸ் ப்ரோக்ராமிற்கான நிதியை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

பின்னர் லோக்கல் செஸ் சார்ஜை 1-50 ரூபாயில் இருந்து 2-50 ரூபாய் வரை அதிகப்படுத்த வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று 1-50 ரூபாய் விதிக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அதிகமாக இல்லை. ஆகவே ரூ. 2-50 என்று சர்சார்ஜை அதிகப்படுத்தி விதிப்பதற்கு அதிகமான பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முன்வராது என்ப

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1972 மார்ச் 11

தால், இது நடைமுறைச் சாத்தியமான ஒரு காரியமாக இருக்காது என்பதால் வில்லேஜ் வொர்க்ஸ் ப்ரொக்ராமிற்கு அதிகப்படி நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் இரிகேஷன் டாங்க்சுக்காக கொடுக்கப் படும் பணம் சரியான காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை யாகையால் எங்கள் மாவட்டத்தில் மழைக் காலங்கள் வந்த பிறகு அந்த மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே குளங்களைச் சரியாகப் பராமரிக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அந்த மானியத்தைக் கோடைக் காலத்தில் கொடுக்கும்படி நடவடிக்கை எடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம். அதை அமல்படுத்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தலைவராகவும், தலைமை ஆசிரியர் அவர்கள் செயலாள ராகவும் உள்ள குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் இது ஒரு காகிதக் குழுவாகத்தான் இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு மதிய உணவு குறித்து இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யலாம் என்று வரையறுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த மதிய உணவு வினியோகத்தை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யக்கூடிய ஒரு அதற்கும் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

சமூகக் கல்வி நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் . மானியம் குறைவாக இருக்கிறது. சமூகக் கல்வி நிலையத்திற்கு ஒரு செய்தி பேப்பர் போடுவதற்குக் கூட நிதி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதற்கும் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாதர் சங்கங்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனிய னுக்கு 30 சங்கங்கள்தான் இருக்கலாம். 30-க்குத்தான் மானியம் கொடுக்கப்படும் என்று உத்தரவிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் யூனியனில் 1.25,000 மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் ஏகதேசம் 4,000 மக்களுக்குத்தான் ஒரு மாதர் சங்கம் இருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த 30 என்பதை அதிகப் படுத்தி 50 அல்லது 60 என்று உயர்த்தி மானியம் கொடுக்க வேண்டும்.

பின்னர், அப்ளைட் நுட்ரீஷன் ப்ரொக்ராம், சத்துணவுத் திட்டம். அதைக் கிள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் வழங்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. என். டென்னிஸ்]

கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம். ஒரு சாதாரண வேலைக்கார னுக்கு ரூ. 100-ஆவது கிடைக்கத்தக்க அளவில் வழி வகுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை முடிந்தால்தான் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஏழை மக்களாகிய அவர் களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு தடவையாவது சம்பளம் கிடைக்கக் கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். செகன்ட் ஸ்டேஜ் வரும்போது, அந்த ரோடுகளில் பாலங்கள் அமைக்கவும், சல்லி போடவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். உழைப்பாளர்களுக்கு 80 சதவிகிதம் என்றிருப்பதை 50 சதவிகிதம் உழைப்பாளர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் மற்றக் காரியங்களுக்கு என்றிருந்தால் கல்வர்ட்கள் போட முடியும். சல்லி போட முடியும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தொரு ப்ரப்போர்ஷனில் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களுக்கு பென்ஷன் இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்க வழி செய்ய வேண்டும். யூனியனில் ஒருவர் குமாஸ்தாவாக வேலை செய்யச் சென்றால் அவர் குமாஸ்தா வாகவே தான் ரிட்டயர் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர் களுக்குப் ப்ரமோஷனிற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாச்சிங் கிரான்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. 1970-ல் ஏற்பட்ட பஞ்சா யத்து பிரிவினைக்கு முன் அங்கு 40-உம் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தன. அவைகளுக்கு 1961-ல் 27-ம் நம்பர் ஆக்ட்படி கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களையும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகக் கொண்டு அவற்றிற்கு மாச்சிங் கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது—ஆனால் இன்று டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த மாச்சிங் கிரான்ட் கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் வயபிள் யூனிட்ஸாக செயல்படாததால் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சார்ஜஸ் கொடுக்கவோ, மதிய உணவு வழங்கவோ, எலெக்ட்ரிக் சார்ஜஸ் கொடுக்கவோ முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அவை களுக்கு மாச்சிங் கிரான்ட் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அங்கு ஒன்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்தான் இருக் கின்றன. ஒரு யூனியனில் 1,20,000 அல்லது 1,50,000 மக்கள் வசிக்

கிறார்கள். எனவே இப்போதுள்ள அந்த ஒன்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்களை 18 பஞ்சாயத்து யூனியன்களாகப் பிரிப்பதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் ரூட்டாக உள்ள ரோடுகளை சர்க்காரே ஏற்று எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் சாங்கையில் ஒரு வெட்டரினரி சப் சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டும். கடைசியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் யாவரும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள். அவர்களுக்கு யூனியன் கவுன்சில் மீட்டிங்கிற்கு ஆஜராகும் நாள் இரண்டு ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவைகள்தான் கூடுகின்றன. இரண்டு ரூபாய் படி என்பது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களை அவமானப் படுத்துவது போல செய்வதாக இருக்கும். ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் ஆஜராகும் பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்களுக்குக் குறைந்தது பத்து ரூபாய் அல்லது குறைந்தது ஐந்து ரூபாய் ஆவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்து இருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களை சமமான பஞ்சாயத்துகளாக இருக்கும் நிலையில் பிரிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 70–75 பஞ்சாயத்துகளும், சில ஒன்றியங்களில் 7-8 பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவைகளை உடனடியாக மாற்றி சமமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனத்தொகை பெருகுகின்ற நேரத்தில் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நகர பஞ்சாயத்துகளாக மாறி இருக்கிறது. சில ஊராட்சிகள் மக்கள் தொகை குறைவாக இருப்பதால் பஞ்சாயத்துகளாகவே இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அப்படிப் பார்க்கிறபோது மக்கள் தொகை சரி சமமாக வருகிற வகையில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக் கெல்லாம் ஒரே மாதிரி

1972 மார்ச் 11] [திரு. எஸ். முருகையன்]

யான அடிப்படையில் ஊராட்சிகளைப் பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில ஊராட்சி மன்றங்கள் 6 கிராமங்கள், 7 கிராமங்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது. தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமானால் மக்கள் தொகை தனித்தனி கிராமங்களில் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. 7 கிராமங்களைக் கொண்ட ஊராட்சிகளைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதில் கோளாறு இருந்தால் ஓரளவு தனி பஞ்சாயத்துகளாக பிரிக்கக்கூடிய அளவுக்குள்ள கிராமங்களைப் பிரித்து சுலபமான முறையில் பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கலாம். பெரிய ஊராட்சிகள் இருப்பதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. ஒரு கிராமத்திற்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் 4 மைல், 5 மைல் தூரம் இருந்தால் அவற்றை மாற்றி தனியாக பஞ்சாயத்துகளாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே துவக்கப் பள்ளிகளின் நிலை பொதுவாக இன்றையதினம் சரியான முறையில் இல்லை. கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்தில் 5–6 கிராமங்கள் இருந்தால் 2–3 துவக்கப் பள்ளிகளே இருக்கின்றன. பொதுவாக துவக்கப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், துவக்கப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில் பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்திற்கும் பள்ளி ஆரம்பிக்க இருக்கிற கிராமத்திற்கும் 1 மைல் தூரத்திற்கு மேல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மைலுக்குக் குறைவாக இருந்தால் பள்ளிகளைத் துவக்க முடியாது. ஆனால் வேறு சில இடங்களில் கிராமங்களுக்கு இடையில் ஆறு, ஓடை இவை வருவதால் போய் வருவதற்கு இடைஞ்சல் இருந்தால் 1 மைலுக்குள் இருந்தால் கூட புதிய பள்ளிகள் துவக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கல்வித்துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் அந்த கிராமத்திற்கும், பள்ளி ஏற்கெனவே உள்ள கிராமத்திற்கும் இடையே ஒரு மைலுக்கும் குறைவாக இடைவெளி இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஆரம்பிக்க முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இவற்றை அடிக்கடி மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக்கூட்டங்களில் கூறியிருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லி வருகிற நேரத்தில் அடுத்த வருடம் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அடுத்த வருடம் வரும்போது மீண்டும் அவற்றை எழுப்புகிறபோது, ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பித்தால், சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகள் பெற்று அந்த விஷயம் வருவதற்குள் செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதம் வந்து விடுகிறது. ஆகவே,

மறுபடியும் அடுத்த ஆண்டு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் வேறு பள்ளி ஆரம்பிக்கலாமா என்றால் அதற்கும் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பள்ளிக்கும் இன்னொரு பள்ளிக்கும் உள்ள தூரத்தைக் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளாமல் தேவைக்கேற்றபடி துவக்கப்பள்ளிகளை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட வில்லை யென்றால், துவக்கப் படிப்பே மாணவர்களுக்குத் தரவில்லை யென்றால் நாம் மேலும் மேலும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் துவக்குவதால் என்ன பயன் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துவக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதில் பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஒன்றியங்களில் துவக்கப் பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கு அதிகத் தொகையை எந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்கின்றனவோ அங்கே முதலில் கட்டப்படுகிறது. பங்குத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஒரு சில பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குத் துவக்கப்பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கு ஒன்றிய நிதியிலிருந்தோ, அல்லது அரசாங்கம் மானியமாகவோ, தொகை கொடுத்து, அந்தப் பள்ளிக் கட்டடம் கட்ட உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாதர் நலத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலே எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 25 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதனால் போதுமான பலன் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் அந்த மாதர் நல இலாக்கா அதிகாரிகளைக் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய பதிலிலிருந்து தெரிந்து கொள்வது, எந்த அளவுக்குச் செலவினைச் செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்குப் பலன் இல்லை என்பது தான். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் தகுந்த கவனம் செலுத்தி, இந்த அளவுக்குப் பெருந்தொகை செலவழிக்கும் நேரத்தில் அதில் நலன்கள் எவ்வளவு பெற முடியுமோ அந்த வகையில் பெறுவதற்கு அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. எஸ். முருகையன்]

சில ஒன்றியங்களில் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்றால் 5,000-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையைக் கொண்டவை. அவர்களுக்கு ஒன்றியத்தி லிருந்து எதுவும் மானியம் கொடுப்பது இல்லை. ஒன்றியத்திலிருந்து மானியம் கொடுக்காத சூழ்நிலையில் புதிதாக ரோடுகள் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முடியவில்லை. அவை நல்லமுறையில் இயங்க வேண்டுமானால், ஒன்றியத்திலிருந்து அவர்களுக்குப் பங்குத் தொகை தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லையென்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து தனி மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அப்போது தான் அந்தப் பஞ்சாயத்துகள் நல்ல முறையில் தழைக்க முடியும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு போதுமான சுகாதார வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி பெற முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றியங்களிலே தச்சர், கருமார் பயிற்சி நிலையங்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். சிலயிடங்களில் பயிற்சி நிலையமாக மட்டுமல்லாமல் உற்பத்தி நிலையங்களாக வைத்து இருக்கிறார்கள். உற்பத்தி நிலையத்தில் இரும்பு சாமான்கள் சரிவரக் கிடைப்பது இல்லை. கிடைக்காத நேரத்தில் அவர்கள் டன் ஒன்றுக்கு நியாயவிலை ரூ. 1,300 என்றால் வெளியே அவர்கள் ரூ. 2,000 வரை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுக்குக் கோட்டா ஒதுக்குகிறார்கள். ஒன்றியங்களில் உள்ள பல நிலையங் களில் இதுபோன்ற தச்சர், கருமார் பயிற்சி நிலையங்களுக்குப் போதுமான இரும்பு கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட ஒன்றியங்களுக்கு, இதுபோன்று பயிற்சி நிலையங் கள் வைத்து இருப்பவைகளுக்கு எல்லாம் அரசாங்கத்தின் உதவி யோடு போதுமான இரும்பு பெற வசதி செய்ய வேண்டும். அதே போன்று இந்த நிலையங்கள் அரசாங்க டிப்போக்களிலிருந்து போதுமான மரங்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் ஒரு சின்ன நாற்காலி ஒன்றியத்தில் செய்ய வேண்டுமானால், மரத்தின் விலை வெளியே 50 ரூ. இருக்கிறது. விலை அதிகமாக இருப்பதால் வாங்குவதற்கு முடியவில்லை என்று இருந்து விடுகிறார்கள். அதையே டெப்போவில் வாங்கினால் ரூ. 10, குறைவாக ஆகிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஒன்றியங்கள் அரசாங்க டெப்போவிலிருந்து மரம் வாங்கு

[திரு. எஸ். முருகையன்] [1972 மார்ச் 11

வதற்கும், அரசாங்க உதவியோடு இரும்புக் கோட்டா கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்து பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் நரம்புச்சிலந்தி போன்ற மற்ற தொத்துநோய் இருக்கிற பகுதிகளில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கொடுப்பதற்காக ஓவர் ஹெட் டாங்கு கட்ட வேண்டுமானல் அதற்குப் பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துகள் அதைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இன்னும் கொஞ்சம் மானியத் தொகை ஒதுக்கிக் கொடுத்து, பங்குத் தொகை கொடுக்க முடியாத கிராமங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றியங்கள் நிர்வகிக்கக் கூடிய சிறிய ஏரிகள், கால்வாய்கள் எல்லாம் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் இவை செய்ய முடியவில்லை. இதனல் பாசன வசதி செய்வது காலதாமதம் ஆகிறது. வருத்த கால்வாயைத் தொடர்ந்து இரண்டாண்டு களுக்கு ஒரு முறை செப்பனிட நிதி வசதி இல்லாததால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவைகளை மாற்றி உடனடியாக எல்லாப் பாசன வசதிகளையும் பொதுப்பணித்துறை எடுத்துக் கொண்டால் நல்ல பாசன வசதி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகத்தில் மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 ரூபாய்க்குந் தான் மருந்து வாங்கக் கூடிய சட்டமிருக்கிறது. இந்த 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மருந்து வாங்கினல் போதுமா என்று கவனிக்க வேண்டும். அப்படி கவனிக்கிற நேரத்தில் போதாதென்று தோன்றுகிறது. இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும், குறைந்தது 15 ஆயிரம் ரூபாயாவது ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. எஸ். முருகையன்]

இந்த இணைப்புச் சாலைகள், ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்குப் போக சரியான பாதை கிடையாது. அந்த மாதிரி பாதைகள் போடுகிற நேரத்தில் அதற்கு அந்தந்த இடத்திலுள்ள பட்டா நிலங்களை வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதைக் கூட சிலபேர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதுபோன்ற இணைப்புச் சாலைகளுக்கு நிலங்கள் வாங்கச் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு வேண்டிய நிலங்களை இனிமேல் அரசாங்கமே வாங்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சீரணி இன்னும் சற்று அதிகமாக செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊரான திருவண்ணாமலையில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் இன்னும் செயல்படாமல் இருக்கிறது. இந்த ஊர் ஒரு நல்ல க்ஷேத்திரமாக இருப்பதால் அடிக்கடி மக்கள் நிறையப் பேர்கள் வந்து போகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு போடும் தீர்மானங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* **திரு. நா. வெ. குருசாமி:** சட்டப் பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, 72-73-க்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கோரியுள்ளதன் மீது எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் இணைப்புச் சாலை வசதிகள் செய்வதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சாலை வசதிகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. நமது கல்வி, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியிலுள்ள மயிலாடும்பாறைக்குச் செல்கிறபோது அங்கேயுள்ள சாலை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தார்கள். அதேபோல வருசநாடு புலிமான்கோம்பை, மற்றும் பெரியகுளம் ஆண்டிப்பட்டி சமீபத்திலுள்ள குள்ளப்புரம் வழியாகச் செல்கிற சாலைகள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டு

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ஒன்றியங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுறது. ஆனால் அவைகள் சரியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

குறிப்பாக 'பாலிடால்' கொடுக்கப்படவில்லை. அது ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்டால், அங்கே உள்ளவர்கள் கடைகளுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள் போல் இருக்கிறதென்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். மேலும் மருந்துகள் ஒரு ரூபாய்க்கு, அல்லது 5 ரூபாய்க்கு ஒரு ஏழை விவசாயி வாங்கப் போனால் லாட்டரிச் சீட்டு வாங்கினால் தான், அல்லது ஒரு ரூபாய்க்கு விவசாய சம்பந்தமான புக் வாங்கினால் தான் கொடுப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். படிக்காத விவசாயிகள் ஒரு ரூபாய்க்கோ அல்லது 5 ரூபாய்க்கோ மருந்து வாங்கச் சென்றால் இப்படிச் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்கள் படும்பாடு மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. காரணம் லஞ்சம் தான் தாண்டவம் ஆடுகிறது. ஆசிரியர் பதவிக்குப் பணம் கொடுத்தால் தான் வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஏழைகள், படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல், 65-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரைக்கும். கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நான் இதே கருத்தைச் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் கூறியிருக்கிறேன். ஆகையால் ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் கமிட்டியில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் என்னுடைய பகுதியில் வருசநாடு மலைப் பகுதியில் சுமார் 100, 150 ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருடா வருடம் மாறுதல் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் அவர்கள் மலைப் பகுதிக்குப் போவதற்கு விரும்பவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு மலைப் பகுதிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அலவன்சைக் கொடுத்தால் அவர்கள் இப்படி அடிக்கடி மாற்றத்தை விரும்பமாட்டார்கள். ஆகவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

மாணவர்களைப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்ல 'கண்டக்டர்கள்' என்பவர்கள் போடப்படுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஒரு ஒன்றியம் 50 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறது. மற்றொரு ஒன்றியம் 100 ரூபாய் கொடுக்கிறது. இன்னொரு ஒன்றியம் 150 ரூபாய் கொடுக்கிறது. ஆகையால் எந்த ஒன்றியம் இப்போது அதிகமாகக் கொடுக்கிறதோ அதையே எல்லா ஒன்றியங்களும் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒன்றியங்களிலிருந்து வானொலிப் பெட்டிகள் சகாய விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போல, அதை வைப்பதற்கும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் வானொலி வைக்கக் கட்டிடம் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான ஆண்டிப்பட்டியில், குன்னூர் கூட்டுக்குடி நீர் வழங்கும் திட்டம் என்று போட்டு அதன் மூலம் 33 கிராம பஞ்சாயத்துக்களுக்கு குடி நீர் வசதி செய்யத் தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை விரைவில் நிறைவேற்ற கல்வி, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் ஒன்றியங்களுக்குத் தலைவர்களாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையே போட வேண்டும் என்று எல்லா மாவட்டத்திலும் பேசப்படுகிறது. அப்படி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இருந்தால் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பாக மதுரை மாவட்ட கவுன்சிலில் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆகவே எம்.எல்.ஏ-க்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தலைவர்களாக நியமிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பதைக் காட்டிலும், நேரடியாகத் தேர்ந்து எடுக்க வகைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் பல கட்டப்படுவதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் எனது தொகுதியில் ஒரு இடத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கட்டத் தொடங்கப்பட்டு அது ஜன்னல் மட்டம் வரையில் வந்து நிற்கிறது. அதில் பல அரசியல் தலையீடுகள் இருக்கிறதாக அறிகிறேன். அந்தப் பள்ளிக் கூடம் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு புறம்போக்கு

நிலத்தில் கட்டத் தொடங்கப்பட்டது. அந்த ஊரில் உள்ள ஒரு பெரிய மனிதர் அதைக் கட்டவிடாமல் அடிக்கடி 'ஸ்டே' வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆகவே, அது ஜன்னல் வரை வந்து அப்படியே நிற்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பாக நானும், பெரியகுளம் ஆர்.டி.ஓ-வும், ஆண்டிப்பட்டி கமிஷனரும். ஒன்றியப் பெருந் தலைவரும் சென்று அந்த இடத்தைப் பார்த்தோம். அதைக் கட்டக் கூடாதென்று 'ஸ்டே' ஆர்டர் வாங்கிக்கொண்டிருந்ததை ஆர்.டி.ஓ. இனிமேல் வாங்கவிடாமல் தவிர்த்தார். ஆகவே இந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தை விரைவில் கட்ட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப் பாசன விஷயத்தில் ஒவ்வொரு குளத்தையும் 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பல கண்மாய்கள் தூரே எடுக்கப் படாமலிருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கேட்டு இருக்கின்ற கோரிக்கைகளுக்கு எனது ஆதரவைத் தெரிவித்து எனது ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விழைகின்றேன். கழக அரசு உறுதியோடு கடைபிடித்து வருகின்ற இந்த சமதர்ம கொள்கையைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்தி கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் இடையில் இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்ற வேண்டுமென்ற அளவுக்கு நடவடிக் கைகள் எடுக்கப்பட்டதால் இன்றைக்குக் கிராம மக்கள் மத்தியில் இந்தக் கழக அரசின் மேல் ஒரு நல்ல எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கிராமங்கள் தோறும் மின்சார வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, இணைப்புச் சாலைகள் வசதி ஆகிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வகை செய்துள்ளது. ஏராளமான கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்கும், நகரங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாதிருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் அரசு செயல்படத் தொடங்கியிருப்பதை அறிந்து, கிராம மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசை நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள். அதைப்பற்றி நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

குறிப்பாக, 1972-73-ம் ஆண்டுக்குள்ளேயே எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அரசாங்கமும், மின்சார வாரியமும் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கமும், மின்சார வாரியமும் செயல்படுகின்றபோது அனேக ஊராட்சிகளில், போடப்பட்ட பல்புகள் அல்லது மின்சார விளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை என்ற குறை இருக்கின்றது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே கூட இப்படிப்பட்ட குறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி மக்கள் ஊராட்சித் தலைவரைக் கேட்டால், "நான் என்ன செய்வது மின்சார வாரிய எஞ்சினியரைத்தான் கேட்க வேண்டும்" என்று சொல்லி விடுகிறார். அவரைப் போய் கேட்டால் அவர், 'நான் என்ன செய்வது, மாதத்திற்கு 10 ஆயிரம் விளக்குகள் தேவை என்றால் கிடைப்பது ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் பல்புகள்தான்" என்று சொல்லிவிடுகிறார்.

இப்படி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சொல்லிவிடுவதால், எல்லோருக்கும் அரசாங்கம் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, உள்ளாட்சியும், மின்சார வாரியமும் சேர்ந்து கலந்து பேசி ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போதே இந்த மாதிரியான சிறிய சிறிய பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால், இதை வைத்தே பெரும் பெரும் கிளர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிப்பதற்குச் சிலர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தொழில் அனுமதி இல்லை என்று இங்கே பேசுகிறார்கள். அங்கே போய் தொழிலாளர்களைப் போராட்டத்திற்குத் தூண்டி விடுகிறார்கள். அந்தச் செய்கையால் பெரிய பெரிய கிளர்ச்சிகளும், போராட்டங்களும் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பின் இங்கே வந்து, ஏன் இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கூடக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, இதை யெல்லாம் உத்தேசித்து இப்படிப்பட்ட சின்னப் பிரச்னைகளை பெரிய அளவுக்கு உருவாக விடாமல் ஆரம்பத்திலேயே அவைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு என்னுடைய கருத்தினை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியமும், அரசும்தான் ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்று தடவைகள் பல்புகளை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருப்பதை மாற்றி, இந்த பல்புகளை பஞ்சாயத்துக்களே வாங்கி மாற்றிக் கொள்ளலாம். என்று செய்ய வேண்டும். அப்படி பல்புகள் வாங்குவதிலே ஏதாவது தவறு நடந்துவிடும் என்று கருதினால் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குப் பொறுப்பு இருக்கின்ற வகையில் ஒரு விதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்தால் சில இடங்களில் கிராம மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மீதிருக்கும் கசப்பு மாறிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

அடுத்தப்படியாக, கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் குடிநீர் வசதி என்று திட்டமிட்டு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிற்றூர் அனைத்திற்கும் சீர்மிகு ' சாலைகள் அமைத்திடவும், குடிநீர் வசதி அளித்திடவும் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும். எனினும், அதனையெண்ணி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டேயிருந்தால் அந்த நல்ல காரியத்திற்கான தொடக்க விழாவில்கூட நம்மால் அடியெடுத்து வைக்க முடியாமல் போய்விடும் என்றும், அந்தப் பயன்மிகு காரியத்தைப் படிப்படியாகச் செய்து முடித்திட வேண்டுமென்று உறுதியளித்திருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட வசதிகளைப் பெற வேண்டுமானால் குடிநீர் வாரியத்தில் கடன் உதவி பெறலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உதவி பெறுவதற்கு முன்பே, ஆய்வு செய்வதற்காக சம்பந்தப் பட்ட ஊராட்சிகள் 30 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. இதைக் கொடுக்க முடியாத ஊராட்சிகள் இந்த வசதியைப் பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எப்படி நகரத்திற்கும், கிராமத்திற்கும் ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதைப்போன்று வசதி படைத்த ஊராட்சிகளுக்கும், வசதியற்ற ஊராட்சிகளுக்கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்கி இந்தத் திட்டத்தைச் செயல் படுத்த வேண்டும். அதற்கு வசதியற்ற பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்த விதியைக் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, எல்லாச் சிற்றூர்களுக்கும் நல்ல இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அந்த இணைப்புச் சாலைகளைப் போடும்போது, அந்தச் சாலை 10 அல்லது 15 பேர் நிலத்தில் வருகிறது என்றால், அதில் இரண்டு பேர் தங்கள் நிலத்தை விட்டுக் கொடுக்காவிட்டாலும் சாலை அமைக்கப்படாமல் நின்றுவிடுகிறது. பொதுப்பணித் துறையில் ரோடுகள் போடும்போது இப்படிப்பட்ட தடைகள் ஏற்பட்டால் அதை நீக்குவதற்கு இந்த அரசுக்கு அந்த நிலத்தை அக்வயர் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை. எனவே பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அம்மாதிரிச் சந்தர்ப்பங்களில் நிலத்தை அகவயர் செய்வதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வித் திட்டத்திற்காக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு தொடக்கக் கல்விக்காக 38 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறோம். இப்போது பரிசுச் சீட்டு மூலமாக ஏறக்குறைய 35 லட்சம் ரூபாய் வரை நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகளைப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாகக் கிராம மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அதே நேரத்தில் இதுவரை இந்தத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு குறை இருந்தது. அதாவது அவர்களுக்கு முதல் தேதியில் சம்பளம் கிடையாத நிலை இருந்தது. சில பள்ளிகளில் 2 மாதங்கள், 3 மாதங்கள் கழித்துக் கூட சம்பளம் பெறக்கூடிய நிலை இருந்தது. ஆசிரியர்களும் அந்த அளவுக்குப் பொறுமையாக இருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசுக்குப் பல கோரிக்கைகளை விடுத்தனர். அவர்கள் கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்று, கடந்த ஜனவரி முதல் மாதத்தின் முதல் தேதியே சம்பளம் வழங்கப்படுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஆசிரியர்கள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள்.

இன்னும் இந்தத் தொடக்க கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி வசதி படைத்த ஊராட்சிகளிலும், வசதியற்ற ஊராட்சிகளிலும் கல்வியிலும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்க வேண்டும். அதற்கு ஊராட்சி கல்வி

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 11

நிதியாணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமைச்சர் அவர்கள் பரிவுடன் கவனித்து, விரைவிலே நல்லதொரு முடிவினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியாகிய சாத்தான் குளத்திலுள்ள உடங்குடி ஊராட்சியில் கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் செயல் படுத்தப்படுவதாக இருந்தது. ஆனால் கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அந்தத் திட்டம் திரும்பப் பெறப்பட்டு, வேறொரு ஊராட்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டால் அங்கு ஏதோ ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அதனால்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அந்த ஊராட்சியில் இப்போது ஊரெல்லாம் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிகின்றார்கள் ஒரு கட்சியினர். அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருக்கிறார். ஊழல் செய்தவர் யாராக இருந்தாலும், தக்க விசாரணை நடத்தி, சம்பந்தப்பட்டவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் உடங்குடி ஊராட்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்டதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஒருவர் செய்த குற்றத்தால் ஊர் மக்கள் அத்தனைபேரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே, தவறு செய்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது உடங்குடி ஊராட்சிக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்ததாக, திரு. எம். ஆர். கண்ணன் எட்டு நிமிடங்களுக்குள் பேசுவார். மேலும் நான்கு பேர்கள் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 11] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

சென்னைக்குக் குறிப்பாக என்னைப் போன்ற ஒன்றிரண்டு உறுப்பினர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் பல பேச்சாளர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்த கால அளவாவது சென்னையைச் சேர்ந்த பேச்சாளர் களாகிய எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் கொறடா அவர்கள் கூட இரண்டு முறை பேசினாய், மூன்று முறை பேசினாய் என்று கூறுகிறார்களே தவிர சென்னையைச் சேர்ந்த நாங்கள் பேச வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து எனக்குச் சிறிது கூடுதலாகக் காலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே தமிழக ஆட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு நல்லபல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. பொதுவாகத் தமிழக மக்கள் அத்தனைபேரும் பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இருபதாண்டு காலம் ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் கிடைக்காத நன்மைகள் எல்லாம் கழக ஆட்சியில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கிடைத்து வருகின்றன. அகில இந்தியக் கட்சியாகிய காங்கிரஸ் ஆண்டபோது சென்னையில் அவர்கள் செய்தது எல்லாம் நவீன மாட மாளிகைகளில் வசித்த பணக்காரர்களுக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியதாகத்தான் இருந்தது. தெரு ஓரங்களில் குடிசைகளில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் கிடைக்கத் தக்க திட்டங்களை வகுக்கவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் காலரா போன்ற தொத்து நோய்களால் இந்த ஏழை எளிய மக்கள் எத்தனையோ பேர்கள் மாண்டு வந்தார்கள். இதற்கு முன் நம் மாநிலத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர் இவர்கள் எல்லாம் வசதியாக சுகாதாரத்தோடு வாழ வேண்டுமென்று எண்ணினார் களோ என்னமோ? ஆனால் நடைமுறையில் இவர்களுக்காக எந்தவிதமான திட்டத்தையும் போடவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தான் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார் கள். இதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம் நல்ல சுகாதார வசதி கிடைக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

அதேபோன்று வீராணம் குடிநீர்த் திட்டத்தை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இதுபோன்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று எத்தனையோ முறைகள்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1972 மார்ச் 11

சொல்லியும் அப்போது ஆண்டவர்கள் அதற்கு வாய்ப்புத் தரவில்லை. வீராணம் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு உடனடியாக அனுமதி அளிக்காவிட்டாலும் கூட இப்போது அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் நடைபெற இருக்கிறது. இதற்காகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு சென்னைவாழ் மக்கள் என்றென் றைக்கும் நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை.

அதேபோன்று குடிசை சீர்அமைப்புத் திட்டம் பற்றி எத்தனையோ ஆண்டுகளாகத்தான் சொல்லிவந்தோம். மழை யினாலும், தீயினாலும் பாதிக்கப்படுகிறபோது ஏதோ உதவி செய்தார்களே தவிர நல்லமுறையில் எவ்விதத் திட்டமும் வகுக்கவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குடிசை மாற்று வாரியம் என்று ஏற்படுத்தி, அதற்காக ஒரு தலைவரைப் போட்டு 7 ஆண்டுத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து நல்லமுறையில் ஏழை எளிய குடிசை மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டி வருகிறார்கள். இப்படி கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம், வீராணம் குடிதண்ணீர் திட்டம், குடிசைமாற்று அமைப்புத் திட்டம், பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்த் திட்டம் என்பதாக இந்த 4 திட்டங்களை எடுத்துச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த நான்கு திட்டங்களும் நல்ல முறையில் பூர்த்தியானாலே சென்னை நகரம் மிகவும் வசதி யுள்ளதாக, ஆரோக்கியமுள்ளதாக ஆகும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

இதுபோன்று திட்டங்களை ஆட்சியாளர்கள் தீட்டித்தான் கொடுக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டியது அதிகாரிகள் தான். அதிகாரிகள் செய்வது ஒரு பெரிய சமூகத் தொண்டாகும். அவர்களும் நேர்மையுடன், நல்லமுறையில் செயலாற்றுகிறபோது தான் நன்மைகள் ஏற்படும். ஒன்றிரண்டு தவறுகள் அவர்களினால் உண்டாக்கப்படுகிறபோது—ஊழல் ஊழல் என்பதாக ஆட்சி யாளர்களைக் குறை சொல்லி என்ன பயன்? அந்த அதிகாரிகளும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். எங்கிருந்தோ வரவில்லை. ஏழமை காரணமாக, வறுமை காரணமாக தவறி விடக்கூடும். அப்படித் தவறு செய்வதற்குக் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில் இருந்தே பழகியவர்கள் தானே தவிர அதற்கு இந்த ஆட்சி பொறுப்பல்ல. நாங்கள் வந்து அவர்களை ஏழையாக்கி இந்தத் தவறுகளைச் செய்யும்படியாகச் சொல்லவில்லை. அது

1972 மார்ச் 11] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

போன்ற தவறுகள் நடைபெறுதிருக்க எல்லோரும் பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆட்சியாளர்களைக் குறைசொல்லி மட்டும் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. அரசு திட்டங்களைத்தான் தீட்டுகிறது ஆட்சியாளர்கள் தான் அவற்றைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். மாவட்டங்களில் எல்லா வேலைகளையும் அரசே செய்கிறது. ஆனால் சென்னையில் கார்ப்ப ரேஷன்தான் எல்லாவற்றையும் செய்கிறது. சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ரோடுகள் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. உள்ளதைச் சொல்ல வேண்டும். எங்கள் காலத்தில் இப்படி இல்லை, உங்கள் காலத்தில் இப்படி இருக்கிறது என்பதாகப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. நாம் எல்லோருமே காரியங்கள் ஒழுங்காக, முறையாக நடைபெறுவதற்கு அரசுக்கு ஆலோசனை கூறத்தான் இருக்கிறோம்.

இன்றையதினம் கார்ப்பரேஷன் சில ரோடுகள் தார் போடு கிறார்கள். சிலவற்றை சிமிண்ட் போடுகிறார்கள், சிலவற்றை செல்ஸ்டோன் போடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்கிறபோது சிறிய ரோடுகளை எல்லாம் இரண்டு பக்கமும் குடியிருப்புகள் உள்ள இடத்தை சிமிண்ட் ரோடாகப் போடுகிறார்கள். மின்சார கனெக்ஷன், தண்ணீர் கனெக்ஷன் கொடுக்கிறபோது அது உடைபட்டு விடுகிறது. மறுபடி ரோடு பாழடைந்துவிடுகிறது. ஆகவே சிறிய ரோடுகளைத் தார் ரோடாகவே போட வேண்டும். பெரிய ரோடுகளை சிமிண்ட் ரோடுகளாகப் போடலாம். எங்கள் பகுதியில் ஆதியப்ப நாயக்கன் தெரு செல் ஸ்டோனல் போட்டார்கள். அது கூட ரிப்பேர் காலங்களில் துண்டுதுண்டாக கற்களை எடுத்துவிட்டு ரிப்பேர் ஆனவுடன் அவற்றை மீட்டும் சரிப்படுத்துவதற்கு முடிகிறது. அதுபோன்றுவது சிறு ரோடுகளை அமைக்கலாமே தவிர சிமிண்ட் ரோடுகளாகப் போடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் விளக்கு வசதி பெரிதும் பழுதடைந்திருக்கிறது. எந்த டிவிஷனுக்குச் சென்றாலும் நூற்றுக்கு 50 விளக்குகள் எரிவதில்லை. என்னுடைய வேண்டு கோள் இந்த விளக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதை மின்சார போர்டிடமே விட்டுவிடலாம். மற்ற, மற்ற வீடுகளுக்கு அவர்களே வசதி செய்து கொடுப்பதுபோல் சென்னை வீதிகளுக்கும் மின்சார விளக்குகள் போட்டு பராமரிக்கும் பொறுப்பு மின்சார போர்டிடமே விடப்படலாம்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1972 மார்ச் 11

என்னுடைய தொகுதியில் தண்டையார்ப்பேட்டையில் ரெயில் கேட்டை மூடிவிட்டால் ஒரு மணி ஆகும் மீண்டும் திறப்பதற்கு. மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பாலங்கள் அமைப்பது என்கிறபோது இதுபோன்ற இடத்திற்கு முதலில் பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடசென்னை புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்கிற எண்ணம் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே இருக்கிறது. தென் சென்னையைப் பார்த்தால் எல்லா அபிவிருத்திகளும் நடைபெறுகின்றன. அமைச்சர்கள் எல்லாம் தென்சென்னையில் இருப்பதால்தான் அப்படி அபிவிருத்திப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்கிற எண்ணம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. பக்கிங்காம் கால்வாயின் கிழக்கு, மேற்கு என்று இரு பகுதிகளாகப் பார்த்து, அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் சுற்றிப் பார்த்தால், எந்தப் பகுதியில் அபிவிருத்திப் பணிகள் அதிகமாக நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். ஆகவே, இந்த நிலையில் தண்டையார்ப் பேட்டையில் அந்தப் பாலத்தை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் ஸ்டாண்டைப் பற்றியது. மின்ட் ஸ்ட்ரீட் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஸ்கெச் சர்வே அமைத்திருந்தார்கள். நடுவிலே மழை பெய்ததால் அது மக்களுக்குப் பயன்படாமல் போய்விட்டது. மூலக் கடையில் கார்ப்பரேஷன் பஸ் ஸ்டாண்டு இருக்கிறது. எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் இல்லை. நல்ல அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும், பேசின் பிரிட்ஜை நல்ல முறையில் கட்டி வசதி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது, வரி ஏய்ப்புப் பற்றியது. நூற்றுக்கு ஐம்பது பணக்காரர்கள் வரியே கட்டாமல் ஏய்க்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் குறைந்த வரி கட்டுகிறார்கள். ஏழை குடிமகன்தான் நிறைய வரி கட்டுகிறான். கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகள் அல்லது வேறு அதிகாரிகளைக் கொண்டு சாம்பிள் சர்வே எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருக்கக்கூடிய வரிகளையே வசூலித்தால் அதிக நிதி வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டவுன் பிளானிங் சிஸ்டம் இருக்கிறது. சென்னையில் வீடு கட்டுபவர்கள், அனெக்ஸ் பகுதியில் அமல் படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் திருவொற்றியூர், எண்ணூர்

பகுதிகள் எல்லாம் டவுன் பிளானிங் நோட்டிஃபைடு ஏரியா என்று இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் ஏழைபாட்டாளிகள்தான் அரை கிரவுண்டு, கால் கிரவுண்டு இடம் வைத்திருப்பான். அதில் முன்னே பத்தடி, ஓரத்தில் ஐந்து அடி, பின்னே ஐந்து அடி என்றால் அவன் என்ன செய்ய முடியும்? இருப்பதோ அரை கிரவுண்டு. இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் டவுன் ப்ளானிங் சிஸ்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த சிஸ்டத்தை அனுசரிக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயித்துவிட வேண்டும்.

அடுத்து, மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நேஷனல் மலேரியா எராடிகேஷன் ஸ்கீம், லோகல் மலேரியா எராடிகேஷன் ஸ்கீம் என்று இரு அமைப்புகளாக இருக்கின்றன. இந்த இரு அமைப்புகளையும் ஒரே அமைப்பாக இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சி கல்வியிலே ஐந்தாவது வகுப்பு வரை அளிக்கலாம் என்றும் மற்றவற்றைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாநகராட்சியின் வருமானத் தைக் கொண்டு அதிகமாகச் செலவழிக்க முடியாது. ஹைஸ்கூல் பள்ளிகளை நடத்த முடியாது. இதை அரசு பரிசிலிக்க வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐந்து நிமிடங்கள் வரையில் பேசுவார்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திருச்சி): மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் உள்ளாட்சி-கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விழை கிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறையின்கீழ் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங் களுக்கு நமது அரசு 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக 77.14 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதன்கீழ் 12,642 ஊராட்சிகள், 600 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள் ஆகியவைகளை உள்ளடக்கிய 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன் அடைகின்றன.

1972 மார்ச் 11] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் இணைப்புச் சாலைகள், கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கும் பொருட்டு இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 1971-72-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 72.16 லட்சம் ரூபாயாகும். ஆனால் 1972-73-ல் அது 83.90 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நகராட்சி சாலைகளை சுத்தப்படுத்த ஆகும் செலவில் பாதியை அரசு ஏற்பதுடன் மறுபாதித் தொகையை கடனாகவும் வழங்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செலவிற்காக ரூபாய் 10 லட்சத்தை 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கியுள்ளது. நகராட்சிகளுக்குக் கடன் வழங்க ரூபாய் 13 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் 1972-73-ம் ஆண்டிற்காக ஒதுக்கியுள்ளது.

நகராட்சிகளுக்குப் பாலங்கள் அமைக்க அரசு 1972-73-ம் ஆண்டிற்கு 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது.

தமிழ்நாடு நீர்வழங்கும் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் 1972-73-ம் ஆண்டிற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நீர் வழங்கவும் கழிவு நீரை அகற்றவும் 7.78 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகம் முழுவதும் 101 நீர் வழங்கும் திட்டங்களும் 12 வடிகால் திட்டங்களும் செயல்படுகின்றன. 1972-73-ம் ஆண்டிற்காக நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டத்திற்காகவும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன் வழங்கவும் அரசு 338.35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று காலையில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நகராட்சிகளிலே கருத்துவேறுபாடு எண்ணங்கள் கொண்டவையாக நடந்துகொள்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அவர் திண்டுக்கல் நகராட்சியையும் வேறு சிலவற்றையும் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற காரணத்தால் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன என்று சொன்னார்கள்.

திருச்சி நாராட்சியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நகராட்சிக்குத்தான் சென்ற திங்கள் நமது அரசு 35 லட்சம் ரூபாய் முதல் தவணையாக வடிகால் வாரியத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறது. மொத்தம் திட்டத்திற்காக 2 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் பாதாளச் சாக்கடைக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், கட்சி

1972 மார்ச் 11] *[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]*

மாச்சரியங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், நகராட்சியில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்காமல், போடுகிற திட்டம் பயன் உள்ளதாக அமைந்திருக்கிறதா என்று கவனிக்கிறோம். கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் இந்தத் திட்டத்தை அரசு செயல் படுத்துகிறது. இந்தத் திட்டத்தைக்கூட நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். 25 ஆண்டுக் காலம் நகராட்சியிலே ஆட்சி நடத்திய காங்கிரசாரும், மாநிலத்திலே ஏகபோகமாக ஆட்சி செய்த காங்கிரசாரும் இருந்த நேரத்தில், திருச்சியிலே இந்தத் திட்டம் பேப்பர் அளவிலே தான் இருந்ததே தவிர, செயல் திட்டத்தில் கொண்டுவரவில்லை. இதற்கு முந்தைய அரசு வழிசெய்யவில்லை. 1967-லே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டபோது, அப்போது திருச்சி காங்கிரஸ் வசம் இருந்தது. அப்படி இருந்தும் அண்ணா அவர்கள் அந்தத் திட்டத்திற்காகக் கையெழுத்திட்டார்கள். திருச்சி நகரத் திற்கு குடிநீர் பற்றுக்குறைக்காக அண்மையில் 3 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு, 1 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் செலவிட அரசு உத்தேசித்திருக் கிறது. ஒரு உண்மையை மாற்றுக் கட்சிகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த வேறுபாடு கருத்துக்களுக்கும் இடம் கொடுக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நகராட்சிகளின் தலைவர்களையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலில் ஆட்களைக் கூட கடத்திக்கொண்டு போய்விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவரையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல நகராட்சியிலும் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நகராட்சிகளில் கடைகளை ஏலம் விடுகிறார்கள். பல ஆண்டுக் காலமாக வியாபாரம் செய்து வருகிற வியாபாரிகள் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு போட்டு வியாபாரம் நடத்துகிறபோது சட்டதிட்டத்தின்படி 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை கடைகளை ஏலம் விட வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

அப்படி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருதடவை ஏலம் விடுகிற சமயத்தில் அதுவரை வியாபாரம் செய்துவந்த வியாபாரி பாதிக்கப்படுகிறான். பல இடங்களில் கடனைக் கொடுத்தும், பல இடங்களில் பல பேர்களிடத்தில் அறிமுகமாகி வியாபாரம் செய்து வந்தவன் திடீரென நிறுத்திவிட்டால் அவன் பெரிதும் பாதிக்கப் படுவான். திருச்சி நகராட்சிகளிலும் பல கடைகள் ஏலம் விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏலம் விட்டு அதிகமாக ஏலம் கேட்பவனுக்குக் கடைகளைக் கொடுப்பது என்றால் அடிக்கடி வியாபாரி மாற வேண்டியிருக்கும். அப்படி மாறுகிறபோது யாரும் தொடர்ந்து வியாபாரமும் நடத்த முடியாது, அந்த ஏலம் எடுக்கும் வியாபாரி பெரிதும் பாதிக்கப் படுவான். ஆகவே, அண்மையில் நமது அரசு இந்தப் பிரச்சினையை மனிதாபிமான உணர்ச்சியுடன் அணுகி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏலம் விடப்பட வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், 5 சதவிதம் அல்லது 10 சதவிதம் என்று வாடகையை உயர்த்தி, அப்போது இருப்பவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கடையை நடத்த அனுமதிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்திருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் திருச்சி நகராட்சியைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இப்போது அந்தத் திருச்சியிலே நகராட்சி காங்கிரஸ் வசம்தான் இருக்கிறது. திருச்சியிலே 37 கடைகள் இருக்கின்றன. வெளியில் ஒரு கடைக்கு 250 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று வாடகை வரும். காங்கிரஸ் வசம் இந்த நகாசபை 9 ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேதான் ஒரு 5 சதவீதம் வாடகை உயர்த்தி, முன்பு வைத்திருந்தவர்களுக்கே அதை ஊர்ஜிதம் செய் திருக்கிறோம். இருந்தபோதும் சென்ற திங்கள் நகராட்சியிலே தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறார்கள், அந்த 37 கடைகளையும் ஏலத் திலே விடவேண்டுமென்று. ஆனால் அதே நேரத்திலே பத்து சத வீதம் ஏற்றி அங்கே உள்ள கடைக்காரர்களுக்கே மீண்டும் இருக் கட்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரே நகராட்சியிலே இரண்டுவிதமான தீர்மானங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அங்கேதான் சுதந்திராக் கட்சி ஒன்றாக இருக்கிறது. இத்தகைய வேறுபாடுகள் எல்லாம் இல்லாமல் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச்

சந்தர்ப்பத்திலே ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மானியக் கோரிக்கை சமுதாய நலத் திட்டத்திற்குப் பயன்படும் அளவில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த இரண்டு மானியங்களிலேயும் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியங்களிலே கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் புராஜக்ட்ஸ்க்காக என்று பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே கிட்டத்தட்ட 394 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் திட்டமிட்டிருக்கிறபோது கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிக மிகக் குறைவு. கண்டிப்பாகப் பத்து கோடி ரூபாய் போதாது, இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கினால்தான் கிராம வளர்ச்சியை நாம் நல்ல முறையிலே காண முடியும். நம்முடைய நாட்டிலே என்ன திட்டங்கள் போட்டாலும் மேல்பரப்பிலேதான் திட்டங்களின் நன்மைகள் போய்ச் சேருகின்றனவே தவிர, கீழ் நிலையில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு கிராம மக்களுக்கு அந்த கிராமங்கள் வளர்ச்சியடைவதற்கு நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உணர்ந்தாலும், கிராமங்களுக்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை, பத்து கோடி ரூபாய் அதற்குப் போதாது, குறைவாக ஒதுக்கியது தவறு என்ற குற்றச்சாட்டை நான் முதன் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நம்முடைய நாட்டிலே பல்வேறு வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக இருக்கின்றன. நாம் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். யூனியன்களைப் பிரிப்பதில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். குறிப்பாக ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே 64 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே இன்னொன்று பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு 10 கிராமங்கள்தான் இருக்கின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இப்படிப் பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களாகப் பிரிப்பதும் தவறு, சிறிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களாகப் பிரிப்பதும் தவறு. எனவே இதையெல்லாம் சரியாகக் கவனித்துப் பிரிக்க மீண்டும் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஒரே மாதிரியாக 40 அல்லது 50 கிராமங்களாக இருக்கும்படி பிரிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி ஜியாகராபிக்கல் லிமிட் அதாவது தூரம் அவர்கள் செல்லுகின்ற தூரத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ, பத்து மைல்கள், பதினைந்து மைல்கள் என்ற அளவுக்கு இல்லாமல் குறைவான தூரத்தில் அவர்கள் போய்வர வேண்டிய அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். எனவே 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் எப்படிப் பிரிப்பது என்பதைப் பற்றி ஆராய்வது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடத்தினாலும் தேர்தல் முடிந்தவுடன் நாம் எல்லாம் பொதுமக்கள் சேவைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நடத்தினால் பொதுமக்களுக்கு பஞ்சாயத்தினால் வரக்கூடிய நன்மைகளைவிட தீமைகள்தான் அதிகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிலே பணியாற்றுகின்ற சிப்பந்திகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களை எப்படி எப்படி நடத்தலாம் என்று சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிப்பந்தியை ஆறு மாதத்திற்கு மேலே சஸ்பென்ட் செய்து வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவை என்று இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான கேஸ்களை நான் காட்ட முடியும். ஆறு மாதத்திற்கு மேலாக அரசாங்கத்தின் அனுமதி இல்லாமலேயே சஸ்பென்டிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓடோடி வருகிறார்கள், ரிட் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் கிராம சேவக் போன்றவர்கள் அப்படிக் கேட்டால் பீஸ் வாங்காவிட்டால்கூட, செலவையாவது வாங்கித்தான் தீரவேண்டும். அந்தச் செலவே இருநூறு ரூபாய் வந்து விடுகிறது, அவர்கள் அந்தச் செலவை எப்படித் தாங்கு

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வார்கள், கிராமங்களிலே வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகள் இதை யெல்லாம் தாங்குவார்களா ? எனவே இதை யெல்லாம் துரித மாகக் கவனிப்பதற்கு என்ன என்ன வசதிகளைச் செய்திருக்கிறீர் கள் என்று பார்த்து அதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் விருப்பு வெறுப்பு பஞ்சாயத்துக்கள் நிர்வாகத்திலே தலைவிரித்தாடுகிறது. காங்கிரஸ்காரர் தலைவராக வந்தால் பல கோளாறுகள் வருகின்றன, வேறு கட்சிக்காரர் தலைவராக வந்தாலும் கோளாறுகள் வருகின்றன. இப்படி அரசியல் குறுக்கிடாமல் இருப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் எப்படி நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறாரோ அதைப்போன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் ஆள் தூக்கும் படலம் இருக்காது, பணம் கொடுக்கும் படலம் இருக்காது, பயமுறுத்தும் படலம் எல்லாம் குறைக்கப்படும். நிர்வாகத்திலே நல்ல சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும். அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் எனக்கு ஓட்டுப் போட வில்லை, ஆகவே அவர் பகுதிக்கு ஒன்றும் கொடுக்காதே என்கிற காழ்ப்புணர்ச்சி இருக்கிறதே தவிர, வேறு பரந்த மனப்பான்மை இல்லை. எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எவ்வளவு துரிதமாக நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ அவ்வளவு துரிதமாக நடத்த வேண்டும்.

அடுத்ததாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்கள், அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள் எல்லாம் சிறப்புப் பணி என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்றால், நான் அதை சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

சிறு சேமிப்பு இயக்கம், குடும்பக்கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆள் சேர்த்தல், மதிய உணவு சமைத்தல், பரிமாறுதல், பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு, கல்விச் சீரமைப்பு மாநாடு, பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி, ஆசிரியர் நல நிதி, சயரோக நிவாரண நிதி, வனவிலங்கு நாள் நிதி, செஞ்சிலுவை சங்க நிதி, வீரர் தின நிதி, பாதுகாப்பு நிதி, இவ்வளவு நிதிகளைத் திரட்டும் வேலைகளையும் இத்தனை பணிகளையும் செய்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு நேரம் இருக்கிறதா ? அல்லது பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக்

கொடுப்பதற்கு நேரம் இருக்கிறதா? இப்படிப் பிச்சை யெடுப்பதற்கு நேரம் இருக்குமா அல்லது பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க நேரம் இருக்குமா? இந்த வேலைகளை யெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கலாமா? சிறு பிள்ளைகளுக்கு--குழந்தைகளுக்கு அவர்களைக் கட்டி மேய்த்துப் படிப்புத் தருவதற்கு இருக்கிற ஆசிரியர்களை சிறு சேமிப்பு நிதிக்கும், பாதுகாப்பு நிதிக்கும் இந்த நிதிக்கும் அந்த நிதிக்கும் நிதி திரட்டி வா என்றால் அவர்கள் நிதி திரட்டத்தான் நேரம் இருக்குமே தவிர பள்ளிகளிலே இருக்கிற குழந்தைகளின் விதியை மாற்றி அமைக்க நேரம் இருக்காது.

எனவே, ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட வேலைகளைக் கொடுக்காமல் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க நேரம் கொடுத்தால்தான் பள்ளிக்கூடம் உருப்படும், இல்லாவிட்டால் பிள்ளைகளும் வேறு ஏதாவது பழக்கங்களைக் கற்றுக் கொண்டு வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நகராண்மைக் கழகப் பள்ளிக்கூடம், பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடம் இவற்றின் கல்வியின் தரம் என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். தரத்தை உயர்த்துவதற்கான நிலைமையிலே இல்லை. ஆசிரியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர் கவுன்சிலர் வேறு யாரையாவது பிடித்துக் கொண்டுபோய் அதை ரத்து செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காகச் சொல்லிக் கொடுப்பதும் கிடையாது, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் அந்த ஆசிரியரை விரோதிக்க முடியாது. வக்காலத்து வாங்கித்தான் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது எப்படி 45 பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை எடுக்கிறார்களோ அதைப் போன்று இவற்றையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அதற்கு என்று தனியாக ஒரு டைரக்டர் பார் எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் என்று போட்டு அதிகமான அளவில் பணம் செலவழித்து சூப்பர்வைசரி அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய வகையிலே செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஒதுக்கி இருக்கிற தொகையிலே 40 கோடி ரூபாய்தான் எலிமெண்டரி எஜுகேஷனுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எலிமெண்

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

டரி எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையில் பவுன்டேஷனே இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள், கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளிலே எப்படிப் படிப்பார்கள். பிரைவேட் நர்சரிஸ் சென்று படிக்க அனுப்ப வேண்டுமென்றால் கிட்டத்தட்ட 20 ரூபாய், 25 ரூபாய் கிண்டர்கார்டன் ஸ்கூலுக்கே ஆகிறது. எப்படி நடுத்தர மக்கள் அங்கே அனுப்ப முடியும்? எலிமெண்டரி எஜுகேஷனுடைய பவுன்டேஷன் சரியாக இருந்தால்தான் முடியும், அது சரியாக இல்லாவிட்டால் ஹைஸ்கூல், காலேஜ் படிப்பு எப்படி முடியும், பவுன்டேஷன் சரியாக இல்லாவிட்டால் எப்படி சூப்பர் ஸ்ட்ரக்சர் உண்டாக்க முடியும்? எனவே, இவற்றைத் தரமுள்ளவைகளாக ஆக்க வேண்டுமென்றால் இவற்றை யெல்லாம் அரசாங்கமே நேரடியாக மேற்கொண்டு இப்பொழுது கொடுக்கிற மானியம் மேட்சிங் கிராண்ட் இவைகளைக் கொடுப்பதைவிட அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தலாம்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர்கள் ஒரு குறையைச் சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் ஒழுங்காகக் கொடுப்பது இல்லையாம். இப்படிச் சம்பளத்தை ஒழுங்காகக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் எப்படி வேலை செய்வார்கள்? அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளமே குறைவு. அந்நிய நாடுகளில் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தையும், நம்முடைய நாட்டில் கொடுக்கும் சம்பளத்தையும் பார்த்தால் வெளியே சொல்வதற்கே வெட்கமாக இருக்கும், அவ்வளவு குறைச்சலாகயிருக்கிறது. அதுகூட காலாகாலத்தில் சென்று சேரவில்லை என்று சொல்வது மிகமிக வருந்தத் தக்கதாகும். ஆகவே உடனடியாக நேரடியாக 1-ஆம் தேதி காலை ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் அவர்கள் கைக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும், அதற்கு என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற விஷயம். எனக்குப் பல கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சென்ற முறைகூட சட்டசபையில், புருஷன் மனைவியாக இருக்கும் ஆசிரியர்களைப் பிரிக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அமைச்சரவையிலே நாங்கள் அந்தப் பாவத்தைச் செய்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குப் பிறகும் எவ்வளவோ கடிதங்கள் வருகின்றன. புருஷன் மனைவியாக இருக்கும் எங்களை

வெவ்வேறு இடத்தில் உள்ள பள்ளிகளில் மாற்றிவிட்டார்கள், அதனால் எங்கள் பிள்ளைகள் கவனிப்பாரற்று வாடி வதங்கியிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருப்பதைப் படிக்கும்பொழுது கண்ணீர் வருகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் செக்ரட்டரியையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரையும் பார்த்துச் சொல்வது என்பது ரொம்பக் கஷ்டம். ஆகவே ஸ்டிரிக்ட்டாக ஒரு ரூல் போட வேண்டும், 3 வருஷங்களுக்கு ஒருமுறைதான் மாற்ற வேண்டும் என்பதாக ஒரு ரூல் போட வேண்டும். அப்படி வந்திருக்கிறது. ஆனால் யாரும் அப்படிச் செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்கிறார்கள். ஒருமுறை நிர்வாகத்திற்காக மாற்றுவது, ஒருமுறை பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு வெறுப்பிருந்தால் மாற்றுவது என்று இப்படி மாற்றி விடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல், புருஷன் மனைவியாக இருந்தால் பிரிக்கக் கூடாது. கிடைக்கின்ற சம்பளமே மிகவும் குறைவு. இரண்டு பேரும் சம்பாதித்தாலும் எவ்வளவு கிடைத்து விடப் போகிறது. காலையில் கிளம்பி பஸ்ஸுக்கு ஓடி, பஸ்ஸைப் பிடிப்பது என்பதெல்லாம் ரொம்பக் கஷ்டம். அப்படிச் சென்றாலும் பிள்ளைகளை யார் கவனிப்பார்கள்? வேலைக்காரர்கள் வைத்துச் சம்பளம் கொடுக்க கட்டுப்படியாகுமா? வீட்டு வேலைகளை யார் கவனிப்பது. பெண்களுக்குள்ள கஷ்டமெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். எனவே அத்தகைய ஒரு ஸ்டிரிக்ட் ஆர்டரைப் போட்டு எந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனும் புருஷன் மனைவியாக இருப்பவர்களைப் பிரிக்கும் வேலையைச் செய்யக் கூடாது, அடிக்கடி உத்தரவுகளைப் போட்டு மாற்றக் கூடாது, அப்படி மாற்றுவதாக யிருந்தால் காரணம் காட்ட வேண்டும்.

He must be an inefficient teacher or there must be some specific charge against him.

அந்த மாதிரியிருந்தால்தான் மாற்றலாமே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் போன்றவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றமாதிரி They are kicked from pillar to post. என்றால் அது தவறு, அது நடக்கக் கூடாது என்பதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் டீச்சர்ஸ் குவார்ட்டர்ஸ் ரொம்பக் குறைவாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பல வீடுகளைக் கட்ட வேண்டும். ஆசிரியர்மார்களுக்கு அதுவும் பெண் ஆசிரியைகளுக்கு எவ்வளவு துரிதமாக

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நாம் வீடுகள் கட்டித் தருகிறோமோ அவ்வளவு துரிதமாகக் கட்டித் தந்தால் நல்லது என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

21.900 பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் 14,903 பள்ளிகள்தான் சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே இயங்கு கின்றன. இன்னும் பாதி அளவிற்கு, மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவிற்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, உடனடியாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டும். சில பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகள் சென்று படிக்கவே முடியாத அள விற்கு இருக்கின்றன. மேல் கூரையில்லாமல் இருக்கின்றன. கட்டி டங்கள் இடிந்து ரொம்பப் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷனிலேயே சில ஸ்கூல்களில் பிள்ளைகள் போகவே முடியாத அளவிற்குப் பயங்கரமாக இருக்கின்றன. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பார்த்தாலே, அது பிள்ளைகளை வா வா என்று அழைப்பதுபோல் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் சுத்தமான நல்ல கட்டிடங்களாகச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொரு யோசனையையும் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது பஞ்சாயத்து யூனியன், கார்ப்பொரேஷன் ஸ்கூல்களில் ஒரு இங்கிலீஷ் மீடியம் செக்ஷன் தொடங்க வேண்டும். கார்ப்பொரேஷன், பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் தமிழ் மீடியம்தான் இருக்கிறது. இங்கிலீஷ் மீடியம் படிக்க வேண்டு மென்று விரும்புபவர்கள் எல்லோரும் தனியார் நடத்தும் பள்ளி களுக்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தனியார் இதை ஒரு வியாபாரமாகவே நடத்தி ரொம்பவும் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்துகின்ற சில இடங்கள்கூட வகையாக இருப்பதில்லை. ஆகையால் படிப்பதற்கு ஆள் இருந்தால், வேண்டுமென்று கேட்டால் தனியாக இங்கிலீஷ் மீடியம் செக்ஷனைத் திறக்க வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவு. இன்றைக்கு 18 லட்சம் பிள்ளை களுக்குத் தருகிறோம். அவர்களுக்கு மதிய உணவு தருகிறோம் என்றால், அது சுகாதாரமுள்ள உணவாக, சத்துள்ள உணவாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு அக்கறை காட்ட வேண்டும். கார்ப்பொ ரேஷனில் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் மதிய உணவிற்காகக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 11

கொடுக்கப்பட்ட மிளகாய், பருப்பு போன்ற மளிகை சாமான்கள் கார்ப்பொரேஷன் சமையல் கூடத்திற்குப் போவதற்குப் பதிலாக வேறு எங்கேயோ கொண்டு போய் ஒளித்து வைக்கப்பட்டதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்றுகூடக் கேட்டேன். பாவம், ஏழை பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதைத் திருடுவது போன்று செய்வது கேடானது. எனவே மதிய உணவுக்காகக் கார்ப்பொரேஷனில் தனியாக ஒரு ' நான் அபிஷியல் கமிட்டி கன்சிஸ்டிங் ஆஃப் பார்ட்டி ரெப்ரசன்டேட்டிவ்ஸ் ' என்று அமைக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் பெண்களில் சமூகத் தொண்டில் ஆர்வமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரையாவது 4 பேரைப் போட்டு இன்ஸ்பெக்ட் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு) போட்டால் தாராளமாகச் செய்வேன். எனவே இப்படி 4 பேரைக் கொண்ட கமிட்டி போட்டு இன்றைக்கு என்ன சாப்பாடு, எந்தப் பாத்திரத்திலே தயார் செய்யப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும். என்ன உணவு சப்ளை செய்யப்படுகிறது, என்ன மாதிரி அரிசி, என்ன உணவு தரப்படுகிறது என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கோர் கிச்சன் இருக்கின்றன. அதற்குக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் உணவு கொடுக்க முடியும்.

அடுத்து, 12,642 கிராமங்களில் 1,000 கிராமங்களில்தான் குழந்தைகள் காப்பகங்கள்—அதாவது நர்சரீஸ் என்று நினைக்கிறேன்—இருக்கின்றன. இந்தப் பன்னிரண்டாயிரம் கிராமங்களிலும் முடிந்தவரையில் பால்வாடிகளை ஆரம்பித்தால் நமது வருங்காலப் பிரஜைகளை நல்ல பிரஜைகளாக உருவாக்க முடியும். வீட்டிலிருக்கும் பிள்ளைகள்—அதாவது பள்ளிகூடங்களுக்குச் செல்வதற்கு முந்தைய நிலையிலிருப்பவர்கள்—அவர்களை நல்ல முறையில் பழக்கப்படுத்திவிட்டால் வருங்காலத்தில் நல்ல பிரஜைகளாக அவர்கள் வாழ்வதற்கு வழி பிறக்கும். பால்வாடிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அது போதாது. இந்த 12,642 கிராமங்களிலேயும் கிராமத்திற்கு ஒன்றாவது ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மகளிர் மன்றம், யுவர் மன்றம் என்று இவைகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கிறோம். அது பலயிடங்களில் சரியாக வேலை செய்வதாகவே தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்து மகளிர்

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மன்றம் என்றால் யார் வீட்டிலேயாவது போர்ட் மாட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கூடுவது கிடையாது, பேசுவதும் கிடையாது, என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியாது. தையல் மிஷன் என்றால் அது பிரசிடெண்ட் வீட்டில் இருக்கும் அல்லது அந்த அம்மாள் வீட்டில் இருக்கும். சொந்தத் துணிகளைத் தைப்பதற்குப் பயன்படுமே தவிர, அப்படி இருப்பதாகக்கூட மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. இப்படிப் பணம் பாழாகிறது. அப்படியில்லாமல் போட்ட பணம் எப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மகளிர் மன்றங்கள் என்று வைத்தால் இப்படிப் பட்ட பால்வாடிகளை நடத்த வேண்டும். அதற்கான இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, எந்த இடத்திலே நடக்கிறது, சொந்தக் கட்டிடத்தில் நடக்கிறதா வாடகைக் கட்டிடத்தில் நடக்கிறதா, என்பதைப் பார்க்கலாம். தையல், சமையல், மற்றும் நுட்ரீஷன் லெசன்ஸ் கொடுக்கலாம், பல வேலைகளைச் செய்யலாம். அப்படி யில்லாமல் இன்றைக்கு நாமும் வைத்திருக்கிறோம் என்ற நிலையில் காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். பலயிடங்களில் 'விமன் அண்ட் சைல்ட் வெல்ஃபேர்' என்று போட்டுக் காரியங்கள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது பெரிதல்ல, ஆனால் வேலை ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமாகத் தனி இலாக்கா வேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் இலாக்கா என்று தனி இலாக்கா இருக்க வேண்டும், மாவட்ட இலாக்காவாக இருக்க வேண்டும். கலெக்டருக்கு ரெலிஃப் வாங்குவதற்குத்தான் சரியாக இருக்கும். டி.ஆர்.ஓ. இருந்தாலும், பி.ஏக்கள் எத்தனை பேர் போட்டாலும் கலெக்டர்தான் ஆர்டர் எடுக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கக் கூடாது. தனியாகப் பயிற்சி கொடுத்து கலெக்டர் அளவில் இன்சார்ஜ் ஆஃப் என்டயர் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்ற அளவில் கலெக்டர் அளவிலாவது அல்லது டி.ஆர்.ஓ. அளவிலாவது போட்டு இயங்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியம் சம்பந்தப்பட்ட உத்தரவுகளைக் கலெக்டர்களிடம் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற நிலையிருந்தால்தான் பஞ்சாயத்திலுள்ள நிலைமைகளைச் சரியாக நடத்த முடியும். வேலை இல்லை வேலை இல்லை என்று ஒருபுறம் சொல்கிறார்கள். எனவே நியாயமான வேலை வாய்ப்பு

களைச் செய்ய வேண்டும். அதுபோலவே உபாத்தியாயர்கள், 60 பிள்ளைகளை ஒரே உபாத்தியாயரே பார்ப்பது என்பது கஷ்டம். அவர்கள் பிள்ளையைப் பார்த்திருப்பதே மறந்திருக்கும், பெயர்கூடச் சரியாக ஞாபகத்திற்கு வராது. அந்த வகையில் இல்லாமல் டீச்சர் பீப்பிள் ரேஷியோவைக் குறைந்த அளவிற்கு வைத்தால் நல்லது. இப்படிப் பல துறைகளில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தால், கம்யூனிட்டி டெவலெப்மெண்ட் மூலம் செய்யும் நன்மைகள் கிராமங்களுக்குப் போய்ச் சேரும். இல்லையென்றால் எங்கே போகிறது என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக ரோடுகள், பல பஞ்சாயத்து ரோடுகள் சரியாக இருப்பதில்லை. அப்படியே போட்டாலும் இன்றைக்குப் போட்டாலும் நாளைக்கே ஓடிவிடுகிறது. உண்மையாகவே பணம் கொடுப்பது பெரிதில்லை, ஆனால் எப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள், ஒழுங்காகப் போட்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில குறிப்பிட்ட கிராமங்களையாவது எடுத்துக்கொண்டு முதலில் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும். வருஷா வருஷம் மண் அடித்து, கல்போட்டதாகக் கணக்கு எழுதி பணம்தான் பாழாகிறது. குறிப்பிட்ட கிராமங்களையாவது எடுத்துக்கொண்டு 'ப்ளாக் சர்ஃபேஸ், டஸ்ட்லெஸ் சர்பேஃஸ்' என்ற முறையில் செய்தால் 5 வருஷங்களுக்கு அந்தக் கிராமங்களுக்குப் போக வேண்டியதில்லை, அடுத்த கிராமத்தைக் கவனிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்று பார்க்க வேண்டும். ஆறு மாதம் 1 வருஷம் என்று காண்ட்ராக்ட் கொடுத்தால், அந்த காண்டிராக்ட்காரர்கள்கூட மார்ச் மாதம் வரையில் சும்மா யிருந்து விட்டு 31-ஆம் தேதி நெருங்கும்பொழுது சீக்கிரம் சீக்கிரமாக ஆட்களைப் போட்டு காசைக் கொடுத்து வேலை செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்கின்ற வேலை, அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்ததைப்போன்றுதான் பலயிடங்களில் காண்ட்ராக்ட்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அந்த வகையில் இல்லாமல் கொடுத்த பணத்தை நீண்டகால பிரயோசனத்திற்கு மக்களுக்குச் செலவழிக்க முடியுமா என்று கவனித்து இதையெல்லாம் செய்தால்தான் சிங்கார கிராமங்களாகச் சித்தரித்துக் காட்ட முடியும். என்றைக்குக் கிராம

மக்கள் வாழும் கிராமங்கள் சிங்கார கிராமங்களாக மாறுகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் இந்தியா முன்னேறியிருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

இன்று நாம் உண்மையிலேயே கிராமங்களுக்கு அரசியலைக் கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறோமே தவிர, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைக் கொண்டு போகவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே அரசியல் வந்து மச்சான் கூடச் சண்டை, அண்ணன் தம்பி சண்டை என்ற வகையிலே குடும்பத்திற்குள்ளே பகை வளருகிறது. இதிலே பெண்கள் மிக ஆபத்தான நிலைமைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்தச் சண்டையினால் பெண்களை மாமா வீட்டுக்குப் போகாதே. சித்தப்பா வீட்டுக்குப் போகாதே, அண்ணன் வீட்டுக்குப் போகாதே என்ற முறையில் குடும்ப வாழ்க்கையே பாழாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு உள்ள அரசியலுக்குப் பதிலாக ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைக் கொண்டு போவதற்கு என்ன வழிவகைகள் என்று ஆராய்ந்து அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

29-வது டிமாண்டுக்கு வந்தால் இன்று கார்ப்பொரேஷன் வரி எக்கச்சக்கமாக ஏறிக் கொண்டே போகிறது. பதினைந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால், அந்தப் பணம் எங்கே போய்ச் சேருகிறது என்ற கேள்விக்குறி எழுகிறது. கார்ப்பரேஷன் நிதி பற்றி ஒரு கமிட்டி போட்டுக்கூட ஆராய்ந்தார்கள். எவ்வளவு எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டும், எவ்வளவு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செலவழிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு கார்ப்பரேஷன் ஸ்ட்ரீட் லைட்டிங்கை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு ஸ்ட்ரீட்டில் கூட விளக்குகள் ஒழுங்காக 30 நாட்கள் எரிந்தது கிடையாது. அதற்கு அங்கு இருக்கும் சப் ஸ்டேஷன்கள் போதாது என்று டெக்னிகல் அறிவு படைத்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. 120 டிவிஷன்களுக்கு 60 சப் ஸ்டேஷன்களாவது இருந்தால் ஒழுங்காக விளக்குகள் எரிய முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்குப் பல இடங்களில் பல நாட்கள் விளக்குகள் எரிவதில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் கார்ப்பரேஷனுக்கு என்று தனியாக எங்கே பல்ப் வாங்குகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த பல்புகள் போடப்பட்டு இரண்டு நாட்களுக்குள் 'டக்' என்று ப்யூஸ் ஆகிவிடுகிறது. பணத்தைச்

செலவழித்தால் மட்டும் போதாது, நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்த வேண்டும். எங்கே குறை இருக்கிறது என்று பார்த்து அதை உடனடியாகக் களைய வேண்டும்.

சென்னை நகரசபை அந்தக் காலத்தில் கனம் மஜீத் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபோதே ஐந்து பம்பிங் ஸ்டேஷன்கள் போடுவதாகத் திட்டம் இருந்தது. கழிவு நீரைப் பம்பிங் ஸ்டேஷன் மூலம் நல்ல நீராக்கி புல் பண்ணை போடுவது என்ற நல்ல திட்டங்கள் இருந்தன. இன்னும் அந்தத் திட்டங்கள் உரு வாக்கப்படவில்லை. இப்படித் திட்டங்கள் எல்லாம் எத்தனை வருஷங்கள் பெண்டிங் ஆக இருப்பது? இன்று காசிமேட்டிலே சமுத்திரத்திலே கொண்டுபோய்க் கழிவு நீரை விடுகிறார்கள். வட சென்னை பீச் பக்கம் போனால் நாற்றம் சகிக்க முடியாது. கூவம் நாற்றத்தைப் போக்கிய நீங்கள் அந்த நாற்றத்தையும் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காசிமேட்டிலே வாழ்கின்ற மக்கள் இந்த நாற்றக் காற்றைச் சகித்துக் கொண்டுதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக பம்பிங் ஸ்டேஷன் அமைத்து சமுத்திரத்தில் சாக்கடைத் தண்ணீரை விடுவதை நிறுத்த வேண்டும். இந்த வருஷமாவது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் கட்டாயமாக அறிவிக்க வேண்டும்.

சில பிரிட்ஜ்கள் கட்டுவதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அடையாறு எல்பின்ஸ்டன் பிரிட்ஜ் டார்ன்புல் ரோடு பிரிட்ஜ் ஆகியவை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டும் ரொம்ப அவசியம். சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, அடையாறு பாலம் குறுகிய பாலமாக இருக்கிறது. கார்கள் போனால் வண்டிகள் போக முடியாது. ரொம்பக் கஷ்டப்படு கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரமாக அதை அமல்படுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும்.

மைலாப்பூர் தொகுதியிலே முண்டைக்கண்ணி அம்மன் கோயில் பிரிட்ஜ் ஒன்று இருக்கிறது. அது எந்த நேரத்தில் விழுந்து விடுமோ என்று நினைக்கத்தக்க அளவுக்கு அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக் கூடிய பிரிட்ஜ்களைத் துரிதமாகப் பழுது பார்க்க வேண்டும். அதற்கு

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஆகும் செலவை 'டோல்' போட்டுக் கூடக் கலெக்ட் பண்ணிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்கு எத்தனை வருஷம் கலெக்ட் பண்ணுவது என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். செலவழித்த பணம் எல்லாம் வசூலான பிறகும் தொடர்ந்து 15 வருஷம், 20 வருஷம், 30 வருஷம் என்று வசூலித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. அப்படி வசூலிப்பதாக இருந்தால், மக்கள் இதையும் ஒரு வரி என்று நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

தண்ணீர்த் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னால் பேசிய நகர அங்கத்தினர் 'வீராணம் திட்டத்தை நாங்கள்தான் கொண்டு வந்தோம்' என்று சொன்னார். ஆனால் திட்டம் இன்னும் வர வில்லை. ஒரு சமயம் குழாயிலே அவருக்கு ஸ்பெஷலாகத் தண்ணீர் வந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை.

அன்றே காங்கிரஸ்காரர்கள் தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காகப் பல திட்டங்களைத் தயாரித்தார்கள். சோமசீலா திட்டத்தையும், வீராணம் திட்டத்தையும் தயாரித்தார்கள். எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அஷ்யூர்டு வாட்டர் சப்ளை கிடைக்கும் என்று பார்த்து நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்க வேண்டும். சோமசீலா திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால், கிருஷ்ணா, கோதாவரி போன்ற ஜீவநதிகளில் எப்போதும் தண்ணீர் இருக் கின்ற நிலையில் நிச்சயமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். வீராணம் ஏரித் திட்டத்திற்காக தற்போது 21 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். மைசூரில் காவேரியில் அணை கட்டி இங்கே தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், அதைக் காவேரித் தண்ணீர் என்று சொல்ல முடியாது; வீராணம் ஏரித் தண்ணீர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்தத் திட்டம் வந்தால் வரும் போது நிச்சயமாக வாழ்த்துவேன். ஆனால் அந்தத் திட்டம் வருமா? மைசூர்க்காரன் அணையைக் கட்டி முடித்து விட்டதால் தண்ணீர் வருமா என்பதுதான் கேள்வி.

கடைசியாக, குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு வரும்போது குடிசை மாற்று வாரியம் நல்ல பணிகளைத் துரிதமாகச் செய லாற்றுவதற்காக அதனுடைய தலைவராக இருக்கும் சகோதரர் அரங்கண்ணல் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டு. அந்தந்த ஃபிளாட்டுக்கே தண்ணீர் கொடுக்க முன் வந்தது பாராட்டுக் குரியது. இல்லையென்றால் மூன்று மாடிக்குப் பெண்கள் தண்ணீ

ரைத் தூக்கிச் செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்தந்த மாடிக்கே தண்ணீர் கொடுத்துவிட்டு ஐந்து ரூபாய் அதிகமாக வாடகை வாங்கிக் கொண்டால் கூடப் பரவாயில்லை.

இப்போது பொதுவாகப் பல கட்டடங்களுக்கு மெயின்டனன்ஸ் இல்லாமல் கட்டடங்கள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கின்றன என்று பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது. கட்டடம் கட்டுவதில் அக்கறை காட்டுவதுபோல், பழுது பார்ப்பதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். ஏழை மக்கள் வாழ்கின்ற கட்டடங்களில் அவர்களுக்கு ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாது, அவ்வளவாக அக்கறை காட்டமாட்டார்கள். சாக்கடைத் தண்ணீர் போகாது, அடைத்துக் கொள்ளும்; தண்ணீர் ஏறாது. இதெல்லாம் உடனுக்குடன் களையப்பட வேண்டும். பம்பாயில் நடுத்தர மக்கள், பணக்காரர்கள் வாழ்கின்ற ஃப்ளாட்டுகள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப் படுகின்றன. 'ஏ' க்ளாஸ் மெயின்டனன்ஸ் இருக்க வேண்டும். மற்றவற்றில் எப்படி இருந்தாலும் குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரை கட்டடங்களை அதிகமாகக் கட்டுவதைக் காட்டிலும் பராமரிப்பிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்போதே பல கட்டடங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பாருங்கள். ஹைகோர்ட்டைப் பாருங்கள்; எழிலகத்தைப் பாருங்கள். கட்டடம் கட்டிப் பத்தாண்டுகளுக்குள் ரொம்ப மோசமான நிலையை அடைந்து விடுகின்றன. பராமரிப்புச் செய்தால் கட்டடம் கட்டுவதில் பாதிப் பணத்தை மிச்சப்படுத்தலாம்.

இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தில் கொடுக்கும் இடம் 120 ஸ்கொயர் பீட் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: பின்னால் எழுதியிருப்பதைப் படியுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: "Each tenement constructed, has a room of 120 square feet, a verandah, a kitchen of 84 square feet, a bath of 16 square feet and a lavatory of 12 square feet."

நாங்கள் கட்டிக் கொடுத்தபோது இன்னும் கொஞ்சம் விசாலமாக இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் நாங்கள் கட்டிக் கொடுத்தோம். நீங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கட்டுகிறீர்கள். உங்களுக்கு வேறு வேலை இல்லை. நாங்கள் அப்போது பல அணை

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

களைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தோம். அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து நாங்களும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தோம், நீங்களும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாரபட்சம் இல்லாமல் விஸ்தீரணம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நந்தனம் காலனியில் 80 வீடுகளை இடித்துவிட்டு ஃளாட்டுகளைக் கட்டப் போவதாக நோட்டீஸ் விட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். They will be demolished and flats will be constructed. இடிக்கிற வேலையிலே ஈடுபடாமல் புதிதாகக் கட்டுகிற வேலையிலே ஈடுபடுவது நல்லது. அந்த வீடுகள் பத்தாண்டுகள், பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக கட்டப்பட்ட வீடுகள்தான். அவற்றை இடித்துவிட்டுக் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல் பாக்கி இருக்கும் காலி இடங்களில் புதிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு போவது நல்லது. பின்னால் அவசியம் ஏற்பட்டால் இந்த வீடுகள் பராமரிக்க முடியாத நிலையை அடைந்துவிட்டன என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அப்போது வேண்டுமானால் இடித்து விட்டுக் கட்டிக் கொள்ளலாம். இடிப்பது என்றால் அதற்கு ஒரு செலவாகும். பிறகு கட்டுவதற்குச் செலவாகும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : வீட்டுவசதி வாரியம் சார்பில் இடிக்கப்படுவது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக அந்த வீடு களுக்கு மேலேயே வீடுகள் கட்டினால் அம்மையார் அவர்களுக்குச் சம்மதமா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தாராளமாகக் கட்டிக் கொள்ள லாம். இடிக்காமல் எதைச் செய்தாலும் வரவேற்கிறோம். We do not want any distruction. We want only further construction. அதற்கு மேலேயும் கட்டினால் பரவாயில்லை. இந்த ஃப்ளாட் சிஸ்டத்தில் சென்னை நகரில் நான்கு மாடி வீடுகள் கட்டப் போவதாகச் சொன்னார்கள். நான்கு மாடிகள் ஏறி இறங்குவதற்குள்ள உடல் உரம் தமிழ்நாட்டில் யாருக்குமே கிடையாது. இரண்டு மாடி ஏறுவதற்குள் திணறுகிறது, இரண்டு மாடி என்பது வரவேற்கத்தக்கது. மூன்று மாடி என்றால் பரவா யில்லை. நான்கு மாடிகள் என்றால் ஸ்ட்ரெச்சரில் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான். மூன்று மாடியாக இருந்தாலே

தண்ணீரில் ப்ரஷர் இருக்காது. என்னதான் ஓவர்ஹெட் டாங்க்ஸ் கட்டினாலும் கஷ்டம்தான். ஆகவே தயவு செய்து நான்கு மாடிக்குப் போகவேண்டாம். (Mr. Speaker sounded the gong). Only one point and I will finish.

பின், வாட்டர் அன்ட் ட்ரேய்னேஜ் போர்ட், ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்ட், ஹௌஸிங் போர்ட் என்று பல வாரியங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். இவற்றிற்கு பி.டபிள்யூ.டி. என்ஜினியர்கள் லீவில் சென்று விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு சீக்கிரமாக ப்ரமோஷன்கள் கிடைக்கின்றன. சிலபேர்களை நீங்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள். இங்கு ஜூனியராக இருந்தவர் அங்கு சென்று ஏ.இ., எஸ்.இ என்று சீக்கிரமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கு பி.டபிள்யூ.டி. யில் இருப்பவர்கள் அப்படியே இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜூனியராக உள்ளவர்கள் அங்குபோய் ப்ரமோஷன் பெற்று இவர்களுக்கு சீனியராக வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே இங்கிருப்பவர்களுக்கு மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட மனக்கசப்பு ஏற்பட இடம் தரக் கூடாது amongst Government servants— ஏதோ ஒரு செல்வாக்கு இருப்பதால் அந்த வாரியத்திற்குச் சென்றுவிட முடிகிறது, ப்ரோமோஷன்ஸ் சீக்கிரம் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. கிடுகிடு என்று எஸ்.ஈ. ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே திறமைசாலிகளாக இருந்தும் செல்வாக்கு இல்லாததால் அங்கு செல்ல முடியாததால் இவர்களின் ஜூனியர்ஸ் சீனியர்ஸ் ஆகிவிடுவது என்றால் கவர்ன்மென்ட் சர்வன்ட்ஸ் இடையில் மன அமைதி இருக்காது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சீனியாரிட்டியை ஓவர்லுக் செய்து வாரியத்தில் ப்ரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அம்மையார் அவர்கள் ஒரு உதாரணம் காட்டுவார்களா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எனக்குத் தகவல் சொன்னார்கள். அதை உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன். அந்தமாதிரி நடக்காமல் இருக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

என்ஜினியர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது. டாக்டர்களுக்கு ரூ 500 வெட்டரினரி டாக்டர்களுக்கு, தாசில்தாருக்கு கூட ரூ. 425 என்றால் பாவம் நாலைந்து ஆண்டுகள் என்ஜினியரிங்

1972 மார்ச் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

படித்தவர்களுக்கு ரூ. 400 என்று சொல்வது நியாயமாக இருக்க முடியாது. நாலரை ஆண்டுகள் கொண்ட எந்த டெக்னிக்கல் கோர்ஸ் பாஸ் செய்தவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டும். டாக்டர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் என்ருல் டாக்டர்கள் வெரி இம்பார்ட்டென்ட் என்ருல் அவர்களுக்கு அதர் காம்பன்ஸேட்டரி அலவன்ஸ் கொடுக்கிருர்கள். தனியாக 100 ரூபாய் வாங்குகிருர்கள். ஆகவே இந்தச் சம்பளத்தில் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது. தாசில்தாருக்கு 425 ரூபாய் என்ருல், என்ஜினியர்கள் என்ருல் அவர்கள் அவ்வளவு மட்டமான நிலையிலா இருக்கிருர்கள்? இளநிலைப் பொறியாளர்கள் என்ருல் மதிப்பே கிடையாதா? இரண்டாவது ஊதியக் குழுவில் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் அவர்கள் சற்று அக்கறை எடுத்து இவர்களின் சம்பளத்தை நியாயமான முறையில் ரிவைஸ் செய்ய வேண்டும். தாசில்தாருக்கு ரூபாய் 425 என்ருல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10-லிருந்து இப்போது ரூ. 25 இன்க்ரிமென்ட் கிடைக்கிறது. ஆனல் இவர்களுக்கு அந்த ரூ. 15 அப்படியே இருக்கிறது. அதைக் கவனித்து நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். இவற்றைச் செய்தால்தான் நிர்வாகத்தில் சீரமைப்பு காண முடியுமே தவிர இல்லை என்ருல் நீங்கள் இருபது கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் அது யாரைப் போய் தொட வேண்டுமோ அவர்களைத் தொடுகிறதா என்பது கேள்விக் குறியாகிவிடும். பஞ்சாயத்து எட்யூகேஷனல் பைனன்ஸ் என்கொயரிக் கமிட்டியில் கூட சொல்லியிருக்கிருர்கள். பைனன்ஸைக் கட்டுப்படுத்த ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு அக்கவுண்ட்டெண்ட் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். இது பொதுப் பணம். அரசாங்கப் பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பது கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே வேண்டிய அலுவலர்களை நியமிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இத்துடன் என் கருத்துக்களை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு நான் பேச விரும்பவில்லை என்ருலும் நான் தொடர்புடைய குடிசை வாரியம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு விளக்கங்களை தங்கள் அனுமதியின் பேரில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசை வாரியம் பணியாற்றுகிற தன்மை பற்றி இங்கு பேசிய சென்னை மாநகரத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அதிகமாக

பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டுக்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் மட்டுமல்ல, இந்த அரசு மட்டுமல்ல, அதனுடைய காரியங்களோடு ஒத்துழைத்த எதிர்க்கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் சாரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் காலையில் பேசிய நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு குற்றச் சாட்டை வெளியிட்டார்கள். யாரோ ஒருவரை கட்டாயமாக ஒரு இடத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டதாகவும், அவரை அப்படி வெளியேற்றுவது தேவையில்லாத முறையில் செய்யப்பட்ட தாகவும், யாருக்கோ பணம் கொடுக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக அவர் வெளியேற்றப்பட்டதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற் கான விளக்கத்தை அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிக்கனம், சீக்கிரம் என்ற குறிக்கோளோடு அது பணியாற்றுவது ஒருபுற மிருக்க அங்கு எந்தவிதமான தவறுதல்களும் நடந்து விடக் கூடாது என்பதில் மிக மிக ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொண்டிருக் கிறோம். அங்கு பணியாற்றுகிற எல்லா அதிகாரிகளும், எல்லாப் பொறியாளர்களும், அதேபோல் மற்றவர்களும் அங்கு ஜாக்கிரதை யாக இருக்குமாறு எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன தகவல் தவறான தகவல் என்பதை மட்டும் சபைக்கு விளக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தில் திறந்த வெளி மனைகள் என்ற பெயரால் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காலேயரைக்கால் மனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், ரூ 250 கீற்று, மூங்கில் இவைகள் வாங்கவும் முன்பு கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுக் கப்பட்ட இடங்கள் 7,600-க்கு மேற்பட்ட திறந்த வெளி மனைகள் சென்னை நகரில் இருக்கின்றன. யாருக்கு கொடுக்கப்பட்டதோ அவர்கள் அந்த மனைகளை இன்னொருவருக்கு விற்றுவிட்டு பக்கத்தில் சென்று குடிசை போட்டுக் கொண்டு வசிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. வாரியம் ஏற்பட்ட பிறகு திறந்த வெளி மனைகளை என்ன செய்ய லாம் என்று வந்து சிலர் ஒன்றரை மனையில் ரூ. 15,000 அல்லது ரூ. 20,000 போட்டு நான்கு கடைகள், எமெட்டு குடித்தனங்கள் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடு கட்ட முடியாதவர் களுக்கு எல்.ஐ.சி.-யில் அப்பெக்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்

டியில் ஏற்பாடு செய்து பணம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இன்றைய தினம் பரிசீலனையில் இருப்பதால், இந்த ஆண்டு திறந்த வெளி மனைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்வதாக இருக்கிறோம்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது ஸி.ஐ.டி. காலனி 373 பிளாட்டாகும். அது திவானலி என்பவருக்கு பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒதுக்கப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் விதிகளை மீறி—அங்கு ஒருவர்தான் வசிக்கலாம், அந்த இடத்தை வாடகைக்கு விடக் கூடாது அதன் மேல் வருமானம் பெறக் கூடாது என்பதுதான் விதி. இரண்டு பேர்களை வாடகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந் தகவல் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு வந்ததால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அலாட் மென்ட் ரத்து செய்யப்பட்டது. ரத்து செய்யப்பட்டும் அவர் அந்த உத்தரவின்மீது சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்தார்கள். சர்க்கார் பார்த்துவிட்டு அவர் செய்தது நியாயம் இல்லை என்று அவர் மீதுள்ளதை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். பிறகு கோர்ட் டுக்குப் போனார்கள். கோர்ட்டாரும், உனக்கு அதில் சொந்தமில்லை, யார் குடியிருக்கிறார்களோ அவருக்குத்தான் சொந்தம் என்று கோர்ட்டார் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டார்கள். இதில் ஒரு விந்தை என்னவென்றால் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்தது பூராவும் இப்போது அல்ல. 1964-ல் வழக்கு, 65-ல் அரசாங்க உத்தரவு, 66-ல் கோர்ட் முடிவு. இப்படி திவானலி என்பவருக்கு அந்த இடம் சொந்த மானதல்ல என்று ஏற்பட்ட பிறகு அங்கு குடியிருந்தவர்கள் அந்த இடம் தங்களுக்கு வேண்டுமென்று குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அந்த மனுமீது திவானலியைக் கூப்பிட்டு விசாரணை செய்தோம். அங்குள்ள வர்களைக் கூப்பிட்டு விசாரணை நடத்தினோம், பிறகு யார் வரி பாக்கிகளைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறார்களோ அதில் கோர்ட் முடிவுப் பிரகாரம் நாச்சியம்மாள் என்ற நபருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற அளவில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்த விளக்கத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கு இல்லை என்பதால் அவர்களது கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் இதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்று. வீடு களை நன்கு பாதுகாக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது பழைய அனுபவம். பாதுகாப்பது என்பது மட்டுமல்ல, அவை எவ்வளவு

நல்லமுறையில் கட்டப்பட்டது என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது ஃபோர் ஷோர் எஸ்டேட்டில் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்டப்பட்ட இடம் 220 சதுர அடி. அங்கிருப்பது ஒரு அறை. ஒரு சமையல் அறை. ஆனால் இன்றையதினம் குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டும் வீடு களின் மொத்த சதுர அடி 212 ஆகும். இண்டர் நேஷனல் ஸ்டாண்டர்ட் படி பார்த்தால் ரஷ்யாவிலும், அமெரிக்காவிலும் 120 சதுர அடி தான் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் நல்ல வசதி செய்து தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் காரியங்கள் செய்து வருகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இன்டர்நேஷனல் ஸ்டான்டர்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே இரண்டு பேர் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கே அரை டஜன் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அம்மையார் அவர்கள் வெளி நாட்டிற்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும். பல பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த இன்டர்நேஷனல் ஸ்டான்டர்ட்டை விட்டுவிட்டு, நாம் கட்டுவது என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்பதை அடிப்படை யாகக் கொண்டுதான். முன்பைவிட இப்போது நவீன வசதி யோடு சமையல் அறை. அதற்குப் பக்கத்திலே குழந்தைகளோடு உட்கார்ந்துகொண்டு சாப்பிடுவதற்கு இடம், உற்றார் உறவினர் களோடு தூங்குவதற்கு ஒரு அறை, யாராவது வந்து விட்டால் தங்குவதற்கு ஒரு அறை என்று இப்படி கிட்டத்தட்ட 3-4 அறை களாகப் பிரிக்கப்பட்டு 212 சதுர அடிக்குள்ளேதான் கட்டப்பட்டு வருகிறது. ஏனென்றால் நாம் விலையை கவனிக்க வேண்டியிருக் கிறது. 212 சதுர அடி என்றால் அதற்கு ரூ. 11,000 வரை செலவா கிறது. செலவு அதிகமாகிறது என்று சொன்னால் வாடகையை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. வாடகையை உயர்த்தினால் சகோதரி அனந்தநாயகி போன்று விஷயம் நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள் 20 ரூ. வரை வாடகை வசூலிக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் ; நண்பர் கே. எம். எஸ். அவர்கள் இதிலே பிரச்சினையைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். உடனே அங்கே சென்று எங்கள் சர்க்கார் இருந்த நேரத்தில் 10 ரூபாய்தான் போட்டோம், இவர்கள் 20 ரூ. கேட்கிறார்கள், கொடுக்காதீர்கள் என்று பிரச்சாரம் செய்யும் முயற்சியை செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் மறியல் ஆரம்பிக்க

1972 மார்ச் 11] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வில்லை. அந்த அளவுக்கு அதிகமான ஒத்துழைப்பு எனக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். எத்தனை சதுர அடியில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது பிரச்சினை அல்ல. வசதிகள் எவையெவை வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து தந்திருக்கிறோம். நமது சென்னையில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கும் குடிசை மாற்று வாரியப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்கே நடைபெறும் வேலைகளைப் பார்வையிட்டு, என்னென்ன ஆலோசனைகளைக் கூறுகிறார்களோ, அவற்றை எழுதியனுப்பினால், அந்த ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் இந்தப் பணி கட்சி மாச்சரியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பணி. யாராலும் செய்ய முடியாது என்று இருந்த பணி. அந்தப் பணியை நாம் ஏன் செய்கிறார்கள் என்றால் ஒரு வேகம், ஒரு உத்வேகம், ஏழைகளுக்கு பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதுதான். இது எனக்கு மட்டுமல்ல, என்னுடைய இலாகாவிலே பணிபுரிகிற சாதாரண அதிகாரியிலிருந்து பெரிய அதிகாரிவரை அந்த உணர்வைக் கொண்டு, பெரு முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டு நாமெல்லாம் மகிழக்கூடிய அளவுக்கு காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, நல்ல யோசனைகளை எழுதியனுப்பினால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

3-4 மாடிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்குக்கூட ஆசைதான். தனியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆசைதான். என்ன செய்வது? இருக்கிற 10 கிரவுண்டுக்குள் இருப்பவர்கள் 500 பேர். அந்த 500 பேரும் அங்கேயே இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மைலாப்பூரில் இருக்கும் 500 பேரில், 300 பேரை அங்கேயே வைத்து விட்டு, மற்ற 200 பேரைக் கொண்டுபோய் என் தொகுதியில் இருக்கும் அண்ணா நகருக்குக் கொண்டு போய் விட்டால், அந்தக் காரணத்திற்காக அங்கே கொண்டு போய் விட்டார்கள், நாளைக்கு எலெக்ஷன் வந்தால் ஓட்டு குறைந்து விடும் என்று பேசப்படுகிறது. அப்படிப் பேசக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் வாழ்கிற அதே இடங்களில் வீடு கட்டித்தர வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் கொள்கையாகும்.

பல பேர் மெரினா கடற்கரை அழகான கடற்கரை, அங்கே போயா மீனவர்களுக்கு 15 ரூ. வாடகையில் இவ்வளவு பெரிய கட்டடத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள் என்று

கேட்கிறார்கள். 100 ரூ., 200 ரூ. வாடகை வருமே என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் ஏழை மக்கள் எங்கெங்கே வாழ்கிறார்களோ அதே இடத்திலேதான் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. இடம் போதாது என்ற காரணத்தால்தான் மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு காலம் வரும், 2 மாடிகூட இல்லாது, தனித்தனி வீடுகளாக கட்டும் நிலை வரும். அப்போது கட்டிக் கொடுப்போம். முன்பு 600 குடிசைப் பகுதிகள்தான் சென்னையிலே இருந்தன என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இன்று 1,200 குடிசைப் பகுதிகள் சென்னையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான சூழ்நிலையில் அங்கே இருக்கும் மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முதலில் ஃபேஸ்ட் ப்ரோக்ராமாக நெருக்கமாக உள்ள குடிசைப் பகுதிகளை எடுத்து மாற்றுவது என்ற பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அது தீர்ந்து விட்டால் அதற்கு அடுத்தாற்போல் விருப்பம் போல் செய்யலாம். இப்படி 4-5 மாடிகள் குடிசை வாரியம் கட்டுகிற நேரத்தில் குடிசை வாரியமே இதை யார் மீதும் நிர்ப்பந்தித்துக் கட்டுவது இல்லை. அங்கே உள்ள மக்களைக் கூட்டி வைத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கவுன்சிலர்கள் ஆகியோரை கூட்டி வைத்து, அவர்கள் ஆலோசனையைக் கேட்டு அவர்கள். நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். 3 மாடி கட்டினால் பரவாயில்லை, 4 மாடி கட்டினால் பரவாயில்லை, யாரையும் வெளியேற்றாதீர்கள் என்று சொல்கிறபடிதான் நாங்கள் கட்டுகிறோம். 4–5 மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்குக்கூட கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது 4 மாடிவரைதான் கட்டி வருகிறோம். ஆனால் அந்த மாடியில் இருக்கிற மக்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து தருகிறோம். அவர்களுக்கேகூடத் தெரியும், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நொச்சி நகர். அந்த இடத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வருவார்களானால் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உலகத்திலே அந்த அளவுக்கு வசதியோடு எங்காவது செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையிலே குடிசை மாற்று வாரியம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பு கொடுத்த மைக்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தப் பேரவையின் வாயிலாக இந்த மனிதாபிமான முயற்சியில் ஒத்துழைப்புத் தரும் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், ஒத்துழைப்பு தரும் பத்திரிகை யாளர்களுக்கும்—இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி எப்படி அவர்கள் எழுதினாலும் இந்த மனிதாபிமான பிரச்சினையில் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்த வரையில் தரும் ஒத்துழைப்பிற்கும், அதிகாரிகளுக்கும், கார்ப்பரேஷன் சிப்பந்திகளுக்கும், கார்ப்பரேஷன் அதிகாரி களுக்கும் அவர்கள் தருகிற ஒத்துழைப்புக்கும் நான் பாராட்டுகிற வாய்ப்பாக இதைக்கருதி என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊர் வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இப்பேரவையின் உறுப் பினர்கள் காலையிலிருந்து மாலைவரை பல்வேறு கருத்துக்களை மிகச் சிறப்பாக எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். இதிலே பலரும் எடுத்து வைத்திருக்கும் கருத்துக்களிலே குற்றச்சாட்டுகள் குறை வாகவும், குறைபாடுகள் குறைவாகவும், இந்த ஊர் வளர்ச்சித் துறை, சமுதாய வளர்ச்சித் துறை, மேலும் மேலும் எந்தெந்த வகையில் பெருக்கலாம் என்பதற்கான பரிந்துரை நல்குகிற முறையில் பலரும் கருத்துக்கள் எடுத்து வைத்திருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கையின் முதல் நாளிலேயே ஊர் வளர்ச்சித் துறையும், சமுதாய வளர்ச்சித்துறையும் இங்கே விவாதிக்கப் படுகிற அளவுக்கு முன்வந்திருப்பதும் மிகமிக போற்றுவதற்குரிய ஒன்றாகும். ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறையின் மூலமாகச் செய்யப் படுகின்ற பல்வேறு பணிகளைப்பற்றி மிகச் சிறப்பாக பேரவை உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஊர் வளர்ச்சியில்தான் நாட்டின் முழு வளர்ச்சியும் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் மிக நன்றாக அறி வார்கள். ஆகவே, ஊர் வளர்ச்சித் துறையிலும், சமுதாய வளர்ச்சி பற்றியும் பல்வேறு பணிகளிலே நாம் ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதிலும் நம்முடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே ஒரு நாட்டின் ஊர் வளர்ச்சி

வாழ்க்கை வசதி கவனிக்கப்பட்டு, அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாங்கினையும் நாம் அறியலாம். வேறு பல மாநிலங்களை விட, நம்முடைய மாநிலம் நீண்டபெரும் காலமாகவே பரவலான தன்மை கொண்டதாக இருக்கிறது. அதுவேகூட இப்படிப்பட்ட நன்மை பெறுவதற்கு வசதியுடையதாக, நம்முடைய பணிகளை ஓரளவுக்கு நல்லமுறையில் செய்வதற்கு ஏற்றதாக அமைந்திருக்கிறது.

சாதாரணமாக மற்ற மாநிலத்தைப் பார்த்தால் குறிப்பிட்ட சில பல நகரங்கள் பெரு நகரங்களாகவும், மிகப் பெரும் நகரங்களாகவும் மாறி, மற்ற பகுதிகள் எல்லாம் சிறிய சிறிய சிற்றூர்களாகவும் சிறிய சிறிய பகுதிகளாகவும் அமைந்திருக்கும் தன்மையையும் காணலாம். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பார்த்தால் சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வரையில் இருக்கிற பல்வேறு பகுதிகள் ஒரு பரவலான வளர்ச்சியைப் பெற்று இன்று நகரங்கள் 2-3 என்று நின்று விடாமல், ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரமும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பெருநகரமாக விளங்குவதையும் பார்க்கிறோம்.

மகாராஷ்டிரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பம்பாய், பூனா, நாக்பூர் போன்றவைகள்தான் பெருநகரங்கள் என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு இருக்கின்றனவே தவிர மற்ற நகரங்களை எல்லாம் நகரங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. மைசூரைப் பார்த்தால்கூட, மைசூர், பெங்களூர், கோலார் போன்ற சிலவற்றைத்தான் பெரு நகரங்களாக சொல்ல முடியும். மற்றவைகள் வாய்ப்பு, வசதிகள் பெற்று சிற்றூர்கள், பேரூர்கள் என்று கணித்துக் கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு வளர்ச்சியாக சொல்ல முடியாது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்னைக்கு அடுத்து மதுரை, அதையடுத்து கோவை, அதையடுத்து சேலம், திருச்சி, தஞ்சை, திருநெல்வேலி, கடலூர், காஞ்சிபுரம், வேலூர் இப்படியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரமும் பெரு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிற பாங்கினை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி நகரங்களில் ஏற்படுகிற வசதி வாய்ப்புகளெல்லாம் பக்கத்திலே உள்ள சிற்றூர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருக்கிறது.

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அது மட்டுமல்லாமல் நகரம் என்று சொன்னால் கணக்கின்படி பார்த்தாலும் இன்னின்ன மக்கள் தொகை என்கின்ற கணக்கின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது தமிழகம் மிகச் சிறந்து விளங்குகிற பாங்கினை நாம் நன்றாகக் காணலாம். அந்த வகையிலே நாம் பார்க்கிறபோது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு தமிழகம் முழுவதும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாக்களை வைத்து கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி தமிழகத்தின் மக்கள் தொகை கணக்குப்படி பார்த்தால் 4½ கோடி மக்கள் கொண்ட தமிழகத்தில் 443 நகரங்கள் இருக்கின்றன. 8 கோடி மக்களைக் கொண்ட உத்திர பிரதேசத்தில் 293 நகரங்கள் தான் இருக்கின்றன. மகாராஷ்டிரத்தில் 289 நகரங்களும், குஜராத்தில் 217 நகரங்களும் இருக்கின்றன. அதேநிலையில் பார்த்தால் தமிழகத்தில் 443 நகரங்கள் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற்று மக்கள் மதிக்கிற அளவுக்கு நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்ற பாங்கினை, உள்ளாட்சித் துறை எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறதென்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தற்போது 12,642 ஊராட்சி மன்றங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று பேரூராட்சி மன்றங்கள் 600 இருக்கின்றன; ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 374; ஊராட்சி நகரியங்கள் 12 ; நகராட்சிகள் 89 ; நகர் நகரியங்கள் 8, மாநகராட்சி மன்றங்கள் என்று சொல்கிற அளவிலே 2 இருக்கின்றன.

உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் 9 கோடியே 93 லட்ச ரூபாய் மானியம் கிடைக்கின்ற வகையில் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து நாம் வளர்ச்சிக்கான எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் 9 கோடியே 93 லட்ச ரூபாய்க்குள் இருக்கின்ற அளவிலே 12 ஆயிரத்துச் சில்லறை ஊராட்சி மன்றங்களையும், மற்றவைகளையும் காப்பாற்றுகிற அளவிலே இந்தத் திட்டங்கள் அமைந்துவிடவில்லை. இந்தத் தொகையில் பாதிக்கு மேல் நிர்வாகச் செலவிற்கு மட்டும் 5¼ கோடி ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. மற்றப்படி உள்ளாட்சித் துறையின் மூலம் நடைபெறுகிற மற்றப் பணிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், அடுத்தபடியாக இந்த உள்ளாட்சித் துறையின் மூலம் கிராமங்களுக்கு அதிக நன்மைகள் வருகிற அளவிலே பார்த்து மற்ற நலத் துறைகளிலிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு

செய்தாலும், திட்டங்கள் போட்டாலும், அதை நிறைவேற்றுகிற, அதை ஏற்று நடத்துகிற ஒரு ஏஜென்ஸியாக இருந்து நடத்துகிற பொறுப்பு இந்த உள்ளாட்சித் துறைக்குத்தான் இருக்கிறது. 77 கோடியே 14 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான மற்ற திட்டங்களை இந்த உள்ளாட்சித் துறையில் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிற நாம், 9 கோடியே 98 லட்சத்தை ஒதுக்கியிருந்தாலும் 77 கோடியே 14 லட்ச ரூபாய்க்கான பல பணிகளை நாம் ஏற்று நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம்.

மற்ற துறைகள் எல்லாம் திட்டங்கள் போட்டாலும், துவக்கப் பள்ளியிலிருந்து மருத்துவத் துறை வரை உள்ளாட்சித் துறையோடு சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இது போன்று பொது நலத் துறை, வேளாண்மைத் துறை, விலங்கினம் வளர்ப்பு, மருத்துவம், சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போன்றவைகளெல்லாம் இதோடு இணைந்து 77 கோடியே 14 லட்ச ரூபாய்க்கான வேலையை நாம் செய்கிறோம் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றங்கள் எப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்கெனவே இருந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் ஒழிக்கப்பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வந்ததால் நல்ல பல வளர்ச்சிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் மூலம் செய்யப்பட்ட பணிகளை விட இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் நடக்கிற பணிகள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஏற்கனவே, ஜில்லா போர்டு இரு காதுகளால் கேட்கப்பட்டு இரு கண்களால் செய்யப்பட்ட பணிகளை இன்றைக்கு 383 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் நாம் சீரோடும் சிறப்போடும் செய்து வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். 1970-71-ல் 64 கோடியே 44 லட்சம் என்றிருந்தது. அது 1971-72-ல் 64 கோடியே 44 லட்சத்திலிருந்து 71 கோடியே 93 லட்ச ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. 77 கோடியே 14 லட்ச ரூபாய்க்கு இந்தத் துறையின் மூலம் மேலும் பல பணிகள் வளர்ந்து வரும் பாங்கினை காண்கிறோம். ஆகவே இப்படிச் செய்வதின் மூலமாக ஒரு நாடு சிறந்த வளர்ச்சி

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெற்றிடும். அந்த முறையில் இன்றைக்கு குடிநீர் கிராமங்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்கிற முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

ஒன்றிய இணைப்புச் சாலைகள் மேலும் போக்குவரத்து வசதிக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில், கிராம மக்கள் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்கள் நகரங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும், அதன் மூலம் கிராமங்களில் விளைகின்றனவற்றை நகரங்களுக்கு சுலபமாக எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு இணைப்புச் சாலைகளை சீரமைப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டப்படுகிறது. மூன்றாவதாக, எல்லாக் கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெற வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில், அதன் மூலம் விவசாயம் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் இன்றைக்கு கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சார இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன்மூலம் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் வளர்ச்சி பெற்று படிப்படியாக தொழில் துறைக்கு வரவேண்டும் என்கிற முறையில் இப்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

கல்வி வசதியைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு 300 பேர்கள் கொண்ட ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு துவக்கப் பள்ளி என்றும், 2½ மைலுக்குள் ஒரு உயர் துவக்கப் பள்ளி என்றும், அதற்கப்பால் 5 மைலுக்குள் ஒரு உயர்நிலை துவக்கப் பள்ளி என்றும் இன்றைக்கு நாம் கல்வி வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். இதே போன்று கிராமங்கள் பயன்படக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே வயிரம் என்றிருந்ததை இன்றைக்கு பல்வேறு வழிகளில் நாம் திட்டமிட்டு, திட்டமிட்டு 6 ஆயிரத்துச் சில்லரையாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் நாம் நிதி வசதியைப் பொறுத்துப் செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம்.

பொதுவாக எல்லா ஊர்களும் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில் இருக்கின்றன. ஆகவே தான், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதை மிகச் சிறப்போடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். 9 கோடியே 93 லட்ச ரூபாய் செலவாகிற அளவிற்கு இந்தத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் 17,056 கிலோ மீட்டர் என்கிற அளவிலிருந்து நம்முடைய பெரு முயற்சியால் இன்றைக்கு 31,957 கிலோ மீட்டர் அளவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மேலும் வருகிற ஆண்டிலே அதிக ரோடுகள் போடுகிற முயற்சியிலே இருக்கிறோம்.

மேலும் மேல் நிலை நீர்த் தொட்டி 1966-ல் 1,936 என்றிருந்தது இன்றைக்கு நாம் எடுத்த பெரு முயற்சியால் 1971-ல் 4,420 என்றாகியிருக்கிறது. கிணறுகள் 43,200-லிருந்து இன்றைக்கு 69,329 ஆகியிருக்கிறது.

அதேபோல பள்ளிகள் 17,659-லிருந்து 18,616 ஆக உயர்ந்திருக்கின்றன. பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் 1966-ல் 9,874 என்றிருந்தது இன்றைக்கு 14,926 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக இன்னும் இந்தத் துறையில் இதுபோன்று அதிகமான பணிகளை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் மேலும், மேலும் நிதி வசதி பெற்று திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம்.

நிர்வாகத்தினுடைய பொறுப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை பேரவை உறுப்பினர்கள் பலரும் தெரிவித்தார்கள். கடந்த 10, 12 ஆண்டுக் காலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பற்றிய அனுபவம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம்—அதிலே என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம், அதிலேயுள்ள குறைபாடுகள் என்ன, நிறைபாடுகள் என்ன என்பதையும் சொல்லி, மேலும் என்னென்ன வகைகளில் செம்மைப் படுத்தலாம் என்பதையும் பேரவை உறுப்பினர்கள் பலரும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் அளித்த கருத்தினையெல்லாம் அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

இப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆறு பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. உற்பத்திப் பிரிவு, கல்விப் பிரிவு, கூட்டுறவுப் பிரிவு, பொதுப்பணிப் பிரிவு, ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவு, பொதுப் பிரிவு என்ற ஆறு பிரிவுகள் மூலம் கிராமப் பணிகள் செவ்வையாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவை மேலும் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற சில பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அவைகளையும் அரசு ஆய்வு செய்யும்.

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அடுத்தபடியாக, சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விரிந்து, பரந்து இருக்கின்றன; அவைகளையெல்லாம் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பிரிக்கின்றபோது ஏதாவது ஒரு அடிப்படையிலே பிரிக்க முடியாது. ஆங்காங்கே இருக்கின்ற வசதிகளையும், மக்கள் தொகையினையும், வருமானத்தையும், நிர்வாக வசதியையும் ஒட்டித்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை அமைக்கமுடியும். அப்படியாயின்தான் சீர்திருத்த அமைப்பிலே பலன்பெறமுடியும். பல்வேறுவிதமான அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றி வருகின்றார்கள். கடந்த 12 ஆண்டுகால அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே அவர்களும் சிலபல யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை மீண்டும் பரிசிலனை செய்ய நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவைக் கேட்டிருக்கிறோம். முன்னாள் தலைமைச் செயலாளராக இருந்த திரு. வர்கீஸ் அவர்களைக்கொண்ட இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிட்டி அதுபற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் அறிக்கை கிடைத்ததும், அவர்களின் பரிந்துரையின் பேரில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று அரசு எண்ணியுள்ளது. இன்றைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அமைப்பையும் எந்தவகையிலே மாற்றி அமைக்கலாம் என்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிர்வாகம் ரெவின்யூ துறையோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரெவின்யூ துறையிலிருந்து மாற்றி தனித் துறையாக அமைக்கவேண்டுமென்று பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தையும் ஆராய்ந்து அதுபற்றியும் பரிந்துரை வழங்குமாறு நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவுக்கு தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்கள் அறிக்கை தந்தவுடன் அதுபற்றியும் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள அரசு எண்ணியிருக்கின்றது.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்து எடுக்கவேண்டுமென்று சில பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்தினார்கள். மற்றும் பல உறுப்பினர்கள் நேரடித் தேர்தலே சிறந்தது என்ற கருத்தினையும் தெரிவித்தார்கள். ஏற்கெனவே இதுபற்றி

நாங்கள் ஆலோசனை செய்திருக்கிறோம். அந்த ஆலோசனையின் பயனாகத்தான், முதலில் ஊராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்நதெடுக்கும் முறையைச் செயல்படுத்தினோம். அதில் நல்ல பலன் கிடைத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலிலும் இந்த முறையைக் கொண்டு வரலாம் என்று பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது ஊராட்சிகளிலும், பேரூராட்சிகளிலும் நேரடியாகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள்; நிர்வாகம் முன்னால் நடைபெற்ற முறைக்கும் இப்போது நடைபெறும் முறைக்கும் மாற்றம் இருக்கின்றதா என்ற விபரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்திலே கேட்டிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், இந்த முறை நல்லது தான்; இதனால் நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடைபெறுகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் எந்த ஊராட்சித் தலைவரும் தவறு செய்ய முடியாது. சட்ட திட்டங்களை மீறி, தங்கள் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ய முடியாது. அப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்தால் நேரடியாகவே நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை பதவியிலிருந்து நீக்கிவிடலாம். அந்த அடிப்படையில் சில பல தவறு செய்த தலைவர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசும் இது நல்ல முறை என்றுதான் கருதுகிறது.

தலைவர்களை உறுப்பினர்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்துதான் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம். உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது, சில மாச்சரியங்கள் ஏற்பட்டு, அதனால் ஊரிலே பிளவு ஏற்பட்டு, அந்தப் பிளவு வளர்ந்துகொண்டே சென்று, "நீ தலைவனாக இருந்தபோது பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லையே, இப்போது உன்னால் எப்படி சாலைபோட முடியும் அல்லது குடிநீர் கிணறு வெட்ட முடியும் என்பதை நான் பார்க்கிறேன்" என்று தற்போதையத் தலைவர் சொல்ல, முன்னால் இருந்த தலைவர் இவருக்குப் பின்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், இவர் கூறியதையே அவரும் திருப்பிச் சொல்ல, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு ஊரின் வளர்ச்சியே பாழ்பட்டு போய்விடக்கூடிய நிலை இருந்தது. அவர்களின் தலைமைப் போட்டியினால் தொல்லைக்குள்ளாவோர் ஊர்

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மக்கள்தான். நேரடித் தேர்தலின் மூலம் இந்தமாதிரியான சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதை இப்போது அறிந்திருக்கிறோம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதி ஒதுக்கம் போதாது என்று பலரும் சொன்னார்கள். ஆண்டுக்காண்டு வளர்ந்து வருகின்ற தேவையைப் பார்க்கின்றபோது ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை மிக மிகக் குறைவுதான். அதை எப்படி எப்படி விரிவுபடுத்தலாம் என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆண்டுக்காண்டு அளிக்கப்படுகின்ற உதவித்தொகையின் அளவு அதிகமாக இருந்தாலும், ஆண்டுக்காண்டு பெருகி வரும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கும் பெருகி வரும் தேவைகளின் அளவுக்கும் அது போதாது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வருவாயைப் பெருக்கும் நோக்கத்தில், செஸ் வரி அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. முன்னால் ஒன்றரை ரூபாயாக இருந்த செஸ் வரியே இப்போது இரண்டரை ரூபாய் வரையில் வசூலிக்கலாம் என்று அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டரை ரூபாய் வரை வசூலிக்கலாம் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, இரண்டரை ரூபாயும் வசூலித்துவிட வேண்டுமென்று கட்டாயம் இல்லை. அது ஆங்காங்கு இருக்கின்ற இடத்தின் தன்மைக்கேற்றவாறு, நிதி வசதிக்கேற்றவாறு அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வசூலிக்கப்படும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற இணைப்புச் சாலைகளை சரிவர பராமரிக்க ஒன்றியங்களுக்கு வசதி இல்லை. அதனால் அரசாங்கமே அந்த பராமரிப்புப் பணிகளுக்கு ஆகும் செலவை கொடுக்கவேண்டுமென்று சில பல பேரவை உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது சம்பந்தமாக எந்தெந்த வகையிலே நிதி வசதியைப் பெருக்கலாம் என்றும், அரசாங்கம் அதில் எந்த அளவுக்கு உதவ முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கல்விக்கு அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படுவதால் அரசாங்கம் அதற்கு மேலும் கூடுதலான உதவியைச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் மொத்தச் செலவில் 85 சதவிகிதத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. மீதமுள்ள 15

சதவிகிதம் தான் ஊராட்சி ஒன்றியம் செலவு செய்கிறது. கல்வி வளர்ச்சியை கிராமப்புறங்களிலே விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் தீவிரத் திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையிலேயும் கல்விக்கு எவ்வளவு செலவானாலும் அதில் 85 சதவிகிதத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றும் இப்போது எல்லா அதிகாரங்களும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்றும் பலர் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, ஊராட்சிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் கூட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றும் அதிகாரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருந்தால் ஆசிரியர்களை அடிக்கடி தங்கள் விருப்பம்போல் மாற்றிவிடுகிறார்கள் என்றும் குறைகள் சொல்லப்பட்டன. எனவே, அதிலே ஒரு சீரான முறையை உருவாக்கும் பொருட்டு, ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் முதலில் பி.டி.ஓ. இடம் பெற்றிருந்தார். பின்னால் ஆர்.டி.ஓ. இடம் பெற்றிருந்தார். அதற்குப் பின்னால் அந்தக் குழுவில் எம்.எல்.ஏ.யும், எம்.பி.யும் இடம் பெற்றார்கள். இப்போது அந்தக் குழுவில் எம்.எல்.ஏ., எம்.பி., ஆர்.டி.ஓ.வும் இருக்கின்றார்கள். அவ்வப்போது அதற்கேற்றவகையில் பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

ஆகவே கூடுமானவரையில் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றித் தீர வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லைதான். வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களைப்போல மாற்றங்கள் செய்யப்படுவது கல்வித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் தேவையில்லை. தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளில் ஒரு ஆசிரியர் 35 ஆண்டுகளில் ஒரே இடத்தில் ஒரே ஊரில் இருந்து பணியாற்றுவதன் காரணமாக எந்தவிதமான கேடும் ஏற்பட்டு விடவில்லை என்கிறபோது இந்தப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களை மாற்ற வேண்டியதும் அவசியம் இல்லைதான். அவர்களாக விரும்பி மாற்றம் வேண்டும் என்று கேட்கிறபோதோ, பதவி உயர்வு காரணமாக மாற்றல் அவசியம் என்கிறபோதோ அல்லது அவர் குற்றம் இழைத்துவிட்டார் என்கிற அடிப்படையில் மாற்றம் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தாலோ மாறுதல் செய்தால் போதும் என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் விரும்பி

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒரு இடத்திற்கு மாற்றம் கேட்கிறபோது, அந்த ஊரில் ஒரு பாவமும் அறியாது பணியாற்றி வருகிற ஒரு ஆசிரியரை அவர் எதிர்பார்க்காமலேயே மாற்றவேண்டிய நிலை வந்துவிடுவதைப் பார்க்கிறோம். கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாறுதல் அவசியம் இல்லை. இப்படி அடிப்படையான பொதுக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யப்படுகிற மாறுதலும் கூட விடுமுறைக் காலத்தில் செய்யப்படவேண்டுமே தவிர பள்ளி நடக்கிற ஆண்டுக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட மாறுதல் செய்யவேண்டாம் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கணவன் மனைவிமார்களைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையும் இல்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் இருந்து பதவி உயர்வு காரணமாக கணவர் மாற்றப்படுகிறார் என்றால் அந்த ஊருக்கே அவரது மனைவியையும் மாற்றிவிடலாம் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் துவக்கப்பள்ளிக்கு அதிக வசதியும் வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் 1966-67 இல் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது 16 கோடியே 68 லட்சம் என்றால் இப்போது 30 கோடியே 95 லட்சம் செலவழிக்க வேண்டிய கட்டத்திற்கு நாம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு துவக்கக் கல்வியின் வளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்காக இத்துறையில் மானியமாக 3 கோடியே 14 லட்சம் வழங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் இன்னும் ஓரளவு நிலைமைகளைச் செம்மைப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு செஸ் போன்ற ஆறு வகையில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. ஆயினும் சில பல ஊராட்சி மன்றங்களினால் ஆசிரியர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் சம்பளம் கொடுக்க முடியாதிருந்த நிலைமையை அரசு உணர்ந்து ஜனவரி 1 ஆம் தேதியில் இருந்து ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை டிரஷரியில் இருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் தேதி அளவுக்கே வாங்கிக் கொடுத்துவிடலாம் என்றும், பின்னர் அரசாங்கமும் ஊராட்சி மன்றங்களும் கணக்கைச் சரி செய்துகொள்ளலாம், ஆசிரியர்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில் பணம் இல்லை என்கிற காரணத்தினால் கஷ்டப்படவேண்டாம் என்கிற அளவில் ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே இனி ஊராட்சி மன்றங்களில் ஆசிரியர்

களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை---காலத்தில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் வரவில்லை என்கிற நிலையே ஏற்படாது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றும் குடிதண்ணீர் வசதிகளைப் பற்றி எல்லாம் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அதற்காகப் பல வசதிகளைச் செய்திருக்கிறோம். குடி தண்ணீர் வசதி சிற்றூர்களுக்குச் செய்துகொடுப்பதற்காக ஆகும் செலவில் அரசு 75 சத விகிதம் ஒத்துக்கொள்கிறது. ஊராட்சி மன்றம் 25 சத விகிதம் பொறுப் பேற்கிறது. ஹரிஜனக் காலனிகளாக இருந்தால் அரசாங்கமே 85 சத விகிதம் மானியம் கொடுத்துவிடுகிறது. பாக்கி 15 சத விகிதம் கூட ஹரிஜனநலத்துறை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அவர்களிடம் இருந்து எத்தகைய தொகையையும் எதிர்பார்க்காமல் குடிதண்ணீர் வசதி அவர்களுக்குச் செய்து கொடுப்பதற்கும் இப்படி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களுக்கு நல்ல முறையில் குடிதண்ணீர் வசதியை செய்து கொடுக்க இப்போது குடிநீர் வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். அவர்கள் பலவழிகளிலும் குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க பல பணிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாகக் கூட குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை உள்ள பகுதியில், தொத்துநோய்கள் பரவுகின்ற பகுதிகளில் நல்ல பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி செய்துதர இருநூறு அடி ஆழத்திற்கு கிணறுகள் எடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தாண்டு காலத்தில் யுனிசெப் உதவியுடன் கூட எட்டாயிரத்து எண்ணூற்றைம்பது கிணறுகள் எடுக்க இரண்டுகோடியே எழுபத்தோரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் அரசு முயன்று கொண்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு யுனிசெப் துளை போடும் கருவிகள், ஜீப்புகள் ஆகியவை தருகிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். படிப்படியாக ஐந்து ஆண்டுகாலத்திற்குள் இந்தப் பணி செம்மையாக குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் முடிக்கப்பட்டுவிடும் என்கிற நம்பிக்கை உண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கெனவே 1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட ஊர்களை அருகில் உள்ள நெடுஞ்சாலையுடன் இணைக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதற்காக சிற்றூர்ப் பணிகள் மானியம்

1972 மார்ச் 11] *[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

என்ற இனத்தின் கீழ் 110 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சி சாலைகளுக்காக மானியம் அளிக்க ரூ. 119.32 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூசு படியாத பேரூராட்சி சாலைகளுக்கு 50 சதவிகிதம் மானியம் அளிப்பது என்கிற அடிப்படையில் இதற்காக ரூ. 7 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவிர வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்படி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகளால் 75 சதவிகிதம் இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதேயாகும்.

மனித சக்தித் திட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகளைப் பார்த்தாலும் பெரும்பாலும் சிற்றூர்களில் சாலைகள் போடுவதுதான் இருக்கிறது. வறட்சி நிவாரண திட்ட அடிப்படையிலும் முகவை, தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் சாலைகள் போடுகின்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் மைல் தொலைவுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது. இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் ஊராட்சி சாலைகளை ஒன்றியச் சாலைகளாக எடுத்க்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

சிற்றூர் சாலைகளை பேருந்துச் சாலைகளாக மாற்றுவதற்காகவும் ரூ. 18.20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்தச் சாலைகளில் பேருந்துகள் போவதற்கான வசதி அதிகரிக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் மார்க்கெட் காம்ப்ளெக்ஸ் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தென்னாற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய அங்கங்கே இணைப்புச் சாலைகளை விரிவுபடுத்த, செம்மைப் படுத்த வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் ஊராட்சிகளை ஊக்கப்படுத்த செஸ் நிதியை ரூ. 1½ இல் இருந்து ரூ. 2½ வரை ஆக்கிக்கொள்ள அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வசூல் செய்கிற செஸ் நிதிக்கு ஏற்ற வகையிலும் அரசாங்கமும் மானியம் வழங்கலாமா என்பது யோசனையில் இருந்து வருகிறது. இன்னும் ரூ. 1½ என்ற அளவுக்குக்கூட செஸ் நிதியை உயர்த்திக் கொள்ளாத ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக 3 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 25 பைசா 30 பைசா என்ற அளவில் வசூலிக்கப்படுகிறது. 185 ஒன்றியங்கள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 மார்ச் 11

தான் ரூ. 1 என்ற அளவில் செஸ் வசூலிக்கிறார்கள். ரூ. 1½ அளவுக்கு இப்போது செஸ் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றியங்கள் 38 தான்.

நாம் இந்த ஒன்றியங்களை ஏ.பி., ஸி.டி. என்று பிரித்து ஏ பிரிவுக்கு 75 சதவிகிதம் மானியமும், பி பிரிவுக்கு 100 சதவிகிதம் ஸி. பிரிவுக்கு 125 சதவிகிதம் மானியமும், டி பிரிவுக்கு 150 சதவிகிதம் மானியமும் வழங்கி வருகிறோம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் செஸ் மூலம் குறிப்பிட்ட அளவுக்காவது தங்களது நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கிக்கொள்ள ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இதை மாற்றி அவர்கள் 75 பைசா செஸ் வசூலித்தால் நாம் 75 சதவிகிதம், அவர்கள் 100 பைசா வசூலித்தால் நாம் 100 சதவிகிதம், அவர்கள் 150 பைசா வசூலித்தால் நாம் 150 சதவிகிதம் என்ற அடிப்படையில் மானியம் வழங்குகின்ற ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வரலாமா என்று கூட அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தீவிர வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு பத்து பிளாக்குகள் எடுக்க வேண்டுமென்று முதலில் எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மேலும் பத்து பிளாக்குகள் கூடுதலாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இப்போது மற்ற மாவட்டங்களில் மொத்தம் 229 பிளாக்குகளில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் நடைபெறுகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 25 லட்சம் ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 16 பிளாக்குகளுக்காக ரூபாய் 20 லட்சமும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் 4 பிளாக்குகளுக்கு ரூபாய் 12½ லட்சமும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 9 பிளாக்குகளுக்கு ரூபாய் 12½ லட்சமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவிர வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு ரூபாய் 160.50 லட்சம் ரூபாய் அளித்திருக்கிறது. மாநில அரசு 30 லட்சம் ரூபாய் போட்டு ஈடு கட்டியிருக்கிறது. மேலும் சிற்றூர்ப் புறங்களில் உள்ள மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள 1972--73-ம் ஆண்டில் 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கொண்டு 72 பிளாக்குகளில் பல்வேறு வகைப்பட்ட நிவாரண வேலைகள்

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நடைபெறுவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் அங்கேயுள்ள கிராமப்புற மனித சக்தியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை மாநகராட்சியினுடைய தன்மையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் பேசினார்கள். மாநகராட்சியினுடைய நிதி வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவதிலும், கடன் வசதிகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். 1971-72-ல் ரூபாய் 54 லட்சத்து 75 ஆயிரம் கடனாகவும், ரூபாய் 25 லட்சம் மானியமாகவும் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் பெய்த மழையினால் பாதிக்கப் பட்டுள்ள சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காகத் தனியாக 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, குடிநீர்—கழிவுநீர் வேலைத் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 55.75 லட்சம் கடனாகவும், ரூ. 43.37 லட்சம் மானியமாகவும் 1971—72-ல் அளித்தோம். 1972-73-ம் ஆண்டு ரூபாய் 57.75 லட்சம் கடனாகவும், ரூபாய் 60.25 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலைகளின் குறுக்கே பாலங்களைக் கட்டுவதற்காக 1972—73-ம் ஆண்டில் கடனாக ரூபாய் 41.50 லட்சமும், மானியமாக ரூபாய் 29.84 லட்சமும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுதவிர எல்.ஐ.சி.-யிலிருந்து தனியாகக் கடன் பெற வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கார்ப்பரேஷன் தனியாகக் கடன் எழுப்ப வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக குடிநீர் திட்டத்தைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குடிநீர் வசதிக்காக 1965-ம் ஆண்டிலே திட்டங்கள் போடப்பட்டன. இந்தத் திட்டம் 1965-ல் போடப்பட்டாலும், வீராணம் ஏரி நீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று 1967-ல் தீர்மானித்து, 1969-ல் முடிவு செய்யப்பட்டது. 1970-ம் ஆண்டில் வீராணம் திட்டம் காண்ட்ராக்டர் வசம் விடப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் ஜூலை மாதத்தில் முடிய இருக்கிறது. பைப்புகள் எல்லாம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, மேல்நிலைத் தொட்டி கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 மார்ச் 11

இதற்கிடையில் அந்த பைப்புகள் எல்லாம் போட்டிருக்கக் கூடிய இடங்களிலுள்ள சேரிவாழ் மக்கள் அதன்மேல் விராட்டி தட்டுவதற்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு வேறு இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். தண்ணீர் வருகிற நிலையில் இப்போது அது செய்யப்படவில்லை. ஜூலை மாதத்தில் இந்த மாதிரியான எந்த மாசு ஏற்படுவதற்கும் வழி இல்லை. நாம் வீராணம் தண்ணீர் வருகின்ற சூழ்நிலையைப் பெற முடியும்.

அது மட்டுமல்ல, காலையில் பேசுகிறபோது டாக்டர் ஹாண்டே, தேர்தல் நடைபெற்ற நிலைமையையும், திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தத் தேர்தலானாலும், அரசாங்கமும், மற்ற உறுப்பினர்களும் செய்கிற முடிவை யாரும் மாற்றிவிட முடியாது. குறிப்பிட்ட தலைவரைக் கொண்டு வருவதோ, அல்லது அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதோ அங்கே இருக்கிற நகராட்சி உறுப்பினர்களுடைய தன்மையைப் பொறுத்தது. திண்டுக்கல்லில் உள்ள நகரசபைத் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, 12—8—71-ல் கூட்டம் நடைபெறுவதாக இருந்தது. அந்தக் கூட்டத்தை நடத்தி வைக்க வேண்டிய ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் அந்தக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவில்லை. அவர் எழுதிய கடிதத்தில், அவர், கூட்டத்திற்கு வராததற்கான காரணத்தை விளக்கி,

"Received news that my uncle is seriously ill. Myself leaving headquarters due to unavoidable and pressing necessity."

என்று தந்தி கொடுத்திருந்தார். அந்தக் கூட்டம் அன்றைய தினம் நடைபெறாவிட்டாலும், அதை ஒத்திவைப்பதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது.

"If the R.D.O. is unable to preside over the meeting he may after recording his reasons in writing adjourn the meeting to meet till such other time as he may appoint; the date appointed for the meeting shall not be later than a month of the date first appointed for the meeting." என்று விதி இருக்கிறது.

இதன்படி அந்தக் கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்ட 30 நாட்களுக்குள் மறு தேதி அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அது நிறைவேறுவதற்கு

1972 மார்ச் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போதிய 'கோரம்' இல்லாத காரணத்தால் அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற முடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே, இதில் ஒன்றும் தவறு ஏற்படவில்லை.

திருவள்ளூரைப் பொறுத்தவரையில் 24—2—71-லே ஆர்.டி.ஓ. கூட்டத்தைக் கூட்டினார். கூட்டத்திற்கு யாரும் வரவில்லை. கூட்டம் நடைபெறாமல் போய்விட்டது.

வாலாஜாவைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றித்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றித் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அதுபற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேறு முறைகேடான செய்கைகள் நடைபெறவில்லை. இவ்வளவு 12,642 ஊராட்சி மன்றங்கள், 600 பேரூராட்சி மன்றங்கள், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 89 நகராட்சிகள், 12 ஊராட்சி நகரியங்கள், 8 நகரியங்கள் இருக்கின்ற நேரத்தில் எங்கேயாவது நான்கைந்து இடங்களில் தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், அம்மாதிரிச் சிற்சில இடங்களில் ஏற்படத்தான் செய்யும். நாம் எல்லாம் மகிழத்தக்க வகையில் முன்பு 10, 12 ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்ததைவிட, இப்போது அந்த எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஒரு சில இடங்களில் சில்பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுவது ஒன்றும் பெரிதல்ல. 100 கத்தரிக்காய் வாங்கி வந்தால் அதில் ஒன்றிரண்டு சொத்தையாகத்தான் இருக்கும். ஏசுநாதர் நம்பிய அந்த பன்னிரண்டு பேரில் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்க ஒருவர் இருந்தார். இப்படிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களிலே தவறு நடந்தால் மேலும் நடைபெறாமல் இருக்க முயற்சிகள் செய்யப்படும். அரசியல் ரீதியில் கட்சி வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஊராட்சி மன்றங்களில், ஊருக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்பதில் கட்சி மாச்சரியங்களைக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்யாமல், பொது மக்களுக்காக உழைக்கிறோம். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணம் பல இடங்களில் இருக்கிறது.

மேலும் பேசுவதற்குப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அநேக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கு விரிவாகப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்பற்றி அவ்வப்போது கேள்விகள் எழும்போதும் நான் விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். மேலும், இவற்றை விரிவாக விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, உள்ளாட்சி—சமுதாய வளர்ச்சித் துறை மானியங்கள்மீதும், பொதுப் பணிகள் உதவி மாவியத்தின் மீதும் விவாதங்கள் நடத்தி, இந்தத் துறை மேலும் மேலும் வளருவதற்கு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு நடைபெற்ற சில குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் கவனத்தில் வைக்கப்பட்டு, அவைகள் நீக்கப்பட்டு, நிறைவு பெற்ற முறையில் பணிகள் நடைபெற என்னென்ன முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை அரசு செய்ய சீரிய கருத்துக்கள் வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை செம்மையாக நடைபெற அனைவரும் உதவ வேண்டும். வேறு எந்தத் துறையிலும் இல்லாத அளவுக்கு இந்தத் துறை அதிகமான பணியாளர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகமான அளவுள்ள பணியாளர்களைக் கொண்டுள்ள இந்தத் துறையை நிர்வகித்து வருகிற செயலாளர், அதிகாரிகள், ஊழியர்கள், பணியாளர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் நன்றிகூறி மேலும் மேலும் இந்தத் துறை செம்மையாக நடைபெற நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் இப்பொழுது முடிவுற்றது. இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

கோரிக்கை எண் 23-க்கு திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர்கொடுத்திருந்த தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாதலால். அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

1972 மார்ச் 11]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. என். கே. பழனிச்சாமி ஆகியோர் தங்களுடைய இருக்கைகளில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெறப் பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 23. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,93,87,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண். 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங் களுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திருவாளர்கள் கே.எம். சுப்பிரமணியம், கே. டி. கே. தங்கமணி, எச்.வி. ஹாண்டே. ஆகியவர்கள் பேரவையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப் பட்டன.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. வகாப் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 29. பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,69,29,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் பேரவை 13—3—1972-ஆம் நாள் திங்கட்கிழமையன்று காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

1972 மார்ச் 11]

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 2317, Rural Development and Local Administration, dated the 16th October 1971 in regard to an amendment to the conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 1748, Revenue, dated the 17th June 1971, in regard to certain amendments to Revenue Department notification, relating to fixation of jurisdictions of the Special Deputy Collector, Tiruchirappalli. [Laid on the Table of the House under section 7 (2) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955)].

58. Thirteenth Administration Report of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1969–70 (Tamil). [Laid on the Table of the House under section 75 (1A) of the Electricity Act, 1948 (Central Act 54 of 1948)].

B. *Reports, notifications and other papers.*

@ 58. The Policy Note on Demand No. 23—' Community Development and Panchayat Development '. (English).

@ 59. The Policy Note on Demand No. 29 ' Public Works—Grants in-Aid '. (English).

£ 60. The Policy Note on Demand No. 23—' Community Development and Panchayat Development '. (Tamil).

£ 61. The Policy Note on Demand No. 29 ' Public Works—Grants-in-aid '. (Tamil).

£ 62. Financial Supplement to Demand under Community Development, 1972–73. (English and Tamil).

a Despatched to Members on 9th March 1972.

£ Despatched to Members on 01th March 1972.

இணைப்பு

சமுதாய வளர்ச்சியும் ஊராட்சி வளர்ச்சியும்

458-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

1. முன்னுரை

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்ற இரண்டு நிலைகளில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகள் செயற்படுத்தப்படுவது நன்கு தெரிந்ததே. முதல் நிலை வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 12 இலட்சம் மைய உதவி பெறத் தகுதி பெற்றது. ஐந்தாண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், முதல் நிலை வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும், இரண்டாம் நிலை வட்டாரமாகி, ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ரூ. 5 இலட்சம் நிதியுதவியைப் பெறுகிறது. 10 ஆண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், ஒவ்வொரு வட்டாரமும் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரமாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட அமைப்பிலிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையனவல்ல. இம்மாநிலத்தில் முதல் நிலை வட்டாரம் இல்லை. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்கள் 88-ம், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் 286-ம் இருக்கும்.

வட்டாரங்களெல்லாம் சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களாக இருப்பினும், அல்லது சமுதாய வளர்ச்சி நிலையைக் (இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள்) கடந்த வட்டாரங்களாக இருப்பினும், அவற்றினிடையே வளர்ச்சியைப் பேணுதற்காக வட்டாரங்களுக்கென நிதி ஒதுக்குவதில் சரிசமமான ஒரு போக்கையே இவ்வரசு கையாண்டு வருகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளுக்கென செலவிடப்பட்ட தொகையானது, சமுதாய வளர்ச்சி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களுக்கென, பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளில் செலவிடப்பட்ட தொகைகளானவை, அதன்தன் வளர்ச்சித் தலைப்புகளுக்குக் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வோராண்டும் பெரும்பாலான வட்டாரங்கள் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களாகி வருகின்றன. எனவே, "சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில்" பற்று வைக்கப்படும் செலவினம் சீராகக் குறைந்த வண்ணமுள்ளது. ஓராண்டுக் காலத்திற்குரிய பணிகளை நோக்கும்போது, 374 வட்டாரங்கள்

[1973 மார்ச் 11

முழுவதிலும் எல்லா தலைப்புகளுக்குமான மொத்தச் செலவைப் பரிசிலனை செய்ய வேண்டுவது அவசியமாகும்.

பன்னிராண்டு ஆயிரத்து அறநூற்றி நாற்பத்திரண்டு ஊராட்சிகள் 600 பேரூராட்சிகள், மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கென 1972-73-ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வரவு-செலவுத் திட்டத் தலைப்புகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 77.14 கோடியிலிருந்து, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயற்படுகிறதென்பது தெளிவாகும். இக்குறிப்புரையுடன், சட்டமன்றத்தில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கை இணைப்பானது, ஊராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் ஊர் வளர்ச்சிக்குரிய நிதி முதலீடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகின்றது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பணிகள் பற்றிய ஆய்வும், 1972-73-ஆம் ஆண்டின் திட்டவேலை வேலைகளும், இக்குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

1. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதி நீங்கலாக, மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள ஊர்ப்பகுதிகள் அனைத்திலும், 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது நடைமுறையிலுள்ளது, ஜாகீர்தாரர்கள் செய்து கொண்ட முறையீட்டின் பேரில், உயர்நீதி மன்றம் பிறப்பித்த தடையாணையினால், ஜாகீர் பகுதிகளை ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ், அரசு இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையாதலால், கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதியில் ஊராட்சிகள் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. ஜாகீர் பகுதிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவுடன் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டு, இப்பகுதிக்கும் இச்சட்டமானது விரிவு படுத்தப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள 12,642 ஊராட்சிகள், 700 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள், ஆகியவை 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குள் அடங்கியுள்ளன.

(ஆ) அலுவலர்க் குடியிருப்புகள்

படிப்படியாகச் செயற்படுத்தப்படும் திட்ட வேலையின்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களான வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர், வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மற்றும் ஊர் நிலைப் பணியாளர்களுக்கு

1972 மார்ச் 11]

அலுவலர்க் குடியிருப்புகளை, அரசு அளிக்கிறது. முன்பிருந்த தேசிய நெருக்கடி நிலை காரணமாக இத்திட்ட வேலை நிறுத்தப் பட்டது. ஆனால் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்ட வேலையின் ஒரு பகுதி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 12 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அலுவலர் குடியிருப்புக்களும், நீலகிரி, சென்னை நீங்கலாக உள்ள ஏனைய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஊர் நிலைப் பணியாளர்களுக்கென 2 குடியிருப்புகளும் கட்ட ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், 180 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள அலுவலர்களுக்கென குடியிருப்புகள் இன்னும் கட்டப்பட வேண்டியுள்ளன. பெருவாரியான ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனியார் மூலம் கிடைக்கும் குடியிருப்பு வசதி குறைவாயுள்ளமை யாலும், சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அலுவலர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவது இன்றியமையாததாய் உள்ளமையாலும், 1972-73-ஆம் ஆண்டில், 13 மாவட்டங்களில், 13 அலுவலர்க் குடியிருப்புகளும், மாவட்டத்திற்கு இரண்டாக ஊர் நலப்பணி யாளர்களுக்கென 26 அலுவலர் குடியிருப்புகளும் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதிநிலைத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) நிர்வாக அமைப்பு வளர்ச்சி.

நிர்வாகத்தின் அமைப்பும் முறையும், அரசின் ஆய்வில் தொடர்ந்து இருந்த வண்ணமுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

(அ) ஒருங்கிணைந்த, திறமையான நிர்வாக அமைப்பாக இயங்குவதற்கென, வட்டாரத்தின் அமைப்பை அரசு திருத்தி யமைத்துள்ளது. இதன்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்தில் 6 பிரிவுகள் செயற்படும். உற்பத்திப் பிரிவு, கல்விப் பிரிவு, கூட்டுறவுப் பிரிவு, பணிகள் பிரிவு, ஊராட்சி நிர்வாகப்பிரிவு, பொதுப் பிரிவு ஆகியவை இந்த ஆறு பிரிவுகளாகும். ஒவ்வொரு பிரிவின் தலைவரே அப்பிரிவின் முறையான நிர்வாகத்திற்கும், அப்பிரிவின்

பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் பொறுப்புள்ளவராகிறார். வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலருக்கு, ஒன்றிய வேளாண்மை அலுவலர் என்று புதிய பதவிப்பெயர் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வேலைகளும் பொறுப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன. இவர்களைத் திறமையாக மேற்பார்வையிடவும், அலுவலர்களின் தலைவர் என்ற முறையில், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரின் கரங்களைப் பலப்படுத்தவும் ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) வெளியிலிருந்து 150 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை ஊர்ப்பணியாளர்களாக நியமிக்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இவர்கள் "பயிற்சிபெற்றுக் காத்திருப்பவர்"களாக வைக்கப்படுவார்கள். இவர்களுக்கு ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படும்: ஓராண்டு பட்டப்பயிற்சிக்கு நிலையான ஊர் நல உதவியாளர்கள் அனுப்பப்படும்போது எழும் காலியிடங்களில், இவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நியமிக்கப்படுவார்கள். நிலையான ஊர் நல உதவியாளர்கள் வேறு பணிகளுக்கென அனுப்பப்படும் போது, வட்டாரங்களின் பணிகள் தடைபடுவதைத் தவிர்க்கவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

(ஆ) பயிற்சித் திட்டம்.

ஊர் வளர்ச்சி இயக்கம் ஒரு பயிற்சிப் பிரிவைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஊராட்சி நிறுவனங்களுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், பல்வேறு வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் ஆகியோர் இந்நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

கீழ்க்கண்ட பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன:—

1. சமுதாய வளர்ச்சி மாநிலம் நிறுவனம்.

2. தொழிற்கூடப் பிரிவு அமைந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

1972 மார்ச் 11]

சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பவானிசாகர்

இந்நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன :—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்கென பயிற்சி.—ஊராட்சி நிறுவனங்களின் பின்னணி, அவற்றின் செயல்முறை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அலுவலர்கள் ஆகியோரின் பங்கு பற்றி விளக்கும் முறையில் 10 நாட்களுக்கு இப்பயிற்சி நடைபெறும்.

(ஆ) பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய பயிற்சி.—இது ஊராட்சிக் கொள்கையைப்பற்றி அரசு அலுவலர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சியளித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் வளர்ச்சியைக் காணும் வழிவகைகளைக் கற்பிக்கும் 15 நாள் பயிற்சியாகும்.

(இ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய வேலைப் பயிற்சி.—தங்களுடைய பணிகளில் பயிற்சிபெற வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு இரண்டு திங்களுக்கு இப்பயிற்சி யளிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட பணிகளுக்குரிய பயிற்சிகள்.—தேசிய சேவைப் படை அலுவலர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பணிக்கெனப் பயிற்சி யளித்தல் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சியளித்தல் போன்றவைகட்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன.

ஊர் விரிவாக்க நிலையங்கள்.—இம்மாநிலத்தில் ஐந்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன :—

1. டி. கல்லுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்).
2. பவானிசாகர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).
3. பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).
4. வி. நகரம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).
5. கிருட்டிணகிரி (தர்மபுரி மாவட்டம்).

இந்நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடை பெறுகின்றன :—

முன்சேவைப் பயிற்சி.—ஊர் நல உதவியாளர்களாக நியமிக்கப் படுவதற்கு முன்னர், அப்பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்

களுக்கு, இந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் ஈராண்டு பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இவர்கட்கு விஞ்ஞான முறையில் வேளாண்மை செய்வதைக் கற்றுத்தருதற்கு உதவும் வகையில், ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்துடனும் ஒரு பண்ணையும் பால் பண்ணை அலகும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர்நல உதவியாளர்களுக்கு வேளாண்மையில் ஓராண்டுத் தீவிரப் பயிற்சி.—ஊர்நல உதவியாளர்களின் திறமையை சிறப்பாக வேளாண்மைத் துறையில், மேம்படுத்துதற்கென, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பட்டச் சான்றிதழ்ப் பயிற்சி ஓராண்டிற்குத் தரப்படுகிறது. அனுபவம் பெற்ற ஊர் நல உதவியாளர்கள் இப்பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இது வரை 751 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற் கூடங்கள்.—ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் அனைத்திலும், தற்போது தொழிற் கூடக் கிளைகள் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற் கூடக் கிளையிலும் 10 பேர்களுக்குத் தச்சுத் தொழிலிலும், 10 பேர்களுக்குக் கருமார்த் தொழிலிலும் ஓராண்டிற்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1970—71-ஆம் ஆண்டில், மூன்று தொழிற் கூடக் கிளைகள் "உற்பத்தி-பயிற்சி நிலையங்"களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அண்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிறுவனங்கள் மேற் கொண்டுள்ளன.

பட்டுக்கோட்டை, டி. கல்லுப்பட்டி, பவானிசாகர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களைச் சார்ந்த தொழிற்கூடங்களின் நிலைகள் 1970-71-இல் உயர்த்தப்பட்டன. அண்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிலையங்கள் மேற் கொண்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட பணிகளுக்குரிய கீழ்க்கண்ட பயிற்சித் திட்டங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.—(அ) மகளிர் நலத் துறையைச் சார்ந்த பால சேவிகைகளுக்கும், மகளிர் இணைப் பணியாளர்களுக்கும், ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 11]

(ஆ) சிரணித் தொண்டர்கள் இந்நிலையங்களில் 14 நாட்களுக்கு பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

(இ) இளைஞர் அணியினைச் சார்ந்த தொண்டர்களுக்கும், ஊர் விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள வட்டார அலுவலர்களும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள அலுவல் சார்பற்றவர்களும், தங்களுடைய கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் நன்கு நிறைவேற்ற இப்பயிற்சி திட்டங்கள் பெருந்துணை புரிந்துள்ளன.

(இ) கருத்துரைக் குழுக்கள்.

நிர்வாகம்.—பணிகள், உற்பத்தித் திட்ட வேலைகள், நலப் பணிகள் பற்றிய மாநில அளவிலான மூன்று கருத்துரைக் குழுக்கள் ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்னைகளை ஆய்வு செய்கின்றன. திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும்போது, அதன் செயல் வேகத்தைத் தடுக்கும் நடைமுறை பிரச்னைக்களுக்குக் கருத்துரைக் குழுக்கள் தந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வுகள் காணப்படுகின்றன.

(ஈ) பொருளாதார, உடலுழைப்புச் சாதனைகள்.

இக்கோரிக்கையில் மட்டும் 1970—71-க்கான செலவினம் ரூ. 689.83 இலட்சமாகும். 1971—72-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 1,028.32 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1972—73-க்காகக் கோரப்படும் தொகை ரூ.993.87 இலட்சமாகும்.

எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், உள்ளூர் "செஸ்" மேல் வரியை விதித்துள்ளன. இதிலிருந்து 1971—72-இல் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 401.00 இலட்சமாகும். உள்ளூர் "செஸ்" மேல்வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிப்பதனால், அதற்கான இணை மானியத்தை. ஒன்றியம், அரசிடமிருந்து பெறமுடியும். 1970—71-இல் "செஸ் மேல்வரி இணை மானியமாக ரூ. 343.29 இலட்சத்த அரசு அளித்துள்ளது. 1971—72-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 401.00 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீடு ரூ. 401.00 இலட்சமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கைவரி, காட்சி வரி மீது, மேல் வரி விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1971—72-க்கான வருவாய் ரூ. 111.56 இலட்சமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு, சில வேலைத் திட்டங்கள்பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் (கூடுதல் எண்ணிக்கை) வருமாறு :—

	1968	1969	1970	1971
இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்) ..	28,824	30,334	30,550	31,957
மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை) ..	2,506	2,817	3,447	4,420
கிணறுகள் (எண்ணிக்கை) ..	52,126	54,768	60,049	69,329
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	18,220	18,272	18,531	18,616
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை) ..	3,252	3,246	3,207	3,177
சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ள பள்ளிகள் ..	11,619	12,386	13,109	14,926

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம்அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களை கீழ்க் புள்ளி விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

திட்ட வேலையின் பெயர்.	1968-69 (செலவுக் கணக்கு).	1969–70 (செலவுக் கணக்கு).	1970–71 (செலவுக் கணக்கு).	1971–72 (செலவுக் கணக்கு).	1972–73 (செலவுக் கணக்கு).
வேளாண்மை ..	83.75	74·93	82·89	85 00	85·00
கால்நடை வளர்ச்சி ..	21·90	23·35	23·26	23·25	23·[illegible]5
மீன் வளம் ..	3·66	2·53	3·55	4·93	4·66
இணைப்புச் சாலைகள் ..	67·63	93·82	1,09·03	1,10·00	1,10·00
குடிநீர் வழங்கல் ..	1,46·61	1,42·83	1,48·17	1,45·00	1,46·00
பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	33·64	48·71	53·82	52·60	52·60
சமூகக் கல்வி ..	12·13	18·88	16·36	15·00	15·50
மகளிர், குழந்தைகள் நலம் ..	6·67	14·93	14·29	20·00	17·90
கிராமக் கலை, கைவினை, தொழில்கள் திட்ட வேலைகள். ..	11·40	16·00	16·03	15·00	15·00

ஊர்ப்புறப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறதென்பதை மேற்காட்டியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. 1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கு, சென்ற ஆண்டை விட அநேகமாக எல்லாத் தலைப்பின் கீழும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

4. பணிகள் குறித்த திட்ட வேலைகள்.

(அ) ஊர்ப் பணிகளுக்குரிய திட்ட வேலைகள்

ஊர்ப் பணிகள் மானியங்களில் கிடைக்கும் நிதிகளை குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டல் ஆகியவற்றில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிடுகின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாளைய நிலவரப்படி, செய்துதரப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளின் விவரங்கள் வருமாறு :—

1.	மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	4,420
2.	கிணறுகள்	69,329
3.	அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்)	31,957
4.	பள்ளிக் கட்டடங்கள் (கட்டப்பட்டவை)	18,616

1972–73-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீட்டில், ஊர்ப்பணிகள் திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 308.60 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறையிலுள்ள விதிகளின்படி ரொக்கமாக நன்கொடையளித்தல், பொருட்கள் அளித்தல் அல்லது உடலுழைப்பு நல்கல் போன்ற முறைகளில் பொது மக்கள் பங்கு பெறுவது, இத்திட்ட வேலையின் ஒரு முக்கிய கொள்கையாகும்.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குகென்றே மேற்கொள்ளப்படும் ஊர்ப்பணிகளுக்கு மக்கள் நன்கொடைத் தொகை செலுத்த வேண்டுவதில்லை. இது போன்ற நேர்வுகளில், குடிநீர் பணிகளுக்கென 15 சதவீதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சதவீதமும் அரிசன நலத்துறை மானியத்திலிருந்து நன்கொடையாக அளிக்கப்படுகிறது. 20 சதவீதத் தொகை, அரிசனங்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நன்மைக்கெனச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கென்றே ஒதுக்கப்படுகிறது.

[1973 மார்ச் 11

(ஆ) சாலைகளைப் பேணுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பேணுதற்கென, "உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்" என்றதொரு மானியம் ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இச்சாலைகள் மானியமானது ஆளொன்றிற்கு 18 காசுகள் என்ற வீதத்திலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பேணப்படும் சாலையானது சாதாரண மானதா, கடற்கரைப் பகுதிகளில், அல்லது கழிமுகப்பகுதிகளில் அமைந்தனவா அல்லது மலைப் பாதைகளா என்று வகைப் படுத்தப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மைலுக்கும் ரூ. 600, ரூ. 800 அல்லது ரூ. 1,500 என்ற வகையில் வழங்கப் படுகிறது. 1972—73-ஆம் ஆண்டில் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 119.32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புடைய சாலைகளை அமைக்கப் பேரூராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, அரை மானியத் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. இதற்கான, 1972—73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 7.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம்மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் பேணுதற்காக சுமார் 24,000 ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறையாவது கவனம் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பேணுதல் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு யோசனைக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்கான ஒதுக்கப் பட்டுள்ளள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து, ஒவ்வோராண்டும் அவ்வாண்டுத் தேவையினையொட்டி. ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 67.62 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள் தொழில் திட்ட வேலைகள்.

தமிழ் நாடு கதர், கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் தொழில் நுட்ப உதவி ஆலோசனைகளை எற்று, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்டவேலைகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்

1972 மார்ச் 11]

நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இதுவரை ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட்ட கிராமக் கலைகள், கைவினைப்பொருட்கள், தொழில் திட்டவேலைப் பிரிவுகள் அனைத்தும் தமிழ் நாடு கதர், கிராமத் தொழில்கள் பிரிவிற்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இவை தொடர்பாகவுள்ள சொத்துக்கள், கடன்கள் மற்றும் இப்பிரிவுகளைச் செயற்படுத்துதற்குரிய விதி, வரம்புகள் ஆகியவை கதர் வாரியத்தால் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஊர்ப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பினை பெருக்குவதற்கென, கீழ்க்கண்ட இடங்களில் கதர் தொழிற்பேட்டைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது:—

	வேலைத் திட்டங்களின் பெயர்.	நிலையம் உள்ள இடம்.
	(1)	(2)
1.	நூற்பு நெசவிற்கான மூன்று கதர் தொழிற்பேட்டைகள்.	திருப்பூர். பெருமாநல்லூர். சூலூர்.
2.	கதர் தையல், பூப்பின்னல் தொழில்.	திருப்பூர்.
3.	கதர் தொழிற்பேட்டைகள் ..	இடையன்வலசு (ஒட்டன் சத்திரம் வட்டாரம் மதுரை மாவட்டம்.)

மேற்கண்ட பேட்டைகளோடு கூட, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்ட வேலைகளிலுள்ள நிதிகளிலிருந்து, ஐந்து கிராமத் தொழில் பேட்டைகள், மூன்று கிராமத் தொழில் திட்ட வேலைப்பகுதிகளில் நிறுவுவதற்கும் அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த ஐந்து கிராமத் தொழில் பேட்டைகளில் இரண்டு பேட்டைகள் ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதிகளில் சிறு வணிகம் செய்பவர்களின் நன்மைக்கென நிறுவப்படவிருக்கிறது. விசைத் தறிகளுக்கான இரண்டு கிராமத் தொழிற்பேட்டைகள் ஓமலூர் திட்டப் பகுதியிலும், சலகண்டபுரத்தில் ஒன்றும், தாரமங்கலத்தில் ஒன்றுமாக நிறுவப்படும். பல்வேறுவகைப்பட்ட கிராமத் தொழில்களுக்கேற்ற கொட்டகைகளை அமைப்பதற்குரிய கிராமத் தொழில் பேட்டை

யொன்றை நாங்குநேரித் திட்டப் பகுதியிலுள்ள வள்ளியூரில் நிறுவுவதற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது, 1972—73-ஆம் ஆண்டில், எல்லா தொழிற்பேட்டைகளும் செயலிற்கு வரும்.

கிராமக்கலைகள், கைவினைப்பொருட்கள் தொழில் திட்டத்தில், 1972—73-ஆம் ஆண்டிற்குரிய நிதி நிலைத் திட்டத்தில் ரூ. 15.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சில கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழிற்பிரிவுகளின் செயல்திறனை, கீழ்க்கண்ட அட்டவணை ஒருமுகமாக **விளக்கும்:**

பிரிவுகளின் பெயர்.	மொத்தப் பிரிவுகள்.	ஆதாயத்தில் இயங்குபவை.	இழப்பில் இயங்குபவை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. தச்சு ..	96	91	5
2. கருமார் ..	25	23	2
3. தச்சு, கருமார் ..	39	35	4
4. பழப் பாதுகாப்பு ..	3	3	..
5. மணி வெண்கலப் பிரிவு	1	1	..
6. தையற் பிரிவு	1	1	..
7. திருகாணிப் பிரிவு	1	1	..
8. சாக்கட்டி பிரிவு	1	1	..
9. அழகான மரப் பொம்மைகள்.	1	1	..
10. பொது வசதிப் பட்டரை	4	4	..
11. சுண்ணும்புப் பிரிவு	1	1	..
12. பித்தளைப் பொருட்கள் உற்பத்தி.	1	..	1
13. பிரம்பு உற்பத்தி நிலையம்	1	1	..
14. பிரம்பு, மூங்கில் பிரிவு	1	1	..
15. நெட்டிப் பொருட்கள் உற்பத்திப் பிரிவு.	1	1	..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 11

5. உற்பத்தித் திட்டவேலைகள்

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

மாநிலம் முழுமைக்குமாக ஒரே மாதிரியான திட்டத்தின் அடிப்படையில் மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மீன்வளத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கென ரூ. 2 இலட்சம் வேளாண்மை மானியமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இணையாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000-ஐ நன்கொடையாக அளித்தன. வேளாண்மை, கால் நடை வளர்ச்சிப் பெருக்கத் திட்டங்கள் அப்போது "இன்றியமையாத் திட்டங்கள்", "விருப்பத் திட்டங்கள்". குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய "சிறப்புத் திட்டங்கள்" என்று தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. நான்காம் திட்டம் இன்னும் முழுமையாக உருப்பெறுததால், ஒவ்வோராண்டிற்கும் நிதி நிலைத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகையைக் கொண்டு இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. முன்பெல்லாம், இம்மானியத்தில் "சிறப்புத் திட்டங்களுக்கென" ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பயன்படுத்தச் சில குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்டத் திட்டங்களுக்குத்தான் இத்தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கூறுவது, உள்ளூர் நிலைமைக்கு உகந்ததாய் இல்லையென்று அனுபவ வாயிலாகத் தெரிந்துள்ளது. மேற்கண்ட கூறுபாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு, வேளாண்மை இயக்குநர், கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர், மற்றும் மீன் வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்து இம் மானியத்தைச் செலவழிப்பதற்குரிய வழிமுறைகளை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் உருவாக்கியுள்ளார். சில கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடனும், கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடனும் கலந்தாலோசித்து, "இதர திட்டங்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைக்குரிய கோரிக்கைகளைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே தந்து

[1972 மார்ச் 11

விடுவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படும்:—

வேளாண்மை.

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகளைக் கட்டுதல்,

2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை உண்டாக்கிப் பேணுதல்.

3. கீழ்க்காண்பவை போன்ற இதர வேளாண்மை வேலைத் திட்டங்கள்:

(அ) தனியார்களுக்குக் கருவிகள் வழங்கல்.

(ஆ) வேளாண்மை வளர்ச்சி விரிவாக்கப் பாத்திகள்.

(இ) விசைத் தெளிப்பான்கள் உட்பட்ட கருவிகளை ஊராட்சிகளுக்கு வழங்குதல்.

(ஈ) கண்காட்சிகள் நடத்தல், சிறு வெளியீடுகளை அச்சடித்தல்.

(உ) நாற்றுக்கள் நாற்றங்காலை ஏற்படுத்தி நாற்றுக்களை வழங்கல் அல்லது அப்பகுதிக்கென குறிப்பாயுள்ள சிறப்பு வேலைத் திட்டங்கள்.

(ஊ) நெற்களங்கள் கட்டுதல்.

கால்நடை வளர்ச்சி

1. கால்நடை மருந்தகங்களைக் கட்டல்.

2. கால்நடை அறுவை உதவி மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டல்.

3. கீழ்க்காண்பவை போன்ற இதர கால்நடை வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள்:—

(அ) பேரூராட்சிகளில் தீவன வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள்.

(ஆ) தனியார் கோழி வளர்ப்பிற்கு உதவித் தொகை.

(இ) உதவித் தொகையில் செம்மறியாடுகள் வழங்கல்.

1972 மார்ச் 11]

(ஆ) மீன் வளம்

இத் திட்டத்தின் தன்மை காரணமாக மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்புக்கள் உள்ளனவென்று உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப் படும். 1969-70-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் இவ்வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன :—

1. மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும் செயற் படுத்தலும்;

2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்;

3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலத் திட்ட வேலைகள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஒன்றியங்கள் அதனதன் நிதி வசதிக்கேற்றவாறு ஒரு நியாமான நிதியை ஒதுக்கி, தொடக்கப் பள்ளிகளை திறந்து, பேணி, தொடக்கக் கல்வியின் வளர்ச்சியில் நாட்டம் செலுத்துவதும், தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதும் 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 (e) பிரிவின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் கடமையாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி களில் தொடக்கக் கல்வியை முழுமையாக நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்ததாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 27,800 பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 21,900 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. எஞ்சியவை உதவிபெறும் பள்ளிகளாக உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1,23,100 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி 43,62,200 மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர்.

ஆண்டுக்காண்டு தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருவதைக் கீழ்க்கண்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து அறியலாம் :—

1970–71	ரூ. 27.43 கோடி
1971–72	ரூ. 32.53 கோடி
1972–73	ரூ. 37.70 கோடி

1972—73-ஆம் ஆண்டில், தொடக்கக் கல்விக்குரிய 85 சத வீதமான ரூ. 32 கோடியை அரசு மானியங்கள் வாயிலாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 5.70 கோடியை சுமார் 15 சத வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் தொடக்கக் கல்விக்கென உள்ளூரிலேயே திரட்டப்பெறும் நிதிகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உயர்ந்து வந்துள்ளன:—

1970–71	ரூ. 392 இலட்சம்
1971–72	ரூ. 414 இலட்சம்
1972–73	ரூ. 570 இலட்சம்

பள்ளிக் கட்டடங்கள்.—21,900 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் 14,930 பள்ளிகள் சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே இயங்குகின்றன. சுமார் 900-இலிருந்து 1,000 பள்ளிக் கட்டடங்கள் வரை ஆண்டு தோறும் கட்டப்படுகின்றனவென்று கடந்த கால சாதனைகளிலிருந்து தெரிந்துள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பேணப்படும் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்களை அரசு உயர்த்தியுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 8,000-க்கும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ரூ. 7,000 முதல் ரூ. 13,000 வரையிலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 4.000-உம் உயர்தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 6,000-உம் குறைந்த அளவில் நன்கொடையாக திரட்டப்பட வேண்டும்.

1972 மார்ச் 11]

இம்மாநிலத்திலுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு, பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென ஒரு விரிவான திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சொந்தக் கட்டடங்கள் இல்லாத ஊராட்சி ஒன்றியப்பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை அணுகும் ஒரு கோரிக்கை உள்ளது. 1972—73-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, மூன்றாண்டு காலத்தில் ரூ. 13.85 கோடி செலவில், 7,377 தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள், 1,112 உயர் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்நோக்கிய சட்டப் பூர்வமான தடங்கல்களைத் தகர்க்க, இது மேலும் ஆய்வு செய்யப், படுகிறது.

தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு சிறப்பு நல நிதியிலிருந்து ஊராட்சிப் பகுதியில் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 35 இலட்சம் காலாவதியாகாத ஒதுக்கீட்டிற்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்கென, இத் தொகை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநரிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிதியிலிருந்து தொடக்கப்பள்ளி, உயர்தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை புதிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டு மென்றும், இயன்றால் 1971—72 நிதியாண்டிற்குள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு பள்ளிக் கட்டடமாவது மேற்கொள்ளப்பட்டு கட்டி முடிக்கப்படவேண்டும். மாநில பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்திலிருந்து கிடைத்த உதவியினால், சிறப்பு நல நிதியைக் கொண்டு இப்பள்ளிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டது என்ற சொற்கள் கொண்ட ஒரு கல், அக்கட்டடத்தின் ஒரு முக்கிய இடத்தில் பொருத்தப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியைக் குடியிருப்புகள்.—ஊர்ப் பகுதியில் பணியாற்றும் ஆசிரியைகளுக்குத் தகுந்த போதுமான இருப்பிட வசதி அளிக்க வேண்டுமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. இதற்கென 1972—73-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 1,568 கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக் குழு.—கல்விக்குரிய ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக் குழு விரிவாக ஆய்ந்தது. பல்வேறு மானியங்களை ஒன்று திரட்டி, ஊராட்சி ஒன்றியப்பள்ளி

ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அளிப்பதும், நில வருவாய் வசூலை ஆசிரியர்கள் சம்பளத்துடன் இணைப்பதும், விரும்பத்தக்க பயனைத்தாவில்லையென்று ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக் குழு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியமளிப்பதில் பின்பற்றப்படும் தற்போதைய முறைகளை மாற்றியமைக்கும் வகையில் இக்குழு பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது. பரிந்துரைகள் மீது முடிவெடுப்பது ஒருபுறமிருக்க, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களுக்கும், உதவிபெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், அரசினால் 1972 சனவரித் தொடக்கம், ஒவ்வொரு திங்களும் முதல் நாளன்றே ஊதியம் அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று அரசு முதற்கட்டமாக ஆணையிட்டுள்ளது. பரிந்துரைகள்மீது அரசு ஒரு முடிவெடுக்குமென்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மதிய உணவுத் திட்டம்.—பள்ளிகளில் மதிய உணவு வழங்குவதில் ஏனைய மாநிலங்களைவிட தமிழ்நாடு முன்னணியிலுள்ளது. ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனுல் அவற்றின் துணை கொண்டு இம்மதிய உணவுத் திட்டத்தை, சீராகச் செயற்படுத்த முடிகிறது. இத்திட்டத்தினைக் கொண்டு உணவளிக்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் இத்திட்டம் செயலிலுள்ளது. அரிசனப் நலப் பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்கள் உட்பட மொத்தமாகப் பயன்பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 18 இலட்சமாகும். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு மதிய உணவுக்குழு செயற்படுகிறது. தொடர்புள்ள ஊராட்சித் தலைவர் இக்குழுவின் தலைவராகவும். தலைமையாசிரியர் செயலராகவும் பணியாற்றுகின்றனர். 1972—73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 205.48 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள சேக்காடு என்னும் ஊரில் "கேர்" நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 1967-68-இல் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற மையச் சமையற் கூடத் திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமைந்துள்ளது. சேக்காட்டில் அமைந்துள்ள மையச் சமையற் கூடத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்கியதைக்கண்ட "கேர்" நிறுவனம் மேலும் 30 நிலையங்களை 1969-இல் திறக்க முன் வந்துள்ளது. அரசு இவ்வுதவியை

1972 மார்ச் 11]

ஏற்றுக்கொண்டு, 1969-70-இல் 30 நிலையங்களைத் திறக்க ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் மேலும் 30 நிலையங்களை, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் துவங்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. "கேர்" நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இன்னும் 30 மையச் சமையற் கூடங்களைத் திறக்க அரசு தற்போது ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மதிய உணவுத் திட்ட வேலைகளுக்குரிய பொருட்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கென 10 மண்டலக் கிடங்குகளை அமைக்கும் பணி மேற் கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இவற்றில் 6 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளது. எஞ்சியவை மேற்கொள்ளப்பட்டு விரைவில் நிறைவேற்றப்படும்.

(ஆ) நலப்பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேல் நிலையாக நிறுவப்பட்ட பல நோக்கப்பிரிவாகும். சமுதாயதிற்குத் தடுப்பு சிகிச்சையளிப்பதிலும், நோய்ச் சிகிச்சையளிப்பதிலும் அக்கறை கொண்டு மக்களின் உடல்நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந்நிலையங்களின் பணியாகும். ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஓர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் விதம் திறக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 188 நிலையங்கள் செயற்பட்டன. 1966-69-இல் 129 நிலையங்கள் கூடுதலாகத் திறக்கப்பட்டன.

ஒப்பளிக்கப்பட்ட 381 நிலையங்களில், 379 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இன்றளவில் இயங்கி வருகின்றன.

தாய் சேய் நல நிலையங்கள்.—தாய் சேய் நலப் பணிகளைத் தங்கள் பகுதிகளில் வளர்ப்பது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியம் சமாளிக்கும் வகையில், மொத்தச் செலவில் 2-3 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,819 ஆகும்.

[1972 மார்ச் 11

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் செலவினங்களுக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியக்குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காககும் மொத்தச் செலவில் 50 சதவிகிதம் அது ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400-க்கு மேற்படாமல் நிதியுதவியைப் பெற ஊராட்சி ஒன்றியம் தகுதி பெற்றதாகிறது.

குடும்ப நலத்திட்டம்.—குடும்ப நலத்திட்ட வேலைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தப்பட்ட குடும்பநல வேலைத் திட்டத்தின்கீழ், இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொணரப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டாரங்கள் அனைத்திலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால், ஒவ்வோர் ஆண்டும், குடும்ப நலத்திட்டப் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 1974-ம் ஆண்டில், பிறப்புத் தொகை ஆயிரம் பேர்களுக்கு 40 என்பதை 25 எனக் குறைப்பதே அரசின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தொகை பிறப்பு விகிதம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டே, பல்வேறு நலத்திட்ட முறைகளிலும், திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. குடும்ப நலத்திட்டத்தின்கீழ், ஊராட்சிகளால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வோர் அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 10-ஐ ஈட்டு மானியமாகப் பெற ஊராட்சிகள் தகுதியுடையவை. அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளச் செல்பவரின் போக்கு வரத்துச் செலவுக்கும், ஒன்றியப் பகுதிகளில், குடும்ப நலத்திட்டத்தை விளம்பரப்படுத்துவதில் ஏற்படும் செலவிற்குமாகவே இத்தொகை அளிக்கப்படுகிறது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

1969-70-ம் ஆண்டு முதல் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின் வருமாறு :—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
2. வானொலிப் பெட்டிகள்.
3. தகவல் நிலையங்கள்.
4. பள்ளி வேலைகள்.

1972 மார்ச் 11]

5. விளைச்சல் போட்டி பொருட்காட்சி, விழா கூட்டங்கள்.

6. தேசீய நாட்களைக் கொண்டாடுதல்.

7. பலவகை.

1972-73-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் வருமாறு:—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.

2. கிராம நூலகங்கள்.

3. விளையாட்டுப் பந்தயங்கள்.

4. தகவல் நிலையங்கள்.

தற்போது 12,900 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர், நடைமுறைத் தகவல்களின்மீது விருப்பப்படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூரில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள், இதன் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல் திறமிக்க திட்டமொன்று, தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வானொலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. ஊராட்சித் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலும் வானொலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு விட்டதனால், இத்திட்ட வேலைகள் தற்போது சிற்றூர்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்படுகின்றன. இது வரை 33,315 வானொலிப் பெட்டிகள் ஊர்ப் புறங்களில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஆக்கப் பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயற்படுகின்றன. இதுவரை 6,000 கிராம வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள சிறந்த வானொலி மன்றங்களுக்கு 'டிரான்சிஸ்டர்' வானொலிப் பெட்டிகள்

சுழற் கேடயங்கள் ஆகியவை ஆண்டுதோறும் பரிசுகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த கிராம வானொலி மன்றத்துக்கும் சுழற் கேடயம் பரிசாக அளிக்கப்படுகிறது. தவிர கிராம வானொலி மன்ற நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கும் 'வானொலிக் கதிர்' என்னும் சிற்றேடொன்று திங்கள்தோறும், நன்கு செயல்படும் வானொலி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிய தகவல் நிலையங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. ஊர்ப்புறத் திட்டங்கள், வேளாண்மை திட்டப் பணிகள் போன்றவை தொடர்பான திரைப் படங்களைத் திரையிடும் பொறுப்பினை 54 திரைப்படப் பிரிவுகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. சமுதாய வளர்ச்சி, வேளாண்மை, சமூக நலம் பற்றிய சிறிய திரைப்படங்கள், இத்திரைப்படப் பிரிவுகள் மூலமாகத் திரையிடத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ம் ஆண்டில் இளைஞர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய, சிறிய திரைப் படமொன்றைத் தயாரிக்க ரூ. 50,000 ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் நிலையான வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய அறிவையும் செய்தியையும் உட்புற கிராமங் களிடையே வாழும் மக்களிடையே பரப்பி, அவர்களையும் நாட்டை உருவாக்கும் இப்பணியில் பங்கு பெறத் தூண்ட, மேற்கண்ட நடவடிக்கைகள் பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளன.

(ஈ) மகளிர் குழந்தைகள் நலம்.

1962-63-ம் ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே, ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம், ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு, குறைந்த எண்ணிக்கையாக 30 மன்றங்களாக, ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் மகளிர் மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மனப்போக்கு மாறுதற் குரிய முக்கிய அங்கமாக இம்மன்றங்கள் செயற்படுகின்றன. இம் மன்றங்களில், குடும்ப வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தக் கருத் தடைச் சாதனங்களைக் கையாள வேண்டுமென்றும், சிரமமான காலங்களில் உதவுவதற்கெனச் சேமிக்க வேண்டுமென்றும், மூட நம்பிக்கைகள், சாதி உணர்வுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், மகளிர் அறிவுறுத்தப்பட்டு, பின்பற்ற வேண்டப்படுகின்றனர். முன்னேற்றமான வாழ்க்கை முறையைக் கற்று, பின்பற்றப் பழகும் 2—3 இலட்சம் கிராம மகளிர் பங்கு பெறும், 13,124 மகளிர்

1972 மார்ச் 11]

மன்றங்கள் உள்ளன. இந்த 13,124 மகளிர் மன்றங்களில் 10,032 மன்றங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் அரசு நன்கொடை மூலம் தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மகளிர் மன்றங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ளன. வட்டாரத்திற்கு ஒன்று வீதம் 359 மகளிர் கேட்பு மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. இம் மன்றங்கட்கு, மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணுதற்கென ரூ. 4,000 அளிக்கப்படுகிறது.

7. சிறப்புத் திட்ட வேலைகள்.

(அ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்.

1961-62 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இம்மாநிலத்தில், கிராம ஆள் வலத் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. சமுதாய சொத்துக்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கும், வேளாண்மை வேலை இல்லாக் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப் பகுதிகளில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை விருத்தி செய்தல், சிறிய சாலைகளை அமைத்தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ள நிலங்களைப் பயன்படுத்தல், சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டுதல், விறகுகளுக்காகப் பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சிறிய கழிவுநீர்ப் பாதைகளை அமைத்தல், செம்மைப்படுத்தல் போன்றவை, கிராம ஆள்வலத்திட்ட வேலைகளில் அடங்குவன வாகும். இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களில், 72 வட்டாரங் களில் இத்திட்டம் செயற்படுகிறது. சுமார் ரூ. 4 இலட்சம் வரை முதலீடு செய்து, சுமார் 4 முதல் 5 ஆண்டுகளாக இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றிய வட்டாரங்களை, இத்திட்டத்தி லிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவ்விடங்களில், பின்தங்கிய வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்பது தற்போதைய கொள்கையாகும். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 42 பழைய வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, 42 புதிய வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. 1970-71 இல்

மேலும் 24 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் 24 புதிய வட்டாரங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. 1972-73 இல் 5 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, 5 வட்டாரங்கள் இணைக்கப்பெறும்.

இத்திட்டத்தின் நிதி, திட்ட சாதனைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

	செய்யப்பட்ட செலவு. (ரூ. இலட்சத்தில்.)	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு. (வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்.)
1966-67	52·43	17·26
1967-68	40·70	15·72
1968-69	50·89	18·49
1969-70	40·65	14·94
1970-71	50·00	17·66

1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில், இத்திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

'யூனிசெஃப்' நிறுவனம், மாநில அரசு ஆகியோரின் உதவியுடன், 1962-63 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதல் முறையாகச் சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ, உள்ளூரிலேயே சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஊர் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே இத்திட்டத்தின் பரந்த நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்திலுள்ள 7 ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 7 வட்டாரங்களே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதன் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ்வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சுய தேவைகளை, அவசியம் எழும்போதெல்லாம் வேளாண்மை மானியத்தைப் பயன்படுத்தி நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில் இத்திட்டம், 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல், இவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1966-67 இல் இரண்டாவது கட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற இரண்டு வட்டாரங்கள், 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச்

1972 மார்ச் 11]

திங்கள் 31 ஆம் நாளில், ஐந்தாண்டுகளுக்குரிய செயல்களை முடித்துள்ளன. இத் திட்ட வேலைகள் வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ஊராட்சிகளிடமே ஒப்படைக்கப்படும். 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளோடு, சாத்தூர் அகஸ்தீஸ்வரம், பெரிய நாயக்கன் பாளையம் ஆகிய வட்டாரங்கள் திட்ட வேலைகளை முடித்துள்ள போதிலும், 'யூனிசெஃப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றின் நிதியுதவியுடன் மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் விரிவாக்கப்பட்ட இந்த கால வரையில் இந்த வட்டாரங்கள், மத்திய அரசிலிருந்து எந்த உதவியும் பெறத்தகுதியுடையனவையல்ல. கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களில், அவற்றிற்கு எதிரே குறித்துள்ள ஆண்டுகள் தொடக்கத்திலிருந்து. இத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

வட்டாரம்.	தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு.
1. எருமைப்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	
2. திருவரங்குளம் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்)	
3. கொடைக்கானல் (மதுரை மாவட்டம்)	
4. மோகனூர் (சேலம் மாவட்டம்)	1969—70
5. ஆலங்காயம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	
6. அறந்தாங்கி (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)	
7. போகலூர் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)	1970—71
8. அரூர் (தர்மபுரி மாவட்டம்)	
9. குறிஞ்சிப்பாடி (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	
10. மானூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)	
11. கீரப்பாளையம் (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	
12. கமுதி (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)	
13. மணச்சநல்லூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்)	1971—72
14. காடையாம்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	
15. வில்லிவாக்கம் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)	
16. திருப்போரூர் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)	

சத்துணவுத் திட்டத்தை 1972-73 இல் விரிவாக்க 6 வட்டாரங்களை இந்திய அரசு தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கியுள்ளது. 1966-67 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நான்காம் திட்டச் சத்துணவுத் திட்ட வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆண்டுக்கு ரூ. 34,000 வீதம் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மைய அரசின் சிறப்பு உதவியைப் பெறும். இத்தோடு மாநில அரசின் நன்கொடையாக ரூ. 51,000 "யூனிசெஃப்" உதவி ஆகியவையும் சேரும்.

1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கு சத்துணவுத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 18.00 இலட்சமாகும்.

[1972 மார்ச் 11

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

1962-63 ஆம் ஆண்டில், ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குனேரி ஆகிய இடங்களில், இந்திய அரசினரால் கிராமத் தொழில்கள் திட்டம் நிறுவப்பட்டன. கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் தகுதியான நடைமுறைகளை அறிந்து கொள்ளுதற்கென முன்னோடியாக இத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கும், உழவர்களுக்கும் தொழில் செய்வதற்கான வசதிகளை அளிப்பதற்காகப் பொது வசதிப்பணி நிலையங்கள் நடத்துதல், உள்ளூர் மக்களின் தேவையையொட்டிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக, அரசுத் துறையினால் கண்காணிக்கப்படும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை அமைத்தல் ஆகியவை இவற்றின் தொடக்க காலப் பணிகளாம். எதற்காக இவை தோற்றுவிக்கப்பட்டனவோ, அப் பணிகளை இவை செய்து முடித்துவிட்டதால் அரசு கண்காணிப்பில் உள்ள 16 பொது வசதிப் பணி நிலையங்களை வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு அளிப்பதற்கென அரசு முடிவு செய்தது. இதுவரை 5 பொது வசதிப் பணி நிலையங்கள் வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவசதி பொறியியல் பட்டறையில் அளிக்கப்பட்டு வரும் பயிற்சிப் பிரிவு தவிர, மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பயிற்சிப் பிரிவுகளும் மூடப்பட்டுவிட்டன. கிராமத் தொழில்கள் திட்ட 'ஏஜென்சி'களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திலுள்ள கிராமக்கலை, கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதியில் இரண்டும், ஓமலூர் பகுதியில் இரண்டும், நான்குநேரியில் ஒன்றுமாக, ஐந்து கிராமத் தொழில்பேட்டைகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. தனியார்கள் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்குப் போதிய வசதிகளை அளிப்பதற்கே இவை நிறுவப்படுகின்றன. திட்டப் பகுதியிலுள்ள தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்களுக்கு 1969 ஆம் ஆண்டு இறுதியி லிருந்து ரூ 5,000 வரை ஒவ்வொரு பிரிவும் கடன் வசதி பெற ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா வழிவகை செய்துள்ளது. இப்போது செயல்படும் மூன்று திட்டங்களையும் மாவட்ட முழுவதற்கும்

1972 மார்ச் 11]

விரிவாக்கி, 1—4—1974 முதல் தொடங்கும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் இரண்டு கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்க இருப்பதாக, இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(ஈ) குழந்தைகள் நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

குழந்தைகள் நலனிலுள்ள எல்லா வகைகளையும் தழுவி, குழந்தைகள் அனைவருக்கும், சிறப்பாக 10 முதல் 16 வயது வரையிலான குழந்தைகள் (மகப்பேறுக்கு முந்தைய காலம் உட்பட) நன்மை பயக்கும் ஒரு செயல் விளக்கத் திட்டம், இம் மாநிலத்திலுள்ள பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. முழு உதவி அடிப்படையில், இத்திட்டத்தை இந்திய அரசு ஊக்குவித்துள்ளது. தானே முன்வந்து பணி யாற்றும் கிராம நிறுவனங்களும், உள்ளாட்சிகளும் நல்கும் மனமுவந்த ஒத்துழைப்பு, அயராத தொண்டுள்ளத்தின் கூட்டுறவுடன், குறைந்த செலவில் குழந்தைகளுக்கு நிறைந்த பயன் அளிக்க முடியும் என்பதே இத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். இத் திட்டத்தில் 50 குழந்தைகள் காப்பகங்கள், 20 குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள் இருக்கின்றன. குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு பாலசேவிகாவும், ஒரு ஆயாவும் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றையும் நிர்வகிக்கிறார்கள். குழந்தைகள் காப்பகங்களின் சராசரி எண்ணிக்கை 40, குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள் 10. இத் திட்டத்திற்கு 1968 இல் ஏற்பட்ட செலவுகள் அனைத்தும் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன. 1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.00 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லி மலையில் ஒன்றும், ஏர்காட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள், இந்த அரசினால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவே நடத்தப்படுவனவாகும். 'போக்குவரத்து', 'குடிநீர் வழங்கல்' ஆகிய ஈரம்சங்களையொட்டி இப் பகுதியின் தேவைகள் விரிவான முறையில் மதிப்பிடப் பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகச் செய்யப்படும்

பணிகளுக்கு நன்கொடைகள் எதுவும் திரட்டப்படுவதில்லை. எல்லா பணிகளும் உள்ளூர் நிலைமைக் கேற்ற வகையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 15.91 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) இளைஞர் மன்றங்கள்.

இளைஞர் மன்றங்களுக்குச் செயலூக்கப் பரிசுகள் அளிக்கும் இந்திய அரசின் திட்டமானது, 1970-71-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. கிராம இளைஞர்கள், தனித்தனியாகவும் ஒரு தொகுதியாகவும் செயல்படுவதை ஊக்குவிப்பது சமுதாய வளர்ச்சித்திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாக எப்போதும் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள இளைஞர் களின் நடவடிக்கைகள், இளைஞர் மன்றங்களைச் சார்ந்தே நடை பெறுகின்றன. இதில், பொருளாதாரத் திட்டங்கள், சமூக, கலாச்சாரப் பணிகள், உடல் வளர்ச்சிப் பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை அடங்கும். இளைஞர் மன்றங்கள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் முனைப்பாக ஈடுபடுவதற்கு இத்திட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. நற்பணி புரிந்த மன்றங்களுக்கு செயலூக்கப் பரிசுகள் அளிக்கப்படுகின்றன மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படும் ரொக்கப் பரிசுகள், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேலும் வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இளைஞர் மன்றங்கள், இன்ன நிலையங்களென வரையறுக்கப் பட்டிருப்பதையொட்டி மூன்று தரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கீழ்க்கண்டவாறு செயலூக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

அ. தரம். A இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000.

ஆ. தரம். B இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 600.

இ. தரம். C (இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 400. வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவில் ஆய்வுக் குழுக்கள் மூலம், இளைஞர் மன்றங்களின் முந்தைய ஆண்டுத் திட்டங்கள் குறித்து நடத்திய ஆய்வின் அடிப்படையில், பரிசளிக்கத் தகுந்த மன்றங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில்

1972 மார்ச் 11]

A தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்கள், B தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்கள், C தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்களுக்கு ரூ. 30,000 வரைப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

1971-72-ஆம் ஆண்டில், ஆய்வுக் குழுவால் தெரிந்தெடுக்கப்படும் இளைஞர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்குவதற்காக, இந்திய அரசு ரூ. 75,000 ஒதுக்கியுள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு, இதே அளவுத் தொகை பரிசாக வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

8. 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு உணவளித்தலும்—குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கட்டுதலும்.

மாநிலத்திலுள்ள 47 வட்டாரங்களில் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளன. காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகள் (3-5 வயதுள்ள) கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் கொண்ட 120 பேர்களுக்கு நாள்தோறும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் நாளொன்றுக்கு 1,12,000 பேர்கள் பலன் பெறுகின்றனர். 'கேர்' நிறுவன ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. புரதமும் இதரச் சத்துக்களும் அடங்கியுள்ள உணவுகள் போதிய அளவு குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்காததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு உடல்நலக் குறைவுடன், நரம்புத் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கெனவே, ஆண்டில் 300 நாட்களுக்குக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உணவளிக்கப்படுகிறது.

ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகங்களில், இதுவரை 928 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையங்களில் கிட்டத்தட்ட 85,570 பேர்கள் உணவு பெற்று பயனடைகின்றனர். மீதமுள்ள 72 நிலையங்கள் விரைவில் தொடங்கப் பெற்று, குறியீட்டு எல்லையான 1,20,000 பேர்கள் பயனடைவர்.

ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகக் கட்டடங்களில், செங்கற்பட்டு தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 115 கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென, ஆரம்பக் கட்டமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான இரண்டாவது கட்டமாக மகளிர் நல இயக்குநரால் 225 மனைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, "கேர்" நிறுவனத்தாரின் ஒப்புதலுக்கென அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

இந்நிலையங்களை நிர்வகிக்க, வட்டாரங்களிலுள்ள கிராம சேவிகைகளுக்குப் போதிய பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. 'கேர்' நிறுவனம் அளிக்கும் உணவுப் பொட்களைக் கொண்டு பல்வகை உணவுகளைத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் சமைக்கும் போதும், பறிமாறும்போதும் துப்புரவைக் கடைப்பிடித்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான சிறப்புப் பயிற்சிகள், டி. கல்லுப் பட்டியிலும், பவானி சாகரிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்திலும் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சிபெற்ற கிராம சேவிகைகள், பாலசேவிகைகளுக்கும், ஆயாக்களுக்கும், 4 நாட்களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அனுமதிக்கப்பட்ட வடிவில் ஒவ்வொரு காப்பகமும் ரூ. 7,000 செலவில் கட்டப்படுகிறது. 'கேர்' நிறுவனம் ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் உதவிப் பணமாக ரூ. 6,500 தருகிறது. மிகுதியுள்ள தொகை மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்படும்.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 15.40 இலட்சமாகும்.

9. சீரணி.

சீரணியானது மக்களிடையே ஒரு புதிய சமுதாய எழுச்சியை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பெற்று, நான்கு ஆண்டுகளாகச் சமூகத் தொண்டாற்றி வருகிறது. சீரணி உறுப்பினர்கள், தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் சமூக நலனுக்கான வகையில் தொண்டாற்றுவோராவர். பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுதல், குளங்கள் தூர்வை எடுத்தல். பாதைகள் போடுதல் போன்ற பொது மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வேலைகளில் சீரணியினர் செயல்படுகின்றனர். குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு, சத்தூட்டப் பெற்ற ரொட்டிகளை வழங்குவதில் சீரணியினர் பங்கேற்கின்றனர். இத்திட்டத்தால் சுமார் 40,000 குழந்தைகள் பயனடைந்துள்ளனர். சென்னை நகரில் உள்ள முக்கிய பேருந்து நிலைகளில், பயணிகளை வரிசைப்படுத்தி, ஒழுங்கேற்படுத்தும் பணிகளையும், இவர்கள் செய்து வருகின்றனர்.

[1972 மார்ச் 11

தமிழ்கம் முழுவதிலும் தற்போது 44,524 சிராணித் தொண்டர்கள் உள்ளனர். கிராமங்களின் இன்றியமையாத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஓராண்டுத் திட்டமொன்று தீட்டப்பெற்று சிரணியினரின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கென, சிரணியினரின் செயல் திட்டத்திற்கென, ரூ. 10 இலட்சம் மாநிலம் முழுவதற்குமாக ஒதுக்கப்பட்டது. மக்களிடையே அறியாமையை விரட்டி, அறிவொளி பரப்பும் முதியோர் சமூகக் கல்வி நிலையங்களாகச் செயல்படும் 534 சிரணி அறிவகங்கள், சிரணித் திட்டத்தின் கீழ், மாநிலம் முழுவதிலும் இருக்கின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு சிரணி அறிவகங்களை நடத்துவதற்கென ரூ. 49,000-மும் மாவட்ட தலைமையிடத்தில் நடத்தும் சிரணித் தொண்டர்களின் பயிற்சிக்கென 1970-71-இல் ரூ. 2,79,000-மும் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன.

மையத் திட்டத்தின் கீழ், சிரணியினருக்கு, திருந்திய வேளாண்மை முறை, கால்நடை வளர்ச்சி, கிராமத் தலைமைப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளல் ஆகியவை குறித்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில், 12 நாட்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1967 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல், 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் முடிய உள்ள காலத்தில், இவ்வணியினர் எடுத்து முடித்துள்ள பணிகள் வருமாறு :—

1. கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள்	1,147
2. ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்	1,356
3. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்	942
4. தரிசு நிலங்களை விளைநிலங்களாக்கல்	500 ஏக்கர்கள்.
5. வெள்ளை பூசப்பட்ட பள்ளிகள்	13,523
6. பூச்சி மருந்தடித்தல்	1,500 ஏக்கர்கள்.
7. பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்ப் பலகைகள்	2,562
8. காய்கறித் தோட்டங்கள்	3,248

TRUTH ALONE TRIUMPHS

9.	இதர பணிகள் (வீதிகளைச் சுத்தம் செய்தது, பள்ளிகளுக்கு மின்விளக்குகள் பொருத்தியது, பள்ளிச் சுவர்களில் திருக்குறள் எழுதியது).	11,032
10.	நாளொன்றுக்கு ஒரு முறையாவது கோதுமை உணவைக் கொள்ளவேண்டுமென்று தூண்டியதன் விளைவாக அப்பழக்கத்தை பின்பற்றும் மக்கள்.	7,02,146
11.	நடைபெற்றுள்ள வேலைகளின் மதிப்பு	ரூ. 1,14,97,606
12.	அரசினர் செலவு	ரூ. 44,25,822

10: கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்.

ஊர்ப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்கென 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு சிறப்பு ஊர்ப்பணிகள் திட்ட வேலைகளை துவக்கியது. இணைப்புச் சாலைகளையமைத்தல், தாய் சேய் நல விடுதிகள், பள்ளிக் கட்டடங்கள், குடிநீர் வினியோகத்தை விரிவாக்கல் ஆகிய பணிகள் இச் சிறப்புத் திட்டத்தில் அடங்குவனவாம். இத் திட்ட வேலைகளுக்கென, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இந்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்துடன் மேற்சொன்ன சிறப்பு திட்டம் இணைக்கப்பட்டு விட்டது.

மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்த அளவாக 1,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்க "கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்" ஒன்றினை மைய அரசு வகுத்துள்ளது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும், இரண்டறக் கலந்து பல்வகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாகக் கூடுதலான வேலை

1972 மார்ச் 11]

வாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில், இத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இத் திட்ட வேலைகளில் நிறைவேற்றப்படும் பணிகளாவன:—

(அ) பெருந் திட்ட அடிப்படையில் சாலைகள் அமைக்கும் பணிகள் உள்ளிட்ட உள்ளமைப்பு வேலைகள்.

(ஆ) தரிசுகளை விளை நிலங்களாக்கல், ஊராட்சி நிலங்களைத் திருத்துதல் போன்றவை.

(இ) கழிவு நீர்வசதி, கரைகள் அமைத்தல் போன்றவை.

(ஈ) நீரைப் பாதுகாத்து, நிலஅடிநீரைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவை.

(உ) பாசனத் தேக்கங்கள் அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

(ஊ) மண்வளப் பாதுகாப்பு அல்லது மனித உழைப்புத் தேவைப்படும் காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

இது நூற்றுக்கு நூறு மைய அரசு உதவித் திட்டமாகும். நான்காம் திட்டக்காலத்தில் எஞ்சி நிற்கும் ஆண்டுகளிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மற்றும் தர்மபுரி மாவட்டங்களைத் தவிர, ஏனைய மாவட்டங்களில், மாவட்டத்திற்கு 20 வட்டாரங்கள் வீதம் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் முறையே 9, 4, 16 வட்டாரங்களே உள்ளமையால், இத் திட்டம் இம் மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டாரங் கள் அனைத்திலுமே செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறாக. இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 மொத்த வட்டாரங்களில் 229 வட்டாரங் களில் இத் திட்டம் தற்போது செயற்பட்டு வருகிறது.

கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, ஏனைய மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் வட்டாரம் ஒன்றிற்கு ரூ. 1.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர்க்கப்பட்ட மாவட்டங் களிலுள்ள வட்டாரங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாமல், ஏனைய மாவட்ட முழுமைக்கும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 12.50 இலட்சம் வீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிதி ஒதுக்கீட்டில் உழைப்

[1972 மார்ச் 11

பாளிகளுக்கென 80 சதவீதம், பொருட்களுக்கும் கருவிகளுக்குமென 17 சதவீதம் மற்றும் அலுவலர்களுக்கென 3 சதவீதம் பங்கிடப்பட்டுள்ளது.

அந்தந்தப் பகுதியில் நிலவும் ஊதிய விகிதத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, ஓர் உழைப்பாளிக்கு திங்களொன்றிற்கு 25 நாட்கள் வேலைக்கு ரூ. 100 வரை உயர் அளவாக ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. எனவே, ஊதிய விகிதத்தைப் பெறுதற்கு, போதுமான அளவில் உழைப்பாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்திற்கென ஒப்பளிக்கப்பட்டத் தொகைகள், வேறு திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கென "உள்ளூர் வைப்பு நிதி கணக்கு—4" (அதாவது விரைவுத் திட்டக் கணக்கு) என்ற கணக்கொன்று தனியே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி வசதியளிப்பதற்கென உள்ளூர் வைப்பு நிதி கணக்கு—4-இல் ரூ. 10,000-க்கு, ஒரு சுழல் நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வேண்டியபடி, இத் தொகையை ரூ. 30,000-க்கு உயர்த்தி, தற்போது ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசின்படி, இத்திட்டமானது நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். மாவட்டத் திட்டங்களை இந்திய அரசு கோரியுள்ளது. எனவே கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்திற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களில் நிலையான, குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய திட்டங்களை வட்டார வாரியாக 1972-73, 1973-74-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு விரிவாக உருவாக்கி அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். 1—4—1972 முதற்கொண்டு இவற்றை நிறைவேற்ற, அவை இந்திய அரசிற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1972-73 நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இந் திட்டத்திற்கென ரூ. 295 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

11. வருங்கால வாய்ப்பு நிலைகள்.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் காணப்படும் குறைகளைக் களைய, சட்டத்தையே மிகவும் விரிவான முறையில் பரிசீலனை செய்யும் பணிமேற்கொள்ளப்பட்டது. இறுதி வடிவம் பெற்ற சட்டவரைவு தயாரிக்கப்பட்டுக் காலப் போக்கில் சட்டப் பேரவை முன்னர் வைக்கப்படும்.

வருவாய்த்துறை நிர்வாகத்தை, திருத்தியமைக்கும் பிரச்னையை நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தற்போது ஆய்வு செய்து வருவதால், வட்டாரங்களின் எல்லைகளைத் திருத்தியமைக்கும் பிரச்னையும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்குழுவின் பரிந்துரைக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் கல்வித் தொடர்பான நிதியமைப்புக்களை ஆய்வு செய்ய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணை குழு, பல்வேறு பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது. அவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்கென, ஒரு திருத்தப்பட்ட முறையானது உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்முறை முழு வடிவம்பெற்று, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடன், இரண்டாம் ஊதியக் குழுவினால் ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவிற்கு ஒரு தீர்வு கிடைக்கும். இவை பற்றி முடிவெடுப்பது ஒருபுறமிருக்க, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு (முன்கடன் மானியம் வாயிலாக) திங்களின் முதல் நாளன்றே தவறாது ஊதியமளிக்க வகை செய்து அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

கிராமக் குடிநீர் வினியோகம்.—முதற்கட்டமாக ஊர்கள் அனைத்திலும் குடிநீர் வழங்கம் திட்டத்தை கொணர்தற்கென, கீழ்க்கண்ட பணிகளுக்கு நிதியுதவியளிக்கக் கோரி, இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை, தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல் “வடிகால் வாரியம்” அணுகியுள்ளது—

(அ) குடிநீர் வழங்குதற்குரிய ஆதாரங்கள் இல்லா ஊர்கள், சிற்றூர்கள்.

[1972 மார்ச் 11

(ஆ) நோய் பரவும் பகுதிகளில் உள்ள ஊர்கள், சிற்றூர்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கல், முதல் இனத்திற்கு ரூ. 3.01 கோடியும், இரண்டாம் இனத்திற்கு ரூ. 5.03 கோடியும் செலவாகும்.

ஊர்ப்புறச் சாலைகள்.---கிராமச் சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இம் மாநிலத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய, விரைவுப் பெருந்திட்டமொன்றை வகுப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லா காலநிலைகளிலும் பயன் படத்தக்க சாலைகளை அமைத்தல், மேற்பரப்பு சரிவர இல்லாத தற்போதைய சாலைகளை மேம்படுத்தித் தரம் உயர்த்தல், தற்போது ஊராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள சரளைக்கல் பாவிய சாலைகளில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்குதல் ஆகியவை இப்பெருந்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சரளைக்கல் பரவுதல். தார் போடுதல், குறுக்கு வடிகால்களை அமைத்தல் போன்ற பல்வேறு மேம்பாட்டுப் பணிகளையும் இத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றக் கருதப்படுகிறது.

பள்ளிக் கட்டடங்கள்.—தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் சொந்தக் கட்டடங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, இக்குறிப்புரையில் ஏற்கனவேயே கூறியுள்ளபடி, சிறப்பான நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென அரசு அளித்த மானியம் ஒரு கோடி ரூபாயாகும். தவிர ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகமும் அணுகப் பட்டுள்ளது.

ஊர்ப்புற மின்வசதி.—நம் நாட்டில் ஊப்புறங்களுக்கு மின் வசதியளிப்பதில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் உள்ளது. தற்போதுள்ள திட்டத்தின்படி, எஞ்சியுள்ள ஊர்கள், சிற்றூர்களுக்கு 1972-73-க்குள்ளும், அரிசனக் குடியிருப்புக்களுக்கு 1973-74-க் குள்ளும் மின்வசதியளிக்கப்பட்டுவிடும்.

ஊர்ப்புற வேலை வாய்ப்பு.—ஊர்ப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்புக் களை உருவாக்குவதற்கான சிறப்பு முயற்சிகள், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டமை காணலாம். கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம், கிராம ஆள் வலத் திட்டம், இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்குரிய வறட்சிப் பகுதிகளுக்கானத்

1972 மார்ச் 11]

திட்ட வேலைகள், மற்றும், நடுத்தர, சிறிய உழவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்டங்கள் ஆகியன மேலும் வலுப்படுத்தப்பெற்று, வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவதுடன், நிலையான சொத்துக்களையும் உருவாக்கியுள்ளன.

மண்டலத் திட்டம்.—பல்வேறு மண்டலங்களின் வளர்ச்சியை சமநிலையில் ஏற்படுத்த, வளர்ச்சிக்குரிய பகுதிகளைக் கண்டெடுத்து, குறிப்பாக, ஊர்ப்புற, நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கான ஆக்கவேலைகளை மேற்கொள்வதே மண்டலத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நிலவியல், பொருளாதார, சமூக, மக்கள் தொகை முதலியன பண்புகளைக் கொண்டு, மாநிலம் முழுவதும் வளம் பெறக்கூடிய வகையில் அமைந்திட்ட மண்டலங்கள் எட்டாக, மாநிலம் முழுவதுக்கும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மண்டலத் திட்டங்கள் 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்குள் முடிவடையுமென எதிர்ப் பார்க்கப்படுகின்றன. வளர்ச்சி நிலையங்களில் முன்னோடி ஆய்வுத் திட்டம், இந்திய அரசின் உதவியுடன் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. அதன் நோக்கம், மண்டலங்களின் சமநிலையான வளர்ச்சியை, உறுதியான கோட்பாடுகளையொட்டி உண்டாக்குவதும், வளர்ச்சி நிலையங்களை உரிய வகையில் கண்டெடுத்து, ஏற்ற வழிமுறையில் அவற்றை உருவாக்குவதுமேயாகும்.

முடிவுரை.—மேற்கூறியவற்றால், முதலாவதாக, இந்த அரசு, ஊர்மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை குறிப்பிட்ட காலத் திற்குள் நிறைவேற்றுவதிலும், அதேநேரத்தில், ஊர்ப்புற மக்களின் வேலைவாய்ப்புக்கள் பற்றிய சிக்கலைத் தீர்த்து, பல்வேறு மண்டலங்களின் சமநிலை வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளமை விளங்கும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பெற்ற பின்பு, உள்ளூர் தலைவர்கள் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்ற பல்வேறு பொறுப்புக் களை, அதிக ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு நிறைவேற்றுவதை எங்கும் காணமுடிகிறது. ஊர்புறங்களில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில், அரசையும் மக்களையும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்களாக்கியுள்ளமை, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நிலைபெற்ற சாதனையாகும். மேலும், பசுமைப் புரட்சியை உருவாக்கவும், இது உதவியுள்ளது.

குறிப்பாக, ஊர் மக்களின் மன நிலையில் அமைதியான புதிய மாறுதலை உண்டாக்கி, தங்கள் வளர்ச்சிக்குத் தாங்களே பாடுபடும் உணர்வையும், தன்னம்பிக்கையையும் வளர்த்து, அதன் விளைவாக, பல்வேறு வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ள வழி வகுத்து, சிறந்த சாதனைகளைக் காணவும் முடிந்தது.

இணைப்பு 1. (அ).

மகளிர்-சிறுர் நலத்திட்டங்கள்

1. தோற்றுவாய்.

மகளிர் நலத்துறை 1947-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களைத் தொடர்ந்து தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள் 1952-54-இல் தொடங்கப்பட்டன. மாநில சமூக நல வாரியம் 1954-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மகளிர் நலத்துறை, மாநில சமூக நல வாரியம், சமுதாய வளர்ச்சி திட்டப் பணியாளர்கள் (மகளிர்) ஆகிய மூன்று பிரிவுகளும் 1961-இல் மகளிர் நல இயக்குநர் அலுவலகமாக ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. இம்மூன்று பிரிவுகளும் பெரும்பாலும் கிராமப் பகுதிகளில் மகளிர், குழந்தைகள் குறித்து மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. அத்துடன் 1961-இல் ஊராட்சி முறை கொண்டு வரப்பட்டதால் ஊராட்சி ஒன்றியம்/சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள், கொள்கைகள் குறித்து முடிவு செய்ய ஊராட்சி மன்றத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உரிமையுடையவராகின்றனர். ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மாநில சமூக நல வாரியம் ஆலோசனை வாரியமாக தொடர்ந்து பணி புரிய அரசு அண்மையில் ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

2. நிர்வாக மேம்பாடு.

மாநில மட்டத்தில், மகளிர் நலத்துறை இயக்குநர், துறையின் தலைவராவார். திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒருவர், குழந்தைகள் நலத்தைக் கவனிக்க மற்றொருவர் ஆக இரண்டு துணை இயக்குநர்கள், நேர்முக உதவியாளர்கள் இருவர், சிறப்பு அதிகாரி ஒருவர்

1972 மார்ச் 11]

(குழந்தை நலன்) முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவர் மற்றும் இளநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோர் இயக்குநர் தமது கடமைகளை ஆற்ற உதவி புரிகின்றனர்.

மேற் கூறியவர்களைத் தவிர, இம்மாநில முழுவதிலும் 1 இலட்சத்திற்கு மேற்கொண்ட மக்கட் தொகையைக் கொண்ட எல்லா நகரங்களிலும் உள்ள நகர்ப்புற குடிசைப் பகுதியிலுள்ள 0-3 வயதுத் தொகுதி குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்குவதற்கான இந்திய அரசின் சிறப்புச் சத்துணவு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக சிறப்புச் சத்துணவு அதிகாரி ஒருவரை 1971-72-இல் அரசு நியமித்துள்ளது.

மாவட்ட அளவில், மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். இவர் இவருடைய மாவட்டத்திலுள்ள துறை திட்டப் பணிகளுக்குப் பொறுப்புள்ளவராவார்.

3. பயிற்சித் திட்டங்கள்.—இத்துறை, கீழ்காணும் பயிற்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளது—

(i) இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறை

மாநில சமூக நல வாரியத்தின் உதவியுடன் தொண்டாற்றும் நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் சுருக்கல் பாடமுறை வாயிலாக பள்ளியிறுதித் தேர்வு முடித்துள்ள உரிய வயது வந்த மகளிருக்குப் பயிற்சியளிக்க 1966-67-ஆம் ஆண்டில், தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. பயிற்சி தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டு தோறும் 40 பேர் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு தேர்வு எழுத அனுப்பப்படுகின்றனர். இப்பயிற்சி வகுப்பை நடத்த ஆண்டுதோறும் தோராயமாக ரூ. 50,000 செலவிடப்படுகிறது.

(ii) தட்டச்சு முதலிய வணிகவியல் பாட முறை.

பள்ளியிறுதி வகுப்பு முடித்துள்ள பெண்களுக்கான வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சியாக, சுருக்கெழுத்து, தட்டச்சு ஆகியவற்றில் நான்கு வணிகவியல் பாடமுறைகள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.—தாம்பரம், கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மூன்று பணி இல்லங்களில் மூன்று பாடமுறைகளும் சென்னை ஸ்த்ரீ சேவா மந்திர தொண்டாற்று நிறுவனத்தில்

மற்ருெரு பாடமுறையும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன—இப்பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்த அரசு 1969-70 முதற்கொண்டு மானியம் அளித்துவருகிறது. 1972-73-வரை தொடர்ந்து இம்மானியம் வழங்கப்பட்டு வரும் ஒவ்வொரு பயிற்சி வகுப்பிற்கும் ஒப்பளிக்கப்பட்ட மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 20 பேர் ஆகும். வரும் ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று நடத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(iii) தையற் கலை.

பணி இல்லத்தில் முன்பு இருந்தவர்கள் சிலருக்கு மறுவாழ் வளிக்கவும் பின்னல் வேலை ஆடை தயாரித்தல் போன்றவற்றில் அரசு நடத்தக்கூடிய தொழில் நுட்பத் தேர்வினை அவர்கள் எழுத இயலும் வகையில் தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் தையற் கலையில் ஓராண்டு பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று 1956-இல் தொடங்கப் பட்டது. இப்பயிற்சி வகுப்பிற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட உரிய வயது வந்த பெண்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். இந்த எண்ணிக்கை 1968 முதல் 50 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரண்டு பணி இல்லங்களில் இல்லத்திற்கு ஒன்ருக இரண்டு தையற் கலை பயிற்சி வகுப்புகளைத் தொடங்க 1970-71-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சி வகுப்புக்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை 15-ஆகும். இரண்டு பணி இல்லங்களிலிருந்தும் முதல் தொகுதியினர், 1971 டிசம்பரில் நடைபெற்ற அரசுத் தேர்வை எழுதியுள்ளனர். இப்பயிற்சி வகுப்புகள் 1972-73-லும் தொடர்ந்து செயல்படும்.

(iv) பால சேவிகைகளுக்குப் பயிற்சி.

எட்டாம் வகுப்பும் அதற்கு மேற்பட்டும் படித்தவர்களும் 18 வயது முதல் 35 வயதிற்குட்பட்டவர்களும் கிராமங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுமான மகளிர் பவானிசாகர், தெ. கல்லுப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் பாலசேவிகைகளாக பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 45 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சிக்காலம் 3 திங்க ளாகும். பயிற்சி பெற்ற பின்னர் இப்பெண்கள் துறையின் பாலர்

1972 மார்ச் 11]

பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்றனர். இங்கு இவர்கள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இதுவரை பயிற்சி யளிக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது—

1967–68	..	..	..	306
1968–69	..	..	..	
1969–70	..	..	..	70
9170–71	..	..	..	130
1971–72	..	..	..	61

(v) முக்கிய சேவிகளுக்குப் பயிற்சி.

பாலர் பள்ளித் திட்டத்தைத் திறம்படச் செயலாற்றவும் பால சேவிகளின் பணியினை மேற்பார்வையிடவும் அவர்களுக்குப் பணியினைச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் முக்கிய சேவிகளுக்கு தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் தொகுதிகளாக 2 திங்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதுவரை பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை :—

1969–70	..	..	..	32
1970–71	..	..	..	115
		மொத்தம்	..	147

4. *சமூக நலப்பணிகள்.*

(அ) குறைந்த அளவுப்பணி :—

(i) ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் மன்றங்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றுக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் என்ற விதத்திலும் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தது 30 மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கும் வகையில் 1962-63 முதல் கிராமங்கள் முழுவதும் மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மாறிவரும் கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு இது முக்கிய கருத்தரங்க மாகும். குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்த கருத்தடை மாத்திரை களைப் பயன்படுத்தவும், பணமுடையான காலத்திற்காக பணம்

சேமித்து வைக்கவும், பழங்காலத்து நம்பிக்கைகளையும் மத உணர்ச்சிகளையும் அறவே கைவிட்டுவிடவும் மகளிர் அறிவுறுத்தப் படுகின்றனர். கிராமப் பகுதிகளில் தற்போது 13,124 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 2 முதல் 3 லட்சம் கிராமப் பெண்கள் இம்மன்றங்களில் சேர்ந்துள்ளனர். இங்கு இவர்கள் முன்னேற்ற வாழ்வுக்கான நல்லபல வழிகளைக் கற்றுத் தெளிவ தோடு அவற்றை நடைமுறையில் பின்பற்றியும் வருகின்றனர். இந்த 13,124 மகளிர் மன்றங்களில், 10,082 மன்றங்களில் தையல் இயந்திரங்கள் உள்ளன. இதற்கு அரசிடமிருந்து ஐம்பது சத வீதம் உதவித் தொகை பெறப்படுகிறது. 300 மகளிர் மன்றங் களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. வளர்ச்சி வட்டாரத் திற்கு ஒன்றாக சுமார் 359 வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும் மகளிர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த 359 சங்கங்களில், 318 சங்கங்களில் வானொலிப் பெட்டிகள் உள்ளன. சலுகை வீதத் தில் தனி நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்கீழ் தாமே பதிவு செய்துள்ள மகளிர் மன்றங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,076 ஆகும். தொண்டாற்று நிறுவனமாக பதிவு செய்துள்ள மாநில சமூக நல வாரியத்திடமிருந்து மானிய உதவி பெற இவற்றில் சில தகுதி யுடையவை. ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரமும் மகளிர் மன்றங் களின் நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்ற தற்போது ரூ. 4,000 செல வழித்து வருகின்றது.

(ii) காவலர் குடியிருப்புகளில் மகளிர் மன்றங்கள்.

காவலர் குடியிருப்புகளில் உள்ள மகளிர் மன்றங்களை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, 12 மாவட்டங்களுக்கு ரூ. 0.51 லட்சம் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ஆம் ஆண்டில், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட் டங்களில் உள்ள 2 மகளிர் மன்றங்களுக்குத் தையல் இயந்திரங்கள் போன்ற சாதனங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு, மேலும், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள 2 மகளிர் மன்றங்களுக்கு தையல் இயந்திரங்கள், மரச்சாமான் களை வழங்கவும் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூ. 0.17 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72-இல் கோயம்புத்தூர், மதுரை, செங்கற்பட்டு, நீலகிரி, கன்னியாகுமரி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களிலுள்ள காவலர் குடி இருப்புகளில்

[1972 மார்ச் 11

உள்ள மகளிர் மன்றங்களுக்குத் தையல் இயந்திரங்களை வழங்குவதற்கும், புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கும் ரூ. 25,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மகளிர்—பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம்.

ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், குடும்ப நலத்திட்டம், சிசு நலத் திட்டம் ஆகியவற்றை தவிர நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்படுத்துவதற்காக மகளிர்--பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கான கூட்டுத் திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு வகுத்துள்ளது. இத் திட்டத்தில் 4 பணிகள் அடங்கியுள்ளன.

(1) மகளிர் மன்றங்கள் மூலமாக சத்துணவு பற்றிய கல்வி (அரசுத்துறை).

ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் சத்துணவு கட்புல விளக்கப்பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென 12 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படும். உள்ளூர் உணவு வகைகளை இன்னும் சிறந்த முறையில் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து அவற்றில் விளக்கப்படுவதுடன், சீரான உணவு பற்றி ஆலோசனை கூறப்படும். ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திலும் வாரத்திற்கொரு முறையாக 2 ஆண்டுகளுக்கு இந்தக் கட்புல விளக்கம் நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திற்கும் ரூ. 500 பெறுமான சமையற்கூட கட்புல விளக்க சாதனங்களும், நடைமுறை செலவுக்கென ஒரு மொத்த மானியமும் வழங்கப்படுகிறது.

இத் திட்டத்திற்காக ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ள செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	(ரூ. இலட்சம்)
1969-70	1.56
1970-71	2.86
1971-72	5,96,720

[1972 மார்ச் 11

104 தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மேற்சொன்ன திட்டத்தைச், செயல்படுத்துவதற்காக 1969-70-இல் 2 மகளிர் மன்றங்கள் என்ற வீதத்திலும், 1970-71-இல் 3 மகளிர் மன்றங்கள் என்ற வீதத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 3 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக, 104 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மொத்தம் 8 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கட்புல விளக்கம் முதலியவற்றை மகளிர் மன்றங்களில் ஏற்கெனவே உள்ள சாதனங்களைக்கொண்டு கட்புல விளக்கம் முதலியவற்றை நடத்தவும், மகளிர் மன்றம் ஒன்றுக்கு, திங்கள் ஒன்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 21-ஐப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் ஆணைகள் ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

104 வட்டாரங்களிலுள்ள 832 மகளிர் மன்றங்களுக்கு சமையல் கட்புல விளக்க சாதனங்கள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மகளிர் மன்றங்கள் மூலமாக சத்துணவு பற்றிய கல்வி திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக இன்னும் 2 மகளிர் மன்றங்களை 1972-73 இல் தெரிந்தெடுக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மகளிர் மன்றங்கள் இரண்டும் மேற்சொன்ன அரசு மானியத்தை பெறத் தகுதியுள்ளவை. 1972-73 இல் ரூ. 3.66 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(2) ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திற்கும் துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள ஊக்கமளித்தல்—மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் (மத்திய அரசுத்துறை).

தங்களது சொந்த நலனுக்கான வெவ்வேறுவகை துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள மகளிர் மன்றங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல் அல்லது பன்றி, கோழி, தேனீ வளர்த்தல். விற்பனைக்கான பூச்செடிகளை வளர்த்தல் முதலிய துணைத் தொழில்களில் தங்களுக்கு உள்ள தீவிர ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்தும் மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கத் கருதப்பட்டுள்ளது. வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் உள்ள மகளிர் மன்றங்கள் மூன்று வகையாக வகுக்கப் படுவதுடன் இவற்றிற்கு முறையே ரூ. 1,000, ரூ. 600, ரூ. 400 தொகை பரிசாகக் கொடுக்கப்படும்.

1972 மார்ச் 11]

1970-71இல் 142 மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசு வழங்குவதற்காக ரூ. 0.81 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72 இல் 204 பரிசுகள் வழங்குவதற்காக ரூ. 1.20 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது. 1971-73 இல் 340 பரிசுகள் வழங்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 1.70 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) பெண் தொழிலாளர் பயிற்சித் திட்டம் (மத்திய அரசுத் துறை).

இது மத்திய அரசின் ஆதாவு பெறும் திட்டமாகும் இத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களும் விரைந்து செயலாற்றும் உறுப்பினர்களும் நல்ல சுகாதாரமும், ஊட்டச் சத்து, இல்ல நிர்வாகம், வேளாண்மை முதலிய பாடங்களில் ஒரு திங்கள் கால அளவுக்குப் பயிற்சியளிக் கப்படுகின்றனர்.

குடும்ப-சிசு நலத் திட்டங்களின்கீழும் இதுபோன்ற பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இத் திட்டங்களுடன் இணைந்துள்ள இல்ல நலன மன்றங்கள் Graha Kalyan Kendras மூலமாக இளம் தாய்மார்களுக்கும் மகளிர்க்கும் இப்பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. குழந்தை நலம், ஊட்டச் சத்து, பொதுச் சுகாதாரம், இல்ல நிர்வாகம் முதலிய பல்வேறு பாடங்களில் இப்பெண்கள் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் தங்களது பயிற்சிக் காலத்தில் அறிந்தவற்றை தங்களது கிராமங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று அங்கு நடை முறையில் செயல்படுத்திக் காட்டுவர் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றனர்.

பெண் தொழிலாளர் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை, பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:—

1967-68	130
1968-69	596
1969-70	493
1970-71	385
1971-72	495

1972-73-இல் ரூ. 0.66 லட்சம் செலவில் 630 மகளிர் மன்ற அமைப் பாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11

(4) பாலர் பள்ளிகளில் (Pre School) கட்புல விளக்க சத்துணவுத் திட்டம் (மத்திய அரசுத்துறை).

கிராமப் பகுதிகளில் சிறப்பாக ஏழை மக்களிடையே சத்துணவு தரத்தை உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். முப்பது பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கும், 20 குழந்தைகளுக்கும், குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 காசு என்ற வீதத்திலும், 30 கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், செவிலித்தாய்மார் ஆகியோருக்கு ஒருவருக்கு 25 காசு என்ற விதத்தில் உணவு வழங்கப்படுகிறது. தற்போது, 28 வட்டாரங்களில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 3 பாலர் பள்ளிகளில் கட்புல விளக்க சத்துணவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத்திட்டம் முழுவதும் நிறைவேற்றப் படும்போது 28 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 5 பாலர் பள்ளிகளில் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் கால அளவு 5 ஆண்டுகளே ஆகும்.

1972-73-இல் ஒரு நிலையமும், 1973-74-இல் மற்றொரு நிலையமும் தொடங்கப்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 140 பாலர் பள்ளிகள் இருக்கும். 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 4.8 லட்சமாகும். நவம்பர் முடிய செலவு ரூ. 2.32 லட்சமாகும். 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 6.3 லட்சமாகும்.

5. ஏனைய திட்டங்கள்.

பணி இல்லங்கள்.

18-30 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்த குறைந்தது 5-வது வகுப்பு வரை படித்த, சமூகத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாத மகளிர், புகலற்ற மகளிர், கைம்பெண்கள், கைவிடப்பட்ட மகளிர் ஆகியோருக்காக மகளிர் நலத்துறை, தாம்பரம், கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் மூன்று பணி இல்லங்களை நடத்தி வருகிறது. அவர்கள் அங்கே பேரளவு 3 ஆண்டு வரை தங்க அனுமதிக்கிறார்கள். சிறார்கள், பையன்களானால் 5 வயது வரையிலானவர்களும், சிறுமிகளானால் 7 வயது வரையிலானவர்களும் தாய்மார்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். பேணுதல் செலவிற்காக, வயது வந்தவர்களுக்கு திங்கள்

1972 மார்ச் 11]

ஒன்றுக்கு ரூ. 30-ம் சிறுர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 27-ம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. அங்கே தங்கியுள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் தங்குகின்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் எட்டாவது வகுப்புத் தேர்விற்கும், பின்னல் வேலை, பூ, தையல் வேலை, ஆடை தயாரித்தல் ஆகியவைகளில் அவரவர்களுக்கு விருப்பமானவற்றில் தொழில் நுட்பத் தேர்வுகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இம்மூன்று துறையைச் சேர்ந்த 3 பணி இல்லங்களைத் தவிர, 6 தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் பணி இல்லங்கள் நடத்துவதற்கான மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. ரூ. 28,000 செலவில் தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் பள்ளியிறுதி வகுப்பைத் தொடங்க அண்மையில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த வகுப்பு தொடங்கப்படுவதால் பல வேறு பணி இல்லங்களில் 8-வது வகுப்பு தேறியவர்கள் தொடர்ந்து தங்களது படிப்பை மேற்கொண்டு நல்ல நிலையை அடைய இயலும்.

தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் உடல் ஊனமுற்ற மகளிர் சிறுர்கள் ஆகியோருக்கென்றே தனிப் பிரிவு ஒன்று உள்ளது. இப்பிரிவில் உள்ளவர்கள் அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் உள்ள முட நீக்கியல் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டு இயல்-மின் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகின்றனர். அதற்குப் பின்னல் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சையை முழுநேர இயல்-மின் சிகிச்சை மருத்துவர் ஒருவர் செய்கிறார். அவர்கள் அங்கு தங்கும் காலத்தில் கல்வி, கைவினைப் பயிற்சி ஆகியவை அளிக்கப்படுகின்றார்கள். ரூ. 25,000 செலவில் ஆயத்த உடை தயாரிப்புப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்க அரசு 1971-72 இல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

(i) பணி இல்லங்களுக்கான கட்டிடங்கள்.

தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்திற்கு சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் உள்ளது. தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பணி இல்லங்கள் தற்போது வாடகைக் கட்டிடங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. எனவே, இவ்விரு பணி இல்லங்களுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11

தஞ்சாவூர், பணி இல்லத்திற்காக நிலம் ஒன்று ரூ. 26,070 விலையில் வாங்கப்பட்டுள்ளது. கடலூரிலுள்ள பணி இல்லத் திற்காக நிலம் கையகப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு பணி இல்லங்களுக்கான கட்டிடங்களின் கட்டிப்பணி விரைவில் மேற் கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ii) பணிபுரியும் மகளிருக்கான விடுதி.

மாநகரங்களில் பணி புரிகின்ற குறைந்த வருவாய் நடுத்தர வருவாய் உடைய மகளிருக்கு விடுதி வசதிகள் மிகவும் அவசியமாகிறது. இத்துறை சென்னையில் ஆசிரியர், சட்டச்சர், எழுத்தர் போன்ற குறைந்த வருவாயுடைய 25 பேர்களைக் கொண்ட விடுதி ஒன்றை 1967-லிருந்து நடத்தி வருகிறது. இதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 செலவாகிறது. சென்னை, கோயம்பத்தூர், திருச்சி, மதுரை முதலியவை பேன்ற பெரிய மாநகரங்களில் பணிபுரியும் மகளிரின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதால் பணி புரியும் மகளிருக்கான விடுதிகளின் தேவை அதிகமாகிறது. எனவே வரும் ஆண்டுகளில் ரூ. 300-க்கும் 600-க்கும் இடைப்பட்ட வருமானமுள்ள குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியில் வரும் பணிபுரியும் மகளிருக்கு மேற்சொன்ன மாநகரங்களில் குறைந்தது இன்னும் 4 விடுதிகளைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பணிபுரியும் மகளிருக்கான விடுதிகள் நடத்திவரும் தொண்டு நிறுவனங்களை ஆதரித்து ஊக்குவிப்பதற்காக, சொந்தக் கட்டி டங்கள் கட்டிக் கொள்வதற்கு சில நிறுவனங்களுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கட்டிட மானியம் வழங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1969-70-இல் இரண்டு தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு ரூ. 0.70 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. 1970-71-க்காக தொண்டு நிறுவனம் ஒன்றுக்கு ரூ. 0.35 லட்சம் வழங்கப்பட்டது. 1971-72-ல் 2 நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73-இல் 5 நிறுவனங்களுக்கு ரூ 1 லட்சம் மானியம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

(iii) மகளிர் நலப் பிரிவுகள்.

மகளிர் நலத்துறையின் வேலைகளை மகளிர் நலப் பிரிவுகள் மேற்கொள்ளுகின்றன. இதன்மூலம் இத்துறை கிராமத்தைச் சேர்ந்த மகளிருடன் தொடர்பு கொள்கிறது. மாநிலம் முழுவதிலும் மொத்தம் 48 மகளிர் நலப் பிரிவுகள் உள்ளன. அப்பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் மகளிர் நல அமைப்பாளர்கள் காலையில் பாலர் வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். மாலையில் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று குடும்பக்கலை, சத்துணவு, குழந்தை வளர்ப்பு ஆகியவற்றைப் போதிக்கின்றனர்கள். அவர்கள் மேலும், மகளிர் கூட்டங்கள் நடத்தி தையல், பாய்முடைதல், தையல் இலை தயாரித்தல் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு தோராயமாக ரூ. 0.07 லட்சம் செலவாகிறது.

(iv) பணி நிலையங்களும் உற்பத்திப் பிரிவுகளும்.

அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர், இனத்தைச் சேர்ந்த மகளிர் (அரிசன நலத்துறையினால் நிதி உதவி செய்யப்படுவது) பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மகளிருக்கு என்றே பணி நிலையங்கள், உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆகியவை இரண்டாம், மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலிருந்து துவக்கப்பட்டன. அந்தந்த திட்டக் காலங்கள் முடிவடைந்தவுடன் இந்த நிலையங்கள் தொடர்ந்து எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்த மகளிருக்கும் நடத்தப்படுகின்றனர். இவை துறை நிதியிலிருந்து நடத்தப்படுகின்றன. சிறு குடிசைத் தொழில்களில் மகளிருக்குப் பயிற்சி அளித்து அதன்மூலம் சமூக, பொருளாதார நிலையில் பின்னடைந்த மகளிருக்கு வருவாய் கிடைக்கச் செய்வதே இந்த நிலையங்களின் நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு பணிநிலையத்திலும் 3 அல்லது 4 பிரிவினர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தவுடன் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட மகளிரை அங்கே பணியாளர்களாக நியமித்து அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு தகுந்தவாறு சம்பளம் வழங்குவதன்மூலம் இப்பணி நிலையங்களை உற்பத்திப் பிரிவுகளாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது.

		அரிசன நலத்துறையின் நிதி உதவி செய்யப்படும் பணி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.			மகளிர் நலத்துறை நிதியிலிருந்து நடத்தப்படுகின்ற பணி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.		பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறையின் நிதியிலிருந்து குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினருக்கு நடத்தப்படும் பணி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.
		அரிசனங்கள்.	பழங்குடியினர்.	குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர்.	பணி நிலையங்கள்.	உற்பத்திப் பிரிவுகள்.	
1967–68	..	5+1*	1	1	33	5	..
1968–69	..	5+1*	1	1	30	5	..
1969–70	..	7+1*	3	..	33	5	2
1970–71	..	7+1*	3	..	31	5	2
1971–72	..	7+1*	3	..	25	7+1	3

*விற்பனை நிலையங்கள்.

(6) குழந்தை நலம் பேணுதல்.

(i) குழந்தை நலம் குறித்த ஒருங்கிணைந்த கட்புல விளக்கத் திட்டம், பூவிருந்தவல்லி.

பல்வேறு நலத்துறைகளின் ஒருங்கிணைந்த பணிகளை 0-16 வயதுத் தொகுதி சிறுார்களுக்கு அளிப்பதற்காக 1963-இல் முன்னோடி திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது.

தற்போது இந்தத் திட்டத்தில் 50 பாலர் பள்ளிகளும், 10 பாலர் பள்ளிகள்—குழந்தை காப்பகங்கள் (Creche) ஆகியவை உள்ளன. ஒவ்வொரு பாலர் பள்ளியிலும் சராசரி 40 சிறுார்கள் உள்ளனர். ஒவ்வொரு குழந்தை காப்பகத்திலும் 10 குழந்தைகள் உள்ளனர். பள்ளியிறுதி படிப்பு படித்தவர்கள், குழந்தைகள் நல இந்தியக் கழகம், பாலசேவிகாக்கள் பயிற்சி நிலையத்தில் ஓராண்டு காலப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்த பாலர் பள்ளிகளில் பணிபுரிய

நியமிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் பள்ளியிறுதிப் படிப்பு படித்தவர்களாவர். இவர்களுக்கு ரூ. 200-5-250-10-300 என்ற விதத்தில் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

கல்வி கற்பிப்பதற்கான சாதனங்களும் மற்றும் பிற சாதனங்களும் இந்த பாலர் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. பாலர் பளளிகள் அவற்றிற்காகவே கட்டப்பட்ட நல்ல கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

குழந்தை ஒன்றுக்கு 10 காசு என்ற வீதத்தில் பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு அளிக்கப்படுகிறது. உணவு சமைப்பதற்காக ஒவ்வொரு பாலர் பள்ளிக்கும் ஆயாக்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இத் திட்டத்திற்காக மருத்துவ அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். தவிர பொதுச் சுகாதார பணியாளர் குழு ஒன்றும் உள்ளது.

திட்டப் பணிகள், குழந்தைகளின் பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள் இவற்றிற்கு இவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்களாவர். திட்டத்தை முழுவதும் மாற்றியமைப்பதற்காக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில், செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(ii) குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழும், மூன்று ஆண்டு திட்டங்களின்கீழும் இம் மாநிலத்தில் 47 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களிலுள்ள 1,040 ஊராட்சிகளில் பாலர் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இப்பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டதனுல் கிராம மகளிர் தங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய முடிகிறது. மேலும், குழந்தைகளுக்குத் தொடக்கக் கல்வி இப்பள்ளிகள் மூலம் அளிக்க முடிகிறது. 8-வது வகுப்பு படித்த உள்ளூர் பெண்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு. மூன்று திங்கள் கால அளவுக்கு அவர்களுக்கு பாலர் பள்ளிதிட்டம் குறித்த பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் பாலர் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக அப்பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்டனர். பாலர் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கு இந்த பால சேவிகைகள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். கடந்த ஆண்டு

வரை பாலர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் காலை 9 மணியிலிருந்து நண்பகல் 12 மணிவரை நடத்தப்பட்டன. கடந்த ஆண்டிற்குப் பிறகு கேர் நிறுவனம், இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் பெருமளவு குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. பாலர் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 400 மதிப்புள்ள கல்வி—பொது சாதனங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, ரூ. 5 சில்லறைச் செலவினங்களுக்காகவும், ரூ. 7 நிர்வாக மானியத்தின் கீழும் வழங்கப்படுகிறது.

பாலர் பள்ளிகளுக்கு இதுவரையிலும் உணவு வழங்கும் திட்டம் எதுவும் இல்லை. அண்மையில் 928 பாலர் பள்ளிகளில் கேர் நிறுவன உதவியுடன் உணவு வழங்கும் திட்டம் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. பாலர் பள்ளி உணவு வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கு தானியம், சோயா மொச்சை, பால் பவுடர் ஆகியவை கலந்த உணவும் 'சாலட்' எண்ணெயும் (Salad Oil) வழங்கப்படுகிறது. மேற்சொன்ன உணவு வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் சமையில் செய்வதற்காக ஆயர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். உணவு வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு பாலர் பள்ளிகள் காலையிலும் மாலையிலும் நடத்தப்படுகின்றன. மகளிர் நலத்துறை இயக்குநரின் உதவியுடன் இத்திட்டம் கிராம வளர்ச்சி துறை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பெரும்பான்மையான பாலர் பள்ளிகளுக்கு சரியான இடவசதி இல்லை. 1,000 பாலர் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டித் தருவதற்காக 'கேர்' நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. இதுவரை 115 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—பாலர் பள்ளிகள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை 400 பாலர் பள்ளிகளை நிறுவ ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த பாலர் பள்ளிகளில் உணவு வழங்கும் திட்டம் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சிறுவர்களுக்கு பொரிகடலை, முளைகட்டிய தானியங்கள், சுண்டல் முதலியவை மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 11]

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு வரவு-செலவு திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 3.28 லட்சமாகும். நவம்பர் முடிய செலவு ரூ. 0.43 லட்சமாகும். 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 6.75 லட்சமாகும்.

(iii) குடும்ப, குழந்தைகள் நலத் திட்டங்கள்.

இது முற்றிலும் மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் ஒரு திட்ட மாகும். இத் திட்டத்தின் வாயிலாக, மகளிர், சிறுர்கள், பள்ளிச் சிறுர்கள் முதலியோர் போன்ற ஒவ்வொரு தொகுதியினருக்கும் செய்யப்படுகின்ற ஏற்பாடுகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. 1969-70-இல் தென் ஆற்காடு மாவட்டம் குறிஞ்சிப்பாடியிலும், செங்கல் பட்டு மாவட்டம் வில்லிவாக்கத்திலும் இரண்டு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1970-71-இல், மதுரை மாவட்டம் ஆத்தூரிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பெரியநாயக்கன்பாளையத்திலும் மேலும் இரண்டு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன, ஒவ்வொரு திட்டத்திலும், ஒரு முக்கிய நிலையமும் ஐந்து துணை நிலையங் களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 35.000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திட்டத்திலும், முக்கிய நிலையக் கட்டடங் களுக்காக ரூ. 20,000-ம் ஒவ்வொரு துணை நிலையத்திற்கும் ரூ. 3,000-ம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும், ஆறு வயதிற்குக் குறைந்த சிறுர்களுக்கு ஒரு பாலர் பள்ளி, மகளிருக்கு மனை இயலில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம், உணவு முறை, சத்துணவு, சுகாதாரம், குடும்பநலத் திட்டம் செவிலிப்பணி முதலியவையும் இத் திட்டத்தில் அடங்கும். பாலர் பள்ளியில் சராசரி 40 குழந்தைகள் அன்றாடம் பள்ளிக்கு வருகின்றனர். குழந்தை நலனிற்கான இந்தியக் கழகத்தில் பால சேவிகைகள் பாடப் பயிற்சியில் ஓராண்டுக்காலம் பயிற்சி பெற்ற வர்கள் இந்த நிலையங்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவர்களாவர். இவர் கள் பள்ளியிறுதி வகுப்பு தேறியவர்களாவர். இவர்களுக்கு ரூ. 200-5-250-10-300 என்ற சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கப்படு கிறது. யூனிசெஃப் நிறுவனம், கல்வி-பொது சாதனங்களை பாலர் பள்ளிகளுக்கு வழங்கியுள்ளன. குழந்தைகளுக்கான சுகாதாரத் திட்டமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. 30 குழந்தைகளுக்குக்

குழந்தை ஒன்றுக்கு 20 காசு என்ற வீதத்தில் பகலுணவு அளிக்கப் படுகிறது. 1972-73-இல் இன்னும் இரண்டு திட்டங்களைத் தொடங்க மத்திய சமூகநல வாரியம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

(iv) சிறப்புச் சத்துணவுத் திட்டம்.

ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நகரங்களின் நகர்ப்புற குடிசைப் பகுதிகளிலுள்ள 0 மாதம் மூன்று வயது தொகுதி குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்குவதற்கான இந்திய அரசின் திட்டம் என்று இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் சென்னை மாநகரம், பிற பெரிய நகரங்கள் 17 ஆகிய இடங்களிலுள்ள 1.56 லட்சம் குழந்தை களுக்கு. வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் 25 கிராம் எடையுள்ள வைட்டமின் அடங்கிய மாடர்ன் ரொட்டி 3 துண்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு குழந்தைக்குக் கொடுக்கும் உணவின் மொத்த விலை 23 காசு (உணவின் அடக்க விலை 18 காசு, போக்குவரத்துச் செலவு 2 காசு, நிர்வாகச் செலவு 3 காசு ஆக மொத்தம் 23 காசு). இந்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள உச்சவரம்பின்படி, இதைத் தவிர, சேலம் மாவட்டம் பழங்குடி யினர் பகுதியில் உள்ள 1,300 குழந்தைகளுக்கும் இச் திட்டத்தின்கீழ் உணவு வழங்கப்படுகிறது. சீரணிப்படை, கில்டு ஆப் சர்விஸ், ரோட்டரி சங்கம், லயன்ஸ் சங்கம் முதலிய தொண்டு நிறுவனங்கள் உணவு வழங்குவதில் தங்களது ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றன. 3—6 வயது தொகுதி குழந்தை களுக்கும், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், செவிலித் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(7) உதவி மானியத் திட்டம்.

மத்திய சமூக நல வாரியத்தின் பொது உதவி மானியத் திட்டத் தின்கீழ் கொண்டு நல நிறுவனங்களுக்கு மாநில சமூக நல வாரியத்தின் மூலமாக உதவிபெறும் திட்டம்.

தொண்டாற்றும் சமூக நல அமைப்புகளுக்கான உதவி மானிய திட்டத்தை வாரியம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் தொடங்கியது. அடுத்துவரும் திட்டக் காலங்களில் தொடர்ந்து

இத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நலப்பணிகளின் மேம்பாட்டை மும்முரப் படுத்தவும், வளர்ச்சி அடைந்து வரும் பகுதிகளில் இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கவும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்கப் பட்டுவருகிறது :—

(a) குழந்தை நலப் பணிகள்—

(i) சமூகத்தில் கலந்துகொள்ள முடியாத சிறுர்களின் நலம் பேணுதல், பாதுகாப்பு அளித்தல், புதுவாழ்வு அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான நிறுவனங்கள்.

(ii) சிறுர்களுக்கான தற்காலிகக் காப்பு இல்லங்கள்.

(iii) குழந்தை காப்பகங்கள் (Creches)

(iv) பால்வாடிகள், சிறுர் பள்ளிகள் அல்லது பாலர் பள்ளிகள்.

(v) பொழுதுபோக்கு நிலையங்கள்.

(b) மகளிர் நலப் பணிகள்—

(i) புகலற்ற மகளிர், கைம்பெண்கள். வறிய நிலையிலுள்ள வர்கள் ஆகியோருக்குப் புகலிடம் அளித்தல், பயிற்சி அளித்தல், பாதுகாப்பு அளித்தல், புதுவாழ்வு அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான நிறுவனங்கள் அவர்களுக்கான விடுதிகள்.

(ii) ஆதாயம் தரத்தக்க கலைகள், கைவினைப் பணிகளை நடத்தும் நிறுவனங்கள்.

(c) உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான நலப் பணிகள்.

(d) முதியோர், நலிவுற்றோர் நலப் பணிகள்.

(e) மருத்துவப் பணிகள்.

(f) மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களுக்கான நலப் பணிகள்.

தொண்டு நிறுவனங்களுக்குக் கீழ்வரும் மானியங்கள் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன :—

1. திட்டகாலம்.—5 ஆண்டுகளுக்கான உச்சவரம்பு மானியம் ரூ. 50,000 வரை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

2. **ஆண்டு மானியம்.**—உச்சவரம்பு மானியம் ரூ. 5,000 வரை.

3. **விடுமுறை முகாம்.**—ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் முகாமிடுவதற்காக ரூ. 2,500.

4. **குறுகிய கால பயிற்சி.**—2 ஆண்டுகளுக்கு ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் ரூ. 30,000 அல்லது ரூ. 35,000.

5. **மகளிர் மன்றம்.**—ரூ. 65,000—13 நிறுவனங்கள் முன்னுள் திட்டச் செயல் குழுவின் 45 நிலையங்களில் தொடர்ந்து பணிபுரிகின்றன.

6. **மகளிர் நல விருத்தி திட்டங்கள்.**—2.—குடிசைப் பகுதி நலப்பணிகளுக்கு ரூ. 13,200.

7. சத்துணவுத் திட்டம்.—நாள் ஒன்றுக்கு குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 காசு என்ற விதத்தில் உணவு வழங்கும் புதிய திட்டம்.

8. சமூக பொருளாதாரப் பிரிவு—மகளிருக்குத் துணை வருவாய் அளித்தல்.

9. குடும்ப, குழந்தை நலத் திட்டங்கள்.

இணைப்பு-2.

பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

இது 1972-73-க்குரிய ரூ. 4,69,29,500-க்கான கூட்டு மானியக் கோரிக்கையாகும். இக் கோரிக்கை, நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகர நகராட்சிக் கழகம் குடிசை மாற்று வாரியம் ஆகியவற்றின் திட்டங்களுக்கு கீழ்க்காணுமாறு உதவி மானியங்கள் வழங்க வகை செய்கிறது. அவை :—

நகர்புறங்களில் நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல் திட்டம். குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அவற்றை மேம்படுத்தும் திட்டம்; ஊர்ப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் பெருகியுள்ள வாழ்க்கை

[1972 மார்ச் 11]

வசதிகளுக்கும் நல்வாழ்வு நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைப் போக்குவரத்தினைப் பேணி மேம்படுத்தும் திட்டம் ஆகியவற்றின் தொடர்புடையன.

ஊராட்சி ஒன்றியம் பகுதிகளில் சாலை வசதி

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் பேரூராட்சிகளுக்கும், கீழ்க் கண்ட திட்டங்களுக்காக உதவி மானியங்கள் வழங்க இக் கோரிக் கையில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது:—

1. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சாலைகள் பராமரிப்புக்காக ஆண்டு தோறும் உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் ஏறத்தாழ ரூ. 119 இலட்சங்கள்.

2. பேரூராட்சிகளில் தூசிபடியா மேற்பரப்புள்ள சாலைகள் போடுவதற்காக வருடாந்தர பாதி மானியம்.

3. மழை, வெள்ளம், புயல் போன்ற இயற்கைக் கேடுகளால் சேதமுற்ற ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் சாலைகள், பாலங்கள் இவற்றைச் சீர்படுத்துவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சிறப்பு மானியம் மேற்சொன்ன சேதங்களின் அளவிற்கு ஏற்ப.

பேரூராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் போக்கு வரத்து வசதிப் பராமரிப்புக்காக இம்மானியங்கள் வழங்கப் படுகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் இணைப்பு சாலைகள்.

கிராமப் பணித் திட்டத்தின்கீழ பொதுமக்களின் ஒத்துழைப் புடன் கிராமப்புறங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கு வதற்காக, இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்கும் திட்டம் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், இரண்டாம் நிலை கடந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளுக்காக, 1971-72-ல் ரூ. 72.16 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்காக, ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 83.90 இலட்சங்கள் ஆகும்.

[1972 மார்ச் 11

நகராட்சி சாலைகளும், பாலங்களும்.

நகராட்சிகளுக்கு அவற்றின் மேற்பார்வையில் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக, அரசு மானியங்கள் வழங்கிவருகிறது. மக்கள் நெரிசல் அதிகமாயுள்ள பகுதிகளில் பொதுமக்களின் உடல் நலத்தைக் கருதி நகராட்சி நகர்ச்சாலைகளில் தூசுபடியா மேற்பரப்பை அமைப்பதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் நிதி வழங்குவதென்பது, அரசு கொள்கையாகும்.

ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் சாலைகளில் தூசிபடியா மேற்பரப்பை அமைக்கும் திட்டத்துக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ஓராண்டில், இத்திட்டத்திலிருந்து இரண்டு வேலைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளலாம். நகராட்சிகளில் சாலைகள் மேற்பரப்பைத் தூசிபடியாமல் அமைக்கும் வேலைக்கென, அரசு அவ்வேலையின் செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குகிறது. செலவின் மறுபாதியை, தொடர்புடைய நகராட்சிகள் அவற்றின் நிதியிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும்: அல்லது இதற்கென அரசிடமிருந்து கடன் பெற்று அச்செலவை ஈடுகட்டவெண்டும். 1972-73-ல் இந்தக் கோரிக்கையில் சாலைகளின் மேற்பரப்பைத் தூசிபடியாமல் அமைப்பதற்கென, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்காக, ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோரிக்கை 47-இன் கீழ். சாலை வேலைகளுக்காகவும், பால வேலைக்களுக்காகவும் நகராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கு ரூ. 13,75,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான நேர்வுகளில் வதற்காக 1972-73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நகராட்சிப் பகுதிகளுக்குள் பாலங்கள் கட்ட, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகின்றது. இக் கொள்கையை ஒட்டி 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கு, இக் கோரிக்கையில் ரூ. 1,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குன்னூர், உதகமண்டலம் நகராட்சிகளுக்கும் கோடைக்கானல் நகரியத்திற்கும் சாலைகள் பேணத் தொடர் மானியங்கள் வழங்கவும் ஸ்ரீரங்கம் நகராட்சிக்கு முன்னாள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கழகம் தரவேண்டிய சங்க இழப்பீட்டுக்கான மானியம் வழங்கவும் ரூ. 25,300 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமழை, வெள்ளம் ஆகியவை காரணமாக சேதமுற்ற சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்குத் தேவைப்படும்போது, போதிய மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

1972 மார்ச் 11]

1968-69 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இம் மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் சாலைப் பராமரிப்புக்காக, அரசு, அதற்கென அமைந்த ஒரு வருடாந்திர மானியம் வழங்கி வருவது இங்கு குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும். இவ்வகையில் 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10 இலட்சமாகும்.

சென்னை மாநகராட்சி.

சென்னை மாநகராட்சியின் பொறுப்பில் உள்ள சாலைகளை மேம் படுத்துவதற்காக ஒவ்வோர் ஆண்டும், அதற்கு அரசு கணிசமான நிதி வழங்கி வந்துள்ளது. 1971-72-இல் (திட்டத்திற்குட்பட்ட, திட்டத்திற்குட்படாத) மானியமாக ரூ. 25 இலட்சம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டு மாநில வரவு-செல்வுத் திட்டத்தில் ரூ. 29,94,000 மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரில் உள்ள எல்லாப் பெருஞ் சாலைகளையும், இப்போது நெடுஞ்சாலைகள் துறை பேணி வருகிறது. நெடுஞ் சாலைகள் நீங்கலாக மாநகரில் பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகளை மேம் படுத்துவதற்காக, அரசு உதவி அளித்து வந்துள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி ஆணையாளர் வேண்டியுள்ளவாறு சென்ற ஆண்டுகள் போலவே, பேருந்துகள் ஓடும் சில முக்கியமான சாலைகள் அகலப் படுத்தி மேம்படுத்துவதற்காக மாநகராட்சிக்கு மானியமும் கடனும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கண்ணம்மா பேட்டை, கெங்கு ரெட்டி சாலை, தெற்கு கடற்கரை சாலை ஆகிய மூன்று இடங்களில் சுரங்கப் பாதைகள் அமைப்பதற் காக நிதி உதவி அளிக்க 1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அடையாற்றின் குறுக்கே இரண்டு பாலங்கள் ("டேர்ன்புல்" சாலைப் பாலமும் "எல்பின்ஸ்டன்" பாலச் சீரமைப்பும்) கட்டுவதற்கும், கூவம் ஆற்றின் குறுக்கே நுங்கம்பாக்கத்தில் உள்ள 'மன்ரோ' பாலத் தையும் 'காண்ட்ஸ்" சாலை "குக்ஸ்" சாலை ஆகியவற்றில் உள்ள பாலங்களையும் அகலப்படுத்துவதற்கும் உதவி அளிக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவை நீங்கலாக, சாலைப்பணிகளுக்கான சாதனங்கள் வாங்கவும், தெரு விளக்குகள் அமைப்பை மேம்படுத்தவும், கடனுதவி செய்யவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11

"சென்டேஜ்" கட்டணங்கள்.

தொழிலாளர் அரசாங்கக் காப்புறுதிக் கழகத்தின் கட்டிடங்களைப் பொதுப் பணித்துறை கட்டுவதற்காக, அக்கழகம் சென்டேஜ் கட்டணம் செலுத்த உதவி மானியமாக ரூ. 5,100 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்கள்.

நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கும், இக் கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி திட்டங்கள் தமிழ் நாடு நீர் வழங்கு வடிகால் வாரியத்தால் செயல்படுத்தப் படுகின்றன. இதற்காக 1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 7.78 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக, நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் அவற்றின் நீர்வழங்கு, கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும், இத்திட்டங்களை அரசின் கடன், மானிய உதவி கொண்டும், ஓரளவு நீர் வழங்கு வடிகால் கணக்குச் சேமிப்பைக் கொண்டும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றுகின்றன. அரசு சாதாரணமாக, இத்திட்டங்களின் ஆய்வுக்காகவோ தற்போதுள்ள நீர் வழங்கு வடிகால் திட்டங்களின் பராமரிப்புக்காகவோ, கடனோ மானியமோ அளிப்பதில்லை. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செயல்படுத்தும் நீர் வழங்குத் திட்டங்கள், வணிக நோக்குடன் தன்னிறைப்பு அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறிருந்தால், இத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு, இவற்றைப் பேணி வருவதற்கான ஆண்டுச் செலவுகளையும் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பெறப்பட்ட கடன்களுக்கான ஆண்டுத் தொகையையும் ஈடு கட்டுவதுடன், எதிர்காலத்தில் இத்திட்டங்களை மேம்படுத்துவதற்கு ஒரு வைப்பு நிதியை எழுப்புவதற்கும் அவைகளால் இயலும். 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் அமைக்கப்பட்ட "தமிழ் நாடு நீர் வழங்கு வடிகால் வாரியம்" இம்மாநிலம் முழுவதும், குடிநீர் வழங்கவும் கழிவு நீர் அகற்றவும் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

ரூ. 3,177.62 இலட்சம் நிர்ணயித்த செலவில் 101 நீர் வழங்கு திட்டங்களையும், ரூ. 1,100.22 இலட்சம் நிர்ணயித்த செலவில் 12 வடிகால் திட்டங்களையும் இம்மாநிலம் முழுமையும் சட்டப் படியான நீர் வழங்கு வடிகால் வாரியம் தற்போது நிறைவேற்றி வருகிறது. குடிநீர்த் திட்டங்கள் 72 நகராட்சிகளிலும், 12 நகரியங் களிலும், 10,000-த்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள 26 ஊராட்சிகளிலும் உள்ளன. 15 நகராட்சிகளிலும், 30 ஊராட்சி களிலும் நீர் வழங்குவதற்கான புதிய திட்டங்கள் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகக் கடன் உதவி கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 14 நகராட்சிகளிலும், 5 நகரியங்களிலும், 2 ஊராட்சிகளிலும் கழிவு நீர் அகற்றும் பகுதித் திட்டங்கள் உட்படக் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களும் உள்ளன. 7 நகராட்சிகளில் கழிவு நீர் அகற்றும் புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல் திட்டங் களுக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள், மானியங்கள் வழங்குவதற்காக அரசின் பங்காக ரூ. 338.35 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் பல்வேறுபட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல் திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கடனுதவி செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு ஏற்படும் செலவினத்தில் 2-3 பங்கை ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் கடனை வழங்குகிறது.

இதுவரையில், 53 உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம், ரூ. 824.48 இலட்சங்கள் கடனுதவி அளித்துள்ளது.

குடிசை மேம்பாடு—குடிசை மாற்றும்திட்டம்.

நகர்ப் பகுதிகளில் பெரிய வீடுகள் வாடகைக்கு எடுக்கப் போதிய வருமானம் இல்லாது, மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ள பலர் குடிசைப் பகுதிக்குக் குடிபுகுந்துள்ளனர். தூரத்தைக் கருதியோ, விரைவான போக்குவரத்து வசதியின்மையாலோ வேலை செய்யும் இடத்துக்கு அருகிலேயே தங்கள் இருப்பிடங்களைச் சிலர் அமைத்துக்கொள்ள நேரிடுகிறது. இம்மட்டத்தில் உள்ளோர் பெரும்பாலும் வீடுகளில் வேலை செய்வோர், பால் வணிகர், நாள்

தோறும் ஊதியம் பெறும் உழைப்பாளர்கள், கூலித் தொழிலாளிகள், துப்புரவு செய்வோர், சிறு கடை வைத்திருப்பவர்கள், தொழிற்சாலைகளில் பணி புரிவோர் ஆகியோராவர். காலியுள்ள இடங்களில் அவர்கள் அமைத்துக் கொண்ட வாழும் இடங்கள் நெரிசலானதும், காற்று சரிவரப் புகாததும் சுகாதாரம் இல்லாததும் ஆன குடிசைப் பகுதிகள் நிறைந்தனவாகும். இப் பகுதிகளின் வளர்ச்சி ஒழுங்கில்லாமல் இருந்து வருகிறது. மக்கள் நெரிசல் இவ்விடங்களில் அதிகமாக இருப்பதுடன் அங்குள்ள சுகாதார நிலை பிரமிக்கத்தக்க வகையில் மோசமாக உள்ளது.

குடிசை மேம்பாடு/குடிசை மாற்றுத் திட்டம் 1956-57 ஆம் ஆண்டில் சென்னை நகரில் புதிதாக அமுலுக்கு வந்தது. பின்னர் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வெளியூர்ப் பகுதிகட்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. முதலில் சென்னை நகர அபிவிருத்திப் பொறுப்புக் குழுவும் சென்னை மாநகராட்சியும் குடிசை மாற்று வேலையைச் செய்து வந்தன. 1961 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அவ்வேலைகளை அது ஏற்றுக்கொண்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் இரண்டு வகைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டன. 800 சதுர அடி முதல் 1,000 சதுர அடி வரை உள்ள மேம்பாடுற்ற திறந்த வெளி மனைகளில் 300 சதுர அடி உயர்த்தப்பட்ட அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு, அத்துடன் ரூ. 252 பெறுமான குடிசை அமைப்புப் பொருள்களும் தன்னுதவி அடிப்படையில் குடிசை போட்டுக் கொள்வதற்காக ரூ. 32.50 ரொக்க மானியமும் வழங்கப்பட்டன. வாரியம் ஒவ்வொரு மனையிலும் ஒரு குளியல் அறையையும் நீரடிக் கழிப்பிடத்தையும் அமைத்துப் பேணி வருகிறது. தெரு விளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதி ஆகியவையும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. குடிசைகளை மேம்படுத்துவதில் இது ஒரு முறையாகும். மற்றொரு முறை இடத்துக்கு ஏற்றபடி உறைவிடங்களையும் ஒரு மாடி அல்லது பல மாடிக் கட்டிடங்களையும் கட்டுவதன்மூலம், மேம்பாடு செய்வதாகும். கட்டப்பட்ட ஒவ்வோர் உறைவிடத்திலும் 120 ச. அடி பரப்பளவுக்குத் தாழ்வாரமும், 84 ச. அடி கொண்ட சமையல் அறையும், 16 ச. அடி கொண்ட குளியல் அறையும், 12 ச. அடி உள்ள கழிப்பிடமும் அமையும்.

1972 மார்ச் 11]

இத்திட்டத்துக்கு 1969 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரை கிடைத்து வந்த உதவிமுறை வருமாறு—இந்திய அரசிடமிருந்து திட்டத்துக்கு ஆகும் செலவில் 50 சதவிதம் கடன்; திட்டச் செலவில் 37½ சதவிதம் இந்திய அரசிடமிருந்து மேலுதவி; திட்டச் செலவில் 12½ சதவிதம் மாநில அரசிடமிருந்து மேலுதவி.

மாநில அரசுகளுக்கு 1—4—1969 முதல், இந்திய அரசு வட்டாரக் கடனுகவும், வட்டார மானியமாகவும் உதவியை வழங்கி வருகிறது. எனவே தனியாக ஒரு திட்டத்துக்கு நிதி ஒதுக்கப் படுவதில்லை.

குடிசை மாற்றும் பிரச்னையை மிக விரைவாகத் தீர்ப்பதற்காக 1970 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் "தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம்" என்ற சட்டப்படியான ஓர் அமைப்பை அரசு உருவாக்கியது. சென்னை நகரிலுள்ள எல்லாக் குடிசைப் பகுதி களையும் ஏழு ஆண்டுகட்குள் காலி செய்துவிட வேண்டுமென்பதை அரசு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சென்னை நகரில் இப் பணி குடிசை மாற்று வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளி யூர்ப் பகுதிகளில் இப் பணியை தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் செய்து வருகிறது. சென்னை நகரில் 118 குடிசைப் பகுதிகளில் குடிசை மாற்றுப் பணி செய்ய மூன்றாண்டுத் திட்டத்தை "தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம்" தயாரித்துள்ளது.

1970-71 ஆம் ஆண்டு குடிசை மாற்றுப் பணிக்காக மாநிலம் முழுமைக்கும் ரூ. 96.67 இலட்சம் செலவாயிற்று. இவ்வாண்டு இப்பணிக்காக டிசம்பர் 1971 வரை செலவாகியுள்ள தொகை ரூ. 174.22 இலட்சம் ஆகும். 1971-72 ஆம் ஆண்டில் வெளியூர்ப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் இப்பணிக்காக ரூ. 35 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

சென்னை நகரில் ஏறத்தாழ 1,000 குடிசைப் பகுதிகள் உள்ளன. இதுவரை 601 குடிசைப் பகுதிகள் நில அளவை (சர்வே) செய்யப் பட்டுள்ளன. இன்னும் 400 குடிசைப் பகுதிகளை நில அளவை செய்ய வேண்டியுள்ளது. 1,50,000 குடும்பங்கள் குடிசைப் பகுதி களில் வாழ்வதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற விபரங்கள் பின் வருமாறு :—

மேற்பார்வை செய்யப்பட்டுள்ள குடும்பங்கள்	87,394
இன்னும் மேற்பார்வை செய்யப்பட வேண்டிய குடும்பங்கள்	63,696

[1972 மார்ச் 11

குடிசை மாற்று வாரியம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னால், 7,384 குடியிருப்புகளைத் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டியுள்ளது. குடிசை மாற்று வாரியத்திடமுள்ள மேம்பாடுற்ற திறந்த வெளி மனைகள் 8,446 ஆகும். அத்துடன் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புகள் 1,820-ம் தற்காலிகக் குடியிருப்புகள் 630-ம் குடிசை மாற்று வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ல் குடிசை மாற்றுத் திட்டதுக்காக சென்னை நகரில் ரூ. 65 கோடியும் வெளியூர்ப் பகுதிகளில் 03.35 கோடியும் அரசு வழங்கியுள்ளது. இதுவரை தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம் 1,981 குடியிருப்புகளைக் கட்டி முடித்துள்ளது. இன்னும், இந்த ஆண்டில் 68 திட்டங்கள் வாயிலாக 4,956 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்காக அரசு குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றும் பணிக்காக நகர்ப் பகுதிகளுக்கு ரூ. 365.00 இலட்சமும், வெளியூர்ப் பகுதிகளுக்காக ரூ. 35.00 இலட்சமும் ஆக மொத்தம் ரூ. 4.00 கோடி நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில், சென்னை நகரில் ஏறத்தாழ 8,000 குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the Sub-headings are indented from the Main Headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceeding other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g. (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the Main Heading "Bill(s)".

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee(s)", "Council(s)", "Corporation(s)", etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers Laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad.Motion	..	Adjournment Motion.
Ann.	..	Announcement.
B.O.H.	..	Business of the House.
C.A.	..	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A.St.	..	Calling Attention Statement.

Consid.	Consideration stage of a Bill. This stage includes :— (i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate. (iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee. (v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	Consideration Clauses of a Bill.
D.E.E.	Demands for Excess Expenditure.
Dis.S.D. or D.S.D.	Discussion for Short Duration on an Urgent Matter of Administration.
D.S.G.	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	Governor's Address.
G.D.	General Discussion.
H.A.H. Dis./H.H.D.	Half-hour Discussion.
Int.	Introduction stage of a Bill.
L.A.	Legislative Assembly.
L.C.	Legislative Council.
M.	Motion.
P.M.	Privilege Motion.
R/Res.	Resolution.
St.	Statement.

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

8*th to* 11*th March* 1972.

Volume XVII (*Nos.* 1 *to* 4).

AGES

A

ABDUL JABBAR, THIRU V. M.—

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A.M.) .. 444

ACCIDENTS—

Night Decker Bus 31-33

ADITANAR, THIRU SI. PA.—

Budget, 1972-73,

G. D. 206, 210-211, 242, 243, 245.

ALAGU THEVAR, THIRU S.—

Tank near Ramalingapuram, construction .. 436

ANANTHANAYAKI, THIRUMATHI T. N.—

Budget, 1972-73—

G. D. 46, 47, 52, 74, 83, 84, 85, 86, 91, 200-214, 233, 234, 305-306, 307, 348, 374, 392, 396, 397 404, 405.

PAGES

A—*cont.*

ANANTHANAYAKI, THIRUMATHI T. N.—*cont.*
Budget 1972-73—*cont.*
Voting :
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 456, 553-569.

Pellettisation Plant at Salem, working .. 277-284

Point of Order—
Resignation of a Minister 170-171, 173, 175, 178.

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A.M.) 445-446

ANBAZHAGAN, THIRU K.—
Budget, 1972-73,
G. D. 198, 239, 240, 243, 244, 246-248.

ANIMAL HUSBANDRY—
Buffalo Farms, establishment 135-137
Cattle Development Farm, establishment in Javadu Hills 134-135
Cows and Buffaloes, sale to Kerala 9-10
Live-stock development, stoppage of Central grant 131-134

ARANGANNAL, THIRU RAMA—
Budget, 1972-73,
G. D. 340-350
Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 504, 568, 569-575.

PAGES

A—*cont.*

ARCHAEOLOGY—

Moat around Vellore Fort, repairs 14–15

Panchalankurichi Fort, amount spent for excavation and protection 255–257

ARTS—

Acting, Degree course 420–422

Karagam dancers, sending to foreign countries 416 420

ARUMUGAM, THIRU S.—

Budget, 1972–73,

G. D. 79–87

B

BALASUNDARAM, THIRU V.—

Budget 1972–73,

G. D. 359

Voting:

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 479–483

BRIDGE(S)—

Across Kuchasthali river, construction 436

Across Kuzhithurai river at Gnanamala kadavu, construction 435

Levy of tolls 27–29

Near Jamalia at Perambur, closure 159

Over bridge across kudathalai river, construction 288

C

CHAIR—

Announcements:

Business of the House 38

House Committee, election 455

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Announcements—*cont.*

Privileges Committee, election .. . 454

Release of Thiru A. Subramaniam, M.L.A. ... 250

Rulings and Observations—

Adjournment Motions:

Lathi Charge on students in Madurai: Consent was withheld on the ground that there was no need for the motion after the clarification by the Chief Minister.. .. 453

Lathi Charge on the workers of Srivilliputhur Co-operative Textile Mill: Consent was withheld on the ground that there was no need for the motion after the clarification by the Chief Minister 448

Non-availability of yarn at fair prices and its consequences: Consent was withheld on the ground that there was no need for the motion after the clarification by the Minister for Industries 183

Debate:

Allegations: Allegations based on rumours were inadmissible. While a member could demand an enquiry into a past incident, for which there should be some basis, he should not conclude himself that a particular person was guilty of the charge levelled by him 91–94

Insinuating remarks implicating an ex-Minister and connecting his resignation to certain observations of the Court in a murder case were held to be not in order. Such allegations could be made only if they could be proved and if there was some basis for the same. As the privilege

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Debate—cont.

of all the Members had to be safeguarded by the Chair, it was desirable that vague, insinuating remarks against a member for which there was no basis or which could not be proved, were avoided 346–349

Reference to Officers: Incriminating references to officers should be avoided as they could not defend themselves .. 502–503

Decorum:

Members should not give any judgment on any matter before the House nor make any observations about the Chair .. 440

Members should speak standing and not sitting 504

Expressions used in the House:

'உட்கார்" 'உட்கார்" (Sit down, sit down)—Remarks addressed to a Member who held the floor, by some other Members. Held to be not fair 391

" ஒப்பாரி', '' நீலிக்கண்ணீர் " "sing an elegy" 'crocodile tears' in the sentence " எங்களைப் பார்த்து முதலாளி பக்கம் போய் விட்டார்கள் என்று ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம்—நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்—singing an elegy—shedding crocodile tears alleging that we had gone by the side of capitalists '—Deprecated .. 84

'குட்டிச் சுவராக்கி விட்டார்கள்' '*utterly spoiled*' in the sentence—குமரி மாவட்ட அரசியலையே குட்டிச் சுவராக்கி விட்டார்கள்—(they have utterly spoiled the political atmosphere of Kumari district).—Held to be not in order 219

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Ministers :

Introduction of new Minister—

On a request made by a Member that a new Minister be introduced to the House the Chair observed that the Minister needed no introduction. However, the Minister might introduce himself. Thereupon the Minister (Hon. Thiru Mannai Narayanasamy) rose in his seat, wished the Members and resumed his seat. The Chair welcomed the Minister and offered him good wishes on behalf of the House 312

Resignation and appointment of new Minister :

On 9th March 1972 as soon as the House met and before the question hour points of order were raised about the reported announcement in the Radio about the resignation of a Minister and appointment of a new Minister on the ground that while the House was in session, such information should first have been announced in the House and also it was improper for the outgoing Minister to make a statement outside without first making a statement in the House.

The Law Minister explained that there were clear provisions in the Constitution regarding resignation of a Minister, its acceptance by the Governor and appointment of a new Minister on the advice of the Chief Minister. Information about the resignation of a Minister and the appointment of a new Minister had been furnished

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Ministers—cont.

Resignation and appointment of new Minister—cont.

by the Governor and not by the Chief Minister or the Ministers. He also stated that the outgoing Minister might make a statement if he desired, but he could not be compelled to make any statement.

The Deputy Speaker held that it did not appear that the outgoing Minister had made a statement outside. Moreover, it was not obligatory on his part to make a statement in the House. It was only a right on his part, not a duty and hence there was no point of order 121–126

Later, after the question hour, when the Speaker was in the Chair and after the Leader of the House made a statement under Rule 82 about the resignation of a Minister and the appointment of a new Minister, points of order were raised on the grounds that it was the responsibility of the Chief Minister to make such important statements, the information should have first been furnished to the House, the House should have been taken into confidence and informed of the reasons for the resignation of the Minister and, it was incumbent on the Chief Minister who was in charge of the Publicity Department to have taken the House into confidence before the news had been broadcast from the All India Radio.

The Leader of the House explained that the acceptance of the resignation of the out going Minister and appointment of the new

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Ministers—cont.

Resignation and appointment of new Minister—cont.

Minister by the Governor had taken place on the afternoon of the previous day when the House was not in session and Government had taken the earliest opportunity to inform the House of the same.

He added that while the outgoing Minister might, if he desired, make a statement on his resignation, it was not necessary for the Government to inform the House of the reasons for the resignation, and as the Leader of the House, it was quite in order for him to have made the statement in the House.

The Law Minister stated that no statement was issued outside the House by the Chief Minister or any other Minister. The news that had appeared outside was on the basis of information passed on through the Governor. They could not curtail that Constitutional right, though the Cabinet as such was not responsible for the news. So there was no question of showing any disrespect to the House.

The Chair held as follows:

"Inasmuch as there was joint responsibility of the Cabinet, any Minister could make the announcement.

As pointed out by the Leader of the House, the announcement had been made at the earliest opportunity.

It was the prerogative of the Chief Minister to make any changes in his Cabinet.

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observation—*cont.*

Ministers—cont.

Resignation and appointment of new Minister—cont.

It was the will and pleasure of a Minister to resign his Ministership. It was open to him to make a statement in the House or not. It was just a right on his part and not a duty. He could not be compelled to make any statement on his resignation.

Points of order could, therefore, not be raised on these matters 170–180

Questions and answers :

Supplementary questions—

Supplementaries should relate to the main question 35, 439

Quotations :

While referring to documents, Members should first get permission of the Chair so that the Chair would have time to go through the text 242

Rulings :

A ruling on a matter would be binding on the Members till another ruling was given .. 73

There was no rule prohibiting the revision of an earlier ruling 74

Whoever occupied the Chair for the time being, gave the rulings as per the rules of the House and no ruling against the rules would ever be given irrespective of the conventions of the British Parliament which they need not necessarily follow 73–79

TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

CAAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Rulings—cont.

With reference to the view expressed by a Member that it was not in keeping with the dignity and decorum of the House to give a different ruling on a matter on which a ruling had already been given, the Deputy Speaker observed that just as the Supreme Court's decision had also been changing, in the light of new experiences, new circumstances, new ideas and new trends noticed every day, rulings given in the House might also undergo changes from time to time, and so, it could not be construed as affecting the dignity or decorum of the House 72–73, 74

CHINNA VELLAIYAN, THIRU C.—

Scheduled Tribes in Kolli Hills, grant of pattas .. 276–277

COLLEGES—

College of Technology for Tiruchirappalli, opening on behalf of Wakf Board 22–23

Karnatic Music (Madras), new courses 261–262

COMMITTEE(S)—

Government Assurances:

Second Report (Fifth Assembly), presentation .. 39

House, election (M) 455

Privileges, election (M) 454

COTTON—

Import 19–22

COURTS—

Munsif's Court for Palladam 147–15

PAGES

D

DAIRIES—
Madavaram Milk Project, ghee production .. 33–37

DENNIS, THIRU N.—
Bridge acrorss Kuzhithurai river at Gnanamala Kadavu, construction 435
Budget, 1972–73, Voting :
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 526–532
Transport buses, re-treading of tyres .. 168–169

DURAI MURUGAN, THIRU—
Budget, 1972–73,
G.D. 188–189, 213, 227–235

DURAISWAMY, THIRU S.—
Cotton, import 19–22
Thermal Station for Coimbatore, establishment .. 29–30
Thiruppur Kumaran's house, conversion into monument 415–416

E

EDUCATION—
Adult Literacy Scheme, expansion 422
Adult schools, opening 423–426
Elementary Education Scheme, modifications in syllabi 428–430
Sainik Schools, scholarships to political sufferers' children for study in 426–428
S.S.L.C. Examination, scrapping of collection of fees 262–264

ELECTRICITY—
Thermal Station for Coimbatore, establishment .. 29–39

EMPLOYMENT—
Cash Programme of Government of India for rural unemployed 257–261

PAGES

E—*cont.*

ERASAGOPAL, THIRU K. M.—
Budget, 1972–73, Voting :
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 510–515

ETTIAPPAN, THIRU P.—
Budget, 1972–73,
G.D. 116–120

EX-SERVICEMEN —
Permits for fishing 14

F

FACTORIES—
Aluminium Factory at Mettur, exemption from Land Ceiling Act 433–435

FINANCIAL BUSINESS—
Budget, 1972–73,
G.D. 39–120
183–249
296–407
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 456–593

FISHERIES —
Fishermen of Punnaikayal, grievances 272–273
Fish oil, Production 11–14

FRUITS—
Pineapple Processing Unit for Kulaseharam .. 159–160

G

GANAPATHY, THIRU N.—
Point of Order, resignation of a Minister 174–175

GANAPATHY, THIRU T.—
Budget, 1972–73,
G.D. 215–220

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

G—*cont.*

GANESAN, THIRU L—

Budget, 1972–73,

G.D. 110–116

GURUSAMY, THIRU N. V.—

Budget, 1972–73, Voting :

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid .. 537–540

Secretariat, construction of new building .. 2–7

H

HANDE Dr. H. V.—

Budget, 1972–73,

G.D. 183–188, 190–200 304–305 308–309 392–393 397–398 405–406

Voting :

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in aid 456–457, 500–510

Drinking Water-Supply, Pallavaram 8

English-medium Schools, number .. 261–265

Overbridge near Jamalia at Perambur, closure .. 159

Point of Order, resignation of a Minister .. 171, 177

HARIJAN(S) —

House-sites in midst of inhabitants, allotment .. 273–276

HARIJAN WELFARE—

Harijans in Kali Panchayat, number of houses constructed — 431–433

Harijans in Mapadugai Panchayat, construction of houses 431–433

PAGES

H—*cont.*

HARIJAN WELFARE—*cont.*

House-sites, amount allotted 143–144

Scheduled Caste Students, constitution of Committee re-admission in Colleges 141–143

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Doctors in rural areas, preference for post-graduate education 414

Government Hospital at Sankarapuram, establishment 8

Government Hospital at Vellore, number of special wards 269–270

Kadambur Hospital—New building for Mother and Child Block, ... 8–9

Mobile Hospitals for villages 126–131

HOSTELS—

Backward Classes Students in Coimbatore district, opening 289–290

I

INDUSTRIES—

Industrial Estate for Gomuki Reservoir area, establishment 147

Industrial Estate for Jalakandapuram, establishment 19

Pelletisation plant at Salem, working 277–284

Small Car, grant of licence for manufacture .. 284–286

IRRIGATION—

Big Tank in Melmalayanur Supply Channel .. 157–158

Malattaru Scheme, Mudukulathur, details .. 24–26

Mettur High Level Channel, increased ayacut 27

Sathanur dam, channel to Sankarapuram .. 287–288

Streams in Tirunelveli district, link-up .. 151–157

Vaigai river, release of water to Mudukulathur taluk 288

Water from Manimuthar, letting into Canals .. 24

PAGES

J

JAMES, THIRU J.—
Budget, 1972–73—
G.D. 72,73,74, 81,236–249
Pine-apple Processing Unit for Kulasekaram .. 159–160
Point of Order:
Resignation of a Minister 170
Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A.M.) 444

JOTHI VENCATACHELLUM, THIRUMATHI—
Budget, 1972–73—
G.D. 71–79 86–87

K

KAMATCHI, THIRU K.—
Budget, 1972–73—
G.D. 341–359

KANDAPPAN, THIRU S.—
Point of Order:
Resignation of a Minister 175–176

KANDASWAMI, THIRU K.—
Budget, 1972–73—
G.D. 87–97
Police lathi charge at Madurai on students' processions in support of Teachers' demands (A.M.) .. 450–451

KANDASWAMI, THIRU K. P.—
Budget, 1972–73, Voting.
Community Development Projects, etc., Public Works-Grants-in-Aid 540–544

KANDASWAMY, THIRU MANALI C.—
Assurances Committee Second Report (Fifth Assembly), Presentation 39

K—*cont.* **PAGES**

KANDASWAMY, THIRU MANALI C.—*cont.*

Budget, 1972–73, Voting :

Community Development Projects, etc., Public Works–Grants-in-Aid 518–522

S.S.L.C. Examination, scrapping of collection of fees 262–264

KANNAN, THIRU M. R.,—

Budget, 1972–73, Voting :

Community Development Projects, etc., Public Works-Grants-in-Aid 544–549

KARUNANIDHI, Dr. M.—

Budget, 1972–73,

G.D. 76,82,93, 94, 189, 195, 196, 200, 201, 211, 213, 244, 322, 331, 332, 333, 334, 335, 356, 361, 367–407.

Community Development Projects,etc., Public Works-Grants-in-Aid 506

Police lathi charge at Madurai on students' processions in support of Teachers' demands (A.M.) .. 451–452, 453

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A.M.) 446–448

KHADER BATCHA (*alias*) VELLAICHAMY, THIRU—

Malattaru Scheme, Mudukulathur, details .. 24–26

Registrar's Office, Perunazhi, opening 271–272

Vaigai river, release of water to Mudukulathur taluk 288

KITTAPPA, THIRU N.—

Adult Schools, opening 423–426

Bridges, levy of tolls 27–29

PAGES

K—*cont.*

KITTAPPA, THIRU N.—*cont.*

Deceased orphans, assistance for burial 10–11
Elementary Education Scheme, modifications in syllabi 428–430
Fish-oil, production .. 11–14
Harijans in Kali Panchayat, number of houses constructed 431–433
Harijans in Mapadugai Panchayat, construction of houses 431–433
Master Plan for Madras, Centre's permission .. 409–410
Mettur High Level Channel, increased ayacut .. 27
Modern Rice Mill at Sitharkadu, functioning .. 438–442
Newsprint, attainment of self-sufficiency .. 16–19
Night Buses, operation in Madras City 30–31
Secretariat, construction of new building .. 2–7
Siva Vishnu temple, Theagarayanagar 37–38
Srirangam temple, utilisation of income 443
Transport drivers, supply of umbrellas 442–443

KOTHANDARAMIAH, THIRU K. S.—
Budget, 1972–73, Voting :
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 457, 484–487
State Transport Buses from Madras and Madurai to Hosur, details 292–293
Tourist Bungalow for Devarabetta, construction 290–292

KOVAI CHEZHIAN, THIRU—
Budget, 1972–73 355, 358
G.D.

RISHNAMOORTHY, THIRU V.—
Budget, 1972–73, Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 549–553

PAGES

K—*cont.*

KUMARASWAMY, THIRU K. N.—

Ex-Servicemen, permits for fishing 14

Live-stock development, stoppage of Central grant. 131–134

Mobile Hospitals for villages 126–131

Munsif's Court for Palladam 147–153

Ramachandran tank at Sulur, formation 286

Super Markets for Sulur and Palladam 438

L.

LABOUR—

Working hours, reduction 138–139

LANDS—

Aluminium Factory at Mettur, exemption from Land Ceiling Act 433–435

Poramboke lands in Coimbatore district, particulars 141–147

LATHEEF, THIRU M. A.—

Cattle Development Farm, establishment in Javadu Hills 134–135

Javadu Hills, Wild Life Sanctuary 164

M

MADHAVAN, THIRU S.—

Budget, 1972–73,

G. D. 325
344–345

Growing unemployment among Handloom Weavers at Aruppukkottai (A. M.) 182–183

Point of Order :

Resignation of a Minister 177–178

MADRAS CITY—

Financial assistance from centre 410–414

Master Plan, Centre's permission 409–410

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

M—*cont.*

MALAICHAMY, THIRU P.—

Slum Children Training Camp to give training in citizenship 144

MANIAN, THIRU P. S.—

Art of acting, Degree course 420–422

Cows and buffaloes, sale to Kerala 9–10

Karagam dancers, sending to foreign countries .. 416–420

Lorry Transport, Nationalisation . .. 164–167

Small Car, grant of licence for manufacture .. 284–286

MARIMUTHU, THIRU A. R.—

Budget, 1972–73—

G. D. 39–50

Voting:

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 456–457, 458, 475–479

Police lathi charge at Madurai on students' processions in support of Teachers' demands (A.M.) .. 450

MARUDACHALAM, THIRU N.—

Political Sufferers' Children, Scholarships for study in Sainik Schools 426–428

Poramboke lands in Coimbatore district, particulars 144–147

Tourist Homes, increase in rent 162–164

MILL(S)—

Modern Rice Mill at Sitharkadu, functioning .. 438–442

MINISTER(S)—

Resignation 169–170

MOHIDEEN, THIRU Thiruppur A. M.—

Budget, 1972–73,

G. D. 299–304, 306–308, 309–312, 355, 358, 359.

PAGES

M—*cont.*

MONUMENT(S)—

Thiruppur Kumaran's house, conversion into .. 415-416

MOTION(S)—

Ad. Motions:

Growing unemployment among Hand-Loom Weavers at Aruppukkottai 180–183

Police lathi charge at Madurai on students' processions in support of Teachers' demands .. 448–453

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers 444–448

House Committee, election 455

Privileges Committee, election 454

MUNICIPALITIES—

Permission to take over town buses 293–296

MUNUSWAMY, THIRU R. R.—

Big Tank in Melmalayanur supply channel .. 157–158

Tindivanam–Gingee–Tiruvannamalai road, broadening 287

MURUGAIYAN, THIRU S.—

Budget, 1972-73, Voting:

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 532–537

MUTHIAH, THIRU M.—

Adult Literacy Scheme, expansion 422

Doctors in rural areas, preference for Post-graduate education 414

Fishermen of Punnaikayal, grivances 272–273

Kadambur Hospital new building for Mother and Child Block 8–9

Paper mill to manufacture quality paper, opening .. 277

Streams in Tirunelveli district, link-up .. 154–157

Sub-Taluk Office at Ottapidaram, construction of building 437–438

PAGES

N

NACHIAPPAN, THIRU A. M. T.—
Budget, 1972–73—
G. D. 50–55

NACHIAPPAN, THIRU N.—
Budget, 1972–73, Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 495–500
Government Hospital at Sankarapuram, establishment 8
Industrial Estate establishment in Gomuki Reservoir area 147
Sathanur Dam, channel to Sankarapuram .. 287-288

NAGARAJAN, THIRU K.—
Pumpsets for Agriculturists purchase through Co-operative Marketing Societies 26, 161–1

NATARAJAN, THIRU N. V.—
Budget, 1972–73—
G. D. 187

NEDUNCHEZHIAN, DR. V. R.—
Budget, 1972–73—
G. D. 107, 197
Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 456, 457, 458, 502, 575–592
House Committee, election (M) 455
Point of Order, resignation of a Minister .. 172, 174
Privileges Committee, election (M) 454
Resignation of a Minister (St.) 169–170

PAGES

N—*cont.*

NEWSPRINT—
Attainment of self-sufficiency 16–19

NURSES—
Married, construction of quarters .. . 270–271

O

OBITUARY REFERENCE—
Venkataswamy Naidu, Thiru K. 1

OFFICES—
Registrar's Office Perunazhi, opening 271–272
Sub-Registrar's Office for Gummidipoondi .. 137–138
Sub-Taluk Office at Ottapidaram, construction of building 437–438

ORPHANS—
Deceased, assistance for burial 10–11

P

PALANISAMY, THIRU N. K.—*cont.*
Budget 1972–73—Voting ;
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 456, 470–474
Buffalo farms, establishment 135–137
Master Plan for Madras, financial assistance from Centre 410–414
Road connecting Rameswaram and Mainland, reply from Union Government 158–159
Secretariat, construction of new building .. 2–7

PAPER—
Mill to manufacture quality paper, opening .. 277

PAPERS LAID ON THE TABLE—
Community Development and Panchayat Development, Policy Notes (English and Tamil) .. 594
Community Development, Financial Supplement, (English and Tamil) 594

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE—*cont.*

Cultivating Tenants Protection Act, 1955, notification 594

District Municipalities Act, 1920, notification .. 120

Electricity Board, Thirteenth Administration Report for 1969–70 (Tamil) 594

Factories Rules, 1950, notification 120

Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, notification 120

Government Gazette, dated 10th May 1957, errata to notification 408

Panchayats Act, 1958, notifications .. 407-408, 594

Public Service Commission Regulations, 1954, notification 408

Public Works—Grants-in-Aid, Policy Notes (English and Tamil) 594

PERUMAL, THIRU A. R.—

Budget, 1972-73—

G. D. 91, 92, 220–227

PONNAPPA NADAR, THIRU R.—

Budget, 1972–73—

G. D. 84, 86, 91, 92, 93, 204, 215, 216, 218, 219, 222, 223, 240, 241, 242, 243, 246, 342-366, 386, 391, 400

PAGES.

P—*cont.*

PONNAPPA NADAR, THIRU R.—*cont.*
Budget, 1972-73—*cont.*
Point of Order:
Resignation of a Minister 171, 174
Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A. M.). 444

PUMP-SETS—
Purchase through co-operative marketing societies 161-162

R

RAJA, THIRU A. M.—
Labourers, working hours 138-139

RAJAGOPAL, THIRU K. M.—
Budget, 1972-73—
G. D. 361

RAJARAM, THIRU G.—
Budget, 1972-73—
G. D. 199-200, 240, 360, 361

RAMAKRISHNAN, THIRU KUPPAL K. S.—
Budget, 1972-73—Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 487-492

RAMALINGAM, THIRU R.—
Budget, 1972-73—
G. D. 61-67

RAMASWAMY, THIRU E.—
Hostels for Backward Classes students in Coimbatore district, opening 289-290

RAMASWAMY, THIRU G.—
Budget, 1972-73—Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 515-518

PAGES

R—*cont.*

RANGANATHAN, THIRU K.—
Temple accounts, auditing 443

ROAD(S)—
Road connecting Rameswaram and Mainland, reply of Union Government 158–159
Tindivanam—Gingee — Tiruvannamalai road, broadening 287

S

SADASIVAM, THIRU S.—
Budget, 1972–73—
G. D. 97–104

SADIQ PASHA, THIRU S. J.—
Budget, 1972–73—
G. D. 192–241

SANGUMUTHU THEVAR, THIRU S.—
College of Karnatic Music, Madras, new courses 261–262
Road connecting Rameswaram and Mainland, reply from Union Government 158–159
State Transport, permission for food-carrying baskets 167–168
Water from Manimutharu, letting into cannals in Tirunelveli district 24

SARATHY, THIRU M. P.—
Moat around Vellore Fort, repairs 14–15

SATHIAMOORTHI, THIRU M.—
Budget, 1972–73—
G. D. 59–60
Voting :
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 492–495

AGES

S—*cont.*

SATHIAVANIMUTHU, THIRUMATHI—
Budget, 1972-73—
G. D. 203-204

SATHIYENDRAN, THIRU M S. K.—
Budget, 1972-73—
G. D. 339

SCHEDULED CASTES—
Kolli Hills, grant of pattas 276-277

SCHOOLS—
English Medium, number 264-265
Needamangalam High School, construction of new building 265

SCOUTS—
Regulation of traffic in Madras City 265-269

SECRETARIAT—
Construction of new building 2-7

SHANMUGAM, THIRU P. U.—
Budget, 1972-73—
G. D. 107, 184, 185, 246, 306, 323-324, 326, 327
Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 502, 504,

SLUM(S)—
Children training camp to train in citizenship .. 144

SOMASUNDARAM, THIRU N.—
Needamangalam High School, construction of new building 265
Scheduled Caste students, constitution of Committee re. admission in Colleges 141-143

PAGES

S—*cont.*

SONIAH, THIRU T.—

Budget, 1972-73, G. D. 67-71

SOUNDARAPANDIAN, THIRU P.—

Drinking Water supply, Uppidamangalam .. 7

House site to depressed class people, amount allotted 143-144

SUBBIAH, THIRU A. K.—

Budget, 1972-73, G. D. 104-110

SUBRAMANIAM, THIRU A.—

Scouts, regulation of traffic in Madras City .. 265-269

SUBRAMANIAM, THIRU K. M.—

Budget, 1972-73, G. D. 84

Voting:

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 457, 459-463

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A. M.) 444

SUNDARABHARATHI, THIRU SOWDI, S.—

Budget, 1972-73, G. D. 91

Growing unemployment among handloom weavers at Aruppukottai (A.M.) 180-183

SUPERMARKETS—

Establishment at Sulur and Palladam 438

SUPPU, THIRU K.—

Budget, 1972-73, G. D. 225-226

Panchalankurichi Fort, amount spent for excavation and protection 255-257

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers (A. M.) 444-445

Sudanthiram Transport in Madurai, strike .. 139-140

SURENDRAN, THIRU M.—

Aluminium Factory at Mettur, exemption from Land Ceiling Act 433-435

PAGES

S—*cont.*

SURENDRAN, THIRU M.—*cont.*

Industrial Estate for Jalakandapuram, establishment 19

Point of Order :

Resignation of a Minister 176, 177

SWAMIDHAS, THIRU A.—

Madhavaram Milk Project, ghee production .. 33–37

T

TANK(S)—

Pandravedu distribution of water 438

Ramachandran Tank at Sulur, formation .. 286

Ramalingapuram, construction 436

TEMPLES—

Accounts, auditing 443

Siva-Vishnu Temple, Theagarayanagar 37–38

Srirangam Temple, utilisation of income 443

THANGAMANI, THIRU K. T. K.—

Budget, 1972–73, G. D. 312–341, 398–401

Voting :

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 458

Crash Programme of Government of India for rural unemployed, enforcement 257–261

Night Decker Bus, accident 31–33

Point of order :

Resignation of a Minister 121, 122, 126

Police lathi charge at Madurai on students' processions in support of Teachers' demands, (A.M.) 448–450, 452–453

PAGES

T—*cont.*

THANGAMANI, THIRU K. T. K.—*cont.*

Police lathi charge on Srivilliputhur Co-operative Textile Mill Workers, (A. M.) 444

Sudanthiram Transport in Madurai strike .. 139–140

THOOYAMANI, THIRU M. C.—

Budget, 1972–73, G. D. 55–59

THOPPUR THIRUVENGADAM, THIRU—

Government Hospital at Vellore, number of special wards 269–270

Married nurses, construction of Quarters .. 270–271

Town buses, permission to municipalities to take over 293–296

THYAGARAJAN, THIRU E. S.—

Bridge across Kuchasthali river, construction .. 436

Budget, 1971–72,

G. D. 296–299

Pandravedu tank, distribution of water .. 438

TOURISM—

Tourist Bungalow for Devarabetta, construction .. 290–292

Tourist Homes, increase in rent 162–164

TRANSPORT—

Buses, re-treading of tyres 168–169

Drivers, supply of umbrellas 442–443

Lorry Transport, nationalisation 164–167

Night buses, operation in Madras City .. 30–31

State buses from Madras and Madurai to Hosur .. 292–293

State permission for food-carrying baskets .. 167–168

Sudanthiram Transport in Madurai, strike .. 139–140

Town buses, permission to Municipalities to take over 293–296

TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

V

VEERASAMY, THIRU N.—
Budget, 1972–73, G. D 92, 93, 240
Point of Order—
Resignation of a Minister 171

VEZHAVENDAN, THIRU K.—
Budget, 1972–73, Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 463–470
Fish-oil, production 11–14
House sites to Harijans in the midst of inhabitants, allotment 273–276
Kudathalai river, construction of overbridge across. 288
Sub-Registrar's Office for Gummidipoondi .. 137–138

W

WAHAB, THIRU K. A.—
Budget, 1972–73, G. D. 306
Budget, 1972–73, Voting:
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-Aid 457–458, 522–526
College of Technology for Tiruchirappalli, opening on behalf of Wakf Board 22–23

WATER SUPPLY—
Pallavaram 8
Uppidamangalam Town Panchayat 7

WILD LIFE—
Sanctuary for Javadu Hills 164

BILLS SEC ION

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons, Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai Madurai district,
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli district.
Sri. S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers, 10, Thana Muna Buildings. Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223. Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakuma
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer, and Sons Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Boo House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. in Book Agencies. New Delhi-1.
Messrs. International Book House Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-29
Messrs. The Book Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad

PUBLISHED UNDER RULES 234 AND 267 OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY RULES AND PRINTED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS